

ପୁଣ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ତଳ ପ୍ରତଳ ଦେବ । ଏଥିରେ  
 ଯେ ସମସ୍ତ କରଣମାନେ ସମ୍ମତ ଦେଲେ ଏକଥା  
 ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ କାରଣ ଚାହିଁ ଅରଦନ  
 ଅମଳ୍ଲଣ ହୁଅନ୍ତେ କରଣମାନେ ସଭାରେ ସ୍ଥିର  
 ଦୋଇଥିବା କଥା ଜାଣି ସୁଦା ବିନା ଅପତ୍ତିରେ  
 ଆମଲ୍ଲଣ ପ୍ରଦର୍ଶ କଲେ ଓ ପୁଣ୍ୟ ସହଜ ବ୍ୟଞ୍ଜନ  
 ସାର ଯେମନ୍ତ ବାବୁଙ୍କଠାରେ କୃପା ପ୍ରକାଶ  
 କଲେ ତେମନ୍ତ ଅପଣା ବିଚାରର ଗୌରବ  
 ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ସଦ୍ୟସି ଦୁଇ ଏକଦର ଅପ-  
 ଶାକୁ ଅଧ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ବା ବିଶିଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ କରି  
 ପୁଣ୍ୟ ଲୁପ୍ତସ୍ୱାରକୁ ଘେନି ଲୁଚି ରହିଗଲେ ମାତ୍ର  
 ଚାହିଁ ରେ କିଛି କ୍ଷତି ଦୋଇ ନାହିଁ କାରଣ  
 ଯେଉଁଠାରେ ଚିନ୍ତନ କରଣ ଓ ଶ୍ରୀୀଏକ  
 ଏକମତ ଦୋଇ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ ସଂଗଠି  
 ତଳାଇଲେ ସେଠାରେ ଦୁଇ ଗୁଣକଣର କଥା  
 ଅର୍ଥବ୍ୟ ନୁହେଁ ପଞ୍ଚକଠାରେ ସେପରି ପବିତ୍ରତା  
 ଯେ ବୃଥାଭୀମାନ ଅଟଇ ତାହା ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି  
 ମାତ୍ରକେ ବୁଝି ପାରିବେ ।

ପଞ୍ଚକ ସଭା ବସି ଦେଶକାଳ ପାତ୍ର ଓ ପୁଣ୍ୟ-  
 ପର ବିବେଚନା କରି ସାମାଜିକ ନିୟମମାନ  
 ସଂଶୋଧନ ଓ ଉନ୍ନତ କରିବା ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା  
 ଗୁଣ ଆସୁଅଛି ଓ ସବୁକାଳରେ ଓ ସବୁ ଦେ-  
 ଶରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ନିୟମକୁ ଅନୁସରଣ  
 କରି ଅପଣା ଉତ୍ତର ସାଧନ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର  
 ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଉତ୍କଳଦେଶର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ  
 କରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ନିୟମ ପ୍ରଚାର ନାହିଁ  
 ସରବଂ ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ ଦୋଇ  
 ପରୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଅଟନାଟି  
 ଦେଲେ ଏଥିରେ ଦେଶର ହିତାକାଂକ୍ଷିମାନେ  
 ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତ ଦେବେ ଓ କମଣ୍ଡ ଅନାଧ୍ୟାୟ  
 ବିଷୟରେ ଏହିରୂପ ମୀମଂସା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକରବାକୁ  
 ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ଏକଜି ଅନୁମାନଙ୍କର ଏକମ୍ବ  
 ଅଶା ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ  
 ପରମମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ସଫଳ  
 କରନ୍ତୁ ।

କଞ୍ଚକ କଲେଜର ବାର୍ଷିକ ସଭା ।

କଞ୍ଚକ କଲେଜର ବାର୍ଷିକ ପାରଭୋଷିକ  
 ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗତ ଗଜବାର ସକାଳବେଳେ  
 ଉତ୍ତମରୂପେ ନିର୍ବାହଣ ହେଲା । ଏବର୍ଷ ସଭାଟି  
 ଅନାଧ୍ୟାୟ ବର୍ଷଠାରୁ ବୃହତ୍ ହେବାର ଜଣା-  
 ଯାଏ । ଦେଶୀୟ ଓ ଉତ୍କଳୋପାୟମାନଙ୍କ ସଂଗଣା  
 ଉଲ୍ଲୋଇଥିଲା ଓ ଅନେକସ୍ୱତ୍ୱ ଉତ୍କଳୋପାୟ  
 ମହୁଳା ଶୁଭଗମନ ପୁଣ୍ୟ ସଭାର ଗୋଷ୍ଠି ଅଧିକ

ବଦାଉଥିଲେ । ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଉତ୍କଳେକ ଅଗା-  
 ଶିକ୍ତ ଅଧିଥିଲେ କାରଣ ସଭା ଗୃହରେ ଡ଼ିଏ  
 ଅପର ଶୁନ୍ୟ ନ ଥିଲା । ନୂତନ କଲେଜ ହେବା  
 ସତ୍ତ୍ୱେ ନଗରବାସିଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଏପ୍ର-  
 କାର ଅଦର ଗୋଟିଏ ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ ଅଟଇ ।  
 ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ କମିଶ୍ୱରୀପାଠେକ ସଭାପତିର ଅପର  
 ଗ୍ରହଣ କରଥିଲେ । ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ  
 କରବାକୁ ଅନୁମତି ହେବାରୁ ନୂତନ କଲେଜର  
 ନୂତନ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ଏକରସାହେବ ବାର୍ଷିକ  
 ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠକଲେ ମାସ ସାହେବଙ୍କ ପତ୍ନିବା  
 ଓ କହିବା ଧାରା କଲ ନ ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେ-  
 ମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାର ପାରିଲୁ ନାହିଁ  
 ସୁତରାଂ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ୟକ୍ ଅବସ୍ଥା ପାଠକ-  
 ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଅସମ ହେଲୁ । ଯାହା-  
 ହେଉ ବିଜ୍ଞାପନର ସାର ବଥା ଏହି ଯେ  
 ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଓ ସନ୍ତୋଷ-  
 ଜନକ ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥିର ଅନେକ ଉନ୍ନତି  
 ସାଧନ ହୋଇଅଛି । ଅଶ୍ରୁ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ  
 ପ୍ରଦେଶିକା ପଞ୍ଚକାଳ ଗୋଡ଼ମାୟ ଫଳ ଅଟଇ  
 ଓ କ ୧୧ ଶ ପଞ୍ଚକାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ  
 କ ୨ ଶ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାର ଏହି କାରଣ  
 ଏକରସାହେବ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ପଞ୍ଚକ-  
 ଜ୍ଞର ମନ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ  
 ବୁଝି ନ ପାରବାରୁ ସେପରି ଉତ୍ତର ଦେଇ  
 ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କର ନ ପାରିଲେ ଅର୍ଥାତ୍  
 ପଞ୍ଚକଜ୍ଞର ଗୁଣରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ  
 ହେବାକୁ ଅସମ ହେଲେ । ବନ୍ତୁ ଏ ମତରେ  
 ସଭାସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିବ୍ୟ ହେବାର କୌଣସି  
 ବିଦର୍ପକ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ  
 ଗେଷ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ପାରଭୋଷିକ  
 ବସ୍ତୁନ ଦେଲା ଓ ଆମନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ  
 କେବଳ ବାବୁ ତାହାକାନ୍ତ ବିଦ୍ୟାସାଗର ସଂସ୍ତ-  
 ରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭକ୍ତି  
 ପାରଭୋଷିକ ଦେଇଥିଲେ ଅଉ କେହି କିଛି  
 ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଚାହିଁ ଉତ୍ତାରୁ କେତେଗ୍ରହଣ  
 ଶ୍ରଦ୍ଧ ଅପଣାଅଧ୍ୟୟନ ଗୁଣାଉ ସଭାସ୍ତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ  
 ପ୍ରମୋଦିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବିନ୍ତୁ ଚର୍ଚ୍ଚ  
 ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ଶ୍ରଦ୍ଧ ବିଶେଷ ରୂପେ ପାରକ  
 ହୋଇଥିଲେ । ଅଧିବାଣ ଶ୍ରଦ୍ଧକର ଏ ପକ୍ଷରେ  
 ଚର୍ଚ୍ଚି ଦେଖାଯିବାରୁ ଅନୁମାନ ହେଲା ଯେ  
 ଶିକ୍ଷକମାନେ ପୁଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚକା  
 ନ କେଉଁ ସଭାରେ ହିତା କରି ଦେଇଥିଲେ ।  
 ଏଥିଉତ୍ତାରୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମକୁ ସଭାପତି ମହାଶୟ ଗୋଟିଏ

କ୍ଷୁଦ୍ର ବକ୍ତୃତା କରି ସଭା ଭଙ୍ଗ କଲେ । ତାହାଙ୍କ  
 ବକ୍ତୃତାରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶ୍ରଦ୍ଧ  
 ସଂଗଣା ନିମନ୍ତେ ବୁଝି ହୋଇ ୩୦୦ ରୁ ଅଧିକ  
 ହୋଇଅଛି ଓ ଗଣା ପ୍ରତି ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ  
 ଲୋକଙ୍କ ଅଦର ଦାନ ବ୍ରତଅଛି କଲେଜ  
 ସ୍ତାପନ ସକାଳେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଟଙ୍କା ଏଠା  
 ଲୋକମାନେ ଯେମନ୍ତ ଅଗ୍ରହ ପୁଣ୍ୟ ଦେଇ  
 ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଳ୍ପକାଳରେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ  
 ଟଙ୍କାରୁ କିଛି ଅଧିକ ସୁଦା ରେବା ମିଳିଅଛି  
 ଚାହିଁ ରୁ ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହୁଅଇ ଯେ  
 ଶିକ୍ଷାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଏଠାଲୋକେ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ଓ  
 ଏଥିରେ ସାହେବଙ୍କର କତା ଉତ୍ସାହ ହୋଇ  
 ଅଛି । ଯେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ ସେହିରୂପ ଉତ୍ସାହ  
 ସହଜ ପଞ୍ଚକାଳେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ତେବେ  
 କଲେଜଟି ଚିରସ୍ତାୟୀ ହୋଇପାରିବ ଫଳ-  
 ଜଃ ଗେଷକୁ ଯାହା ହେଉ ପଞ୍ଚକାଳ ସ୍ୱରୂପେ  
 କଲେଜ ସ୍ତାପନ ହେଲା ସୁତରାଂ ବିଷୟ ଅଟଇ ।  
 ପ୍ରଦେଶିକା ପଞ୍ଚକାଳ ମନଫଳ ସମ୍ପର୍କରେ  
 ସାହେବଙ୍କର ମତ ଏହୁ ନୟ ଗବଶ୍ଚିମେଣ୍ଡ  
 ନିମନ୍ତେ ଏ ପଞ୍ଚକାଳ ସୀମା ଉକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି  
 ବୋଲି ଏବର୍ଷ ଏପରି ଫଳ ହେଲା ମାସ  
 ଅଗାମୀ ବର୍ଷରେ ଫଳ ଚଳ ହେବାର ଅଗା  
 ବରନ୍ତୁ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ  
 ନିମନ୍ତେ କେତେକ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଓ ଅଉ  
 ରୁଇ ଏକ କଥା କହି ନୂତନ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ଏକର  
 ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରମଂସା କରି ବକ୍ତୃତା ଗେଷଦଲେ ।  
 ଅମ୍ବେମାନେ ଚୁକ୍ତେ କହିଅଛୁଁ ଯେ ଏଥିର  
 କମିଶ୍ୱରୀପାଠେକ ବକ୍ତୃତାଟି ଅଭିଷ୍ଟ ହୋଇ  
 ଥିଲା ଚାହିଁର କାରଣ ଏହି ବିଗତ ଦିନବର୍ଷରେ  
 ଯେତେ ଉନ୍ନତିର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥିଲେ ତାହା  
 ସମସ୍ତ ଏବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଚେଷ୍ଟ ଅଉ ବିଛି  
 କହିବାକୁ ତାହାଙ୍କର ବାକୀ ନ ଥିଲା । ପଞ୍ଚକାଳ  
 ଫଳ ଯାହା ହେଉ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ  
 ହେବ ଯେ ତାହାଙ୍କ ହତୁରେ କଟକ ହାଉ-  
 ସ୍କୁଲଟି ନିମନ୍ତେ ହାଇସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜସଂଯ୍ୟନ୍ତ  
 ଉନ୍ନତ ହେଲା ଓ ସରବେ କ୍ଳାମ ପ୍ରଭୃତି ଏଥି  
 ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ତାପନ ହେଲା । ଅଭବଦ ତାହାଙ୍କର  
 ମହତ୍ତ୍ୱ ବାଦନାମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । କେବଳ  
 ସଂକ୍ଷେପରେ ସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିବାରୁ  
 ଯଦ୍ୟପି ବି ଉତ୍ତମ ଫଳ ମିଳିବା ପକ୍ଷରେ ଗଞ୍ଜା  
 ଅଛି ମାସ ଓଡ଼ିଶାର ହିତ କରିବାଯେ ତାହାଙ୍କର  
 ଏକାନ୍ତ ଉଚ୍ଚା ଏଥିର ସେ ସମୟ ପରତପ୍ତ  
 ଦେଇଅଛନ୍ତି ।



ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାଜପୁରସ୍ତ ସମାଦୃତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଏ ଯାଜପୁର ସବତ୍ରଜନ ଇଲକା ମଧ୍ୟରେ ଚୈତ୍ରମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଅଶୋକ- ଅଷ୍ଟମୀଦିନ ସିଦ୍ଧେଶ୍ଵର ନକଟରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇ ଥିଲା ଇହିଁରେ ପ୍ରାୟ ଦୋକାନ ୨୦୦ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଚଳଣିକାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ଯାତ୍ରା ଏକସପ୍ତାଦଶପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ଓ ମଧ୍ୟ ତଳକ ବୈଶା- ଖମାସ ବସୁବ ସଞ୍ଜାନ୍ତଦିନ ବନ୍ଧୁ ମଧୁପୁର । ମୌ । ସିଦ୍ଧାପୁରରେ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲା ଇହିଁରେ ଦୁଇ ଶତରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଦୋକାନଦାର ଓ ଇରିଶଦକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲେ ସେ ଯାତ୍ରା ପାଞ୍ଚ କ ଲକ୍ଷଦିନ ହୋଇଥିଲା ପୁଲିସ ସାହାଯ୍ୟରେ କୌ- ଶସି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଚୈତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବସିଦିନ ଏ ମୁକାମର ଦଶସିନା ଘାଟରେ ରାଜା ଓ କେଉଟି ଦୁଇଦଳଙ୍କର ଘୋଡ଼ାମେଲଣ ହୋଇଥିଲା ପଞ୍ଚାଶ କ ସ.ଠିଏ ଘୋଡ଼ା ଓ ଦୁଇ ଇନଦକାର ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦଶ ପଞ୍ଚାଶ ଦୋକାନ- ଦାର ହୋଇଥିଲେ ଉକ୍ତ ଦୁଇଦଳଙ୍କର ଘୋଡ଼ା କାଦାର ଅଟେ ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଅବଧ ମୀମାଂସା ନ ହେଲ ଏଠା ପଶ୍ଚିମପାନେ ଇହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ ନ ଥାଉଲେ ଓ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳପା- ପିକା ଅବଧ ଉତ୍ତର ନ ଦେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ବାବୁ କାଳୀପତି ବାନୁର୍ଯ୍ୟା ଉକ୍ତ ଦୁଇଦଳଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ସନ ଘୋଡ଼ାମେଲଣରେ ଇହିଁର ମୀମାଂସା ହେବାର କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଯାତ୍ରା ଉତ୍ତମ- ରୂପେ ବତାଇବାର କହିବାକୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତୀ- ଦପୂର୍ବକ ବରବୋଲ ଦେଇ ଅପଣା ଘରକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁହ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଥିଲା ଉଦ୍‌ଲୋକକ ଓ ପୁଲିସ ସାହା- ଯ୍ୟରେ କହି ଦଳା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ଯାଜପୁର ସହର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବଣିଆର ପୁଅ ହିଅ ଇଗୋଟିକୁ ଇତ୍ତାବସନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଇହିଁମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପିଲା କ ଭାଦାର ବପୂସ ୧୯ବର୍ଷ ହେବ ଭାଦ୍ରା ଦେହର ପାଦଠାରୁ ସପ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଗଲା ଛୁଡ଼ା ବୁଦ୍ଧ ବସନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଭାକୁ କଟକଚଣ୍ଡୀ ଠାକୁରଣୀ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବାରେ ସେ ଏଭେଦତ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁକ ନାଚବାକୁ ସିବା ଓ ବେଦ ଧର ସପ୍ତମା- ଚୁକାଠାକୁ ରାଜିମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଯାଇ କାଳୀ- ଠାକୁରଣୀଙ୍କ କଣ୍ଠିରେ ଗୁପ୍ତକଥା କହି ତାଙ୍କ ମୁଖରେ କଦଳୀ ଥଧେ ଖାଇ ଥଧେ ଦେବାର ପ୍ରକାଶ କଲ ଲୋକମାନେ ପଶୁରବାରେ ସେ- ମାନଙ୍କ ମନକଥା କହିଲ କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ

ପୁଅ ଝୁଅ ଦେବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ନବଦନଯାତ୍ରା ଶେଷକର ବଦାୟ ହୋଇଗଲେ ପିଲାଟି ଉକ୍ତ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ଯାଇଅଛି ଯାହାକୁ ଯାଦା କହି- ଅଛି ଭାଦ୍ରା ବର୍ଷଶେଷରେ ଜଣାଯିବ ।

। ପ୍ର । କଳାମଝିଆ ଲଲକାର ଜମିଦାର ବାବୁ ଗୁମଗୋବିନ୍ଦ ଜଗଦେବଙ୍କ ଉତ୍ତରୀଲଦାର ଏକ ଉତ୍ତରର ପ୍ରଗିର ବାବକୁ ଥାନ ଜମିର ଉତ୍ତମାଣ ଫସଲ ଜବରଦ କମାଇ ନେଇଥିବାର ମୋକଦ୍ଦିମା ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ଗ୍ରାମ୍ୟଭଗନଗାହେବ ଜିଏସ୍.ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉକ୍ତ ମୋକଦ୍ଦିମାର ବିଚାର ଶେଷ କର ଉକ୍ତ ଉତ୍ତରୀଲଦାର ଉପ- ରେ ୫୦୦ଟା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । । ପ୍ର । ଅପୁଅପ । ମୌ । ରତଗାଂ ଚିଦାସୀ ରୁପନାୟକର ହିଅର ୫୨ ପିଲ କ ତାଜାର ଉମର ବ ୧୩ ବର୍ଷ ଅଟେ ସେ ଗୁପ୍ତରେ ସାମ କଣି ଖାଇଥିବାରୁ ନାୟକ ମଜକୁରର ଗୁଡ଼ା ମୁସମତ ସୁନା ଓରଫ ଦୋହଲବଡ଼ ଉକ୍ତ ୫୨ରୁ ସାମ କଣି ଖାଇଥିବା ଗୋଷ ଦେଇ ମାରୁ ମାରମ୍ପବାର ଉକ୍ତକ୍ଷଣାତ୍ ଭାଦ୍ରା ସ୍ଵାମୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଦ୍ଵରା ଘୋଡ଼ା ପକାଇଥିଲ ଉତ୍ତର ସମାଦି ଖ୍ରୀମର ଚଉକିଦାର ପୁଲିସରେ ଦେବାରୁ ଅଳ ମୁକାମର ସବୁଇନ୍ସପେକ୍ଟରର ମକଦ୍ଦିମା ଉଦ୍ଦିନ କରଥିଲେ ଏଥ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ମହାନ୍ତନାଥ ମଞ୍ଜିବ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଏ ମୁକାମର ଜିଏସ୍.ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅଦେଶ ନେଇ ସରକମିନରେ ଉଦ୍ଦିନ କର ପାଠଶାଳାପିଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣ ପାଇ ମୁସମତ ସୁନା ଓ ତାଜାର ସଜି ସପ୍ତକ ଜ ୧ ଶ ଅସାମୀ ଚଳଣ ବରି ଅଛନ୍ତି ମକଦ୍ଦିମା ଦଣ୍ଡଦିଅ ଅଇନର ଦୃଂଂ- ୨୦୧ ଦପା ଅନୁସାରେ ଚଳୁଅଛି ଜିଏସ୍.ମାଜି- ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ କବେରନାରେ ଅସାମୀକ ପ୍ରତି ଯେ ହୁକୁମ ଦେବ ପରେ ଜଣାଇବୁଁ ।

### ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅଗାମୀ ସୋମବାରଠାରୁ ଚକ୍ରବାହେବଙ୍କ ବଚେରରେ ଦୌନ୍ ମୋକଦ୍ଦିମା ଅରମ୍ଭ ହେବ କଂଝର ମୁନସଫ ବାବୁ ହରେକୃଷ୍ଣ ଚୂର୍ଯ୍ୟା ଇନ୍ଦିମାସର ଛୁଟି ପ୍ରାର୍ଥନା କରବାରୁ ଗଂଶ୍ଟିମେଝି ଭାବା ମଞ୍ଜିର କରୁଅଛନ୍ତି ଏବ ବାବୁ ଯୋଗେ- ସ୍ଵରଚନ୍ଦ୍ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଳ ଭାଷାଜ କର୍ମରେ ଏକଟିଂ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବଲିଜମାସ ତା ୧୩ ଛାତ୍ରରୁ ବାବୁ ଛୁଟି ଛାଡ଼ଣ କରିବେ । ବାବୁ ଯୋଗେଶ୍ଵର ବାଲେଶ୍ଵର ଛୁଡ଼ା ଓଡ଼ିଶାର ସକଳ ମୁକ୍ତସଫରେ ଜୁମଣ କଲେ ।

ପୁଣ୍ୟର ନୂତନ ଜଲେଜ୍ଝର ମାଦସବଦାହେବ ଉକ୍ତ ମଗରରେ ଫକେଶ ହୋଇ ବାର୍ଯ୍ୟ କର ଛାଡ଼ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଯାଜପୁରର ଅଗିଷ୍ଠ ଗନସାହେବ ପ୍ରଥମ ଘୋର ଜିଏସ୍.ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ରଦରଗର ଅଗିଷ୍ଠ ଶ୍ରୀବଦସାହେବ ଦୁଇୟ ଘୋର ଜିଏସ୍. ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସଦରେ ଏକଟିଂ ଚିପ୍ପୁକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏଠାର ବଡ଼ଅଦାଲତରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦରଦା ପାଇ ଅର ଦୁଇକଣ ଉତ୍କଳ ଦଦଦେ- ଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପିଅଛନ୍ତି । ଏତେ ଉତ୍ତ- ଲର ପ୍ରତପାଳନର ଉପାୟ ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞ କି? ଓଡ଼ିଶାସବୁ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଗା ମାସ ମାମଲ ସକାଶେ ଦୌଡ଼ ଦେବାକୁ ବାଜର ନୁହଇ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦକ୍ଷାଳକ ଘୋଷଣାକ୍ରମେ ଗଜ ମାସ ତା ୧୧ରୁ ଦେଶୀମଦର ମାସୁଲ ଖେତରାଉ ଉକ୍ତକ୍ଷଣରେ ଏକ ଗାଲକକୁ ଏକଟିଂ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରୁ ଉଣା ମାସୁଲ ବଜାରିର ଅନ୍ୟ ଦୌଶସି କଲରେ ନାହିଁ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବଦେରନାରେ ଏଠାରେ ଅର କହି ମାସୁଲ ବଢ଼ିଲେ ତଳନା ।

ସୁଦେଶୀରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଗ୍ରା ପର- ବସୁ ବେକଂ ଉଦ୍ଦାଗରୁଥିଲ ନାମରେ ବଦାଗ ପଂଝନରେ ଜଣେ କଣ ପସିତ ବାହାରଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵପ୍ତ ଭୈଲକ ଏବ ଭାମିଲଭାଷାରେ ଏହା- ଜର ବିଶେଷ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଅଛି ଏବ ଏସମସ୍ତ ଗୁଣାର ସକଳ ଗାୟ ପସି ଅଛନ୍ତି ସେ ଜଗା- ପଂଝନରୁ ବାହାର ଗୋଦାବଣ କଲମାନ କୁମଣ କର ଉପସ୍ତରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଓ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଦେବ ଅପୁସାରେ ସୁନ୍- ଧର୍ମର ମହତ୍ତ୍ଵକୁ ପ୍ରଚାର କରିଅଛନ୍ତି ସେହିଠାରେ ସେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ହିନ୍ଦୁ ସ୍ଵଧର୍ମକୁ ଅପିଅଛନ୍ତି ସେ ଦେବଧର୍ମ କୁଣ୍ଡାଭା ଉଦେଶରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପୁସିକା ମୁଦ୍ଦ କରୁଅଛନ୍ତି । ତୁମର ବିଷୟ ଯେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବଧ ଏହାର କହି କଥା ସ୍ଵାଗାହାର ନାହିଁ ।

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।  
 ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ଗନସାହେବ ଯାଜପୁର ହାଇ ୫୦୦୦  
 ବାବୁ ଗଣେଶପ୍ରସାଦପଂଝ ବଂଶକ ବକାୟା ୫୦  
 " ହରମୋଦନଗୁପ୍ତ " " ୫୦

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସହରବଂସ ଦର- ଦାବଦାର କଂଝ ପ୍ରତିଂଝମାଳିକ ଯାହାରୁରେ ମୁଦ୍ଦ ଓ ପ୍ରଚାରକ ହେଲ ।



# ଉତ୍କଳ ସାଧକ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୭  
ପୃ ୨୦ ଡିଏ

ତା ୧୩ ରବି ମଇ ସନ ୧୯୧୭ ମସିହା । ମୁ । କେମ୍ବ୍ସି ୧୨ ନ ସନ ୮୮୩୩୩୩ ଶକାବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫  
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୫  
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୪୫୦୦

ଏବର୍ଷ ଅବଧି ବର୍ଷା ହେଲାନାହିଁ । ଏଥିରେ ଆଗାମୀ ଫସଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଭୟ ଜାଣ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଯାତାର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟୁନାଧିକରେ ଭବିଷ୍ୟ ଭୂତର ଗତ କେତେକ ମାସର ଭୂ ଏବଂ ଫସଲର ଅବସ୍ଥା ଘଟିତ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବର୍ଷମାନ ବାଲୁକା ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦାବତା ମଣ୍ଡୋର ଚଢ଼ିଗ୍ରାମ ଯାହାଦାବ ଦରଭଙ୍ଗା ଚମ୍ପାରଣପୁର ଲୋହାରଜଗା ସିଂହ-ରୁମ୍, ମାନଗୁମ ହଜାରବାଗରେ କିଛି ମାତ୍ର ବୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ ଓ ଓଲଟୁଆ ବେଗ ଯାଏ ଅଧିକରେ ଲାଗିରହିଅଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଳରେ ଅବମାତ୍ର ଜଳ ବର୍ଷାଅଛି ଓ ଯହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବେଶ୍ୟ ଯାବନା ଦାକିଲ ଯାହା ଫରଦପୁର ମାଲମନହିଂସ ଚିପୁର ମୁଫିର ଭାଗଲପୁର ଓ ଦାଲେପୁରରେ କିଛି ଭଲ ବୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ଏ ସବୁ ଜଳରେ ଯାତାର ଉପଦ୍ରବ ଉଣାଅଛି ଏବଂ ଚାଷକର୍ମ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାରରେ ଲାଗିଅଛି । ହିଉପେଟ୍ଟି ଅଟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ମୁଫିର ଜଳରେ ଏମନ୍ତ ଆମ୍ବ ଫସଲ ହୋଇଅଛି ଯେ ଗତ ବର୍ଷରେ ସେପରି ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଅସମ୍ଭବ ଦୁର୍ଲଭ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଧାନ ଗୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଦେବା ଭେଜିକ ଆଉ ଏ ବର୍ଷ ବର୍ଷା ଅଭାବରେ ଅବଧି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଚାଷ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କଲିକତା ଯୁଗୁଳ ଓ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ବିଭାଗରେ ବାଲିକାମାନଙ୍କୁ ଶୁଭବୃତ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟ ବର୍ଜାଳ ମଞ୍ଜୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହିକ ସେମନ୍ତ ବାଲିକାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ନିମ୍ନ ମଧ୍ୟ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରୀର ବୃତ୍ତି ଅଛି ସେହିପରି ବାଲିକାମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଦେବ ଓ ପଶ୍ଚିମାର ନିୟମ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଦେବ କେବଳ ଅଙ୍ଗ ଓ ବିଜ୍ଞାନର ଉଚ୍ଚ ଅଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସମ୍ମତ୍ୟୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନାହାନ୍ତି । ସେ କେବଳ କଲିକତା ପାଇଁ କିଛି ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ମଞ୍ଜୁର କରି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଶୁଭବୃତ୍ତିମଧ୍ୟରେ ଶୁଭାବୃତ୍ତି ଶୁଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ବୃତ୍ତି ବ୍ୟୟନରତ୍ନର ବିଶେଷରୂପେ ସ୍ଥାନାୟତ୍ତୀକମିଟ୍ଟିକୁ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପ୍ରକାର ବୃତ୍ତିଦାନରେ ଅଧିକ ଉପକାର ହେବାର ବିବେଚନା କରିବେ ସେଠାରେ ସେପ୍ରକାର ବ୍ୟୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଯାହା ଦେଉ ଏଭେଦନେ ଯା ବିଷା ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟଙ୍କର ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ଦେଲେ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ହିଲକାରୀ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅବାରୁ ଉକ୍ତ ସଭାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟଦାବ ଦେବାର ଉଚିତ । ଉକ୍ତ ସଭା କେତେକ ବର୍ଷ ହେଲେ ବିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ

ଶୁଭାମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ଏରୂପ ବୃତ୍ତି ଦେଉଅଛନ୍ତି ।  
ବାଲିକାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାର ଶୁଣାଯାଏ ତାହା ଏହିପରି ତାଙ୍କର କୃଷ୍ଣମୋହନ ବାନୁର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ କଳ୍ୟାଣ ମନମୋହନ ହରିଲର କଲିକତା ଗୋବିନ୍ଦ ପରଗନା ଓ ବୁଗୁଲର ବାଲିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମୁଦର ଉଦ୍ଭାବଧାୟିକା ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି । ଯା ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତ ସକାଶେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ ଦେବା ଉତ୍ତମ ବିନୋବସ୍ତୁ ଅଟଇ ।

### ଦରବାରବନ୍ତତା ।

ବାବୁ ଦାନବକ୍ଷୁପ୍ତନାୟକଙ୍କୁ ସୟଦାଦାର ପଦ ଦେବାନିମିତ୍ତ ଦରବାରରେ କମିଶ୍ନରସା-ହେବ ସେଉଁ ବକ୍ତୃତା ପାଠ କରିଥିଲେ ତହିଁର ଅନୁକଳ ଅନୁବାଦ ଆଗ୍ନେମାନେ ଏ ପତ୍ରିକା ସହିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ମାନସ ବଳାଇଥିଲୁ ଓ ତାହା ପାଇବାସକାଶେ ଉପସ୍ଥଳ ସ୍ଥାନରେ ପୂଜା ଯତ୍ନ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶ୍ନର-ସାହେବ ଅଥବା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଅନାସ୍ତା ବା ଅଳସ ହେଉଥିବୁ ଆଗ୍ନେମାନେ ସେ ବକ୍ତୃତାଟିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବାରୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲୁ । ଆଗ୍ନେମାନେ ଦରବାର ସମ୍ମୁଦରେ ତହିଁର ସାରାଂଶ ଟିପି ଅଣିଥିଲେ ପାଠକମାନଙ୍କ ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ତାହା ନ



କରିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ କେତେକ ପରିମାଣରେ ଭୁଟି କରୁଅଛୁ । ମାତ୍ର ସେହି କଥା ସର୍ବସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ଦରବାର ଦୋଇଥିଲେ ସେକଥା ପ୍ରଭୃତ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ କଲେସୁଦ୍ଧା ଯେ କମିଶ୍ନରୀସାହେବଙ୍କ ଅଧୀନ କର୍ମଚାରୀମାନେ କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବାକୁ ଉଚିତ୍ତେ ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବସ୍ତୁ ଅଟେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଅଛୁ ଯେ ଦରବାରର ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତନ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ମାତ୍ର ତେତେବେଳକୁ ତାହାର ଅଦର ଭୁଟିଯାଇଥିବ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଗଜେଟର କେହି ଗ୍ରାହକ ନ ଥିବାରୁ ସର୍ବସାଧାରଣପକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶ ହେବା ନ ହେବା ସମାନ କଥା ଅଟେ । ଇଞ୍ଚିରେ କେବଳ କମିଶ୍ନରୀସାହେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ ହେବ । ଯଦା ହେଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ଅବକଳ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ପାରୁଁ ତଥାତ ଇଞ୍ଚିରୁ ଦୂର ଚାଲିଯାଏ କହ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବୋଧ କରନ୍ତୁ । କମିଶ୍ନରୀସାହେବଙ୍କ ବକ୍ତୃତାକୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ବାବୁ ଦାନବନ୍ଧୁପଟ୍ଟନାୟକ ଅନେକ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ କିନ୍ତୋଦ୍ଧାବ ନିବାରଣ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ସାଧନ କରି ଅଛନ୍ତି । ଗୁମସ୍ତର, ବୌଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ବଲପୁରରେ କିନ୍ତୋଦ୍ଧାବ ସମୟରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ଭ୍ରମାକ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସୁସରମର୍ଶ ଓ କୌଶଳପୂର୍ବକ ବଶ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଅସହ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମକୁ ବୁଝାଇ ସୁଖାଇ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ବସ୍ତ୍ରୀ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ କର୍ମପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଉଚ୍ଚକର୍ମଚାରୀମାନେ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାଦି କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ବାର୍ଷିକ ୫୦୦୦ଙ୍କା ଆୟର ଏକଶତ କମିଦାଣ୍ଡ ବାବୁ ପାରିତୋଷିକ ସ୍ୱରୂପ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ବାବୁ ପ୍ରଥମେ ସିବଜ ପଲଟନର ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ସିପାୟା ଥିଲେ ସୁକାୟ ଗୁରୁଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧତ ଲଭି ଏତେବେଳେ ମାସି ଦୁଇଶଟଙ୍କା ବେତନର ଉଦ୍ଧବିଲକାର ହୋଇଅଛନ୍ତି । କଳିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସହ୍ୟକାନ୍ତ ତାହାକୁ ସେ ବଶକରି ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ନିବାସ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଜ୍ଞ ସଙ୍କପର ବଦାଦ ନାହିଁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବରମର୍ଶ ଓ ଉତ୍ସାହରେ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ମଦକୋକାନ ଓ ଲଜ୍ଜାଳ ଉପରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଲଦ୍ଦାଣ ସତକ ଓ ବଦ୍ୟାଲସୁମାନ ପିଟାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କର ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏହାକୁ ସମ୍ଭବତର ପଦ

ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଓଡ଼ିଆ ଏ ସବ ପାଇ ନାହିଁ । ବାବୁ ଦାନବନ୍ଧୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରଥମେ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ମାନ ଲଭିଲେ ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ଟେକ ହେଲା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆର ଗଜକାନ୍ତରେ ଆଉ ଯେତେ ଉଦ୍ଧବିଲକାର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ତ କ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାଦ୍ୱାରା ଏହିରୂପ ସମ୍ମାନ ଲଭିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ମୁଗଲବନ୍ଦୀଅପେକ୍ଷା ଗଜକାନ୍ତ ଅନେକାଂଶରେ ନ୍ୟୁନ ସୁତରାଂ ଗଜକାନ୍ତରେ ଯେଉଁମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଯେବେ ଆପଣା ମହାଲର ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ବୁଝି ରଖିବେ ତେବେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ଆୟାସରେ ବୃହତ୍ କର୍ମ ସାଧନ କରି ପାରନ୍ତେ ଓ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ କର୍ମଚାରୀଠାରୁ ସହଜରେ ସୁଖ୍ୟାଦି ପାଇ ପାରନ୍ତେ ।



ଉତ୍କଳସୁ ଅମଳ ।

ଧନ ସମାଗମର ଉପାୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱଜସେବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ ସତ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟାର୍ଥ ବଦେତନା କଲେ କାଣିଜ୍ୟ ଓ କୃଷିଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନ ଲାଭ ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଦେଶର ଅବସ୍ଥାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସ୍ୱଜକର୍ମଚାରୀଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଓ ସମସ୍ତେ ଏହାଙ୍କଠାରୁ ନାନା ଉପାୟରେ ଧନ ପାଇବାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରନ୍ତି । ଏଥିର କାରଣ ନିଶ୍ଚୟକରିବା ବଡ଼ କଠିନ ନୁହଇ । ମୋଗଲ ଓ ମରହଟ୍ଟାମାନଙ୍କ ଅମଳଠାରୁ ଗତ କେତେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମରୂପେ ଆଲୋଚନା କରି ଆସିଲେ ଦେଖା ଯିବ ଯେ ଅମଳମାନେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିପତ୍ୟ କରି ଆସିଅଛନ୍ତି । ସେ ସମୟର ସ୍ୱଜପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ସର ନ ଥିଲା ଓ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟମାନେ ଅମଳଙ୍କ କଥାରେ ଚାଲୁଥିଲେ । ପ୍ରକୃତ ଶାସନ ଭାବେ ଅମଳଙ୍କ ଦାନ୍ତରେ ଥିବାରୁ ଏହାଙ୍କର ବିଲକ୍ଷଣ ଧନଲାଭ ହେଉଥିଲା । ଏତେବେଳେସୁଦ୍ଧା କମିସ୍ନରୀ ଓ ମହାକଳମାନଙ୍କୁ ଅମଳଠାରେ କରଯୋଗ ରହିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅମଳମାନେ ନାନାଉପାୟରେ ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ପାଣ୍ଡି କରୁଥିଲେ । ସୁତରାଂ କମିସ୍ନରୀ ଓ ମହାକଳ ପ୍ରଭୃତର ଯେ କହୁ ଲାଭ ହେଉଥିଲା ଅମଳ ଇଞ୍ଚିର ଲାଭ କୌଣସି କୌଶଳରେ ନେଉଥିଲା । ଯାହା ଯାତ ଟଙ୍କା ବେତନଭୋଗି ଅମଳର ଆୟ ଏତେ ଥିଲା

ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ତେପୁଟା କଲେକୂରର ତେ-ତେ ହେଉ ନାହିଁ । ନିଜ କଞ୍ଚାକରତ ମିଳିଲେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଅଳ୍ପ ଲୋକ କୁଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଶାସକବ୍ୟାପ ସମସ୍ତ ଶସ୍ତା ଥିବାରୁ ସେ ବାଟରେ ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚ ପଡ଼ୁ ନ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଅମଳମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଦାତା ଦୋଇଥିଲେ ଜଣେ ଅମଳ ଚାଲି ଚାଲି ପରବାରର ସମସ୍ତଲୋକ ଏକା ପୁଖରେ ରହୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ବହୁ ବାକସ ସ୍ତ୍ରୀମା ବା ପରସ୍ରାମୀ ଅନେକ ତାହାର ପ୍ରଭାପାଳନରେ ଦିନ କାଟୁଥିଲେ । ଏକା ଅବ ବହୁ କାହିଁକି ବଦ୍ୟାଶିକାର ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ଜଣେ ଅବଧାନ ବା ଆଖିନ ପଛରେ ମାସରେ ୮୩ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ଇଞ୍ଚିରେ ପଲେ ପିଲା ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁଥିଲେ ଇଞ୍ଚିରୁଗୁରୁ କରେଇରେ ଯାଇଁ ବହୁଦିନ ଲେଖା ପଢ଼ି କଲେ କର୍ମକ୍ଷମ ହୋଇ ଚାଲି ଚାଲି କରୁଥିଲେ । କେବଳ ଏତକରେ ଶେଷ ନୁହଇ ଅମଳମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏହାକୁ ଅଳ୍ପ ବହୁ ଦେଇ ଶିଷିତ କରୁଥିଲେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ବଦାଦ ଦେଇ ସଫାରରେ ସ୍ତ୍ରୀୟା କରୁଥିଲେ । ଏସର ଅମଳଙ୍କ ବିଷୟ କଳାପ ଓ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟାଶାରେ ବସ୍ତୁର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେଉଥିଲା ଏଥି ଉତ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିଲେ । ଜଣେଅଥେ ଅମଳ ଏସର କରୁଥିଲା ତାହା ନୁହଇ ପ୍ରାୟ ଅମଳଙ୍କର ସାଧାରଣ ଗୁଣ ଏହିପରି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଅମଳ ଅଛନ୍ତି ସେହି ବହୁ କୁଟୁମ୍ବ ଓ ଅପର ଲୋକମାନେ ବେଢ଼ି ରହି ଅଛନ୍ତି ସେହି ସମାଜ ଦୋଷ ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଇପ୍ସର ଅଛୁ ଓ ସେହି କ୍ରିୟା କଳାପ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟାଶା ଓ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦମାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଅଛୁ ମାତ୍ର ସେ ଅଧିପତ୍ୟ ଓ ଉପର ଆୟ କାହିଁ ସେ ଗସ୍ତାକାଳ କାହିଁ ଓ ସେ ସାମାନ୍ୟରୂପ କଦାବଦ୍ଦେବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି କାହିଁ ! ଲୋକବ୍ୟାଧି ଓ ଦୁର୍ଗି ବାଣିଜ୍ୟର ଉଦ୍ଧତ ସଙ୍ଗେ ଅଦାସ୍ୟ ସୁବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ିଲ ସଦ୍ୟତାର ବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ପିତା ପାଶେତା ଉପରେ ଲୁଚିବା ଯୁଦ୍ଧା ଗୁଣା ଉଦ୍ୟାଦ ନିତାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଗନ ଦେଲ ଓ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀର ଉଦ୍ଧତ ଓ ଶିକ୍ଷାର ଦାନ୍ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ ସଙ୍ଗେ ଜଣେ ପିଲାକୁ ଉପସ୍ତୁଳି ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ବ୍ୟୟ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମଳ କ୍ଷତ୍ରପୁ ହେବାର ବଚନ କ ? ଏସବୁ ସାମାଜିକ ଦାୟତ୍ୱ କରୁଥିବେ ଅମଳମାନେ ନିବା-ରଣ କରନ୍ତେ । କୃଷିର ଉଦ୍ଧତରେ ତସାକର



ଲଭ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ବିସ୍ତାରରେ ମହାଜନଙ୍କର  
ଲଭ ଅଛି ମାତ୍ର ଅମଲଭ ଏଥିରେ ଲଭ  
ଦେଲ ନାହିଁ କେବଳ ବ୍ୟୟ ବଢିଲା । ସତ୍ୟ  
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଗଠାରୁ ଅମଲଙ୍କ ବେତନ ଏ-  
ସିକି ବଚାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବ୍ୟୟ ପୁଂ-  
ଠାରୁ ଅନେକ ବଢିଅଛି ଓ ଉପର ଲଭ  
ଅନେକ ଉଣା ପଡ଼ିଅଛି । ପରନ୍ତୁ ଆଗେ  
ଯାହାକୁ ଦୁଇପଇସା ଦେଲେ ତୁମ୍ଭ ଦେଉ  
ଥିଲ ସେ ଏବେ ଦୁଇଅଣାରେ ତୁମ୍ଭ ଦେଉ  
ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାରରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧିରେ  
ସୁଦ୍ଧା ଅମଲଙ୍କର କଷ୍ଟ ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ସାମା-  
ଜିକ ଦାୟତ୍ତ ଅମଲମାନେ ମୁକ୍ତ ଯାଇବାର  
ଉପାୟ ନ କଲେ ଯେତେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧିଦେଉ  
ଇହିଁରେ ଅମଲଙ୍କର କଷ୍ଟ ସିବାର ନୁହଇ ।  
ଉପରେ ସେସମସ୍ତ କଥା ଲେଖାଗଲ  
ଇହିଁରୁ ପାଠକମାନେ ଫୁଲୁରୁପେ ତୁଦୟଙ୍ଗମ  
କରିପାରିବେ ଯେ ପୁଂବର କାଳ ପୁଂବର ବିଷ-  
ୟକୁ ଘେନି ପଳାଇଅଛି ଆଉ ସେସବୁ ଫେର  
ଅଧିକ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ କାଳ ପାତ୍ର  
ବିବେଚନାରେ କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଇହିଁର ବିଚାର  
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଅଛି । ଅମଲମାନେ  
ଏଥିପକ୍ଷରେ କି ଉପାୟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଦେ-  
ଖିବାର ଉଚିତ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମତ ଏହି ଯେ  
ଏଥିପକ୍ଷରେ ଲୋକଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟି ଆଦୌ ପଡ଼ି  
ନାହିଁ । ପୁଂବେ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦଅବସ୍ଥାରେ ଅମଲମାନେ  
ଯାହା କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାୟତ୍ତମାନ ଦୋଇ  
ସେହସବୁ କରୁଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକକ ଦେଖା-  
ଯାଏ ଯେ ବକୁ ବାନ୍ଧବ ବା ଅପର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ  
ପ୍ରଭୁପାଳନ କରିବା ଏବେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ  
ବ୍ୟୟ କରିବା ବିପ୍ରର ପରିମାଣରେ ଉଣା ପଡ଼ି  
ଅଛି । ନୋହଲେ ବହୁକୃତ୍ୟ ପ୍ରଭୁପାଳନ ଓ  
ଅନ୍ତମର ସହଜ ସର୍ବ ପଦ୍ମାଣୀ ଏବେ କ୍ରିୟାକଳାପ  
ରକ୍ଷା ଅମଲମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କରୁଅଛନ୍ତି ।  
ଏମାନେ ଆପଣାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାପ୍ରଭୁ ଦୁଷ୍ଟି  
କରୁ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅକାରଣ ଲୋକ ନିନ୍ଦାକୁ  
ପଞ୍ଚଦ଼ ଡର ରହିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଲୋକନିନ୍ଦା  
ଅମଲଙ୍କର କାଳ ହୋଇଅଛି ଓ ଏହି ଲୋକ  
ନିନ୍ଦା ଉତ୍ପତ୍ତରେ ସେମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅନେକ  
ପ୍ରକାର ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି କି ଯାହା ତାହାଙ୍କର  
ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ କଦାଚ କରିବାକୁ  
ସମ୍ମତ ନୁହନ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆପଣାର ଅବସ୍ଥାର ଅଭି-  
ଭିନ୍ନ ବ୍ୟୟ କରିବାରୁ ରାଜପୁତ୍ର ଦେଉଅଛନ୍ତି ।  
ଯେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜପୁତ୍ର ଅମଲର ସାମାଜିକ  
ଅବସ୍ଥାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୁଅଇ ତେବେ ସହଜରେ

ପ୍ରକାଶ ପାଇବ କି ଯେଉଁମାନେ ବହୁକୃତ୍ୟମା  
ଓ ଯାହାଙ୍କ ବଶରେ ଦୋଲ ଦୁର୍ଗୋତ୍ତର ପଦ୍ମର  
ବିଧି ବହୁକାଳରୁ ଚାଲି ଆସିଅଛି ସେମାନେ  
କିଶେଷରେ ରାଜପୁତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜ  
ପାଶରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ଗବ-  
ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ବେତନ ଦେଉଅଛନ୍ତି  
ଇହିଁରୁ କିଛି ଅଧିକ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର  
ଦରଦ୍ରତା ଉଚିତ ନାହିଁ । ବରଂ ଇହିଁରେ ବ୍ୟୟ  
ବଡ଼ବାର ସମ୍ଭାବନା କାରଣ ଦେଖାଯାଏ ଯେ  
ଅମଲର ବେତନବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ତାହାର ସାମାଜିକ  
ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି ହୁଅଇ । ଅଭବନ ଆତ୍ମମାନେ  
ଅନେକ ଚିନ୍ତା କରି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରୁଅଛୁ ଯେ  
ଦେଶକାଳପାତ୍ର ବିବେଚନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର  
ସୁଶିକ୍ଷିତ ଓ ଦାୟତ୍ତମାନ ଲୋକମାନେ ସାମାଜିକ  
ନିୟମ ସଂସ୍କାର ବିଷୟରେ ସମ୍ଭବନ୍ତ ନ ହେଲେ  
ଅସୁଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଦୁରବସ୍ଥା ମେଘନ  
ହେବ ନାହିଁ ଓ ଏଥିର ଉପସ୍ଥଳ କାଳ ଯେ  
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଏପକ୍ଷରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ  
ନାହିଁ । ଉପାୟ ଆଉଁ ଯେବେ ଲୋକମାନେ  
ଇହିଁର ଅନୁସରଣ ନ କରି ଉଦାସୀନ୍ ରହିବେ  
ଓ ଇହିଁପାଇଁ କ୍ଳେଶଭୋଗ କରୁଥିବେ ତେବେ  
ଏଥିକ କାହାର ବଳ ଅଛି ? ଅଭବନ ଆତ୍ମମ-  
ମାନେ ଏପ୍ରଦେଶରୁ ସୁଶିକ୍ଷିତ ଓ ବିଚକ୍ଷଣ ବ୍ୟକ୍ତି-  
ମାନଙ୍କୁ ଏକାନ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ  
ସେମାନେ ଆପଣା ସାମାଜିକ ଦାୟତ୍ତମାନ ଦୁଷ୍ଟିପାତ  
କରନ୍ତୁ ଏବେ ଇହିଁରେ ସେସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଆପା-  
ତକ୍ଷ ହୋଇପାରେ ତାହା ସାଧନ ପକ୍ଷରେ  
ଦୃଢ଼କନ୍ତ ହେଉନ୍ତୁ ।  
ଆତ୍ମମାନେ ଏଥର ଏଭଳି କହି ଭୁନ  
ହେଲୁଁ । କେଉଁ ସାମାଜିକ ଦାୟତ୍ତ ପ୍ରକାର  
କ୍ଳେଶଦାୟକ ଓ କେଉଁ ଉପାୟରେ ତାହା  
ନିବାରଣ ହୋଇପାରେ ଏପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମମାନେ  
ଆପଣା ମତ କମଣ୍ଡଳୁପ୍ରକାଶକରିବୁଁ । ପାଠକମାନଙ୍କୁ  
ଏଭଳି ଅନୁରୋଧ ଯେ ତାହାଙ୍କ ମତର ବିରୁଦ୍ଧ  
କଥା କହିଲେ ସେମାନେ କ୍ଷରନ୍ତୁ ନ ହୋଇ  
ଅପକ୍ଷପାତରୂପେ ଇହିଁର ହିତାହିତ ବିବେଚନା  
କରିବେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ହୁମ ଦେଖାଇ ଦେଇ  
ସାଧାରଣ ଉପକାର ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ମନୋ-  
ଯୋଗୀ ହେବେ ।

**ସାମାଜିକ ସଂବାଦ ।**

ଗତ ସୋମବାର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କମିଶ୍ନରସାହେବ  
ପୁସ୍ତକ ଗସ୍ତ କରିବା ସକାଶେ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ଦୁଇ ମହକୁମାର ସିରସ୍ତାଦାରମାନେ ଚାହାଙ୍କ  
ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।  
ପୁଣି ଗୋଟିଏ କୋର୍ଟିସି ଗୋସ୍ତ ମୋକ-  
ଦମା ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଶ୍ରୀରାଧାଦେବ ସବ୍ ଜଜକ ମହ-  
କୁମାରେ ଯଗପତି ଫୈଜବାସୀ ଅଦାଲତର  
ବିଚାରଧୀନରେ ଆସିଅଛି । ମାତ୍ର ଏଥର କେହି  
ଅମଲ ଯଶ ନ ପଡ଼ି ଖୁସି ବିଦେଶୀ ଆସାମା  
ହୋଇଅଛି । ଗୋସ୍ତ କୋର୍ଟିସି କାହୁଁ ଆସିଲ  
ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ ।  
ଆତ୍ମମାନେ ଦୁଃଖର ସହଜ ଅବଗତ ହେଲୁଁ  
ଯେ ଅଳ ରାଜାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନ ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳକୁ  
ବିବାହ କରିବା ସକାଶେ ଯାଇ ଓଲଟିଠା  
ଶ୍ୱେଗରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଅଛନ୍ତି । ଏସ୍ତୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞ  
ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ବାହାର ଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ମୁଖ  
ଅଧିକତର ଶୋକାବଦ ହୋଇଅଛି ।  
ସତ୍ୟବାଦ ମଠର କମିଟି ସେଠା ଅଧିକାରକ  
ନାମରେ ମୋକଦମା କରିବାର ଅନୁମତି ପାଇ  
ଅଛନ୍ତି ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଓଡ଼ିଶାର  
ମଠବାଡ଼ ସମ୍ପର୍କରେ ଏରୂପ ଗୁଡ଼ିଏ ମାମଲା  
ହେଲେ ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିପ୍ରର ଅପବ୍ୟୟ  
ନିବାରଣ ହେବ ।  
ଏ ନଗର ଚୌଧୁରୀକାରରେ ଗୋଟାଏ  
ବେଶ୍ୟାଘରେ ଗଜ କେତେକ ମାସରେ ଚାରି-  
ଥର ଅର୍ଗ୍ଠି ଲାଗିଲଣି । କିଏ ଅର୍ଗ୍ଠି ଲାଗୁଅଛି  
ତାହାକୁ ଧରିବା ଅଥବା ବେଶ୍ୟାକୁ ସ୍ତ୍ରୀନାନ୍ତର  
କରିବା ପକ୍ଷରେ ପୁଲିସରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ  
ହେବାର ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଜଣେ ମନଲୋକ  
ସକାଶେ ଏକ ବସ୍ତ୍ରର ଲୋକ ଅପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବା  
ବିଜସହଜ କଥା ନୁହଇ ।  
ଉତ୍କଳ ଦର୍ପଣରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ  
ନିଲଗିରୀର ତୋପାନରେ ଜ ୯ ଶ ମନୁଷ୍ୟ  
ସ୍ତ ୨୦୦ ଶ ଗୋରୁ ଓ ୪୦୦ ହେଲ ନଷ୍ଟ  
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।  
ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ତ ଅଟଇ ଜଣେ ପତ୍ନରେରକ ଲେ-  
ଖିଅଛନ୍ତି କି ଗୁଣାଘାଟି ସବ୍ ଜଜକର ଏକ  
ଗ୍ରାମରେ ଦିନବେଳେ କେତେକଶ ଗୁଣା ବିଲ-  
ରେ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଗୋଟାଏ ହାତୀ  
ଶୁଣ୍ଠା ଓଦଳବାର ଦେଖି ସେମାନେ ଅନେକ-  
ଦୁରକୁ ପଳାଇଯାଇ ନିସଂସକରି ରହିଲେ ।  
ହାତୀଶୁଣ୍ଠା ଯେତେବେଳେ ବୁମିକୁ ହୁଇଲ  
ତେତେବେଳେ ଅଳ ଗଭୀର ଶକ୍ତ ସହିତ ଏକ  
ଗୁଣ୍ଠିକାୟୁ କାଳ ହେଲ । ଏପବନଦ୍ୱାରା ଅନେକ  
ସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ନଷ୍ଟ  
ହୋଇ ନାହିଁ । ଆତ୍ମପର ବିଷୟ ଯେ ଗୁଣିମା-



ନେ ଅପଣା କର୍ମସ୍ଥାନକୁ ଫେରାଅସି ଦେଖିଲେ  
ସେ ଭାବକର ଲଙ୍ଗଲଭ୍ୟାସ ଗୁଣର ବଜ୍ର  
ରସକୁ ଅନ୍ତର୍ଦାନ ହୋଇ ଅଛି । ମାଳଗିରିରେ  
ଯେଉଁ ସତନା ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏହିପ୍ରକାରର  
ଧୂବାର ଜଣାଯାଏ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ମାନବର ଉତ୍କଳଦାସୀକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ  
ସମାପେଷୁ  
ମହାଶୟ !

ଅତି ମୁଁ ଅପଣାଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ଛବି ସ୍ଥାନ  
ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଅଛି । ସ୍ଥାନଛବି, ମହାଶୟ !  
ମିଳବ କି ? — ମହତ୍ତ୍ୱଲେକକ ଦୁଆରେ ଅବା  
ସ୍ଥାନ ନ ମିଳବ କର୍ତ୍ତା ? ମିଳିଲେ, ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ  
ବକ, ମନେ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞତା ଦେଖାଇବି, ଗଙ୍ଗା-  
ପାଣିରେ ଛିଡ଼ାହୋଇ କହୁଅଛି । ଅକ୍ତର ମଧ୍ୟ  
ଜଣାଣ ଏହି ଯେ ସ୍ଥାନ ଛବି ଦେବାର  
ଦେଲେ, ଛବି ଦେବି, ଦେବାର ହୃଦୟ  
ସାବର ହେଉ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଖବରର ସବୁ ଅପଣାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ,  
ଅପଣାଙ୍କ ଆଖି କାନ ଅଜଣାରେ କୌଣସି  
ଉଦ୍ଦତ୍ତ ଓଡ଼ିଶାରେ ହେଉ ନାହିଁ । ଦେଖା  
ସୁଖରେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୫ ବର୍ଷିୟା  
୧୯୦୨-୧୯୨୭ "କାଲିଙ୍ଗ" (ଏଠାଲେକକ ଉଚ୍ଚ-  
ରଣ ଅନୁସାରେ) ବସିଅଛି । ଅମଳ କରଣିଏ  
କାଲିଙ୍ଗ ଯିବା ନ ଯିବା ବସୟ ଘେନି ବ୍ୟସ୍ତ,  
ହେଉ କି କମିଶ୍ନରୀସାହେବଙ୍କର ଏକପ୍ରକାର  
ଘୋଷଣା ଜାଣି ଦେଇ ଅଛି ଯେ କାଲିଙ୍ଗ ପାଶ  
ଦାସିଲ ନ କଲେ କେହି ଉଚ୍ଚକର୍ମ ପାଇପାର-  
ନେ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାରୁ ଗୁରୁଆଡ଼େ ପାଠପଢ଼ା ଧୁମ  
ଲଗିଅଛି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ହେ ପାଠପଢ଼ା  
ସବୁଜଗତର ମୂଳ । ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାକୁ ଜରପକାର  
କରିବା ସକାଶେ ବଶେଷ ଓ ଅଜ୍ଞ ଅଲ ବସମର  
ବନୋବସୁମାନ ଦେବାର ଚୁକ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ  
ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ହୋଇଅଛି । —  
ଅର୍ଥାତ୍ ମେତକଲ ସୁଲ । ଗୋଡ଼ାକୁ ଗୁରୁକ  
ମାର ବୌତାଲଲପର ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉଦ୍ଦତ୍ତସେନ-  
ରେ ବୌତାଲବାର କଳମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ  
ଅଛି । ଅଥା ବ ସୁଖର ବସୟ ! ଏସବୁ ଦେଖି  
ପୁଣି ଦାସ ପଞ୍ଚନାୟକ ଉପାସ ଘେନି ପ୍ରକୃତ  
ଓଡ଼ିଶା ଦେବାର ମନ ବଳଇ ।

ପୁଣି ନିମିଶର ସାହେବଙ୍କର ଓଡ଼ିଶାପ୍ରକ

ବଜ୍ର ଦୟା । କୌଣସି ଚାକର ଭଲକର୍ମରୁ-  
ଏ ସୁଧା ସେ ଦୟାକୁ ଅନୁକରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ।  
କମିଶ୍ନରୀସାହେବ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଆ-  
କିଭାନ୍ତ କୋମଳ । ସେମାନେ କେହି ଚାକ  
ନିକଟରେ ଚିତ୍ତିତ ହୋଇ ପାରିଲେ, ବନା କା-  
ଲିଙ୍ଗି ପାଶରେ, ବନା ସୁପାରସି ଚିତ୍ତି କ ସାହି-  
ଫିକଟରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମମାନ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।  
ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆବୋଲି ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ହେଲେ ହେବ  
ନାହିଁ । ମହାନ୍ତି, ମହାପାତ୍ର, ଦାସ, ପଞ୍ଚନାୟକ  
ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଧୂବାର ଗୁଣ । ସେଥିରେ ପୁଣି  
ସେମାନେ ସବରଅମିନ, ମୁନସିଫ, ତ୍ରେପୁଟୀ-  
ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଗୋଷ୍ଠିସମୂହଦେଲେ ଅଧିକ ଭଲ;  
ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚଗୁଣାଜ୍ଞାନ କି ବଦ୍ୟାଶିଷା  
ଉଣା ଥିଲେ ପରବାଏ ନାହିଁ । ଏକା ଗଙ୍ଗାକୁଳ  
ପକ ଥିଲେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ଉଚ୍ଚଗୁଣା ଘେନି ଟଣା-  
ଟଣି । ସାହି ଫିକଟ ଭଲବା ଭଲକ, ଉପକଥାନ୍  
ଅବଶ୍ୟକ । ବର୍ଣ୍ଣର ଗନ୍ଧର ପଦ୍ୟା ।

ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ! ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ  
ବଜ୍ର କୌତୁହାବଦ ସତନା ପଢ଼ଅଛି । ଗୋ-  
ର୍ଦ୍ଦାର ବନୋବସୁର ସୁପ୍ରସାହ । ଗୁରୁଆଡ଼େ ଉପ-  
ସୁଲ ଲେକେ ଅସି ସେଠାରେ ଠୁଳାକୃତ ।  
ସୁତରାଂ ବାଲେଶ୍ୱର ହେଉ କରମାଗିଷା କର୍ମ  
ଖାଇ ହୋଇଅଛି । ସେଠା କଲେକ୍ଟର ଜଣେ  
ବଙ୍ଗାଳକୁ ପସ ସେ ଓଡ଼ିଶାବଙ୍ଗାଳୀ ଅର୍ଥାତ୍  
ପ୍ରାକୃତକୃତ ଓଡ଼ିଆ-ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ତାଙ୍କର  
ଇଂରାଜୀ ବଦ୍ୟା ଅଳ୍ପ ବୋଲି କମିଶନର ଚାକ  
ନିୟୁକ୍ତିକୁ ମନୋମାତ୍ର କଲେ ନାହିଁ । ପୁଣି  
ଥରେ ବାଲେଶ୍ୱର କଲେକ୍ଟର ତାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ  
ଖଣ୍ଡିକ ପଠାଇଲେ । ସେଥିରେ ଶୁଣାଯାଏ  
ବାକ୍ତର ଉପକଥା ଭଲବ ହେଲ । ଅର୍ଥ  
ଲେକେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ । ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତ-  
କାରକ ମଧ୍ୟରେ ଏଲେଓଲା ବଳଗମଦାସ ।  
ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଉନ୍ନତେନ୍ତ ବାଲ ଦରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ  
ଏହୁଦେ ଓଡ଼ିଆ; ଦୁହେଁ ଦାସ କରଣ; ଦୁହେଁ  
ଭଦ୍ରବଶଜାତ; କିନ୍ତୁ ଇଂରାଜୀ ଜ୍ଞାନରେ  
ବଳଗମ, ଦରେକୃଷ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ଭଲ;  
କର୍ମକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିକ ବହୁଦର୍ଶୀ — ସେହେତୁ  
ବଳଗମ ଦରେକୃଷ୍ଣ ପର ଲେକଲପଣ କରଣ  
ଥିଲା; ବଶେଷ ବଳଗମ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ  
ଇଲକାର ଦେଉ କରଣ ବଳଗମ ଦରେକୃଷ୍ଣ;  
ଅପେକ୍ଷା ଓଡ଼ିଆପୁରା ଭଲ ଜାଣେ — ବଳଗମ  
ଜଣେ ପ୍ରଜ୍ଞକାର; ବଳଗମ ଅଭିନ କାନୁନରେ  
ମଧ୍ୟ ପାରଦର୍ଶୀ; ଶିକ୍ଷିତ ସମ୍ପଦାପୁରେ ପରକତ;  
ବୟସରେ ମଧ୍ୟ ବଳଗମ ବଜ୍ର; ଦିବକେ ବଦେ-

କୃଷ୍ଣ ଜଣେ ମୁତ ତ୍ରେପୁଟୀକ ସୁତ, କିନ୍ତୁ ବଳ-  
ଗମର ପିତା ସରକାର ନିମନ୍ତ ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ  
କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇ ନାହିଁ । କି ହରେକୃଷ୍ଣ  
କି ବଳଗମ ଦୁହେଁ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଘର  
ବାଲେଶ୍ୱର ଜଲରେପୁରା ନୁହେ । ବାଲେଶ୍ୱ-  
ରକୁ ବାସୁସୁବାଦ ଅସିଅଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ନିୟୁକ୍ତ  
ବଙ୍ଗାଳି ଜଣକ କଥା ରଦ ପାଇ ବଳଗମର  
ଉପସ୍ଥାପନା ଅବହେଳାକୁ ଲକ, ଦରେକୃଷ୍ଣର  
କପାଳ ଫିଟିଅଛି । ଦରେକୃଷ୍ଣକୁ ଶୁଣିଦାରେ  
ବାଲେଶ୍ୱର କଲକଟର ମନୋମାତ୍ର ଭରଅଛନ୍ତି ।  
କମିଶନର ସାହେବ ଏ ବସୟରେ ଭପର  
ବର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ଜଣାଯିବ; ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥ-  
ାପନା ବନେଚନାରେ ବଙ୍ଗାଳୀ ଜଣକ କର୍ମରୁ  
ଦୃଷ୍ଟ ହେଲା, ସେହି ଉପସ୍ଥାପନାର ବର୍ଣ୍ଣ  
କରିବେ, ନା ତ୍ରେପୁଟୀକ ସୁଅ ବନେଚନା କରି  
କାର୍ଯ୍ୟର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ଅସାରତା ଦେଖାଇ,  
କମିଶନର କାର୍ଯ୍ୟର ବନୋବସୁ କରିବେ,  
ଅର୍ଥ ଦପ୍ରାକେ ସସାରଲେକେ ଜାଣି ପାରିବେ ।

ସେସବୁ ଯାହା ହେଉ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଶାର  
ଉଦ୍ଦତ୍ତ ଏକ ବଚିତ୍ର ପତ୍ର ଧାରଣ କରିଅଛି ।  
ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ! ଅପଣାଙ୍କ ବହୁଦର୍ଶୀ ବ-  
ୟୋଦୁକ୍ତ, ବଜ୍ର ସୁପ୍ରକୃତ, ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଉଦ୍ଦତ୍ତରେ ସ୍ତାୟୀରୁ ଓ ପରପଦକାର କେ ପର  
ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି କି ? ଏଥି ସମ୍ପର୍କରେ ଅର୍ଥ  
କିଛି ଜଣାବାର ରହିଲା । ଅପଣା ଅନୁଗ୍ରହକରେ  
ବାଗ୍ଦରେ ଅପଣାଙ୍କର ଅଗ୍ରସ୍ତ ଗୁଣ କରଣ ।  
ବସମଦ ।

“ଦକ କଥା”

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

ବାବୁ ଶ୍ୟାମସ୍ୟାମ ନରେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା	ବଳାୟା ଟ	୧୦
” ରଘୁନାଥ ମାହାପାତ୍ର କଟକ	”	୫
” ଅରୁଣାଚାନନ ଦାସ	”	୫
” ଗୌରମୋହନସ୍ୱୟ	”	୫
” ଶ୍ୟାମାପ୍ରସାଦ ସ୍ୱୟ	”	୫
ଶ୍ରୀମତୀ ସଜ୍ଜା ବହେବୌଦ	ଅଗ୍ରିମ ଟ	୨୫
ବରୁଣାକବସୁଛନ୍ଦନାୟକକନମଳ	”	୨୫
ଏକନ	ବଳାୟା ଟ	୨୫
” ଶ୍ରୀକାଥଦୋଶ ବାଳା	”	୨୫
ଶ୍ରୀମତୀ ଜର୍ଜ ଖୁବିନସନ ଭଦ୍ରକ	”	୨୫

ଏହି ଉତ୍କଳଦାସୀ ସବରଦୟା କର-  
ଦାଦକାର ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ତି-ଓଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବାଙ୍ଗରେ  
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ।



# ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

## ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୭  
ସମ୍ବାଦ

କାମରୂପ ମଇ ସନ ୧୮୭୭ମସିହା । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦିନ ସନ ୧୮୭୭ମସିହା ଶନିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯  
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟିଏ  
ମଫସଲପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୪୧୫୫

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ରସାହେବ ଏଠାର ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଥିବା ସମୟରେ ନଗର ପରିସାର ଲତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ନଗରବାସିଙ୍କୁ ସେମନ୍ତ ଅଭିଭୂତ କମ୍ପାଇ ଥିଲେ ତାହା ବୋଧହୁଅଇ ପାଠକମାନେ ପାଠପାଠ ପଢ଼ାଇ ନାହାନ୍ତି । କର୍ତ୍ତୃମାନ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଚକ୍ରଗ୍ରାମ ଜିଲ୍ଲାର ଏକଟି କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଅବଗତହେଲୁଁ ଯେ ସେଠା ନଗରବାସିଙ୍କୁ ଏଠା ପରି କଷ୍ଟ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ପାଇଖାନା ପରିସାର ରଖିବା ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନିୟମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଠିନ ଦେବାକୁ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଚାହୁଁଲେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କ୍ଲେଶ ପାଇବାର ହୁଏ କିନ୍ତୁ ସରକାରୀ ପାଇଖାନା ଗଢ଼ାଇ ଦେଲେ ଏଥିରେ ସାହେବ ପ୍ରତିଦିନ ଚାଲିଯାଏ ଯେଣୁ ସରକାରୀ ପାଇଖାନାରେ ପହଞ୍ଚି ଦେବା ପାଇଁ କେତେଜଣ ଉଦ୍‌ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଜନସ୍ତ୍ରବଲ ସ୍ୱରୂପ ଉର୍ପ କରବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ନିୟମର ପ୍ରତିବାଦ ଜଣେ ଉଦ୍‌ଲୋକ କରିଥିଲେବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ମିଉନିସିପଲ କମିଟିର ସଭ୍ୟମତରୁ ବାହାର କରିଦେଇ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ନାନାଦି ଅଭିଯୋଗ କରି ଫରୁକଦାସମାଲମାନ ତଳାଉଅଛନ୍ତି । ଏହିପରି କର୍ତ୍ତୃତ୍ରସାହେବଙ୍କର ଗୁଣ ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଏସବୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ କାରଣ ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ବକଥା ସବୁ ମନରେ

ପଢ଼ୁଅଛୁ ଓ ଯାହାର ଯେ ସ୍ୱଭାବ ତାହା ଶୁଣି ଯିବାର ସହଜକଥା ନୁହଇ । ଏପରି ସ୍ୱଭାବର ଲୋକଙ୍କୁ ଗବର୍ଜିମେଣ୍ଟ କପରି ଉଚ୍ଚପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି !



ତାରତାଳ ସମ୍ବାଦଯୋଗେ ଜଣାଯାଇଅଛି ଯେ ତଳତମାସ ତା ୧୧ ରଖରେ ମହାମାନ୍ୟ ସୁବରାଜ ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଲେ । ସେହିଦିନ ସକାଳବେଳେ ସିରସିସ ଜାହାଜ ଯୋଡ଼ିମାଉଥିବା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ନଗର କରବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଓ ସମ୍ଭାଳମାନେ ଜାହାଜ ଉପରକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାଥୀତ କଲେ ଏ ସ୍ଥାନରୁ ରେଲବାଟେ ଗମନକରି ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରେ ବକ୍ସିଦାମନାମକ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ପହଞ୍ଚି ଶ୍ରୀମତୀମହାରାଣୀଙ୍କର ସାକ୍ଷାତଲଭ କଲେ ସୁବରାଜଙ୍କର ବିଲଭକୁ କୁଶଳରେ ଫେର ଆସିବାର ଦେଖି ସେଠାର ସର୍ବସାଧାରଣ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଚାହୁଁଲେ ଚଳନ୍ତରୂପ ରାଜବାଟରେ ପତାକା ଓ ଚୋରଶାମାନ ଝୁଲାଇ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସୁଶୋଭିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ସେଷନାଲ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସୁବରାଜ କୁଶଳରେ ସୁଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବାର ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଭାରତବର୍ଷବାସିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସୁବରାଜଙ୍କ ଭାରତବର୍ଷ ସନ୍ଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଏଠାରୁ ଯେସମସ୍ତ ଦୁବ୍ୟ ସୁବ-

ରାଜ ହେତୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ସୁଦେଶକୁ ଘେନି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଚାହୁଁଲେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ଲାଗିଅଛି । କେନ୍ଦ୍ରଞ୍ଚଳ ନଗରରେ ଥିବା ଭାରତବର୍ଷର ଅପୂର୍ବ ଦ୍ରବ୍ୟାଳୟରେ ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବ ଚାହୁଁପାଇଁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନ କମିଶନ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚକ୍ରପତି । ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନଟି ଛମାସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାର କଳ୍ପନା ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିରେ ବିଲଭର ଲୋକମାନେ ହେତୁଦ୍ରବ୍ୟସବୁ ଦେଖିବାର ସୁନ୍ଦର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ।



ମାନ୍ଦ୍ରାଜପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ମଲର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମାଳୟମାନଙ୍କୁ ବିପରମାଣରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦାନ ହୋଇ ଅଛି ଓ କରୁପେ ସେସବୁର ଚିତ୍ତା ବଧାରଣ ହେଉଅଛି ଏ ବିଷୟମାନ ଭଦ୍ର କରବାକାରଣ ଗୋଟିଏ କମିଟି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛି । ସରଭୂଲିୟମ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଏ କମିଟିର ସଭ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁର ଭିତ୍ତିକଣ ଉଦ୍‌ସେ-ପୀୟ ଅଛନ୍ତି ହିନ୍ଦୁସମାଜର ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଭ୍ୟସବୁର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜପ୍ରଦେଶରେ ଏ ପ୍ରଦେଶପରି ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅପବ୍ୟୟ ଦେବାର ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏଥିପୂର୍ବ ଆମ୍ଭେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଲେ ଅନେକ ସେତକ କାର୍ଯ୍ୟ ବାହାରବ ସନେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗବର୍ଜିମେଣ୍ଟ ଯେବେ ସଦାବର୍ତ୍ତସମ୍ପତ୍ତିର ଅପବ୍ୟୟ ନିବାରଣ



ସମ୍ପର୍କେ କୌଣସି ଉପାୟ ଶୀଘ୍ର ନ କରିବେ ତେବେ ସେପ୍ରକାର କମିଟି ଇତ୍ୟାଦି ବସାଇବାରେ କି ଫଳ ଅଛି ? ଏହି ଓଡ଼ିଶାଖଣ୍ଡରେ କମିଟି ବସି ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଗବଣ୍ଡିମେଝବଜାଳ ଏପ୍ରକାର ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରି ଗବଣ୍ଡିମେଝ ଇଣ୍ଡିଆକୁ ଅନୁସୂଚ୍ୟ କଲେଣି । ଅବଧ ସେପକ୍ଷରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମାନ୍ୟ କମିଟିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ପ୍ରଦେଶର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଓ ଇହିଁର ପ୍ରତିବନ୍ଧନ କରିବା କାରଣ ଗବଣ୍ଡିମେଝ ଇଣ୍ଡିଆ ପୂର୍ବରୁ ସତର୍କ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏଥି ପାଇଁ ଉତ୍ତରା ଦୁଅଇ ଯେ ଏ କମିଟିର ଫଳ ବାଦାରିଲ ଉତ୍ତରା ସଦାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା-ବେକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ଗବଣ୍ଡିମେଝ ଅବଶ୍ୟ କୌଣସି କଠିନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ଏରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଅଛି ସଦାଧାରଣ ଏହା ବିସ୍ତାପ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଗବଣ୍ଡିମେଝଙ୍କ ଅବହେଳା ଦେଖି ଅନୁମାନେ ଦୁଃଖ ହେଉଅଛି ।

କଟକ ଜିଲାର ଜବାଇଜା ।

ଗତ ସପ୍ତାହ ଦୂରରେ ଗୁଡ଼ିଏ ଜବାଇଜା ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ହୋଇଥିଲା । ସୁଖରୂପେ ଚାହିଁଲେ ସେ ସବୁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଅଟଇ କେବଳ ଏକା ଅସୀମାନେ ଇନ୍ଦ୍ର ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରେଣୀ ଓ ଲୁଟି କରିଥିବାରୁ ଆଇନା-ନୁସାରେ ତାହାକି ନାମରେ ୨୮ ନମ୍ବର ମକଦ୍ଦମା ହୋଇ ଥିଲା । ବଙ୍ଗଳାର ଜବାଇଜା ସହଜ ଭୂଲନା କଲେ ଏସବୁକୁ ପ୍ରକୃତ ଜବାଇଜା ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ କାରଣ ଏମାନେ ମଧ୍ୟାଲକାଳ ବାଜା ବଜାଇ କୌଣସି ବଜଲେକର ଯଥା ସମ୍ପଦ ଲୁଟି କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଶାସ୍ତ୍ରଭିକ୍ଷା ପାଇ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏଲେକ ଦଳବନ୍ଧ ହୋଇ ସିଦ୍ଧି ଓ ଶ୍ରେଣୀ କରୁଥିଲେ । ଆଉରନ୍ଧା ଏକ ଏକା-ହସ୍ତ ଲେକକୁ ଉପରଦାପାଁଇ ଉତ୍କଳମଠା ଛୁଣି ଉତ୍ତରା ଇତ୍ୟାଦି ଦଳିଆରମାନ ଦେଲି ବୁଲୁଥିଲେ । ଏମାନେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ନାନା ଗଜଜାତ ଯଥା ହନୋଳ, ତେଜାନାଳ, ତାଳ-ତେର ଇତ୍ୟାଦି ଲେକ ଅଟନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଜାତିରେ, ପାଶ ଏକରୂପ ହୋଇ ଅନେକ ଦଳରୁ ଟାଙ୍ଗିଠାରୁ ବଜରଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜଜାତ

ମୁଗଲବନ୍ଦୀର ଦୋଷମାନରେ ଶ୍ରେଣୀ ଇତ୍ୟାଦି କରୁଥିଲେ ଓ ପୁଲିସ ଏହାଙ୍କ ପଛେ ଲାଗିରହି ପରସ୍ପେଷରେ ଅନେକ କୌଶଳ କ୍ରମେ ଜାଣି ଗିରପ୍ରାର କରିବାରୁ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର-ରୂପେ ଶ୍ରେଣୀମାଲମାନ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଶ୍ରେଣୀପୁବ୍ୟ ସବୁକୁ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ଓ ଇହିଁମଧ୍ୟରୁ ସେତେମାଲ ଚିତ୍ତିତ ହେଲା ଇହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ ମକଦ୍ଦମା ଚାଲିଲା ଅତୁରି କେତେମାଲ ଗବଣ୍ଡିମେଝଙ୍କ ଦ୍ଵାରକୁ ଅସିଅଛି ଯେ ଇହିଁର ଅଧିକାରମାନେ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଦତ୍ତ ବଗ୍ଠରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜିଜ୍ଞାସାହେବ ଦୁଇ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅସୀମାନଙ୍କୁ ବ ୧୪ ବର୍ଷ ଲେଖାଏ ଦାପାନ୍ତର ଓ କାର୍ଯ୍ୟାସ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ବ ୧୦ ବର୍ଷ ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛି ।

ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏ ଜବାଇଜାମାନେ ଉତ୍ତରା ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଜନସ୍ଥାନରେ ବସାକରି ରହୁଥିଲେ ଦନବେଳେ ନାନା ଛଦ୍ମବେଶ ଧରି ଲୋକାଳୟକୁ ଯାଇ ଅପଣା ନିଦାହର ଉପାୟ କରନ୍ତି ଓ ଗୁଡ଼ରେ ଶ୍ରେଣୀକରି ମାଲ ସହଜ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଯାଆନ୍ତି ଏରୂପ କରିବାରୁ ସେମାନେ ସଦୃଶରେ ଧରସତ ନ ଥିଲେ ଓ ଅନେକଦିନ ଶ୍ରେଣୀ କରିବାକୁ ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲେ । ବାବୁ ଦରେକ୍ଟ୍ରି ଦାସ ପୁଲିସ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଅନେକ କଷ୍ଟରେ ଏହାଙ୍କୁ ଗିରପ୍ରାର କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଇହିଁପାଇଁ ସେ ଯାରିଭୋଷିକ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଜବାଇଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠୁର ମୂର୍ଖ ଓ ବଳବାନ୍ ଅଟନ୍ତି ଏହାଙ୍କୁ ହିଂସ୍ରକ ଫଣ୍ଡ ବୋଲି-ଯାଇପାରେ । ଏପରି ଲେକକୁ ଆୟୁତ୍ କରିବା ସଦୃଶକଥା ନୁହଇ ।

ପରିଶେଷରେ ଗଜଜାତର ସୁପ୍ରଣୟ ସାହେ-ବଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଗଜଜାତ ପାଶମାନଙ୍କ ଶାସନ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି କଠିନ ନିୟମ କରନ୍ତୁ ।

ଆଲବର୍ଟ ଦଲ ।

ଏ ଦେଶକୁ ପ୍ରିନ୍ସ ଅବ୍ ବେଲ୍‌ସ୍‌ଙ୍କ ଶୁଭ-ଗମନ ସ୍ମରଣାର୍ଥ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜାତି ପ୍ରାପନର ସଂକଳ୍ପ ହୋଇଅଛି । ଇହିଁ ମଧ୍ୟରେ କଲିକତା ନଗରରେ "ଆଲବର୍ଟ ଦଲ" ନାମକ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାବୁ କେଶବଚନ୍ଦ୍ର ସେନ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି

ଥିଲେ । ସେ କେବଳ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଶାନ୍ତ ନ ରହି ଉଚ୍ଚ ନିର୍ମାଣ ସକାଶେ ହେବାଦ୍ଵାରା ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲେ । ସୁନ୍ଦରୀକ କଲିକତାରେ ଥିଲା ବେଳେ ଯେଉଁ ଧନାତ୍ମ-ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ସମବେଶ ହୋଇ-ଥିଲେ ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ମତେ ହେବା ଦେବାରେ ଅତି ସହଜ ଏ ଜାତିଃ ପ୍ରାପନ ହେଲା । କଲିକତାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ସର ବିଷୟ ହେଉଥିବାରୁ ତାହା ଏହି ଜାତି ସକାଶେ କିମ୍ବ ହୋଇଅଛି ଓ ଲେଫ୍‌ନାଣ୍ଟ ଗବଣ୍ଡିରସାହେବ ଦାରକଲଂ ପାହାଡକୁ ଯିବା ପୂର୍ବେ ଏଠାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଦେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାଳରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଫ୍‌ନାଣ୍ଟ-ଗବଣ୍ଡିର ଯେଉଁ ବକ୍ତୃତା କରୁଥିଲେ ତାହା ଉଲ୍ଲିଖ୍ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସ୍ଥାନାଭିବରୁ ଅନୁ-ମାନେ ଇହିଁର ସାଗ୍‌ଶ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲୁଁ । ଏହି ଘର ପ୍ରାପନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ କଲିକତାରେ ସେମନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ର ଜାତୀୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ର ମତର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଏକ ରାଜନୀତି ସମ୍ପର୍କରେ ଦଳାଦଳ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି ଏସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ଏଠାରେ ଏକତ୍ରରେ ବସି ସଦାକାମ ପୂର୍ବକ ପରସ୍ପରର ପ୍ରାପ୍ତ ସୂତ୍ରରେ ଅବଳ ହୋଇ ପାରିବେ । ଏହି ଆଲବର୍ଟ ଦଲରେ ଚାରିଟି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ । ୧—ସଙ୍ଗଠାବ ନାନାବିଧ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ । ୨—ବକ୍ତୃତା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକୁ ବାଦାନୁବାଦ । ୩—ସୁସ୍ତକ ଓ ସଦାବପତ୍ର ପାଠ । ୪—ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସଭାସଭେଗନ ହୋଇ ନାନାବିଧ ସାଧାରଣ ହିତକର ବିଷୟରୁ ଆଲୋଚନା । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅତିମଦତ୍ତ ଅଟଇ ସମେତ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଲୋକେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଏ ସବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଟକର ଅବସ୍ଥା ଅନୁମାନଙ୍କ ମନରେ ପତନିଲ ଏ ବିଷୟରେ ବହୁ ନ କହି ଅନୁମାନେ ଶାନ୍ତ ରହି ନ ପାରୁ । ଏଠାରେ ଇନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପଦାୟର ଉତ୍ତୁଲେକ ଅଛନ୍ତି ଓ ଜିଲାର ଅବସ୍ଥାକୁ ଚାହିଁ ବିଦ୍ଵାନ୍ ବୋଲିଯାଇ ପାରନ୍ତି ଏପ୍ରକାର ଅନେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । କଟକ ପ୍ରିମି କମ୍ପାନୀଙ୍କ ଯତ୍ନାଳୟର ଉପର ମହଲ "କଟକ ଦଲ" ସ୍ଵରୂପ ଆଲବର୍ଟ ଦଲର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତଅଛି । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସଦା



ପରସ୍ପର ସହିତ ପ୍ରୀତି ବଢାଇବା ଭେଦିକ ଥାଉ ବର୍ଷରେ ଥରେ ଦୁଇଥର ସେଠାରେ ଏ ନଗରବାସୀ ଉଦ୍‌ଗୁଲ୍ଲେକମାନେ କୌଣସି ହିନ୍ଦୀଭାଷୀଙ୍କୁ ବା ସଦାକାମ ସାଧନ ସକାଶେ ସମବେଦ ଦୁଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର ଏପରି ଅଲସ ଓ ଭୂତ ଦେଖି ଅମ୍ଭେମାନେ କେତେଥର ଅକ୍ଷେପ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁ ମାତ୍ର ଇହିଁରେ କ ଦେବ । ଏତେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଭଗବାନ କାହାରକୁ ଏମନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଯେ ଆପଣା ଗୁଣ କିଛି ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ଅନ୍ୟକୁ ଗୁଣବାନ କରବ । ଯେ ଯାହା ଘରେ ପତ୍ନୀ ହୋଇ ବସିରହିଅଛନ୍ତି ଓ ସମାଜ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ-କ୍ଷମର କ୍ରତେଇ କର୍ମଟିକୁ କୌଣସି ମତେ ସାରି ପରେ ଖାଇ ପିଇ ପଡ଼ି ରହିଅଛନ୍ତି । ମୋଫସଲର ରୁଣି ପ୍ରଭୃତି ସାମାଜ୍ୟ ଲୋକେ ସୁଦ୍ଧା ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଭାଗବଦ୍‌ଦର କରି ସେଠାରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଭାବ ରଖୁଅଛନ୍ତି ମତ୍ର ନଗରବାସୀ ସୁଶିକ୍ଷିତ ଓ ସମ୍ମାନ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ତେଜକ ସୁଦ୍ଧା କରୁ ନାହାନ୍ତି ଏହା କି ଭାଷା ଦୁଃଖର କଥା ନୁହଇ । ହାୟ କେବେ ଏଠା ଉଦ୍‌ଗୁଲ୍ଲେକମାନେ ଅଲମ୍ବ୍ୟାପଣ ଭ୍ୟାଗ କରି ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରବେ ! ଏତେ ଶିକ୍ଷା ଓ ଇହିଁ ଠାଉ ଏତେ ବ୍ୟୟ କି କେବଳ ପେଟ ପାଳବା ସକାଶେ ହୋଇଥିଲା ?

ଓଡ଼ିଶାର ନାଳ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଥିପୂର୍ବ ଓଡ଼ିଶାର ନାଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସନ ୧୮୭୩୨୫ ମସିହାର ବିଜ୍ଞାପନାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ନର୍ତ୍ତମାନ ଇହିଁର କିଛି ଅଲୋଚନା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଉଅଛି । ଅମ୍ଭେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜାଣି ପାରିଲୁ ଯେ ସନ ୧୮୭୩୨୫ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟ ୩,୪୯,୯୭,୯୫୪ ମୂଲ୍ୟର ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ସନ ୧୮୭୩୨୫ ରେ ଆଦୁର ପଞ୍ଚାଶଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲା ସୁତରାଂ ସନ ୧୮୭୩୨୫ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଙ୍ଗଳାରେ ସର୍ବାଧିକା ରୁଇକୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏଥକୁ ଏ ଟଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବାର୍ଷିକ ଶତକର ଟ ୪୫୯ ସ୍ୱରରେ ରୁଣ କରିଅଛନ୍ତି ସୁତରାଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ନାଳ ସକାଶେ ଟ ୧୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସ୍ୱୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଅଛି । ଏଥକୁ ମୂଲ୍ୟ

ଧନଦ୍ୱାରା ଯେତେ ନାଳ ନିର୍ମାଣ ହେଉଅଛି ସମସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ବଙ୍ଗଳାର ମୋଟ ବାର୍ଷିକ ହାଲ ଲଭ ବୋଲି ଯାଇ ନ ଯାରେ ସେନାନାଳମାନ ନିର୍ମାଣ ହେଉଅଛି ଓ ମେଦିନୀପୁର ନାଳର ଅବସ୍ଥା ଅତି ମନ୍ଦ ନୁହଇ ସୁତରାଂ ଏସବୁ ନାଳର କଥା ଶୁଭଦେଇ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାର ନାଳର ଅବସ୍ଥା ବୁଝିଲେ ସବୁ ଜଣା ପଡ଼ବ । ପାଠମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଉକ୍ତ ବର୍ଷ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ନାଳସବୁରେ ଟ ୧,୫୫,୯୯,୫୦୪ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ଓ ନାଳଦ୍ୱାରା ଯତ୍ନକହିତ ହୋଇଥିବ ଅନୁମାନ ମିଳା ଯାଇ ପ୍ରାୟ ୩୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଭୁକ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା । ମୂଲ୍ୟର ବାର୍ଷିକ ସ୍ୱୟ ୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସରକ ଦେବ ଓ ନିକ୍ତସରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପ୍ରାୟ ନାଳରକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ନିୟମିତ ବ୍ୟୟରେ ଭୁକ୍ତି ପଡ଼ୁଅଛି ଏଥକୁ ଗତ ବ ୩ ବର୍ଷର ଆୟ ଓ ନିୟମିତ ବ୍ୟୟ ତୁଳନା କଲେ ଜଣା ଯାଏ ଯେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଆୟ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟୟ ସୁଦ୍ଧା ବଢ଼ୁଅଛି ଓ ଅନେକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ବ୍ୟୟ ଅନୁରୂପ ଆୟ ହେବ ନାହିଁ । ଜଳକର ଉତ୍ପାଦନ ମହକୁମା କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅଧୀନ ଦେବୀରେ କିଛି ବ୍ୟୟ ଉତ୍ପା ପଡ଼ିବ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଅଧିକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଉତ୍ପା ଦେବାର ଆଶା ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ଓ ତାହା ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଆଠଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଅନେକବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶା ନାଳରେ କ୍ଷତି ହେଉଥିବ ଓ ନାଳର ବ୍ୟୟ ମୂଲ୍ୟରୁ ନ ହୋଇ ରାଜ ଗୃହର ଟଙ୍କାରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିବାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସୁତରାଂ ଓଡ଼ିଶାର ନାଳକୁ ସାଧାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା କଲେ ଇହିଁରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର କ୍ଷତି ଭିନ୍ନ ଲଭ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାପରି ପ୍ରଦେଶ ସକାଶେ ବାର୍ଷିକ ଆଠଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଭୁକ୍ତି ସାମାଜ୍ୟ ନୁହଇ । ଓ ଏଥିରେ ଶୁଖି ଦେଖାଯାଏ ଓଡ଼ିଶା ନାଳସବୁର ଯେତେ ଅବସ୍ଥା ଅଛି ଇହିଁରେ କଦାପି ଲଭ ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ସମୟରେ ନାଳର ଉପକାରତା ଅଛି ଓ ଯେବେ ନାଳ ଜଳଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାର ଫସଲ ଏମନ୍ତ ପରିମାଣରେ ରକ୍ଷା ହୋଇ ପାରିବ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ନିବାରଣ ସକାଶେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ନାଳଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ୟ ଲଭ ଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ କେତେବର୍ଷ ଉତ୍ତରୁ ଥରେ ଭାଷା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ଅନାବୃତ୍ତି ହେଲେ ନାଳ ଜଳଦ୍ୱାରା ଏ ପ୍ର-

ଦେଶର ଫସଲ କପରିମାଣରେ ରକ୍ଷା ହୋଇ ପାରେ ତାହା ନିଶ୍ଚୟରୂପେ ଜଣାଗଲେ ନାଳ ସକାଶେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବା ଟଙ୍କା କି ପରିମାଣରେ ଏ ବାଟରେ ଉପକାରରେ ଅସିବ ତାହା ସ୍ୱୟ-ସ୍ୱରୂପେ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । ଫଳତଃ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରଧାନରୂପେ ଅନାବୃତ୍ତି ହେଉ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ନିବାରଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନାଳସବୁକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ନେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ କାରତା ଦେଖିବାର ଅବକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟ ନାଳସବୁକୁ ରଖିବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଦାୟ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଭରସା ଏହି ଅଛି କି ଯଦ୍ୟପି ଓଡ଼ିଶାନାଳରେ ଅଧିକ କ୍ଷତି ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ଭାରତବର୍ଷର ଆଉ କେତେକ ନାଳରେ କ୍ଷତି ହେଉଅଛି ସୁତରାଂ ଏକ ଦିଗରେ ଲଭ ଓ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଭୁକ୍ତି ସମ୍ଭାଷମାନ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଅଥଚ ପ୍ରୟୋଜନ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସିବ । ସେ ଯାହାଦେଉ ଓଡ଼ିଶାନାଳର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର କିଛି ସନ୍ଦେହ ଜାତ ହେବାର କିମ୍ପାସାଏ ଓ ଏଠାରେ ଯେତେ ନାଳଅଛି ତାହା ରକ୍ଷା କରିବା ଇଚ୍ଛା ଅଛି କିନ୍ତୁ ବ୍ୟୟ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କି ନା ଏହା ସ୍ଥିର କରିବା ସକାଶେ ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଦେଶ ମତେ ଦେଉବର୍ଷକଲେ ବଙ୍ଗଳାର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏପ୍ରଦେଶକୁ ଅସିଥିଲେ । ସେ ଏଠାର ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ସ୍ୱୟ ଅବଗତ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରକାର ରିପୋର୍ଟ କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା;—

- ୧ । କଟକ ନଗର ମହାନଦୀଠାରୁ ଉତ୍ତମ ସାଳନନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ଅଛି ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
  - ୨ । ଉତ୍ତମ ସାଳନନଦୀଠାରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ନିକଟ ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ହାଇ-ଲେଭଲ ନାଳ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।
  - ୩ । କେବଳ ନୌକା ଗମନାଗମନ ଯୋଗ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନାଳ କରି ବାଲେଶ୍ୱର ହିଜଲର ନାଳ ସହିତ ଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।
- ଏପରି ନାଳ ନିର୍ମାଣ ହେଲେ କଟକଠାରୁ କଲିକତା ତଳ ବ୍ରହ୍ମନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ ଫିଟ୍-ସିବ ଏବଂ ଏଥିରେ କଟକର ଫସଲ ଉତ୍ତମ-ରୂପେ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରର ଫସଲ କେତେ ପରିମାଣରେ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ ହେବ । ଯଦି କେବଳ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର କର୍ମଟି ସମାପ୍ତ



କରିବାକୁ ଦେବ ଦେବେ ଗଢ଼ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଖର୍ଚ୍ଚା ମିଶି ମୋଟ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ କୋଟି ଟଙ୍କା ଲାଗିବ ଓ ଉପର ଲିଖିତ ତିନି କାର୍ଯ୍ୟ କର-ବାକୁ ସର୍ବାଧିକା ଟ ୨,୨୫,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଦେବ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ବୋଧ କରୁଁ କି ଯେ ସ୍ଥଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟି ନାଲି କର୍ମରେ ହାତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେସ୍ଥଳେ କେବଳ ଏକ ନମ୍ବର କର୍ମ ସାରି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନ ରହି କଟକ କଲିକତାକୁ ପାରିବାଟେ ଯୋଗ କରି ଦେବେ । ଏଥିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟିର ବାର୍ଷିକ ଦଖଲର ଟଙ୍କା ପୁଅ ପଡ଼ିବ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏରୂପ ଦେଲେ ଅଧିକ ଆୟ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ଏହା ନ କଲେ ଯେତେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି ତହିଁର ଅଧିକାଂଶ ଅସ୍ୱାର୍ଥ ହୋଇଯିବ । କାରଣ କଟକ ଓ କଲିକତା ସଙ୍ଗେ ଯେଉଁପ ବାଣି-ଜ୍ୟର କାରବାର ଅଛି ସେଉଁପ ଓଡ଼ିଶାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୁଇ ସ୍ଥାନରେ ନାହିଁ । କଲିକତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲି ଫିଟିଲେ ଶୂନ୍ୟବାଲି ଓ ବଜାରର ବାଟେ କଟକ ଓ କଲିକତା ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କାରବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଅଛି ତଦ୍ୱାରା ହୋଇଯିବ ସୁତରାଂ ସେସବୁ ମାଲ ନାଲି ବାଟେ ଯିବା ଆସିବା କରବ ଓ ତହିଁରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହେବ । ଏପରି ପୁଣ୍ୟର ଯାତ୍ରା ସମସ୍ତେ ଏହି ବାଟରେ ଆସିବେ ଏକ ସମୁଦ୍ର ପଥଠାରୁ ନାଲି ପଥ ସବୁପ୍ରକାରରେ ନିରାପଦ ଥିବାରୁ ଲୋକେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ବାଣିଜ୍ୟ କର୍ମରେ ନିୟତ ହେବେ ।

### ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସମ୍ବାଦରେ ଏ ନଗରରେ ଅଭିଶପ୍ତ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରାୟ ଦୁଇମାସ ଉତ୍ତାରୁ ଗତ ଶୁକ୍ରବାର ବହୁ ବୃଷ୍ଟି ହେବାରୁ ଏକପ୍ରକାର ରକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ।

ଗଢ଼ ରୂପବାର ତନନଯାତ୍ରା ଶେଷ ହେଲା ଏ ନଗରରେ ଏବର୍ଷ ଏ ଯାତ୍ରା ଅତି ସାମା-ନ୍ୟରୂପେ ନିର୍ବାହ ହେଲା । କୌଣସିରୂପ ତମାସା ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପରି ନାଚରଙ୍ଗ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ହନୁମେଠି ଅଟଳ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଯୁବଶକଳ ଅଭ୍ୟର୍ଥନାରେ ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରଦେଶଠାରୁ

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ଶାଠିଏ ଦକାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । କାର୍ତ୍ତିକ ଏତେଅଧିକ ବ୍ୟୟ ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟି ଇଣ୍ଡିୟା ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ଣ୍ଣ-ରକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ଉତ୍ତର ଆସିଲେ ବିଶେଷ ଜଣାଯିବ ।

ଶୁଭପତ୍ର ମୋକଦ୍ଦମାନଙ୍କର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଏ ମୋକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ସମୟରେ କହିଅଛନ୍ତି କି ଯେ ଏପରି ମୋକଦ୍ଦମାର ପ୍ରଧାନ ମୂଳ ମଦପାନ କରିବା ଅଟଇ ଯେତେ ମୋକଦ୍ଦମା ତାହାକି ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି ତହିଁରେ ଶତକର ୭୫ ମୋକଦ୍ଦମା ସୁରାପାନ ଦୋଷରୁ ଉତ୍ତର ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।

ବମ୍ବେରେ ଜଣେ ଫକୀର ତମ୍ବାକୁ ସୁନା କରିଦେବ ଦୋଲି ଏକବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେ-ଖାଇ ତାହାଠାରୁ ନଗଦ ଦୁଇହଜାର ଟଙ୍କା ଓ କେତେଗୁଡ଼ାଏ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଲୁଗା ଠକାଇ ନେଇଅଛି । ଉକ୍ତ ଟଙ୍କା ଓ ଲୁଗା ଫକୀର ଅପଣା ସକାଶେ ନେବାକୁ କହି ନ ଥିଲା । ଦରଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାର ନେଇ ଆପେ ଗଡ଼ରୁ ଉଠି ପଳାଇଲା । ଯାହାଦେଉ ପୁଲସ-ରେ ମାମଲ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଫକୀର ଧର ପଡ଼ିଅଛି । ଏରୂପ ଠକଣା ହନୁମାନଙ୍କର ଅତି ବିଶ୍ୱାସର ଫଳ ଅଟଇ ।

ମହୁପୁର ପଲଟନରେ ଥିବା ଏକଜଣ ଦେ-ଶାୟୀ କର୍ମଚାରୀ ଜନ ସାହେବକୁ ତ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଅଭିଧାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁଖସ୍ତ କରିଅଛି । ପୁସ୍ତକର ଯେଉଁଠାରୁ କହିବ ଏକାବେଳକେ ଦୁଇଗୁଣ ପୁସ୍ତା ବା ଅଧିକ ପଢ଼ିଯିବ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ସୁରକ୍ଷାକ୍ରି ଅସାଧାରଣ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଲାଭଭବର୍ଷରେ ଏପରି ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ସମୟରେ ଜନଗୁହଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବସୁରର ରାଜା ଅପଣା ଦେଓଧାନ ଏକ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀକୁ କି ଯାହାକି ଦୁର୍ଗମ ହେତୁରୁ ସେଠାରେ ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଥିଲା କର୍ମରୁ ବର-ଖାସ୍ତ କରିବାରୁ ଏକ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ ସମା ଦେବାରୁ ପ୍ରଜାମାନେ ଶାନ୍ତଭାବରେ ରାଜାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସବୁ ଗୋଲମାଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଅଛି । ଇଂରାଜ ସେନାମାନେ ଯେ ଯାହା ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଯିବାର ଆଦେଶ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ଭେମାନେ ଭରସା କରୁଁ ଯେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ରାଜାମାନେ ଅପଣା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉପରେ କ-ଠିନ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଯେମନ୍ତ କି ତାହାକି କୁକାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁରୁ ଲାଗୁସମୟରେ ନ ପଡ଼ନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।  
ମହାଶୟ !

ଏକଦିବସ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଏହିନଗରସ୍ଥ ସଙ୍ଗଠଗନରେ ଗୋଟିଏ ପାଠଶାଳା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ତହିଁର ଶୁଭ ସଖ୍ୟା ଚାଲିଗଲା ଉକ୍ତ ଦେବ ସ୍ୱଳ୍ପ ନିୟୁତମାନୁସାରେ ତାହା ତନଶେଖୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି । କଟକ ବଙ୍ଗୋଲ୍ଲ ବଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷିତ ଉତ୍ତମ ପଢ଼ୁଆ ଜଣେ ସାତପୟ ଯାହି ସଦକାରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିୟୁତରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅ-ଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଶୁଭ ନିତାନ୍ତ ଶିଶୁ ଦେଲେ-ହେଁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଯତ୍ନାତ୍ମକତା ଦେବୁ ଯାହା ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ପଞ୍ଚୁରଲେ ଶାସ୍ତ୍ର କହି ପାଉଅ-ଛନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସେଥିରେ ସୁଲ ତତ୍ତା-ଧାରକଗଣଙ୍କର ଅବଧ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିନାହିଁ ଅନୁମାନ ହୁଏ ଯଦି ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟିତ ମହୋଦୟଗଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଠଶାଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାକୁ ଗଣନା କରି ତହିଁରେ ସମସ୍ତସମୟରେ କୃପା କଟାକ୍ଷ ପାତ କରିନ୍ତି ତାହା ଦେଲେ ଅତି ଅନୁକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ସଙ୍ଗଠ ପାଠଶାଳାର ଶ୍ରୀ ଓ ଶିକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଅବଶୋଦ୍ଧ ହେବ ଅତଏବ ଏହାକୁ ସବନଦେବୁ କେପୁଟାଇଲ୍‌ଗୋଟକର ଓ ସର୍ବତ୍ରେ-ସୂଚୀ ମହାଶୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ କି ତହିଁର ପ୍ରବିଧାନ ପକ୍ଷରେ ମନୋଯୋଗ ଦେବା ଦେ-ଉନ୍ତି ଇତି । ପ୍ରକାଶିତାଉ କି ଉକ୍ତ ପାଠଶାଳା-ରେ ଇଂରାଜୀ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଅଛି ।

୧୦\*୧୨୭ ନାମା କେହି ଦର୍ଶକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ  
ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି ଭୃତ ଭୃତଭବର୍ଷ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମଭାଗ ମୁ ଦ୍ରୁତ ହୋଇବିକ୍ରୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଏକଶତକୁ ଟ ୦ ୫୫/ ଲେଖାଏଁ ହୋଇ ଅଛି ଗ୍ରାହକମାନେ କଟକ-ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନିଙ୍କ ଯତ୍ନାଳୟରେ ଚଢ଼କଲେ ପାଇ ପାରିବେ ।  
ଶ୍ରୀଗୌରୀଶଙ୍କର ସ୍ୱ  
ସେକଟିଣ

ମୂଲ୍ୟପତ୍ରି ।  
ବାବୁ ଶିରଧାସମ୍ପଦାନ୍ତି କଟକ ବଜାୟା ଟ ୨/ ୫  
" ରାଧାମୋହନଦାସ ମେହମାସୁର " ଟ ୮/ ୫  
ଶ୍ରୀମହାରାଜା କିଶୋ ରେଜାନାଲ " ଟ ୨/ ୫  
ବାବୁ ବିନମାଲୀସିଂହ " ୫୨/ ୫  
" ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସବରକଟକ ଦର-ପାକଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନିଙ୍କ ଯତ୍ନାଳୟରେ ମୁ ଦ୍ରୁତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।



# ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୧୯୧୬  
ସମ୍ବାଦ

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ସନ ୧୯୧୬ ମସିହା । ମୁଦ୍ରଣ କରୁଥିବା ସମ୍ବାଦକାରୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୫୫୯  
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷାନ୍ତେ ୫୯୯  
ମଫସଲପାଇଁ ତାଳମାସ ୫୯୫୯

ହୃଦୟେ ଥିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ପାଇଥିବା ଏକ ପଦକୁ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ, କି ବେଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ପୁସ୍ତକମାନ କି ସହିତୁ ଅର୍ଥାତ୍ କାଳକ୍ରମେ ଧର୍ମ ବିଷୟକ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କର ଜଣା ପାଇ ପାରେ ତାହା ସବୁ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଗୋଟିଏ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାପନ କରିବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଥିଲା । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରାପନର ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଥିଲା । ଏ କମ୍ପାନୀର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ଏକାନ୍ତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଦାନ କରି ଅଂଶରେ ଭାଗୀ ହେବେ । ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ପ୍ରଚାର ଅଂଶ ଗୁଣ୍ଠିତ ହେଲେ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଏଥିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲେ । ଅନେମାନେ କମ୍ପାନୀକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଅତି ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ଓ ଭରସା କରୁ କି ଏହା ପଥରେ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କରି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ବେଦର ମର୍ମ ଯେତେଥଧିକ ପ୍ରଚାର ହେବ ଓ ଲୋକମାନେ ଯେତେଥଧିକ ତାହା ଜାଣି ପାରିବେ ତେତେ ହିତକର ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ହିନ୍ଦୁସମାଜ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଅଛି ଓ ଯେତେ ଅସାର କଥାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ଭାବରେ ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ ବୋଲି ମାନୁଥିଲେ ଓ ତାହା ଏମାନଙ୍କର ଯେତେ ଅଧିକ ହେଉଅଛି ସେସବୁର ପ୍ରଚାର

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମସ୍ତର ବାହୁଲ୍ୟ ଘୋଷଣାଦ୍ଵାରା ହେବାର ସମ୍ଭବ । ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠଦ୍ଵାରା ବହୁଦର୍ଶିତା ଲାଭ ନ ହେବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମନ ଅଭିଗମ୍ୟ ହେବାକୁ ଲାଗିଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଅନେମାନେ ଅଜ୍ଞା କରୁ ଯେ ଦେଶର ହିତାକାଂକ୍ଷୀ ମାତ୍ରକେ ବେଦର ମର୍ମ ପ୍ରଚାର ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଓଡ଼ିଶାର କରମାନେ ବଙ୍ଗଳାର କାୟସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘରେ ପୁସ୍ତକସଂଗ୍ରହ ଭରକାର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ଏଥିପ୍ରକାର ଅନେମାନେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କଥା ଜଣା ନ ଥିବାରୁ ଶୁଣି ପାଇଥିଲେ । ତାହା ଏହି ଯେ ବାବୁ ଦରେକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ବସାରେ ଯେଉଁ ସଭା ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ଏମାନେ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲେ କି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭରକାର ପାକ କଲ ଉତ୍ତରୁ ତାହା ଶ୍ରୀ ସାଲଗ୍ରାମକୁ ନିବେଦନ ହେବ ତହିଁ ପ୍ରସାଦ ସ୍ଵରୂପ ତାହା ବ୍ୟବହାର ହେବ । ବୋଧ ହୁଅଇ ଉଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଫଳ ଏହି ଯେ ପ୍ରସାଦ ଭିନ୍ନ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ କରମାନେ କାୟସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘରେ ଭୋଜନ କରିବେ ନାହିଁ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତାପରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସଙ୍ଗରେ ବସି ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ ଓ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଵକରେ

ଭିନ୍ନ ଜାତୀୟ ଲୋକ ଏକାଠି ବସି ପୁସ୍ତକ ଅଧିଷ୍ଠିତା ମହାପ୍ରସାଦ ଏକତ୍ରରେ ଭୋଜନ କରିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଯେଉଁ ମହାପ୍ରସାଦ ଏତେ ଭଲ ଭାବକୁ ଅପଣା ସମାନ ଜାତୀୟ ଲୋକର ଘରଠାରେ ବସି ସେବନ କରିବା ସକାଶେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଠାକୁରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଲୋଡ଼ା ଦେଲେ କାହିଁକି ? ଯେବେ ଭରକାର ପୁସ୍ତକ ପରି ଶୁଣି ତେବେ ତାହାକୁ ମହାପ୍ରସାଦ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇବା ପାଇଁ କାହାରିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାରେ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ତାହା ଅନ୍ୟପରି ଥିଲେ ତେବେ ଅନେମାନେ ପରୁ ଯେ ଶ୍ରୀ ସାଲଗ୍ରାମକୁ ଭୋଗ ଦେଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସାଦ କରମାନେ ସେବନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ? ଯେବେ ତାହା ନୁହେଁ ତେବେ ଶ୍ରୀ ସାଲଗ୍ରାମଙ୍କ ପ୍ରସାଦର ମହିମା ମହାପ୍ରସାଦର କେତେ ଅଂଶ ହେବ ? କରମ ମହାପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏକଥା ବୁଝାଇ ଦେଲେ ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ ।

ବାବୁ ଦାନକରୁ ପଞ୍ଚନାୟକଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାରୀତ୍ଵର ପଦ ପ୍ରଦାନନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦରବାରର ବିବରଣ ଏକେକେ ଅନେମାନେ ଶ୍ରୀମୁଖୁ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତୀୟ ସାର କଥାମାନ ଏଥିପ୍ରକାର ଅନେମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଗୋଚର କରିଦେବେ ଓ ଅନେକ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଗଲେ



ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେ ସବୁ ଆଉ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ର-  
ୟୋଜନ ନାହିଁ ଯାହାକର ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ  
ଶବ୍ଦମେଖ ଓଡ଼ିଆ ଗଜେଟରେ ସେ ସମସ୍ତ  
ଶାଠ କରିବେ । ଅନୁମାନେ କେବଳ ଶାଠ  
କକ ଜାଣିବା କାରଣ ସନମର ପ୍ରତିଭା ଓ  
ଶିଳ୍ପର ଭାଲିକା ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।

ସନମର ଅନୁବାଦ ।

ବାବୁ ସାନବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଜନାୟକ ଭବସିନ୍ଧୁଦାର  
କଳମାନ ତୁମ୍ଭେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖକର ସେହି  
କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଅଛ ଯାହା ଚିତ୍ରିତ କରିବା  
ସକାଶେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ଵଳାପୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସ୍ଵରୂପ  
ସ୍ଵୟ ବାହାଦୁର ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କଲୁ ।

ତା ୫ ଶୁକ୍ଳ ନବମ୍ବର ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା

ଦସୁଖଲ ନର୍ଥକୃକ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖକର ଇଣ୍ଡିଆ

ଶିଳ୍ପର ଭାଲିକା ।

ମୁକ୍ତାରଦ୍ଦାର ପଦକ ସହଚ	ଟ ୨୫୫
ରୁକ୍ତ ଓ ପଦାରସିର ପେଟ	ଟ ୧୫୦
ପୁନାର ବାଳୁ କ ଏଥିରେ ନାମ	
ଖୋଳା ଦୋଇଅଛି ଏକଯୋଡ଼ା	ଟ ୨୦୦
ହାଣ୍ଡମିସ୍ ଟ୍ରେସା	ଟ ୧୦୦
ପାଏଜାମାରେସମର ଫୁଲ ଓ କରଦାର	ଟ ୩୦
ମାଳ କମରବନ୍ଦ ଝାଲିର ଲିଗା	ଟ ୨୦
ଭଲବାର ରୂପାର କର୍ମ ସହଚ	ଟ ୮୦
ପରଭାଲ ରୂପେଲକର କର୍ମ ଦୋଇଅଛି	ଟ ୩୫

ଟ ୮୫୦

ଏ ଶିଳ୍ପ ସକାଶେ ସ୍ଵୟ ବାହାଦୁର ମହା-  
ଶୟ ନବଦ ଟ ୮୫୦୦ କା ନଜର ଦେଇ-  
ଅଛନ୍ତି ।

ମୁର ବାବୁ ସ୍ଵଦାମଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନାୟକ ।  
ଅନୁମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହଚ ଅବ-  
ଗତ ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ ସ୍ଵଦାମଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଜନାୟକ  
ଅନାଳରେ କାଳକ୍ରମରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି  
ଏବଂ ଏହାକ ମୃତ୍ୟୁରେ ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବର  
କର୍ପସ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନୁମାନେ  
ସମ୍ଭବରୂପେ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ନ ପାରୁ । ଏ ମହା-  
ଶୟକର ଘର ଭବରଘରେ ଅଟଇ । ସେହି-  
ଠାର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି  
ବାଲେଶ୍ଵର ସ୍କୁଲରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଓ ସେ-  
ଠାରେ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ  
କଲକତ୍ତା ବିକଳ ଇଞ୍ଜିନିଅର କଲେଜରେ  
ପ୍ରବେଶ ଦେଲେ । ଏ କାଲେଜର ଶେଷ

ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର  
ଉପାଧି ପାଇ ନିୟମିତରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ  
ପ୍ରବେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ଅତି ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ  
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ମହତ୍ତ୍ଵଶ୍ରୀର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦେଇ  
ଅଗିଷ୍ଠ ଇଞ୍ଜିନିୟର ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ  
ମାସକୁ ଟ ୫୦୦୦ ଲା ଲେଖାଏ ବେତନ ପାଉ-  
ଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଏହାକର କର୍ମ ସୋନ  
ନାଳ ସମ୍ପର୍କରେ ଜେଜେଣ୍ଟ ମୁକାମରେ ଥିଲ ।  
କ୍ଷୁଦ୍ରଶ୍ରେଣୀ ଏହାକର କାଳସରୂପ ଉପସ୍ଥିତ  
ହୋଇ ଏରୂପ ଶୋକାବଦ୍ଧ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶନା ଘଟାଇଲ  
ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ବାବୁକର ବୟସ ବ ୨୫।୨୫ ବର୍ଷ  
ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲ । ଏହାକର ସନ୍ତାନାଦ କିଛି  
ନାହିଁ । କେବଳ ଏକ ସୁବତ୍ତା ଉର୍ଯ୍ୟା ସହଚ  
ଏହାକର ପିତା ମାତା ଓ ଭ୍ରାତୃମାନେ ଶୋକ  
ସାଗରରେ ଭାସୁଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ଯାହାକପାଇ  
ଓଡ଼ିଶାବାସି ମାତ୍ରକେ ଦୁଃଖିତ ଅଛନ୍ତି ତାହାକ  
ପରବାରସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସେ ବିଶେଷ ଶୋକା-  
କୁଳ ନ ଦେବେ ଏଥିରେ ବରତ କ ଅଛି ।  
କିନ୍ତୁ ହୃଦୟକ ଉତ୍ତାକୁ ଅତ୍ୟୁତ ଦାହାରଯାହାକୁ  
ପୁଅମାରେ ସମସ୍ତେ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ତାହାକୁ କେଉଁ  
ମଙ୍ଗଳସାଧନ ସକାଶେ ସେ ତତ୍ତଳ ଦେନ ପକାନ୍ତି  
ଇହିର ଉତ୍ତ ଏକା ତାହାକୁ ଗୋଚର । ଅନୁ-  
ମାନେ କେବଳ ଏକକ କହିଥାଉଁ ଯେ ଓଡ଼ି-  
ଶାର କପାଳ ଅତି ମନ ଓ ଏହା ଭାଗ୍ୟରେ  
କେବେହେଁ ଯଶ ନାହିଁ । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ କେତେ  
ଲୋକ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ବାହାରୁ  
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ସେଇକରେ ପାଠ ଭ୍ୟାଗ  
କରି ଶିଶିଏ ଚାକରି ସକାଶେ ଦୌଡ଼ି ପରି-  
ଶେଷରେ ଅଳ୍ପବେତନର ଶିଶିଏ ଚାକରି ଲଭି  
ଲବକାଳକୁ ସାର୍ଥକ ମଣୁଅଛନ୍ତି ଓ ଯଦ୍ୟପି କ  
ଦୁଇ ଏକକଣ ଦାକମି ପାଇ ଯୋଗ୍ୟତା ସଦ-  
କାରେ ଅପଣା ପଦର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରି-  
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନେ କେବଳ ଅପଣା ଗୁଣ  
ବା ଶ୍ରମଦ୍ଵାର ତାହା ଲଭି ନାହାନ୍ତି । ବାବୁ  
ସ୍ଵଦାମଚନ୍ଦ୍ର ଅଦ୍ୟରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା  
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଅପଣା ଗୁଣ ଓ  
ପରିଶ୍ରମରେ । ସେ ଅପରଲୋକକୁ ଦେଖାଇ  
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ଯଦ୍ଵ କଲେ ଭଲ-  
ବର୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ପରି  
କେବଳ ଅପଣା ବାହୁବଳରେ ଉତ୍କର୍ମ ରଭ  
ପାରନ୍ତି । ପୁଣି ବିଦେଶରେ ଉଚ୍ଚପଦରେ ରହି  
ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବ ବସ୍ତ୍ରାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ  
ମହାଶୟ ଯେବେ ବଢ଼ିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଏକସି-  
କଉଟକ ଇଞ୍ଜିନିୟର ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାର ଟେକ

ଅନ୍ତର ବତାଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହାକଦ୍ଵାରା  
ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ  
ହୁଅନ୍ତା ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଣା କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ  
ଥିଲ । କିନ୍ତୁ କ ଦେବ ଓଡ଼ିଶାର କପାଳ ମନ  
କେବଳ ଝୁରୁ ଝୁରୁ ତାହାର ଘନ ଯିବ ।

ବହୁକୁଟୁମ୍ବର ଦାୟ ।

ଗଣପ୍ରସ୍ତୁଅମଲକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଅନୁମାନେ  
ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ସେହି ଅମଲକ କୁଟୁମ୍ବ ଯେ-  
ତେ ସେ ତେତେ ଦାୟୁଗ୍ରସ୍ତ ଓ ସେହି ଦାୟୁରୁ  
ମୁକ୍ତ ପାଇବା ସକାଶେ ଅନେକଲୋକ ବାଧ୍ୟ  
ହୋଇ ଗଣପ୍ରସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଏକଥା ଏକା ଅମ-  
ଲକ ପକ୍ଷରେ କାହିଁକି ସମସ୍ତ ହିନ୍ଦୁସମାଜପ୍ରତି  
ଖଟଇ ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଅନୁମାନେ କହିଅଛୁ  
ଯେ ଅମଲକ ଅୟୁ ଅନ୍ତ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସେମା-  
ନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଅଧିକ । ପରିବାର ବୃଦ୍ଧି ଦେଲେ  
ଖର୍ଚ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି ଦେବ ଏକଥା ସ୍ଵଭବିକ ଓ ଏହା  
ଗୁଣ୍ଡନବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।  
ଏବଂ ପରିବାର ବୃଦ୍ଧି ଦେବା ଯେ ସ୍ଵଭାବର  
ନିୟମ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଥିରେ  
ବହୁକୁଟୁମ୍ବ ଦାୟୁରୁ ଲୋକମାନେ କରୁଥିବେ ରକ୍ଷା  
ପାଇବେ ! ଯାହାର ଘାଁ ପ୍ରତାପ ନାହିଁ ତାହାକୁ  
ଲୋକେ ହଲଭାଗ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ  
ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟକ୍ତି ସଂସାରରେ ରହିବାର ଯୋଗ୍ୟ  
ହୋଇ ନ ପାରେ କାରଣ ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ  
ରହିଲେ ପରସ୍ପରର ସାହାଯ୍ୟ ନମିତ୍ତ ଯେରୂପ  
ସ୍ଵଭାବ ଦେବାର ଉଚିତ ଇହିର ଶିକ୍ଷା ହୁଅଇ  
ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ  
କରି ତିନ୍ତା କରିବେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ  
ଘାଁ ପ୍ରତାପ ନେଇ ଘର କରିବା ମନୁଷ୍ୟର  
ପ୍ରଧାନ ଦିକ୍ଷାର ସ୍ଥଳ ଅଟଇ । ଏଥିରେ ଯେମନ୍ତ  
ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଶର ତେମନ୍ତ ସ୍ଵଭାବ ଓ ତରତ ମାର୍ଜିତ  
ହୁଅଇ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କୁଟୁମ୍ବ ବୃଦ୍ଧି ଦେବା ମଙ୍ଗଳ-  
କର ଅଟଇ ତେବେ କରୁଥିବେ ଅନୁମାନେ  
ସେ ଦାୟୁରୁ ମୁକ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ସଫସାଧାର-  
ଣକୁ ପଦ୍ମପର୍ଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଅଛୁ ।

ଉପଲକ୍ଷିତ ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଏହି ଯେ  
ସକୁଳସୟର ଗୋଟିଏ ସୀମା ଅଛି ଯେତେବେ-  
ଳେ ଉକ୍ତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଥାଏ ତେବେ-  
ବେଳେ ତାହା ଅନୁକୂଳ ହୁଅଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ  
ସେ ସୀମାକୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ବିପତ୍ତ୍ୟକ ଫଳ  
ଘଟଇ । ପୁଣି ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଏହି ଯେ ହିନ୍ଦୁ  
ସମାଜରେ ବହୁକୁଟୁମ୍ବର ଦାୟୁ ଦୁରପ୍ରକାର  
ସାଧକ ଓ ବୃଦ୍ଧିମା ସାଧକ ଦାୟୁରୁ ପରିସମ



ଭା ୨ । ଉଷ ମଇ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା

କରିବର କାହାର ସମତା ନାହିଁ ମାତ୍ର କୃତ୍ରିମ ଦାୟରେ ପଡ଼ି ଯେ ଲୋକେ ଦରବର ଦେଉ- ଅଛନ୍ତି ଏହି ଦୁଃଖ ଅଧିକ ଅଟଇ । ପିତା ଆ- ପଣା ଶ୍ଵା ପୁତ୍ର କନ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସଂସାରରେ ଆପେ ନିର୍ବାହ ହୋଇ ପାରିବେ ତହିଁର ଯୋଗ୍ୟ କରିଦେବ ଏହା ପିତାର ସ୍ଵାଭାବିକ ଦାୟିତ୍ଵ ଅଟଇ । ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଯୋଗ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରୟୋଜନ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌ- ଶସି ଏକ ବ୍ୟବସାୟରେ ସୁଶିକ୍ଷିତ କରିବା କିମ୍ବା କୌଣସି ସେମାନେ ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରି ସୁଖସୁ- କ୍ଳନ୍ତରେ ସଂସାର ଯାତ୍ରା ନିର୍ବାହ କରିବେ ଏବଂ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଗୃହିଣୀ ଦେବା ସକା- ଶେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଏବଂ ଯେମନ୍ତ ସହପାତ୍ର ସହଜ ଭାବାର ବିବାହ ହୁଅଇ ତହିଁପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଏହାଛଡ଼ା ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାର ଓ ମନର ପୁଷ୍ଟି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ନୀତି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଅସୁଦେଶର ଗୃହସ୍ଥମାନେ ଏଭଳି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତି ନୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଏହି ସକାଶେ ସେମାନେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କୃତ୍ରିମ ଦାୟ ଅପଣା ଉପରେ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣା ପେଟ ପୋଷିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହେଉଥିବାରୁ ପିତା ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ଦେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ପିତା ଭାଦ୍ରା ନ କରିବ ଭାଦ୍ରାକୁ ଲୋକେ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ତହିଁଭାବୁ ଯେଉଁ ପିତା ଅଳ୍ପବୟସରେ ପୁତ୍ର ଲଭିଥାଏ ସେ ଯେତେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଅଇ ତେତେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରଇ କାରଣ ନୀତି ଅଣନୀତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାହ ଦେବା ଭାଦ୍ରା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼େ । ଏବେ ଏକ କୃତ୍ରିମରେ ଏମନ୍ତ ପଟନା ହୁଅଇ କି ପୁତ୍ରମାନେ ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବାପୂର୍ବେ ଭାଦ୍ରା ପରବାର ବୃଦ୍ଧି ହୁଅଇ ଓ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାର ପିତାକୁ ସହିବାକୁ ପଡ଼ଇ । ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିପାଳନ ଦେବାକୁ ବିପ୍ରର ଲୋକ ଦେଲେ ସୁଭାଗ୍ୟ ଭାଦ୍ରା ଲୋକ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ଦେଲା । କୃଷିକାଣ୍ଡ ଓ ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଏ କଥା ବଡ଼ ବାଧ୍ୟ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପରି- ବାରଣ୍ଡ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମସ୍ତେ ପରଶ୍ରମ କରି କିଛି ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି ଯେ ତହିଁରେ କୌଣସି- ରୂପେ ସଂସାର ନିର୍ବାହ ବୋଲିଯାଏ ମାତ୍ର ପରର ଶୁକ୍ଳର ଯାହାକର ବ୍ୟବସାୟ ଭାଦ୍ରାକ ଲୋକର ସୀମା ରହିଇ ନାହିଁ । ତହିଁର ଦେଉ ଏହି ଯେ ଶୁକ୍ଳର ପାରବା ପରର ସାହାଯ୍ୟ

ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖଇ ମାତ୍ର କୃତ୍ରିମ ବଡ଼- ଭବା ଆପଣାର ସ୍ଵଭାବିକ କାର୍ଯ୍ୟ । ସୁଭାଗ୍ୟ କୃତ୍ରିମ ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧିର ସମ୍ଭାବନା ନ ଥିବାରୁ ଏହି କୃତ୍ରିମ ଦାୟ ଦେଉରୁ ଲୋକେ ଅଧିକ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରର ନିୟମ ଏହି ହୋଇଅଛି କି କେହି ପରଶ୍ରମ ବିନା ଆପଣା ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ଓ ଯେ ଯେତେ ପରଶ୍ରମ ଓ କୌଶଳ ଓ ବୃଦ୍ଧି ସହକାରେ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବ ସେ ତେତେ ସୁଖ ସୁକ୍ଳନ୍ତାରେ ବିନ ଯାପନ କରିବ । ମାତ୍ର ଉପର ଲିଖିତ କୃତ୍ରିମ ଦାୟର ମନ ଫଳ ଦେଉରୁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ କେବଳ ପରର ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରୁଅଛି ଓ ଅଧିକ ଲୋକ ଏକ ଜଣର ଅର୍ଜନକୁ ଚାହୁଁ ରହିବାରୁ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟା ହୋଇ- ଯ ଉଅଛନ୍ତି । ଅଧିକ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଜନ କରୁଅଛି ସେ ଆପଣାର ପରଶ୍ରମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ନ ହେବାରୁ ସୁଖୀ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଅନେକ କୃତ୍ରିମରେ ଏପରି ଦେଖାଯାଉଅଛି ଯେ ପିତା ସ୍ଵୟଂ ଉପାର୍ଜନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହେଲେ କେବଳ ଆପେ ପୁତ୍ରର ଅର୍ଜନରୁ ପ୍ରତିପାଳନ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଆପଣାର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପୁତ୍ର- ମାନଙ୍କୁ ସୁଦା ସେହି ଅର୍ଜନରୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏକ ପୁତ୍ର ଉପରେ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରର ଦାୟ ପକାଇବା କେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବ ସେ ଥରେ ସୁଦା ଭାଲନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଏବେ କୃତ୍ରିମ ଦାୟଦ୍ଵାରା ସେମନ୍ତ ଆପଣାକୁ କେମନ୍ତ ଆପଣା ଯୋଗ୍ୟ ପୁତ୍ରକୁ ଦରବରରେ ପକାନ୍ତି । ଏକ ଜଣର ଅର୍ଜନ ଦଶଜଣ ଭୋଗ କଲେ ଶୁଭ- ଶୁଭ ସମସ୍ତର ବ୍ୟୟ ସକାଶେ କିଛି ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ର- ହୀତ ହୋଇ ନ ଯାରେ ସୁଭାଗ୍ୟ କୌଣସି କ୍ରିୟା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ତହିଁ ପାଇଁ ରଖ କରିବାକୁ ପଡ଼ଇ ଓ ସେ ରଖ ଆଦାୟ ଦେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ନ ଥାଏ ଓ କେତେବେଳେ କେବଳ ଭରଣ ପୋଷଣର ବ୍ୟୟ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ରଖ କରିବାକୁ ପଡ଼ଇ । ଏହିରୂପେ କୃତ୍ରିମ ଦାୟ ଦେଉରୁ ଅନେକ ଲୋକ ସୁଖ- ସୁକ୍ଳନ୍ତାରେ ଜଳାଜଳା ଦେଇ ଜୀବନିକା ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରି ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ଦେଖାଯାଉଅଛି । ଉପରେ ଯେସମସ୍ତ କଥା ଲେଖାଗଲା ତହିଁରୁ ପାଠକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ବହୁ- କୃତ୍ରିମ ସମ୍ପର୍କୀୟ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ କୃତ୍ରିମ ଦାୟ

ଦେଉ ଲୋକଙ୍କର ଦୁଃଖ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ଦେଉ ଅଛି ଓ ଭାଦ୍ରା ନିର୍ବାହ ଦେଲେ ଅନ୍ୟାୟରୂପେ କାହାର କୃତ୍ରିମ ବୃଦ୍ଧି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିପାଳନ ସକାଶେ କାହାରକୁ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର କୃତ୍ରିମ ଦାୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ଯେ ସହଜ ଭାଦ୍ରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି । କନ୍ୟା ଉପଯୁକ୍ତ ହେଲେ ବିବାହ ହୋଇ ପର ପରକୁ ଯିବେ ଭାଦ୍ରାକ ପାଇଁ ଦାୟଗୁଣ୍ଡ ଦେବାର କାରଣ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ପୁତ୍ରକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରି ପିତା ସ୍ଵାନ୍ତ ରହିବେ ଓ ଭାଦ୍ରା ବିବାହ ଦେବାକୁ ଅପଣା ଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିବେ ନାହିଁ ତେବେ ଅନ୍ୟା- ଯରୂପେ କୃତ୍ରିମ ବୃଦ୍ଧି ପାରିବ ନାହିଁ । ପିତାମାନେ କେବଳ ଉତ୍ତରକାଠରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନ୍ତୁ ଯେ ଭାଦ୍ରାକ ପୁତ୍ରମାନେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ଧନଅର୍ଜନ କରନ୍ତୁ ଓ ତଦ୍ଵାରା ବିବାହ ହୋଇ ଶ୍ଵା ପୁତ୍ର ଭୋଗ ସଂସାରରେ ସୁଖରେ କାଳଯାପନ କ- ରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟରେ ପିତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରି- ବାର ଉଚିତ ନୁହଇ । ଯେ ଯେମନ୍ତ ଭାର ସହିବ ଭାଦ୍ରା ଉପରେ କେମନ୍ତ ଭାର ନିର୍ବାହ ଉପର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁତ୍ର ଆପଣା ଭାର ସହି ପାରି ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଦ୍ରା ଗଳାରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଵା ବାଜିଦେବା କି ଭାବୁ ଅନ୍ୟାୟ କର୍ମ ନୁହଇ । ଅନେକ ପୁତ୍ର କି ଏ ଭାର ସହି ନ ପାରି ମନ- ସ୍ଵାପରେ ଆପଣା ପିତାକୁ ନିନ୍ଦାଦାନ୍ତି ? ଏବଂ ଅନେକ ପିତା କି ଏହି କାରଣରୁ ପୁତ୍ରର ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତ ଦୂରବସ୍ତା ବିନ୍ଦା କରି ଶୋକକାକୁଳ ହେଉ ନାହାନ୍ତି କେବେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ନିନ୍ଦା ଭୟରେ ପିତାମାନେ ଏପରି ଗର୍ହଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଅପେମାନେ ବିନୀତ ଭାବରେ ଅସୁଦେଶୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ସୁଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେ- ମାନେ ସର୍ବଦା ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ କି ଯହିଁରେ ଉପର ଲିଖିତ କୃତ୍ରିମ ଦାୟମାନ ଉଦ୍‌ଯାଏ ଓ ଲୋକେ ସ୍ଵାର୍ଥୀନ ଜୀବ ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ।  
ପରଶ୍ରମ ଲୋକଙ୍କୁ ।

ଭାରଦର୍ଶୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବିଭାଗର ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟାହ୍ନିଗର ସାହେବ ଭାଉର ବିଷୟକ ଯେଉଁ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଉତ୍କଳ ବିଷୟ ଲିଖିତ ହୋଇ- ଅଛି । ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅବଗତ ହେଲେ



ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବଳପଣ ଉପକାର ସାଧକ ହୋଇପାରେ ।

ସେ ସୁପ୍ରବନ୍ଧରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀରାଜବର୍ଷ-  
କାସିମାନେ ବହୁଧର ଅନୁଷ୍ଠାନକାରଣୋ-  
ଦେଶରେ ଘର କଣରେ ଗୁଡ଼ସଲଗ୍ନ କରି  
ଗୋଟିଏ ଦୀର୍ଘ ଲୁହାରଶାଳ ପୋତରଖଣ୍ଡ  
ଏବଂ ମନେକରନ୍ତି ସେହି ଶାଳରେ ବହୁଧରପାତ୍ର  
ଦେବ ଏବଂ ଘରର କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଘଟିବ  
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଉଚ୍ଚତାର ତାର-  
ତମ୍ୟାନୁସାରେ ସେ ପରିଚାଳନାଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ-  
କାରୀ ଅଟଇ ତାହା ଅନେକମାନେ କରନ୍ତି  
ନାହିଁ । ଯେପରି ଘର ଦେଉଳପରି ଗୁଡ଼ ସଲଗ୍ନ  
କରି ଶାଳ ପୋତ ରଖିଲେ ବହୁଧରପାତ୍ର ପାଇ  
ଅନୁଷ୍ଠାନର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଏହି  
ସମ୍ଭାବିତ ଉପମୂଳକ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିୟମାନୁସା-  
ରେ ଶାଳ ପୋତବାର ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳନ ନ  
କଲେ ଉକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଶଙ୍କା କୌଣସିପରି  
ଦୁର୍ଘଟର ଦେବ ନାହିଁ ।

ମ୍ୟାକ୍‌ଗ୍ରୀଗରସାହେବ ଶାଳ ପୋତବାର ସେ  
ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା  
ଆମେମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ  
ଲେଖିଲୁଁ ।

ସବୁ ଘରର ଶୁଭର ଉଚ୍ଚତା ସବୁ ସମାନ  
ହୁଏ ତାହା ଦେଲେ ଘର ଗୁଣକୋଣରେ  
ଫରୋଷି ଏବଂ ଶୁଭ ଅନୁର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ  
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିଦାନୁହାର ସୁଶୁଭ ଶାଳ  
ପୋତକ । ସେହି ଶାଳଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚତା ଗୁଡ଼ର  
ଉଚ୍ଚତାଠାରୁ ୫ଫୁଟରୁ କମ ଦେବ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ସକଳ ସାମାନ୍ୟ ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ  
୨୦ଫୁଟର ଅଧିକ ନୁହେଁ ତାହାସବରେ ଶାଳ  
ଦେବାର ଦେଲେ ଗୋଟିଏ କଣରେ ଗୋଟିଏ  
ଶାଳ ପୋତଦେଲେ ଚଳିପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେହି  
ଶାଳର ଉଚ୍ଚତା ସୁକ୍ଷ୍ମତ ଦେବ । ଆଉ ଯେ-  
ଉଁସ୍ଥାନରେ ଶାଳ ପୋତକ ତାହାର ଅତି ସମ୍ପ-  
ଳିଷ୍ଠ ଶୁଭର ଉଚ୍ଚତାଦେଖିଲେ ଉପରେ ବକ୍ତବ୍ୟ  
ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ଶାଳ ରଖିବ । ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ  
୨୦ଫୁଟରୁ ୩୦ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଲେ ଘରର  
ଦୈର୍ଘ୍ୟଦିଗର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଗୋଟିଏ ଶାଳ  
ପୋତକ ଆଉ ସୁକ୍ଷ୍ମତ ଶୁଭର ଉପରେ ବକ୍ତ  
ଭାବରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶାଳ ରଖିବ ।

ଘରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ୩୦ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ଦେଲେ  
ଦୁଇଗୋଟି, ୧୦୦ଫୁଟର ଅଧିକ ଦେଲେ  
ତିନୋଟି ଶାଳ ସୁକ୍ଷ୍ମତ ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ  
ଦେବ ।

ତୁ ଗର୍ଭସ୍ତୁ ଆଦି ପୁତ୍ରିକା ସହଜ ସଂସ୍କୃତି କରି  
ଶାଳଗୁଡ଼ିକ ପୋତବାକୁ ଦେବ ।

ସେହିମାନେ ବୃକ୍ଷେଷରୂପେ ଏହି ସକଳ  
ବସନ୍ତ କାଶିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନେ  
ଉକ୍ତ ମ୍ୟାକ୍‌ଗ୍ରୀଗରସାହେବଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧ ଶୁଣିବ  
ଅରେ ପାଠକରନ୍ତୁ ।

(ଏଡୁକେଶନ ଗେଜେଟ)

### ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ସବୁ ସମ୍ବାଦ ଅପେକ୍ଷା ଏ ସମ୍ବାଦରେ କିଛି  
ଭଲ ବୃକ୍ଷି ହୋଇଥିଲା ଓ ମେଘ ଘୋଡ଼ି ରହି-  
ବାରୁ ଆହୁର ବର୍ଷା ଦେବାର ଆଶା ଅଛି ।  
ବର୍ଷାଲଗି ଗୁଣଅତେ ଲୋକେ ହାହାକାର  
କରୁ ଅଛନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଭୁର ବର୍ଷା ନ ଦେଲେ  
ରକ୍ଷା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ସୁସାରେ ଗଜ ବୃଧବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ହୋଇ  
ନ ଥିଲା ଓ ସାଲପୁରର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେହରୂପ  
ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଲୋକ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଆଶଙ୍କା  
ସକା କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଆଗାମୀ ମାସ ତା ୪ ରଖିରେ ଶୀଘ୍ରକୁ କମି-  
ଶନର ସାହେବ ପୁସ୍ତରୁ କଟକକୁ ଯାତ୍ରା  
କରିବେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ନିକଟ ଫରସତଜାରେ ପିଠି  
ଫୋଡ଼ା ହୋଇ ତରଖିଯାନ୍ତୁଥା ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବ  
ଉତ୍କଳଦର୍ଶରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ । ସେଠାରେ  
ଇଂରାଜୀର ଅଧିକାର ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା ଏହାଙ୍କ  
ନିଷେଧ ରହି ନ ପାରିଲା ।

ସାକପୁରର ଇନ୍ଦ୍ରକିର ମୋହନ ବାବୁ  
ଯେଉଁ ଖୁଣି ମକଦ୍ଦମା ଗୁଲ୍‌ନ କରିଥିଲେ ତାହା  
ପ୍ରମାଣ ନ ହେବାରୁ କାଏମ୍‌ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟେ ତସମିସ  
କଲେ ।

ଅମେରିକାରେ ତାଳଦର କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପର୍କରେ  
ଶ୍ରୀ ବରୁନିମାନେ ନିୟୁତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ  
ଇଦ୍ଦାର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।  
ବେଙ୍ଗୁଳ ନଗର ତାଳଦରର ପୋଷ୍ଟମାଷ୍ଟର  
ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଶ୍ରୀ ବରୁନିମାନେ ପୁରୁଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ  
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସଫଳ ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ  
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର୍ମ୍ମ ଭାଲିକାମାନ ଅଧିକ  
ବିଶ୍ୱାସ ପୋଷ୍ୟ ଅଟଇ । ଗତ ବ ୧୧ ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ  
ଏମନ୍ତ ଘଟଣା କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ  
ଭାବ୍ୟକ ପ୍ରେରଣ ହେବାବେଳେ ଏକଟକାର

ସକା ଭୁଲ ବାହାରଅଛି । ଗୁଣକ୍ୟ ମତରେ  
କ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ପୁରୁଷକଠାରୁ ଗୁଣଗୁଣ ଅଧିକ  
ଉପରଲିଖିତ ସମ୍ଭାବ ତହିଁର ଉଦାହରଣ  
ଅଟଇ ।

ଗତମାସରେ ମାଙ୍ଗେର ନଗରରେ ଲଗେ  
ଚାଳିବାସି ଅଲ୍ଲୁ ମନୁଷ୍ୟ ପଦୁହ ଅଛି ଏ ବ୍ୟକ୍ତି  
ଅଭିଶପ୍ତ ତେଜା ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ୫୭ ୩/୪ ଇଞ୍ଚ  
ମାପ ହୋଇଅଛି ଓ ଏହାର ଓଜନ ୩୪୦ ପାଉଣ୍ଡ  
ଅର୍ଥାତ୍ ୪ ମହୁଣରୁ ଅଧିକ ।

ନାଗପୁରରେ ଗୋଟିଏ ଚକହାକଦ୍ୟାକର୍ମ  
ଅଛି ଓ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରିୟଟି ତହିଁର ଦାଖିକଦାଖିପ-  
ନାରୁ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସେ ତହିଁରେ  
ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ଶତ୍ରୁକ ସଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସମାନ  
ଅଟଇ । ମଇହୁଣ୍ଡାକୁ ଛିଣ୍ଡିମାନେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ୁଅଛନ୍ତି  
ଏବଂ ମୁସଲମାନବଂଶର ସଂଗ୍ରାହା କରିବା ପ୍ରତି  
ଅତି ସେମାନଙ୍କର କୁସମ୍ଭାର ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନର  
ପ୍ରଭବରୁ କ୍ରମଶଃ ଜାତିଭିନ୍ନତାର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ  
ଦେଉଅଛି ବଡ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଲବଣକର ବିଭୂର ନିମିତ୍ତ  
ଗୋଟିଏ କମିଶ୍ନ କରିଅଛି । ତହିଁରେ ପାଞ୍ଚଜଣ  
ଚର୍ଚ୍ଚିତ କର୍ମଗୁର ସନ୍ଧ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍  
ଦୁଇଜଣ ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ଦୁଇଜଣ ବମେଇ ଓ  
ଏକଜଣ ମନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶର ଅଟନ୍ତି । କରତ-  
ବର୍ଷର ସଂକ୍ରମରେ ଲୁଣର କର ସମାନ ଦେଲେ  
ଭଲ ଦେବ ।

ଅମ୍ଭାଲରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କୌରୁକର  
କଥା ହୋଇଗଲା । ଏକ ନାଟ୍ୟଶାଳାରେ ଯାତ୍ରା  
ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଦୁଇ ଦିନଟା  
କେରୋସାଇନ ଭେଲର ଲଣ୍ଠନ ଭାଙ୍ଗିଯିବାରୁ  
ନାଟ୍ୟଶାଳା ପୋଡ଼ିଯିବାର ଭୟ ହୋଇଥିଲା  
ମାତ୍ର ଦର୍ଶକ ଓ ଯାତ୍ରାକାରକ ସାଦାସାଧୁ ଭକ୍ତ  
ଦୁର୍ଦ୍ଦିନୀ ନିବାରଣ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ  
ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଣ ନିଆଁ ଲାଗିବ  
ତାହାର ଏକପାଖରେ ମୋଡ଼ ପୋଡ଼ଗଲା ନିସ  
ବ୍ୟକ୍ତି ମହାବିଦ୍ରାଢ଼ରେ ପଡ଼ିଲା ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ  
ଭଗ୍ନୀର ଆସି ତାହାର ଅଭିପାକ ମୋଡ଼ ଭ୍ରମ  
କରିଦେବାରୁ ସେ ଅପଣା ମୁହଁକୁ ଚିତ୍ର କରି  
ଯାତ୍ରାକଲି ।

ଏହି ଉତ୍କଳବାସିନୀ ସତରକଟକ ଦର-  
ଦାବଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀର ସହାୟତାରେ  
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।



# କରୁଣା ପାଠ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୮  
ପ୍ରଥମ

କାରୁଣ୍ୟ କୁଳ ସନ ୧୮୭୭ମସିହା । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦ୍ଵିତୀୟ ସନ ୧୮୭୭ମସିହା ଶନିବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୫୦୯  
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟି ୨୯  
ମଫସଲପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୫୧୫୭

ଅନେକ ଦିନ ବୃଷ୍ଟି ନ ହେବାରୁ ଏଠାରେ ଯେପରି ଭୀଷ୍ମ ହୋଇଥିଲା ଓ ମୋଫସଲରେ ଚାଷକର୍ମର ଯେଉଁସ ବ୍ୟାଘାତ ଜନ୍ମିଥିଲା ତାହା ଯଦି ଚିନ୍ତାକରଣ ହୋଇଅଛି । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏଠାରେ ଦୁଇ ଜଳଧର ଭଲ ବର୍ଷା ହୋଇ ଯାଇଅଛି ଓ ପୁଣ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ବୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଅଛି । ବର୍ଷାର କିଲମ୍ ଦେଖି ମହାଜନମାନେ ଥାନ ଗୁରୁକର ଭର ବୋଇ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେକି ଅମନାମା ଘଟଣା ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ପୁଲଦେହ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ଉଠି ବସି ନ ପାରନ୍ତୁ ବଡ଼ ବସ୍ତୁ ଯାଉଥିବୁ ସେମାନଙ୍କ କିମନ୍ତେ ଜଳଲିଖିତ ସମ୍ବାଦଟି ପୁଲରୁ ବାଲେଶ୍ଵର ସମ୍ବାଦବାହିକା ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି "ଶ୍ରୀ ୧୧ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ପଠିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଯେ, ଜଣେ ମୋଟା ଲୋକ ଅପଣା ଦେହ ବହି ନ ପାରନ୍ତୁ ବଡ଼ ବସ୍ତୁ ଯାଉଥିଲା, ଜଣେ ଡାକ୍ତର, ତାହାକୁ ପଚାରି କହ ଦେବେ ଦୋଳି ବହି ତାର ଅଧିକ ଘେନି ଗଲେ ଏକ ଗୋଟିଏ ଖେଳିଗ୍ରାଫର ସହରେ ଅନେକ ଭାର ଖଣ୍ଡି ଉପାଦେହରେ ଲଗାଇ ଦେଇ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ତଳାଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଲକାୟବ୍ୟକ୍ତି ସହଗାରେ ପ୍ରଥମେ ମୁଖ ବନ୍ଦୁକ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ସତ୍ୟ ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁସ ଥର ରହିଲା । ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଉତ୍ତରୁ ପଶ୍ଚାତରୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଲାଗିଲା । ତେଣୁଦେଲେ

ସେଗେରିର ଅନନ୍ଦର ସୀମା ରହୁଲା ନାହିଁ । କିଛି-କ୍ଷଣ ଉତ୍ତରୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଗୋଟାଏ ଉତ୍ପଳର ଗନ୍ଧ ନିର୍ଗତ ହେଲା, ଡାକ୍ତର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅଧିକରମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ଧର ବାରଣ ପଶୁରି ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେହି ପୁଲକାୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ବର୍ତ୍ତାରେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀର ଅଧିକ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ତେଣୁଦେଲେ ସେ ତାରମାନ କାଟି ଦେଲେ, ସେଗା ଅନନ୍ଦରେ ନାଚି ନାଚିବା ଲାଗିଲା ।" ଏହି ଗଳ୍ପକୁ ସହବା ବଶ୍ଵାସ ବର୍ତ୍ତମାନ ନ ପାରେ ଅଥଚ ସାହେବମାନଙ୍କ କଥାକୁ ଅବଶ୍ଵାସ କର୍ତ୍ତମାନ ନ ପାରେ । ଉପାୟ କି ? ହେବଳ ସଂକ୍ଷା !!

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ 'ସୁଦେଶୀ' ରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଠ କରି ଅନେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଯଥା; ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ହେବାର କଥା କେବଳ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅଟେ । କାରଣ ଜଣେ ହାକିମ ବିନା ଜହିଁର ଉପାହାସତା କେହି ନାହିଁ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାନାମରୁ ବଦଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେଠା ହାକିମମାନେ ମାନୁଜରେ ଥାଇ ଭୋଲକୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ପୁଲକାୟ ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲକୁ ଯାନ୍ତି ସେଠାରେ ଉକ୍ତ ଭାଷାର ପଞ୍ଚମାତ୍ରା ହୁଅନ୍ତି ପୁଲକାୟ ଏପରି ହାକିମ ଗଞ୍ଜାମକୁ ଅଧିକେ ସେଠାରେ ଓଡ଼ିଆର ଉନ୍ନତ ବିପର ହେବ । ଗର୍ବମେଣ୍ଡା ଯେବେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ

କରନ୍ତି ବ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲରେ ଯେଉଁ ହାକିମମାନେ କର୍ମ କରନ୍ତେ ତାହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଜାଣିବାକୁ ହେବ ଏକ ଏଠା କେତେସ୍ଵ ସମସ୍ତର କାରକପଥ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଏକା ଲେଖାଯାଇ ନାଗଲ ହେବ । ତାହା ହେଲେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଲଭ ହେବ । ନୋହଲେ ପୁଲକାୟ ସେମାନେ ଭୋଲକୀକମ୍ପୁ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବେ । ଉକ୍ତ ପଠିବାରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ସେଠାର ମିଉନିଷ୍ଟର ଅଧିକରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓଡ଼ିଆରେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖିଦେବାକୁ ତାହା ଗୃହୀତ ନ ହୋଇ ଭୋଲକୀରେ ଲେଖି ଦେବାକୁ ତାହାକୁ ଅଛି ବୋଲି, ଏଥିରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଦୁଇ ଗୁରୁ ଅଣା ଗର୍ଭାନ୍ତରେ ପଡ଼ିଲା । ଅନେମାନେ ବଦେନା କରୁ ଯେ ଗଞ୍ଜାମର ଲୋକମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ମାନୁଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକୁ ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ସ୍ଵାମୀୟ ହାକିମମାନେ ଅତି ଅବହେଳା କର ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ତାହା ନ କଲେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ହେବାର ଯେ ହୁକୁମ ହୋଇଅଛି ତାହା କିମନ୍ତ ରହିତକୁ ପାଇବ ଓ ପଞ୍ଚାଳ ତାହାକୁ ପ୍ରବଳ କରିବା ବଡ଼ କଠିନ ହୋଇ ଉଠିବ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲର ଲୋକଲିଖିତ ଗୁର୍ଭାସଦରେ ସେଠାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବାବୁ କୃଷିପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତିକୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଦରଖିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଜିଲ୍ଲର



କେତେକରେ ଯେଉଁମାନେ ଚାହାଁବାଳ ପୂର୍ବରୁ  
ଉତ୍କଳରୂପେ ସରକାରୀ କର୍ମ ଚଳାଇ ଆସୁଥି-  
ବାରୁ ଉତ୍କଳ ପାଇବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେ-  
ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଦୃଷ୍ଟି କରି  
ନାହାନ୍ତି । ଉତ୍କଳବର୍ଷଣ ଏ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁମତି  
ଦିବେଦନା କରି ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା  
ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯୁକ୍ତିସ୍ୱରୂପ ଅଟଇ ।  
କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦ ବାବୁ ସେତୁପ ଯୋଗ୍ୟତା ଲାଭ  
କରିଅଛନ୍ତି ସେତୁପ ଯୋଗ୍ୟତା ଯେ ଅନ୍ୟ  
କାହାରଠାରେ ଏତୁପ ଦୋଲ୍‌ଯାଇ ନ ପାରେ  
ଓ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟଲୋକ ଯେବେ ଉଚ୍ଚ  
କର୍ମ ପାଇବା ଉପାୟକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ  
ଲଜ୍ଜା ନ କରି ବିନୀତାଦି କର୍ମକୁ ଅବର  
କଲେ ତେବେ ତାହାକୁ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ବିନୀତ-  
ାଗିରୁ ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚକୁ ସିଦ୍ଧିର ଉଚ୍ଚତ ଡୋ-  
ଇଥିଲା । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ତାହାକୁ ଏକାବେଳକେ  
ଉଚ୍ଚ ବିନୀତାଦି ପଦ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ କରି ନା  
ହାନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ବିବେଚନା କରୁ ଯେ  
କୌଣସି କେତେକରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ଦାଲ ଦେଲେ  
ସେହି କେତେକର ନିମ୍ନ କର୍ମଗୁଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ  
କେହି ଉଚ୍ଚ କର୍ମ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଛି ବ  
ତାହି ହାତମ ପ୍ରଥମେ ଏ କଥାର ବିଚାର କରି  
ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ ଥିଲେ ତାହାକୁ କର୍ମ ଦେବେ  
ଓ ଉଚ୍ଚଭାଗରୁ ଦାଗର ଲୋକ ଅନୁଶ୍ରେଣୀ କ-  
ରିବେ । ଦର୍ପଣଙ୍କ ଲେଖାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ  
ତାହା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଏପରି ହୋଇଥିଲେ  
କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ କାରଣ ଯେଉଁ-  
ମାନେ ପୂର୍ବରୁ କର୍ମରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ  
ପଞ୍ଚ ବ ମିରଗାରେ ଉତ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ  
ଓ ତାହାଙ୍କର ମନ ସରୂପେ ସରକାରୀ କର୍ମରେ  
ଲବିବ ? ଏହ ପ୍ରକାର ବିବେଚନାର ସୂତ୍ରିରେ  
ଅନେକ ପ୍ରକାରେ ସୁଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଗୁଣ ସଂଗ୍ରାମ  
ହୋଇ ଅବିଶ୍ୟ ହୋଇ ସିଦ୍ଧିର ଅର୍ଥୁର୍ଯ୍ୟ  
ନୁହଇ ।

ନଗର ପରିସାରର ଶୁଖିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ମୁରୁବନ ସାହେବ ଏକଲର  
ଏକଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ହୋଇଥିଲେ ତେବେ-  
କେତେ ସେ ନଗର ପରିସାର ସମ୍ପର୍କରେ  
କହିଥିଲେ କ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳରେ ପାଣି  
ନାଳମାନ ପରିସାର କଲେ ମାତ୍ର ସବୁ  
ଉତ୍ତମିକ ଏବ କର୍ଷାକାଳରେ ପରିସାର  
କଲେ ମାତ୍ରସହ ଯୋଗ୍ୟିନ । କିନ୍ତୁ କେଉଁ

କାଳରେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମ କଲେ ଭଲ ହେବ ତାହା  
ଦର୍ଶାଇବା ସକାଶେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ  
ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ସେ ଯାହା  
ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ଥିବାର  
ଅନୁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛୁ ।  
ଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ଦେଲ ଏ ନଗରର ସଡ଼କ  
ବୁଲ୍‌ପାଖ ପାଣି ନାଳମାନ ପରିସାର ଦୋଇ ନ  
ଥିଲା କାରଣ ପାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଅନୁ-  
ମାନଙ୍କର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ସେ ସମୟରେ  
କେବଳ ତାହାକୁ କୃତ୍ୟା ସୁସଫଳ କରିବାରେ ମଗ୍ନ  
ଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ନାଳ ପରିସାର କରିବା କର୍ମ  
କପରି ତାହାଙ୍କ ମନେ ପଡ଼ିଲା ଅଥବା ହାଟର  
ଓବରସିଅର ତୁମ ଦୋଇ ବସି ନ ପାରି ଏହା  
ଉତ୍ତରଲେ ଯେ ଖରା ଦିନଠାରୁ ନାଳସଫାଲକର୍ମ  
ଆରମ୍ଭ ହେଲା । କୁଲିମାନେ ନାଳରୁ ଗୁଣ୍ଡଣ୍ଡେ  
ବା ମୁଠାଣେ ବହଳରେ ମାତ୍ର କାନ୍ତି ସଡ଼କ  
ପାଖରେ ଜମା କରି ଦେଇ ଗଲେ । ତହିଁ  
ପରେ ଖରା ଓ ବତାସ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତରୁ ବର୍ଷା  
ହେବାରୁ କମେ ନାଳ ମାତ୍ରମାକ ନାଳକୁ  
ଫେର ଅସିଲଣ । ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ସରକାରଙ୍କର  
ଗୁଡ଼ଏ କୋଡ଼ ଖର୍ଚ୍ଚା ଦେଇ ଏତଦ ମାତ୍ର  
ନୋହିଲେ ଲୋକଙ୍କର କଠାକର ଉପକାର  
ନାହିଁ କାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଏକ ଅଣ୍ଡା  
ବର୍ଷା ହୋଇଗଲା ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଆପେ  
କୋଡ଼ ଦେନ ଆପଣା ଘରପାଖ ନାଳ ପରିସାର  
କରିବାକୁ ଅନୁମାନେ ଦେଖିଅଛୁ ଓ ଯେଉଁ  
ଠାରେ କେହି ସେତୁପ କରିବାକୁ ନ ଥିଲେ  
ସେଠାରେ ପାଣି ଜମା ହୋଇ ରହିଲା । ପରିସାର  
ହୋଇଥିବା ନାଳର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥଳରେ  
ଏତୁପ ଦୋଇଅଛି ଓ ଏଥିର କାରଣ ଗୁଡ଼ିବା  
କଠିନ ନୁହଇ । ନଗର ପରିସାରର ଭାର  
ଜଣେ ସୁଶିକ୍ଷିତ ଓ ବହୁଦର୍ଶୀ ଓବରସିଅର  
ଦ୍ୱୟରେ ରଖିବାର ଉଚ୍ଚତ ମାତ୍ର ତାହା ନ କରି  
କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବା  
ସକାଶେ ତାହାକୁ କର୍ମରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ସର-  
କାରୀ ଧନ ଅପବ୍ୟୟ ଭାବି ଅତ୍ତ ବ ହେବ ?  
ଏଥିପାଇଁ ଅନୁମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ଗଭୀର  
କୌତ ଖର୍ଚ୍ଚ ନ ଦୋଇ ଯେପରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷା ଘଟି-  
ଥିଲା ଏବର୍ଷ କୌତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦୋଇ ପ୍ରକା ସେହି-  
ପରି ଶକ୍ତିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଅଛି । ଏଥିପାଇଁ  
ଅନୁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏବିଶୟ ଦ୍ୱାବମାନଙ୍କ  
ଜାତସାରରେ ଅଣୁଅଛୁ ଯେ ପପବ୍ୟୟଠାରୁ  
ବ୍ୟୟ ନ କରିବା ଭଲ ଅଟଇ । ଏକ ସଦବ୍ୟ-

ୟର ବ୍ୟାଧାନ କରନ୍ତୁ ନୋହିଲେ ଟଙ୍କା ଜମା  
ରଖିଥାଉନ୍ତୁ ଯେ ଏ ଉତ୍ତାରୁ କେହି ମୁତ  
ଅରଦାନ ସାହକଙ୍କ ପରି ବିଚରଣ ଦ୍ୱାବମ  
ଅସିଲେ ତତୁଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରି କର୍ମ କରିବ ।

ବହୁକୃତ୍ୟ ।

ବହୁକୃତ୍ୟ ପ୍ରଥମି ଏ ଦେଶରେ ଅତି  
ପ୍ରବଳ ଓ ସାଧାରଣରେ ତାହା ଗୌରବର  
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଯେଉଁ ପରିବାରରେ ଯେତେ  
ଅଧିକ ଲୋକ ଥାନ୍ତି ସେ ପରିବାରର କେତେ  
ସୁଖ୍ୟାତି ହୁଅଇ ମାତ୍ର ବାପୁବରେ ତାହା ସୁଖ୍ୟା-  
ତିର ବିଷୟ ଅଟଇ କି ନା ତହିଁର ବିଚାର  
କେହି କରିବାର ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ । ଯେତେ  
ଭଲ କେତେ ଘର ବୋଲି ଗୋଟିଏ ପ୍ରବାଦ  
ସବୁତରେ ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଭାଇବାଘର ନିୟମ  
ହିନ୍ଦୁଜାତୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଗୁଲିଅସ-  
ଅଛି । ଯାହାଙ୍କ ବଶରେ ଭଲ ବାଘର ନିୟମ  
ନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ବଶରେ ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତଭାବ ଏକ-  
ତରେ ରହିବାର ନିୟମ ନ ଥାଇ କେତେସୁପୁତ୍ରକୁ  
ଏକା ପିତୃତ ଭାବରେ ଅଧିକାର କରି ଅପର  
ଭ୍ରମାନ୍ତକୁ ହରଣ ପୋଷଣ ସକାଶେ କରୁ  
ଦେଇ ପୁଅକ କଲଦେବାର ନିୟମ ଅଛି ।  
ତଥାତ ଲୋକଙ୍କର କୁସଂସାର କେମନ୍ତ ପ୍ରଗତି  
ହୋଇଅଛି ଯେ ଭଲମାନେ ପରିସର ପୁଅକ  
ହୋଇ ସିଦ୍ଧିର ଦେଖିଲେ ସମସ୍ତେ ନିନ୍ଦା  
କରନ୍ତି । କେହି ଥରେ ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ  
ପୁଅକ ଦେବା ସଂସାରର ନିୟମ ଦେଉଅଛି ଓ  
ଯେଉଁଠାରେ ଭଲମାନେ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି ସେ-  
ହିଠାରେ ନାନାଦ ବାଦ ବିଷୟାଦ ଲାଗି ରହି-  
ଅଛି । ଭାଇବାଘ ଦେନ ପ୍ରତିବର୍ଷ କେତେ  
ମୋକଦମା ଦେଉଅଛି ଓ କେତେ କଡ଼ ଘର-  
ମାନ ଉଚ୍ଚତ ଦୋଇ ଯାଉଅଛି ଏହା କି ନାହାର  
ଦେଖିବାରେ ଅସ୍ତ ନାହିଁ? ଯେବେ ଭଲମା-  
ମାନେ ଏକତ୍ରରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି  
ପ୍ରଥମରୁ ଭନ ଦେଉଆନ୍ତେ ତେବେ କଦାଚ  
ଏପରି ଘଟନ୍ତା ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ପିତା ମାତା  
ବନ୍ଧୁ ଥାଉଁ ଅପଣା ସୁସମାନଙ୍କୁ ଯେ ଯେତେ-  
ବେଳେ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଲ ତାହାକୁ ତେତେବେ-  
ନେ ପୁଅକ କରି ଦେଉଆନ୍ତେ ତେବେ ବର୍ତ୍ତ-  
ମାନ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଯେତେ ଦୁରଦସ୍ତା ଲାଗିବ  
ଦେଉଅଛି ତାହା କଦାଚ ଦେଖାଯାନ୍ତା ନାହିଁ ।  
କେହି ଏମନ୍ତ ପଦ୍ମପାଠ୍ୟକୁ କି ଯେବେ  
ଭଲମାନେ ଏକାଠି ରହିଲେ ଏତେ ଅନୁଷ୍ଠ-



ଦୁଅର ଭେଦେ ଏକାଠି ରହିବାର ପ୍ରକୃତି  
 କାହିଁକି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଜନ୍ମିଅଛି । ଏଥକୁ  
 ଏହି ଉତ୍ତର ହୋଇପାରେ ଯେ ପ୍ରବେ ଧନର  
 ଅଭାବ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ଲୋକର ଅଭାବ ଥିଲା ।  
 ଅଳ୍ପ ପରଶ୍ରମରେ ଲୋକେ ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁସା-  
 ରେ ନିର୍ବାହ ହେବାର ଦ୍ରବ୍ୟାଦି ପାଉଥିବାରୁ  
 କେହି କାହାର ଅଧୀନ ହେଉ ନ ଥିଲେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର  
 ଅସମୟରେ ଲୋଡ଼ିଲେ ଗୋଟିଏ ସହାୟ ମିଳ-  
 ବାର କଠିନ ଥିଲା । ଏହି କାରଣରୁ ପରସ୍ପର  
 ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଭାଲମାନେ ଏକାଠି ପଡ଼ି  
 ରହୁଥିଲେ ଓ ଯେଉଁ ପରିବାରରେ ଅଧିକ  
 ଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହଜ କେହି ଶତ୍ରୁତା  
 କରବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଜଣେ  
 ଅକ୍ରିଲେ ଦଶକଣ ପୋଷା ହେବାର ସୁବିଧା  
 ଥିବାରୁ କେହି ଦାଣ୍ଡ ଓ କେହି ଘର ସମ୍ପାଦ  
 ଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ଏକା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାରୁ  
 କାହାର ପ୍ରତି କାହାର ଈର୍ଷା ହେଉ ନ ଥିଲା ।  
 ଏହିରୂପେ ବହୁକାଳ ଗୁଲିଅସିବାରୁ ସେହି  
 ସମ୍ଭାର ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ବନ୍ଧୁମୂଳ ହୋଇଅଛି ଓ  
 ଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ବହୁଦର୍ଶିତା ଉଣା ହେବାରୁ  
 କେହି ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରୁନା-  
 ଦାନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ପୁକକଥାକୁ ଘେନି ବସିଥ-  
 କୁନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁଁ ଯେ  
 ପୁକ ଲୋକେ ବହୁକୁଟୁମ୍ପା ହୋଇ ସଖରେ  
 ନିର୍ବାହ ହେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କି ତାହା  
 ହେଉଅଛି ! ଯେବେ ହେଉଅଛି ତେବେ ଅମ୍ବ-  
 ମାନଙ୍କ କଥା ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲ ମାତ୍ର ଯେବେ  
 ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଶ୍ୟ  
 ସୁକସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ ଯେ ବହୁକୁ-  
 ଟୁମ୍ପା ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଉଠାଇ ଦେବା ସକାଶେ ସମ-  
 ସ୍ତେ ସହବାନ୍ ହେଉନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ଦେ-  
 ଶର ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ଓ ଉନ୍ନତ ସଫଳ ହେବ ।  
 ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରାଥମିକ ଉଠାଇ ଦେବା କଷ୍ଟ କଠିନ  
 ବ୍ୟାପାର ନୁହଇ କେବଳ ଗୃହର କର୍ତ୍ତା ଯେ-  
 ବେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣା ହୁଏତ ସମ୍ଭବ  
 କରବେ ତେବେ ଅନାୟୁସରେ ତାହା ସାଧନ  
 କର ପାରିବେ ।

ପିତା ମାତା ବନ୍ଧୁ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ  
 ଘରର କର୍ତ୍ତା ଥାନ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯେ ମନସ୍ତରେ  
 ଭାଲମାନଙ୍କର କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥାକତା ନ ଥାଏ କି  
 ଅପଣା ରାଜ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ନ ପାରିନ୍ତି ।  
 ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ବୃଥ ସମାନ ସେମାନେ କାହା-  
 ରକୁ ଅନ୍ତର କରବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ

ଏହି ଅଭାବକୁ ସ୍ୱେଦ ଯେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଭବି-  
 ଷ୍ୟତ ଅଧୋଗତର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ତାହା  
 ସେମାନେ ଦେଖି ଶୁଣି ସୁଦ୍ଧା ଥରେ ମନରେ  
 ଭାଲନ୍ତି ନାହିଁ । ଏ ଦେଶରେ ନରନ୍ତର ଏହି  
 ନିୟମ ପ୍ରଚାର ହେଉଅଛି ଯେ ପିତାଙ୍କ କାଳ  
 ହେଲ ଉତ୍ତାରୁ ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ହେଉ ବା  
 ଅଧିକ ଦିନରେ ହେଉ ପୁତ୍ରମାନେ ଭାବ ହେବେ  
 ଓ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ତୁଳରେ ପୈତୃକ ଧନ ବିଭାଗ  
 ସକାଶେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ନାନାଦି ବିବାଦ  
 ଜାତ କରବେ । ଯେବେ ସଦସ୍ତର ଏପରି  
 ଘଟୁ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଏ ଦେଶର ଅନେକ  
 ମାମଲ ମୋକଦମାର ମୁଲୋପାଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତା  
 ଓ ଉତ୍କଳ ମୁକ୍ତାରମାନେ ଗତିମରନ୍ତେ । କି  
 କଲଟିର କି ଫଉଜଦାର କି ଅଦାଲତ ଯେଉଁ-  
 ଠାରେ ଦେଖ ଭାଲବଦାଦର ମାମଲ ଲାଗିରହି-  
 ଅଛି । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ସମସ୍ତ  
 ପିତାଙ୍କ ଦୋଷରୁ ଦୂର । ସେ ଯାହାକୁ ସ୍ୱେଦର  
 କଥା ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ପରିଣାମରେ ତାହା ଭାବ  
 ଦୁଃଖର କଥା ହୁଅଇ । ଯେଉଁପୁତ୍ର ଯେତେ-  
 ବେଳେ ପୁଣି ବୟଃ ପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଅପଣା ନିର୍ବାହ  
 କରବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେଲ ତାହାକୁ ପିତା  
 ଯେବେ ସେହି କାଳରେ ପୃଥକ୍ କର ଦେଉ-  
 ଥାନ୍ତେ ଓ ସଦାଗ୍ରରେ ରହିଲେ ତାହାଙ୍କ ମୂଳ  
 ଉତ୍ତାରୁ ପୈତୃକ ସ୍ତାବର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଯାହା  
 ପାଇବ ତହିଁର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର ଦେଉଥାନ୍ତେ  
 ତାହା ହେଲେ ପୁତ୍ର ଯେମନ୍ତ ଅପଣା କୁଟୁମ୍ପା  
 ଭରଣପୋଷଣ ସକାଶେ ପରଶ୍ରମ ପୁକ ଧନ  
 ଅର୍ଜନ କରନ୍ତା ତେମନ୍ତ ପିତ୍ର ଧନ ପାଇବ  
 ବୋଲି ପିତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଓ ଭକ୍ତି ରଖନ୍ତା  
 ଅଥଚ ପିତା ଅପଣା ଅକ୍ରିତ ବା ପୈତୃକ ଧନର  
 ଅଧିକାଂଶ ଆପେ ଥିବାରୁ ନିଜର ପ୍ରତିପୋଷଣ  
 ସକାଶେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ଆଶା ରଖନ୍ତେ ନାହିଁ ।  
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାର୍ଥୀନତ୍ରରେ ନିର୍ବାହ ହେ-  
 ବାକୁ ଶିକ୍ଷା ଯାନ୍ତେ ଓ କେହି କାହାର ସହଜ  
 ଦୁକ୍ କରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅଭାବ ଆମ୍ବେମାନେ  
 ବିବେଚନା କରୁଁ ଯେ ପିତା ଅପଣା ଜୀବଦ-  
 ଶାରେ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ କରଦେଲେ ସଦୃ-  
 ଠାରୁ ଉତ୍ତମ ହେବ ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଦୈବ  
 ଘଟନାକ୍ରମେ ତାହା ହୋଇ ନ ପାରିବ ସେଠା-  
 ରେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଓ ଅପରି ହିତାକାଂକ୍ଷୀ  
 ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉତ୍ତର କି ଭାଲମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରରେ  
 ରହିବାର ପରମର୍ଶ ନ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କର  
 ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତରରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ବାଖ କରଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତ କରଦେବେ  
 ସେମନ୍ତ କି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅଭି କୌଣସି  
 ବିବାଦ ରହିବ ନାହିଁ । ଯେ ସ୍ତୁଳ ପ୍ରାଚୀନଶାସ୍ତ୍ର  
 ଓ ପ୍ରଥା ମତେ ଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାର  
 ହିତାହିତ ବିବେଚନାରେ ଭାଲମାନେ ପୃଥକ୍  
 ହେବାର ଅବସ୍ଥା ଶ୍ରେୟ ହେଲ ଓ ତାହା କର-  
 ବା ପାଇ କୌଣସି କଠିନ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିବାର  
 ଜଣା ନ ଗଲ ସେ ସ୍ତୁଳେ ଯେ ଲୋକ କେବଳ  
 ଅନାୟୁ କୁସଂସାର ବଳରେ ତାହା କରବାକୁ  
 ବିମୁଖ ହେଉଅଛନ୍ତି ଏହା ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ  
 ଅଟଇ । ସମସ୍ତ ଗୃହସ୍ତଙ୍କୁ ଏସବୁ କଥାର ବିଚାର  
 କରବା ଉଚିତ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ବାହୁଲ୍ୟ ଭୟରେ  
 ଅଧ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିଠାରେ ସ୍ଥାନ ରହିଲୁଁ ।  
 ବହୁ କୁଟୁମ୍ପା ଏକତ୍ରରେ ବାସ କରବାରେ  
 ଯେତେ ଅନିଷ୍ଟ ହୁଅଇ ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବାର  
 ଯେତେ ଫଳ ଅଛି ବାଗ୍ନୁରରେ ସାଧାନୁସାରେ  
 ତହିଁର ଉତ୍ତେଜ କରନ୍ତୁ ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଯାଜପୁରସ୍ତ ସମ୍ପାଦନା ଲେ-  
 ଖିଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିକତା ଓ ନଦୀ  
 ପ୍ରଭୃତି ବଙ୍ଗଳା ଜିଲାର ଯାତ୍ରା ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଦୂର  
 ଏକ ହଜାର ହସାବ ଆସି ଏ ଯାଜପୁରରେ  
 ରହି ଧୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯାଉଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ  
 ଯୋଗୁଁ ଗୁଲୁଳ ପରବା ଓ ଅମ୍ବ ଗିରୀନା ହୋଇ  
 ଅଛି । କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଓଲଟା ଉପସ୍ଥିତ  
 ଦେଲଣି ମଫସଲରେ ଭକ୍ତ ଶ୍ରେଣ ଓ ବସନ୍ତ  
 ଶ୍ରେଣ ଓ ଅକସ୍ତ୍ରା କୁରୁଲୋଗରେ କେତେକ  
 ଲୋକ ମଲେଣି ଅନ୍ତର ମରବାର ସମ୍ପାଦନା ଅଛି ।  
 ଏ ସନରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଅଭୂତ ଘଟଣା  
 ଅର୍ଥାତ୍ ହସ୍ତାଶ୍ରୟ ଓ ରଣକୁହୁଡ଼ ଦେଖା ଓ  
 ଶୁଣା ଯାଉଅଛି ଏ ଯାଜପୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାଳଦା  
 ନିବାସୀ ଚୌଧୁରୀ ଉମାକାନ୍ତ ବଜ୍ରପଣ୍ଡା ମହାପା-  
 ତରଙ୍କର ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭ ଖରାପ ଅବସ୍ଥାରେ  
 ଦଶବରଷ ହେଲ ଯୋତା ଯାଇ ତହିଁ ଉପରେ  
 କଖାରୁ ଉତ୍ତ୍ୟାଦି ବସ୍ତୁ ଲଗା ଯାଉଥିଲା ସେ  
 କୁମ୍ଭର ମାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତାଳକୁ ଧରି ଯାଇ  
 ଜଳ ଭକ୍ତଳ ପଡ଼ିବାରେ ଚଉଥୁଣ୍ଡ ମଉସଫ  
 ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ତକାର ଏ ବିଷୟ ଦୂର୍ଘଟନା  
 ଥିବା ଜାଣି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ  
 କରଇ ଦେଲେ ସେ କୂଅରେ ମୁଦ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଳ ଗୁରବନ ରହି ବର୍ତ୍ତମାନ କୂଅ  
 ଅଧରେ ଜଳ ରହିଅଛି ଏପରି କାହିଁକି ହେଲ  
 ଜଣା ଗଲ ନାହିଁ ।



ଏଠା ଟାଉନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପୁସ୍ତକାଳୟମାନଙ୍କରୁ ଦଳ ଉଠାଇ ସଫା କରିବା ସକାଶେ ମଲିକବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନାମରେ ନୋଟିସ ଜାରି ହୋଇଅଛି ଓ ସ୍ଥାନେ ସତକରେ ମାଟି ଦେବା ଓ ପୋଲ ଛାଡ଼ିବା କର୍ମ ହେଉଅଛି ।

### ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗତ ଭଲ ଚାରିବର୍ଷ ହେଲା ପୁଣି ଜଳ ସାଢ଼େବ ଯାଇ ନ ଥିଲେ । ଏସପାଦରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାକଫର୍ଗନ ଜଳ ସାଢ଼େବ ଉକ୍ତ ମୁକାମରେ ଗସ୍ତ କରି ଫେରି ଆସିଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ଜାନୁଏରୀ ମାସରେ ମଞ୍ଜେର ମୁକାମରୁ ଯେଉଁ ଚୋରୀ ସରକ ବକେତାକୁ ଅବକାଶ ଦାବିଗା ଧରି ଆଣିଥିଲେ ତାହା ଉପରେ ଟ ୨୫୦ କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହୋଇ ଛାଡ଼ିରୁ ଅଧେ ଦାବିଗାକୁ ପାରିଲୋଷିକ ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ।

ଏ ମାସରେ ଅତି ଏକନମ୍ବର ଚୋରୀ ସରକ ବକା ଏ ନଗର ଭନକୋଣିଆ ବଗିଚାରେ ହେଉଥିବାର ଦାବିଗା ସକାନ ପାଇ ଦୁବ୍ୟ ଓ ମୂଲ୍ୟ ସହଜ ଗିରପାର କରି ଆଣିଅଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଉଲ କଥା ଅଟଇ ମାତ୍ର ପୁଲିସର ଦୃଷ୍ଟି କେଉଁଆଡ଼େ ଥାଏ ?

ଦକ୍ଷିଣପ୍ରଦେଶରୁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଗାଣାବାୟୁକ ଏନଗରକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି । ଏବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ରାଘତା ଦେଶସ୍ଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ସଂସ୍କୃତ ଉତ୍ତମ ଜାଣନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଗାଣାବାୟୁ ଶୁଣିଲେ ମନ ଅନନ୍ଦ ଭୁଅଇ । ଗାଣା ସହଜ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ଗାନ କରନ୍ତି ।

ଦର୍ପଣରୁ ଅତି ଦୁଃଖର ସହଜ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଧାମନଗର ଓ ଭଦ୍ରକଅଞ୍ଚଳରେ ଆକଳାରି ଭାସି ଓଲଟି ଲାଗିଅଛି ଓ ଦନକୁ ବନ ରୋଗ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଝ ଏଥିର କ ପ୍ରତୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଭରସା କରୁଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣେ ତାଙ୍କର ସେଠାକୁ ପ୍ରେରଣ ହେଉ ଓ ଓଲଟି ରୋଗର ଓଷଧ ବଢ଼ିବା ପୁଲିସଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚାରରୂପେ ବ୍ୟୟନ ହେଉ ।

ସନ୍ତାଳ ପ୍ରଗଣାର ଅକ୍ଷିଷ୍ଟ ବଦୋବପ୍ରକୃତୀ ଏ, ସତ୍, ଦୋର୍ତ୍ତ ଯୋଗୁଁ ସାହେବ କଫର ଡେପୁଟୀ ବଲେବର ଓ ଡେପୁଟୀ ମାକଫ୍ରେଟ୍ ମସରେ ଶସ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ଭୁବ ସପ୍ତାହରେ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷର ଅଭାବ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ତେତେବେଳେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅନୈତନିକ ବର୍ଷର ଜନରବ ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁଁ । ବିହ୍ନୀ ଦର୍ପଣର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରକ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ଓ ହିରାଲୁଟ ନଗରର ଏକ ଅଂଶରେ ଗଜକ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଏବ ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ମାଂସ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ସମ୍ଭାବନାମାନଙ୍କରେ ପାଠ କରୁଅଛୁ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ମେଘର ପ୍ରକୃତ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଏଣିକି ଜଳ କଦଳରେ ନାନାଦ ପ୍ରବ୍ୟ ବର୍ଷା କରୁଅଛି ।

ରଞ୍ଜପୁରରେ ଜଣେ ମଦବକେତା ମିଶା-ମଦ ବକସୁ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ଡେପୁଟୀ ମାକଫ୍ରେଟ୍ ତାହା ଉପରେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କଲେ ଅପିଲରେ ମାକଫ୍ରେଟ୍ ସାଧୁ ବାହାଲ ରାଜି ଏହି ମନୁବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ କ ଯଦ୍ୟପି ଉକ୍ତ ମଦ ଅସାଧୁକର ଥିବା ବସୟରେ ଅଧିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ହେଲେ ସେକଥା ମଧ୍ୟ ନଥିରୁ ପ୍ରମାଣ ହୁଅନ୍ତା । ମିଶା ମଦ ଉପରେ ସମସ୍ତ ଅବକାର କର୍ମରୁଲକର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚିତ ।

ମଇସାଦଳର ରାଜା ଲକ୍ଷ୍ମନପ୍ରସାଦ ଦର୍ଶ ମେଦନାପୁର ହାଇସ୍କୁଲରେ ମାସିକ ଟ ୫୦୦ କା ମୂଲ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଛତ୍ରବୃତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ସ୍କୁଲର ଛତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଫାଖୁଆର୍ଥସ ପଞ୍ଚାକ୍ଷରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ଅଥଚ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଝ ବୃତ୍ତି ପାଇବେ ନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତର ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉକ୍ତ ବୃତ୍ତି ଦିଆଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ରାଜା ଟ ୨୦୦୦ କା କଲିକତାର ମିଉନିସିପଲ ଡିବିସନରେ ଗଢ଼ିତ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଚାହିଁଲେ ବାର୍ଷିକ ଶରକର ଟ ୨୦୦ କା ଲେଖାଏ ସ୍ୱୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଓ ସେହି ସ୍ୱୟ ଟଙ୍କା ବୃତ୍ତି ଦେବାରରେ ବ୍ୟୟ ହେବ । ଲେଫ୍ଟିନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ରାଜାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଝ ଗଜେଟରେ ଏ ସଂବାଦ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ ଅଫ ବିଲଭରୁ ସମ୍ଭବ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଯେ ସମସ୍ତ କୋର୍ଟା ପ୍ରବ୍ୟ ଯୁବରାଜ ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯାହା ବିଲଭରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହେବ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧା ନୁହଇ ବୋଲି ଜାଣିବା ଲୋକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ।

ଏକଜଣ ଭାଷାବିତ୍ ପଣ୍ଡିତ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ ଏକକୋଟି ଦଶଲକ୍ଷ ମନୁଷ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ଲେଖା ପଢ଼ା ଜାଣନ୍ତି । କରୁପ ଏ ହିସାବ ହୋଇଅଛି ତାହା ଜଣା ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ ଉକ୍ତ ବିଭାଗର ଅନେକ ସ୍ଥାନର ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଚୈତନ୍ୟଶୀଳମାନେ ସୁନ୍ଦର ଅଟନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ସନ ୧୮୭୮ ମସିହାରେ ମହାମାନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଅଦ୍ ବେଲସ୍ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟା ନିଉଜିଲଣ୍ଡ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱୀପ-ମାନ ସମର୍ପନ ସକାଶେ ଚୁମଣ କରିବାକୁ ବାହାରିବେ ଏମନ୍ତ କଥା ହେଉଅଛି । ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ଅଗୋଚର ଛାଡ଼ାଙ୍କ ସ୍ୱଜ୍ୟର କୌଣସି ଅଂଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆଗାମି ଫସଲର ଲକ୍ଷଣ ଫୁଟାଠାରୁ ଭଲ ଜଣା ଯାଉଅଛି ଗତ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅଡ଼େ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି କେବଳ ପାଟନା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାଗପୁରର କେତେକ ଗର୍ଭୋର୍ବଣା ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

#### ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବାବୁ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ କୃତ ଭାରତବର୍ଷ ଇତିହାସ ଲେଖନ ମୂଲ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୮୭୭ ଟ ୦ ୯୪ ଥିବାର ଏଥିପୁର୍ବ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଥିଲୁଁ ମାତ୍ର ଛାହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଉଣା ହୋଇ ଟ ୦ ୯୪ ହୋଇଅଛି ଅଧିକ ଏକ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଯାହାଙ୍କର ଲେଖା ହେବ ଶେଷଲଖିତ ମୂଲ୍ୟ ପଠାଇଲେ ପାଇପାରିବେ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ } ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ସାଧୁ  
ତା ୨୭ ରାଜ ମଇ }  
ସନ ୧୮୭୭ } ସେକେଟିଂ ।

#### ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି କୃତ ଭାରତ-ବର୍ଷର ଇତିହାସ ପ୍ରଥମଭାଗ କଟକରେ ବାବୁ ଗୌରୀଶଙ୍କର ସାଧୁ ଓ ଦୁର୍ଗସୁଭାଗ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଦଳସୁ-ଲଭୁଅଛନ୍ତି ଏସପୁକ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଉକ୍ତ ଠିକଣାରେ ଚିତ୍ର କଲେ ପାଇ ପାରିବେ ।

Cuttack, } (Sd.) N. K. Das  
1st June, } Jt. Inspector of schools  
1876. } Orissa.

ଏହି ଉତ୍କଳପାଠିକା ସହରକଟକ ଦର୍-ଦାକାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ମହାଲୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଚ୍ଚରିତ ହେଲା ।



# ଉତ୍କଳ ସାମ୍ବାଦ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶୁକ୍ଳ  
ସଂଖ୍ୟା

ଭାରତୀୟ ଜୁନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦିନ ୩୦ ମସିହା ୧୯୩୩

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୦  
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୪୨୦  
ମଫସଲପାଇ ଡାକମାସୁଲ ୪୫୦

ବର ପୁରୀର ସମୟରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ  
୧୯୩୦ ବର୍ଷର ଯାତ୍ରା ହୋଇଥିଲେ ଏମାନେ  
ସମସ୍ତେ କଟକରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଅଧିକାଂଶ  
ପୁରୀ ଓ ପୁରୀଜାତି ଥିଲେ । ମାନମଣ୍ଡଳକୁ  
ଠାକୁରମାନେ ଦେଲ ଘାଣ୍ଟି ସମୟରେ କିଛି  
କରିଥିଲେ ଓ ସମ୍ଭାଷଣକୁ ଲୋଚନାଦି  
ଦାୟକ ସରଫିନ । ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଗେଷ ହେଲ  
ଉତ୍ତରୁ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀରେ ଅନୁପରାଧକୁ ପହଞ୍ଚି  
ହେବ । ସେହି ନୂତନସିଂହାସନରେ ଠାକୁର-  
ମାନେ ଗଜବର୍ଷଠାରୁ ବସିଥିଲେ ତାହା ବଦା-  
ସନ । ପ୍ରଥମ ମହରରପୁର ବର୍ତ୍ତମାନ ବଦ  
ଅଞ୍ଚଳ ଅନୁପରାଧକୁ ଠାକୁର ବାହାରରେ ଫିଟିବ  
ଓ ନିଜର କର ଦେବା ସ୍ଥାନ ବସର ମରମତ  
ଆଉଅଛି ଅଗ୍ରମ ଉତ୍କଳପୁର ତାହା ଦେ  
କିବେ । ସେ ସାହିତ୍ୟିକ ହେଲେ ଠାକୁରମାନେ  
କାହାଣୀ ଉତ୍କଳ ସିଂହାସନରେ ବସିବେ ।

ମୁନିଆସାଧନ ଗୁଣ ସ୍ୱୟଂ ମନରକୁ ବଚେ-  
କର ଠାକୁରଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚିନିଜେ କରଲେ ।  
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଫେର ଅଧିକ-  
କର ସମସ୍ତେ ରଥଯାତ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି-  
କର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦରଗର ଗାଉଁଳଅଛି ଓ  
ମାନଙ୍କର ବଢ଼ି ବସୁ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳପୁରୀରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦେଶରେ ଯେ ସମସ୍ତ  
ପ୍ରାୟୋଗ ଲାଗି ଥିଲ ଶାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଗା-  
ଅଛି । ଗାଧନ ପ୍ରଣାଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅନେକ

ଚେଷ୍ଟା ହେଲ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଗଜମାନେ  
ମଧ୍ୟ ଭବିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କଲେ  
କିନ୍ତୁ କିଛି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ଏଣେ ସେନା  
ଫିଟିବୁ ବ୍ୟୟ ନିଅଣ୍ଟ ପତ୍ରଗାରୁ ନିଜ ଭଗ୍ନୀ-  
ରୁ ଟଙ୍କା ଦେବା କାରଣ ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀ-  
ମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଭବିରେ ସୁଦା କୃତକାର୍ଯ୍ୟ  
ନ ହେବାରୁ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ସଦରୀକ  
କରିବାର ପ୍ରିୟ କରି ଗଜପ୍ରାଧାନକୁ ସୈନ୍ୟ-  
ପୁର ଦେଶର ଦେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ  
ମୁକ୍ତ ଏଫେନ ବ ସେ ପ୍ରକୃତ ଭବିସ୍ୟତା  
ଅଞ୍ଚଳ ସୁଲଭାନ ହେଲେ ଦୋଳ ଘୋଷଣା  
ଦେଲେ । ପୁଣି ସୁଲଭାନ ଅବଦୂଳ ଅଜି-  
ଶାନଙ୍କୁ ଜଗାଇଲେ ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ  
ପଦପୂଜା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା କହୁ ପରିବାସୀ  
ବ୍ୟକ୍ତି ଓ \* ଜଣ ଅନ୍ୟପୁର ବାପାମା ପରମ  
ସୁନ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀ ସପ୍ତକ ସୁଲଭାନଙ୍କୁ ଅଜି ଏକ  
ନଅରରେ ନେଇ ରଖିଲେ । ତୁମ୍ଭବଦେଫନୀ  
ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପ୍ରଧାନ ଗୁଣପ୍ରାପଦ ଅଧିକାର  
ପୁଣି ଗାଧରେ ବସିଲେ ଓ ପ୍ରଜାମାନେ  
ତାହାଙ୍କର ଯଥାକ୍ରମେ ସମ୍ମାନ କଲେ । ନୂତନ  
ସୁଲଭାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନ ଗାଧ ଶୁଣିବା ଯାଇ  
ଲେକେ ଗୁଣ ବସିଥିଲେ । ଇଲଗ୍ର ଫ୍ରାନସ  
ଇଟାଲ ଏ ଗାଧନ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅନୁମୋଦନ  
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଉପରଲିଖିତ ସମ୍ବାଦ ଚଳିତମାସ ଭା ୧  
ରଖିଲେ ଇଲଗ୍ରରୁ ଆସିଅଛି ଓ ଭବିଷ୍ୟତରୁ

ତା \* ରଖିଲ ସଂବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଜଗ-  
ଜ ସୁଲଭାନ ଅବଦୂଳ ଅଜିଶାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ  
ହୋଇଅଛି । ସେ ଅମୃତଭାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏହାରୁପେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଗଜବର୍ଷ ପରି  
ସମାପ୍ତ ହେଲା । କାଲରେ ଏମନ୍ତ ପୁଣିଦେଶାଗଲ  
ଯେ ଅତି ଗୌରବାନ୍ୱିତ ଓ ସେକାମୁର ସୁଲ-  
ଭାନ ସୁଦା ଗାଧନ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେ-  
ଲରୁ ପ୍ରଜାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଦପୂଜା କଲେ ।  
ସର୍ବଠାରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କର ସାଧନତା ନିରକ୍ଷଣତା ଓ  
କ୍ଷମତା ଦେଲେ ବଢ଼ି ହେଲଣି ଏଥିରୁ ଶାଠକ-  
ମାନେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଓ ଅଜିକାଣ୍ଡ ଓ  
ନୂର୍ତ୍ତଗାଧନ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏଥିରୁ ଜାଣିବୁ ଶୁଣ  
କରନ୍ତୁ ।

ଉତ୍କଳର ଗାଧନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।  
ଗଜମାସ ଗେଷ ତାରିଖର ଡେଲିଭରବରୁ  
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଦେଲେ ଗୁଣ ଏ ପ୍ରଧାନ  
କମିଶ୍ନରଙ୍କ ଏଲକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବସୟରେ  
କର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ବରୁ କରୁଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ପରି-  
ବର୍ତ୍ତନମାନ ଏହ ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର କମିଶ୍ନର  
ଉପିଦିବ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଏକଅଂଶ ବମେଇ ଓ  
ଏକଅଂଶ ଉତ୍କଳ ପଶ୍ଚିମ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡରେ  
ଯୋଗ ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଓଡ଼ିଶାସରରେ  
ମିଶି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଧାନ କମିଶ୍ନରଙ୍କ ଅଧୀନ  
ହେବ । ସୁତରାଂ ଯେନନ୍ତୁ ଅଗାଧ ବାହାର ଗଲ  
ସେହରୁପ ଓଡ଼ିଶା ବାହାର ଗଲେ କରପ୍ରଦେ-



ଗର ଗାନ୍ଧନ କାର୍ଯ୍ୟ ନିରୁପିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର ଅପକ୍ଷ ପରମାଣୁରେ ରହିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଗାନ୍ଧନ-ବର୍ତ୍ତୀର ଯୋଗ୍ୟତା ସହଜ ଅସ୍ମତ୍ତର ସମତା ରହିବ ।

ଉପରଲିଖିତ ସମ୍ପାଦନା ପାଠ କର ଅମୂଳ୍ୟ ନିକର ଦର୍ଶ ବ୍ୟାପକ କାଳ ହୋଇଅଛି । ହିର କାରଣ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ଗ୍ରନ୍ଥନ ହେଉ ପଛରେ ତହିଁର ଅଧିକାଂଶ ଏକକଣ ଗାନ୍ଧନବର୍ତ୍ତୀ ଅଧୀନରେ ଅଧିକା ଓଡ଼ିଆର ଉନ୍ନତର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏକାରଣ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଲୋକମାନେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଡୁକୁ ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଏକକଣ ଗାନ୍ଧନବର୍ତ୍ତୀର ଅଧୀନ ନ ହେବାରୁ ଏହାର ଉନ୍ନତ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ ଓ ବଞ୍ଚାମତୀରୁ ସମ୍ବଳପୁରସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ମିଶ୍ରଣ ବି ଯହିଁରେ ଓଡ଼ିଆଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି ତାହା ସମସ୍ତ ଏକା ନିୟମ ଏକ ଗାନ୍ଧନ-ବର୍ତ୍ତୀର ଅଧୀନରେ ଅସିଲେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ନିଗଳ ହେବ ଏକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମନ୍ତ ସେମାନେ ବଜଲା ମାନ୍ତ୍ରୀକ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଏକ ଅଜ୍ଞାତ ଦୋଶରେ ପଡ଼ି ରହି କୌଣସି ଅନ୍ତେ ଦୁର୍ଗ ଟେକି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଅଭି ହେବ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉନ୍ନତ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ । ଅଜଏବ ଉପର-ଲିଖିତ ପରବର୍ତ୍ତନୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ପ୍ରକାଶ କରାଇଲେ ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଆଗାନ୍ଧନର ଅନ-ନର ବିଷୟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବିଷାଦର କାରଣ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆ ସବୁ ବିଷୟ-ରେ ଶୁନ ହେଲେକି ଯେଉଁ ଗଣ ବଜଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର ଅଧୀନ ଅଛି ସେ ଗଣ ଅସେ-କ୍ଷାକୃତ ସ୍ତରରେ କାଳ କଟାଇଅଛୁ କାରଣ ଉନ୍ନତ ନ ହେଉ ଅଜ୍ୟାତର ନାହିଁ । ବଜଲାର ସମସ୍ତ ଅରଜ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର ଯେ ବିକ୍ର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଉପାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଣ୍ଡୁ ଅବଲମ୍ବନ କର ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵଳଭେଗ ହେଉଅଛି । ପୁଅକୁ ଜମିଶୁରର ଅଧୀନ ହେଲେ ବିକାଶି ଯେବେ ଅରଜର କୌରବ ଉତ୍ତା ପଛବ; ଜମିଶୁରଙ୍କ ଗାନ୍ଧନ-ଧୀନ ଅନାନ୍ୟ ଗୃହ୍ୟଗଣର ଅବସ୍ଥା ଚିନ୍ତା କଲେ ଉଚ୍ଚ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିଜାନ୍ତ ଅମୂଳକ ନୁହଇ

ତେବେ ଅମୂଳକର ବି ଲଭ ହେବ । ବଜାଳମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତବର୍ଷରେ ବିଚ-କ୍ଷଣତା ଓ ସଲତାରେ ପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି ଓ ଅମୂଳକେ ତାହାଙ୍କର ପରଦାସି ଅଟୁଁ ଯାହା-ଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁକ ମାତ୍ର ଦୂରଦର୍ଶିତା ଅଛି ସେମାନେ ଉପସ୍ତୁକ ପ୍ରକାଶୀ ଲୋଭ ଘର ଜଳ ରହିନ୍ତି ସୁତରାଂ ଏମନ୍ତ ପରଦାସିଙ୍କଠାରୁ ବିକ୍ରି ହୋଇ ଓ ଲେଖନେଶ୍ଵ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ରଙ୍କ ଗାନ୍ଧନରୁ ବାହାର ପ୍ରଧାନ ଜମିଶୁରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିଲେ ଅମୂଳକର ଯେଉଁଠି ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଗା ହେବ ନାହିଁ ଓ ଉପବ ଘିବାର ବିସ୍ତର ସମ୍ଭବନା ଅଛି । ଅମୂଳକେ ଦୋଧ କରୁଁ ଯେ ଗାନ୍ଧନପ୍ରଣାଳୀର କଳ୍ପମାତ୍ର ପରବର୍ତ୍ତନ ନ ହୋଇ ଯେବେ କେବଳ ଗାନ୍ଧନ ବର୍ତ୍ତୀର ପରବର୍ତ୍ତନ ହେବ ଓ ବଜଲାର ବିଧି ସମସ୍ତ ଏଠାରେ ଚଳିତ ରହିବ ତେବେ ବିକ୍ରି ଅନିଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଭଲ ହୋଇପାରେ ଦୋହି-ଲେ ଅଜ୍ଞାତ ମନଠାରୁ ପରଚିତ ମନ ଭଲ ଅଟଇ ଓ ଅମୂଳକେ ଆଉ ବିକ୍ରି ଲୋଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଅନୁଗଳ ।

ଗଜମାସ ତା ୨୯ ଉତ୍କଳ ସୋମବାର ଅନ-ଗୁଳର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଉତ୍କଳ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶ୍ରୀ-ମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ପାଠଭୋଗିକ ଦାନ ସକାଶେ ସରୁ ହୋଇଥିଲ । ତତ୍ତ୍ଵେ ସହପ୍ରେରକ ତହିଁର ବିବରଣ ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯତ୍ନ ଶକ୍ତିକ ଅତି ବୃତ୍ତିକୁ ଥିବାରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ ନ କର ତହିଁର ସାରାଂଶ ଛାଡ଼ି ଦିଆ ।

ସଭାରେ ଅନୁଗଳର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାର ଓ ପୁଲସ କର୍ମଗଣ୍ଠୀ ଏକ ଅନାନ୍ୟ ଭ୍ରମଲୋକ-ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଓ ପାଠଭୋଗିକ ବିଭ-ରଣ ହେବା ଉଦ୍ଠାରୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାର ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାବିଷୟକ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠି କଲେ ଶିକ୍ଷାକର୍ମିତର ମେମ୍ବରମାନେ ସୁଖରୁ-ରୂପେ ପରୀକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିଥିବାରୁ ବିମିଶନରସାହେବ ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଥିଲେ ସେ ସର୍ବ ସଭାରେ ପଠିତ ହେଲ । ପର-ମେଣ୍ଡରେ କକସି ଗୋପୀନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ଲିଖିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ସଭାରେ ପଠିତ ହେଲା ଉକ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧର ଯେଉଁ ମର୍ମ ସହପ୍ରେରକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ଅମୂଳକେ ଅନୁଗଳ ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ଦାର

ଦାର ଉକ୍ତ ବିକ୍ରିରେ ସ୍ଵପ୍ନଦୃଷ୍ଟିର ଅନେକ ଉପାୟ କର ଅଛନ୍ତି । ଅନୁଗଳ କାହିଁକି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଗଡ଼ଜାତରେ ପରସ୍ପର ଜଳ ଅଭାବରେ ଏବଂ ବିସ୍ତର ଜଳରୁ ଅନେକ ପରମା-ଣରେ ଗୋଗର ଦୃଷ୍ଟି ହୁଅଇ । ବିକ୍ରିର ପୁସ୍ତ-ରଶୀମାନଙ୍କୁ ମରଷ୍ଟାର ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିଲେ ଗୋଟିଏ ଅଭାବ ମୋଚନ ହେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭବନା ଅଛି । ଏହି ଦେଉ ଦେଉଲବନ ନାମକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ପୁସ୍ତକର ବିକ୍ରିବଂସ୍ଵାର ସବା-ଶେ ତତ୍ତ୍ଵେଲଦାର ଉଦ୍ୟମଶୀଳ ହୋଇ ସେ-ଠାରୁ ଭ୍ରମଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦେବା ଉପର କରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ବିମିଶନରସାହେବ ମଧ୍ୟ ଅଧେଷକା ଦେବାକୁ ପ୍ରକ୍ଷଣିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗଡ଼ଜା-ତରେ ନଗର ପରସ୍ପର ସକାଶେ ଲୋକମାନେ ଲଜ୍ଜାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭେଦା ଦେବା କଥାଶୁଣି ଲୋକେ ଅସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜନମାଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାରଙ୍କ ଯୋଗେ ଜନମାନେ ସୁଖି-କର ଦେବାକୁ ସ୍ଵୀକୃତ ହେଲେ ଅନୁଗଳର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ସେଠା ଲୋକଙ୍କର ଭେଦାଦେବା ବିଚାର ନୁହଇ । ଏଥିରୁ ଏହି ଉପଲବ୍ଧି ହୁଅଇ ଯେ ଗଡ଼ଜାତର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦା-ରମାନେ କେବଳ ଗଜଣା ଉତ୍କଳ ବିମ୍ବା ମୋଦ-ଦମା ଫଏସଲ କରବାକୁ ଅସମା ବିର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କର ନିର୍ଦ୍ଦିନ ନ ରହି ଯହିଁରେ ଅସମା ଏକ-କାର ଶ୍ରୀବଳି ହୁଅଇ ଓ ଅଭାବମାନ ଦୃଷ୍ଟିଯାଏ ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ଯହିଁ କରକେ ତେବେ ଅଳ୍ପକା-ଲରେ ଗଡ଼ଜାତର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସୁତ-କର ହେବ । ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦାରମାନଙ୍କୁ ଅନୁକ୍ଷଣେ ଏସକ୍ ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚିତ ଏଥିରେ ଅଳ୍ପ ଯତ୍ନକଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ପ୍ରଗଂବା ହେବ ।

ଅଉ ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନତର ଉପାୟ ସମ୍ପ୍ରଦ ଅନୁଗଳରେ ହୋଇଅଛି ତାହା ଏହି ଯେ ବିକ୍ରିର ଅଧିକାସି ସଂଖ୍ୟାର କରୁର୍ଥ୍ୟଂଗରୁ ଅଧିକ ପାଣ ଅଟନ୍ତି ଓ ଏମାନେ ଗୌର୍ଣ୍ଣବୃତ୍ତି ଓ ନାଳକଥ ଅପରୁପାୟରେ ସୁକଳାଳକୁ ଜାକବା ନିର୍ବାହ କର ଅସୁଅଛନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏମା-ନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧନ କର ସକ୍ଷମଥରେ ଅଶିବା ଉଦ୍ଦେ-ଶ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରଗନ୍ତାରେ ଜଣେ ପାଣ ସରଦାର ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସରଦାର-ମାନେ ଦେଲକସ୍ତରୁ ଚାରିରୁଦ୍ଵି ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ସରଦାରରୁ ଯୋଗାବ ମଧ୍ୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ପାଣଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ଓ



କେତୁ ଶ୍ରେଣୀ ଉଦ୍ଭାବ କଲେ ତାହାକୁ ଧରଣ  
 ଦେଇ ବସ୍ତୁରେ ପଦ୍ମଜାଲଦେ । କେନାକସୁତି  
 ଉତ୍ତମ ବୋଧ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ବର୍ଷେ କାର୍ଯ୍ୟ  
 ଦେଖା ନ ଗଲେ ଏଥିର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଜଣା-  
 ହାର ପାଇବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଏ ଉପାୟଟି  
 ସଫଳ ହେବ ତେବେ ଗଡ଼ଜାତର ରାଜାମାନଙ୍କୁ  
 ଏତୁ କର୍ମମ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟା ସକାଶେ କର୍ମିଣୀର  
 ସାହେବ ଅନୁବୋଧ କଲେ ପାଶମାନେସ ବ୍ୟସରେ  
 ପାଶିତ ହେବେ ।

ଉତ୍କଳପୁନ ସାହେବଙ୍କ ଭାରତ ସନର୍ଗନ ।

ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଆଧ୍ୟାପକ ମନ୍ତ୍ରପତି ଉତ୍କଳପୁନ  
 ସାହେବ କେତେକ ମାତ୍ର ଦେବ ଭାରତବର୍ଷ  
 ବେଙ୍ଗଳାକୁ ଆସି ଏଠାର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ବିବ-  
 ରଣ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାସମସ୍ତ  
 ଶ୍ରୀମତୀ ନାମକ ବିଲଭର ପ୍ରଧାନସମାପସରେ  
 ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏତୁକେବଳ ଗଣେଶ ଓ  
 ବୃନ୍ଦାବତୀ ଅଟେ ତାହାଙ୍କର ପତ୍ନୀ କେତେକ  
 ମନ ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ ବଡ଼ ଅନ-  
 ଯତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତହିଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ  
 ଆଧ୍ୟାପକ ମହାଶୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବୁକ ଅଟନ୍ତି ।  
 ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଓ  
 ଯାହା ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ସୁନ୍ଦର ଅର୍ଥ ବା-  
 ହାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାପକ ମହାଶୟ ଭାର-  
 ତବର୍ଷର ଗାସନପ୍ରଣାଳୀ ଓ ତହିଁରେ କର୍ମକୁ  
 ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ କହି  
 ଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଅଳ୍ପକାଳର ଲୋକ  
 ଇଂଲଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇବା ଅତି କଠିନ  
 ସେମାନେ ଭାରତବର୍ଷରେ ବର୍ମ କର ସୁଖମାତ  
 ଲାଭ କରୁଅଛନ୍ତି ସୁତରାଂ ଭାରତବର୍ଷ ଇଂଲ-  
 ଶ୍ରୀପୁରର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଟଇ  
 ଆଧ୍ୟାପକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଭାରତବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ  
 ବୁଝିଦେଶ ଜଣେ ଗବର୍ଣ୍ଣରକେତରଲକ୍ଷ୍ୟକାରୀ  
 ଏଥିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ।  
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶପାଇଁ ଜଣେ ଲେଖିକା ଓ ଗାସ-  
 ନକର୍ତ୍ତା ରହିବାର ଉଚିତ ।

ଦେଶୀୟ ରାଜାଙ୍କ ଅର୍ଥାନରେ ଥିବା ସଜ୍ୟ  
 ସମ୍ପର୍କରେ ଆଧ୍ୟାପକ କହୁଅଛନ୍ତି କି ଏରୂପ  
 ରାଜ୍ୟର ସଂଖ୍ୟା ୫୦୦ ଓ ଏଥିରେ ନାନାପ୍ରକାର  
 ଗାସନପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରତିକଳ ଅଛି । ଅନେକ ରାଜା-  
 ଙ୍କର କ୍ଷମତା ବିପ୍ରତ ଅଛି ଓ ଅନେକ ରାଜାଙ୍କର  
 ଅପଣା ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ପ୍ରଚୁର ପ୍ରଭୁତା ନାହିଁ  
 ମାତ୍ର ସବୁଠାରେ ପ୍ରକାମାନେ ଅପଣା ଗାସନ-

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିପ୍ରକାଳ ଗାସନକୁ ଇଂଲଣ୍ଡ  
 ଗାସନଠାରୁ ଅଧିକ ସୁଖ ପାନ୍ତି । ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟ-  
 ରେ ଅନେକ ଲୋକ ବୃତ୍ତିମାନ ଓ ବିଭିନ୍ନ  
 ଅଛନ୍ତି ଓ ବାଣୀର ଜିନାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ ରାଜ୍ୟର  
 ଗାସନପ୍ରଣାଳୀ ଉନ୍ନତ ଅଟଇ ଓ ପ୍ରକାଳ ସୁଖ  
 ସୁକ୍ଷ୍ମତା ବୃଦ୍ଧି ଓ ବିଦ୍ୟାଗିଷା ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ  
 ଉଦ୍ୟମ ହେଉଅଛି ।

ଏଦେଶୀୟ ପ୍ରକାଳ ବିଦ୍ୟାଗିଷା ବିଷୟରେ  
 ଆଧ୍ୟାପକ ମହାଶୟ ଯାହା କହୁଅଛନ୍ତି ତାହା  
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମନକୁ ବଡ଼ ଦେଉଅଛି ଓ ବାସ୍ତ-  
 ବରେ ତାହାଙ୍କର ଅଭିମତକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରି  
 ଏଦେଶୀୟ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚାଲିବାର ଉଚିତ  
 ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଜାଣିବା ସକାଶେ ଅନୁମାନେ  
 ଭଲଲିଖିତ ଅଂଶଟି ଉଚ୍ଚିତ କଲୁ ଯଥା, —

“ଲୋକେ କହନ୍ତି ଏକଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ  
 ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଦ୍ୟାଗିଷା ହେଉଅଲେ  
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅତିରେ ଭାରତବର୍ଷ ହରାଇବାକୁ  
 ହେବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଗିଷା ଦେବା  
 ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବିଷୟରେ  
 ଦୃଶ୍ୟମତ ହୋଇ ନ ପାରେ । ତେବେ ଆତ୍ମମା-  
 ନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଗିଷା ଦେଶର ପ୍ରଣାଳୀ ସମୟକୁ  
 ଉତ୍ତମ ହି ନା, ସେବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ହୋଇ  
 ପାରେ । ଅନୁ କହୁପାରୁ, ଏ ଦେଶରେ  
 ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଚାର ଯଥେଷ୍ଟରୂପେ ହେଉଅଛି ।  
 ନାନାପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇଅଛି । ଅନେକ  
 ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ା ଦେଉ  
 ଅଛନ୍ତି । ଏକ ବୋମ୍ବାର ନଗରରେ ରାଜକୁ-  
 ମାରଙ୍କ ଗମନାୟତନରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପଠ-  
 ବଜାର ଶ୍ରୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଲେ । ସେଠାର  
 ଗାଣେ ବାରଗତ ଶ୍ରୀ ଏଥିର ବିଦ୍ୟାଳୟର  
 ପ୍ରବେଶିକା ପଢ଼ା ହଅନ୍ତି, କଲିକତାରେ ମଧ୍ୟ  
 ତତୋଧିକ ଶ୍ରୀ ପଢ଼ା ଦେଉଅଲେ, ଏବଂ  
 ଇଂଲଣ୍ଡଠାରୁ ଏଠାର ପାଠ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ  
 କଠିନ ବୋଧ ହୋଇଅଲେ । କିନ୍ତୁ ହେଲେ କି  
 ହେବ, ଶ୍ରୀମାନେ ଅନେକ ବିଷୟ ଜାଣୁଅଛନ୍ତି  
 ସତ୍ୟ ତଥାପି ପ୍ରକୃତ ‘ଭରବତ’ ପାଠ ନାହାନ୍ତି ।  
 ଯେବିଦ୍ୟାଗିଷା ଚରଣ ଗଠନର ପ୍ରଧାନ ଉପା-  
 ଯୁକ୍ତ, ତାହା ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉ ନାହିଁ ।  
 ଏରୂପ ବିଦ୍ୟାଗିଷାରେ ଅଳ୍ପ ହେଉଅଛି ।  
 ଏଥିରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅବଂକାର ବୃଦ୍ଧି  
 ହେଉଅଛି; ସ୍ୱର୍ଗ ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଷ୍ଟଅଛି; ପିତା ମା-  
 ତାଙ୍କଠାରୁ ଭକ୍ତି ଉତ୍ତା ହେଉଅଛି ଏବଂ  
 ଶ୍ରୀନୋପାର୍ଜନ କେବଳ ଚାଲିବାର ସ୍ୱାର ବଦେ-

ଚନା ହେଉଅଛି । କର୍ତ୍ତୃଲରେ ସେଦିନ  
 ୫୫୯ ଜା ଦେଶର ଗୋଟିଏ ମିଉନିସିପାଲ  
 ଚାଲି ପାଇ ୫୦୦ କୁଟବିଦ୍ୟା ଲୋକ ଉନେବ-  
 ଠିକାର ହୋଇଅଲେ । ଯେଉଁମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ  
 ନ ହେଲେ ସେମାନେ ପୁନଶ୍ଚ ଚାଲିବାର ସୁବିଧା  
 ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଲେ, ମନରେ ଅପନୋଷ  
 ରହୁଲ, ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଗର୍ବ ହେଲେ ।  
 ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଗିଷା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ ନି-  
 କଟରୁ ପାଇଅଲେ, ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କଠାରୁ  
 ଗାଳିଖାଇବାର ଅସ୍ତ୍ର ହେଲ । ସେମାନେ  
 ସମ୍ପାଦସଂସରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଗ୍ଳାନିକର  
 ପ୍ରବଳ ସବୁ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏତଦ୍  
 ଭାବରେ ନାହିଁ ଯେ, ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ସମସ୍ତଙ୍କୁ  
 କୁପର ବର୍ମ ଦେବେ ।

ସ୍ତ୍ରୀଗିଷା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରପତି ସାହେବ  
 ପଦ୍ମଜିଗ୍ଞା ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ।  
 ସେ କହୁଅଛନ୍ତି “ଅଗ୍ର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସୁଶି-  
 କ୍ଷିତ ନ କରି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଲେଖାପଢ଼ା ଶିଖାଇବା-  
 କୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ବୃଥା ଅଟଇ । ପୁରୁଷମାନ-  
 ଙ୍କୁ ଅଗ୍ର ପ୍ରକୃତ ଲେଖାପଢ଼ା ଶିଖାଅ ସେମା-  
 ନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ସମାଚାରମାତ୍ର ଦେଇ  
 ବିଦ୍ୟାଗିଷା ସମାଧାନ କର । ଯହିଁରେ  
 ସେମାନଙ୍କ ଚରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ଗଠନ  
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ମନ ଉନ୍ନତ ହୁଏ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କ  
 ପକ୍ଷରେ ଏରୂପ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ଏତେବେଳେ  
 ଅବଦ୍ୟକ ହୋଇଅଛି । ଅନୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମାନଧର୍ମ  
 ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ କହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯହିଁରେ  
 ଏମାନେ ଗ୍ରୀଷ୍ମାନମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତଭାବ ଏବଂ  
 ଗ୍ରୀଷ୍ମାନମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାପଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି  
 ଏରୂପ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରୟୋଜନତା ଅନୁଭବ କରୁ ।  
 ଇଂଲଣ୍ଡ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଏଦେଶର ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ  
 ଏରୂପ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଶ୍ରଦ୍ଧାଦେଲେ ଏମାନେ  
 ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅପଣାର ସମକକ୍ଷ  
 କରି ନେବେ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଗିଷା  
 ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କର ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବାର  
 ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ” ।

ଉତ୍କଳପୁନ ଓ ଏକଦେଶୀୟ ଉତ୍କଳପୁନ-  
 ଠିକ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁବିଚ୍ଛେଦ ରହିଥିବାର ଦେଖି  
 ଆଧ୍ୟାପକ ମହାଶୟ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଂଲଣ୍ଡ-  
 ମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଦେଶୀୟମାନେ ଆହାର  
 ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଧର୍ମହୀନ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଓ  
 ଇଂଲଣ୍ଡମାନେ ଏଦେଶୀୟଙ୍କ ସହଜ ଆହାର  
 ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମାଜ ଓ ପ୍ରଭୁତା ଗର୍ବର



ହାରି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ହିନ୍ଦୁମାନେ ଧର୍ମର ଉତ୍ସାହରେ  
 ଉତ୍ତରୋତ୍ତରୀୟଙ୍କ ସହିତ ଆହାରକ କରନ୍ତି ନାହିଁ  
 ଏଥିରେ ଭାଷାଙ୍କର ଘୋଷ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତ-  
 ରୋତ୍ତରୀୟମାନେ ପ୍ରଭୁଗଣଙ୍କେ ଗର୍ବିତ ହୋଇ  
 ସତଗତର ବେଶାୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ  
 ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏହିଭାବେ ଅପ୍ରଣୟ ବଳୁ  
 ଅଛି ଓ ଏଭାବ ଅପ୍ରଣୟର ଅନ୍ତର କେତେ  
 ଗୁଡ଼ିଏ ଭାବଣ ଅଛି ତାହା ଏବେ ଯେ "ଉତ୍କଳ  
 ଭାଷାଙ୍କର ବାଲ୍ୟ ଗିଣ୍ଡା, ବାଲ୍ୟଅଭ୍ୟାସ, ବାଲ୍ୟ  
 ସଙ୍ଗ ସ୍ମୃତି, ରୁଚି ସ୍ମୃତି, ବ୍ୟବହାରକ ସ୍ମୃତି ।  
 ହିନ୍ଦୁଗଣ ଆହାରଗୁଣରେ ଜୀବନଭାଷା କରନ୍ତା  
 ପାପ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି; ଉତ୍ତରୋତ୍ତରୀୟମାନେ ତାହା  
 କରନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନୀଡ଼ା କୌତୁକାନୁବେଧରେ  
 ଜୀବନଭାଷା ପାପ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ଅମୈମାନେ  
 ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମିଶିବାକୁ ଦେଖି;  
 କିନ୍ତୁ ଏକଦେଶୀୟମାନେ ନିଜାନ୍ତୁ ଅମ୍ଭାୟ  
 ହିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟପୁରକୁ କାହାରକ ବିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି  
 ନାହିଁ । ବରଂ ଏକଦେଶୀୟମାନେ ପାହେବ  
 ହୋଇ ପାରିବ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରୋତ୍ତରୀୟମାନେ  
 'ଏକଦେଶୀୟ' କେବେକେ ହୋଇ ପାରିବ  
 ନାହିଁ । ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣରୁ ଉତ୍କଳ ଗାଳର  
 ପରସ୍ପର ମିଳନ ପ୍ରଭାଗା ସ୍ୱଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ।  
 ମିଳନ ନ ହେଉ କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ଯେ ଅନ୍ୟ  
 କରୋଧ ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି ଏହା ଅତି ଦୁଃଖର  
 କଷୟ ଅଟଇ" ।

### ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାଠଯୋଗ ପଥରକଳରେ ଯେଉଁ ମରମତା  
 କର୍ମ କରିଅଛି ତହିଁରେ କଳମପ୍ରାପ୍ତରେ ଗୋଟିଏ  
 ଶିଳା ମରମତା । ସେ ଶିଳା ବନତଳେ ଥିବା  
 ସମୟରେ କିଶୋରୀ ଉପରୁ ପଥର ପହାଇ  
 ଦେବାରୁ ତହିଁରେ ଶିଳାର ମୃଗ ଫଳିଯାଇ  
 ଉକ୍ତ ମୋଚନାୟ ଘଟଣା ହେବ । କିନ୍ତୁ ଉପରେ  
 ଆସାବତୀରଭାବଦେଷ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ  
 ତାହାରୁ ମା \* ସ ବାଗ୍‌ବାସ ଦିଶି ହୋଇଅଛି ।  
 ବାବୁ ଅନ୍ୟାପ୍ରାୟ ଘୋଷ ଯାକପୁରକୁ ସିବାର  
 ଓ ଗମତାହେବ ସବର ବଚେରକୁ ଅସିବାର  
 ପ୍ରିୟ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ବାବୁଙ୍କର ଦେହ ପ୍ରାୟ  
 ଉଚ୍ଚମାସରୁ ଫାଟିତ ଅଛି ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ  
 ଯେ କଲେକରପାହେବ ତାହାଙ୍କ ଏଠାରେ ରହୁ  
 ଡେହୁଣିକଲେହୁ ଓଷା ଯୋଜନୁ ଘେଠାକୁ  
 ପଠାଇବେ । ଏପରି ହେଲେ ବାବୁଙ୍କୁ ମାନ କହୁ  
 ଉତ୍ତମ ହେବ ।

ଯାକପୁର ଅମଳଙ୍କ ନାମରେ ସୁନାମୀ ଓ  
 ଦେବନାମୀ ହରଣାସୁନାମ ବଲେକରପାହେବଙ୍କ  
 ନିକଟକୁ ଆସିଥିବାରୁ ପାହେବ କିଶୋ ଅମଳକୁ  
 ସପ୍ତପେଣ୍ଡକର ହରଣାସୁନାମ ଅନ୍ୟମାନ କାରଣ  
 ପୁଲିସ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଅବ-  
 ସ୍ଥାରେ ଘେଠାକୁ କିଶୋ ଜବରଦସ୍ତ ହାକିମ  
 ପଠାଇବାର ଉଚିତ ।

ଉତ୍କଳଦର୍ପଣ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି କି ବାଲେଶ୍ୱରର  
 କଲେକଟର ଉପରର ଜୀବଶ୍ୱାମାଳିକେଟ ଏବଂ  
 ଓଡ଼ିଶାର କଟକର ଏ ଚିତ୍ତ କର୍ମାଣ୍ଡା ରୁଣି  
 ଯାଇ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଗବଶ୍ଟିମେଣ୍ଡା  
 ବାହାର ପ୍ରାଣୀ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । ଏହା-  
 ବେଳକେ ଚିତ୍ତକଣ ଓଡ଼ିଶାଜୀବନ ଗବଶ୍ଟିମେଣ୍ଡା  
 କେଉଁଠାରୁ ପାଇବେ ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ରୁଣି  
 ଦେବେ ।

ବାବୁଙ୍କରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବଲିକ-  
 ତାରୁ ମେଦନପୁରକୁ ଆସୁଥିବା ଗୋଟିଏ ତାହାକ  
 ଗଜାନନ୍ଦରେ ଗୋପାଳରେ ମତ୍ତ ପଡ଼ିଅଛି ।  
 ଏଥିରେ ବାଲେଶ୍ୱର ମହାଜଳର ଅନେକ  
 ଧରାର ମାତ୍ର ଥିଲା ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଉତ୍କଳ-  
 ପ୍ରେରେ ହାଗଜ ଇତ୍ୟାଦି କେତେ ଗ୍ରନ୍ଥଧର ।  
 ଏ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।

ମାର୍ଗାଘରର ଡାକ୍ତରଙ୍କ କେବାରୁ କଣାକଳ  
 ଯେ ସେ ଗଜ ଶୁରୁବାର ବଦିବିକାର ମସଜି-  
 ଦରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିଲେ ତାହାଙ୍କ ରୁମାଳରେ  
 ବଳାଧିବା ଟଙ୍କା ଓ ମୁଦ ଓଡ଼ିଶର ହିଏ  
 ଚୋରୁଇ କେଳି ଥିଲେପରେ ତହିଁର ସଂବାଦ  
 ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମସଜିଦରେ ଚୋରୀ ବହୁସୁନ୍ଦର  
 ବଥା ବର୍ତ୍ତୁଷଙ୍କର ଏ କଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ଗଢ଼ିବା  
 ଉଚିତ ।

ଅହକାଳ ଗରୁଡ଼ିଗରୁ ଓଲଟା ଚୋର  
 ଉତ୍କଳ ଶୁଣାଯାଏ । ମହାଶୁରରେ ଗୋଟିଏ  
 ଗ୍ରାମ ଏହି ଚୋରରେ ପଦା ହୋଇ ଯାଇଅଛି  
 କିଶୋ ଲୋକ ସୁଦା ରକ୍ଷା ପାଇ ନାହିଁ ।

ଡେଇକିପୁସ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ମହାମାନସ  
 ସୁବସିକ କାଶ୍ମୀର ମହାବଳକ ନିକଟକୁ  
 ଗୋଟିଏ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଗୋଡ଼ା ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।

କାଶମୀରର ସମାପସରେ ଲୋପାଅଛି  
 ଯେ ଚୁପର ଗ୍ରାମରେ ପାଞ୍ଚକଣ କମିଦାରଙ୍କ  
 ଉପରେ ବଳି ପଡ଼ିଥିଲା । କିଶୋ ଉତ୍କଳଶାଳୁ  
 ମରମତା ଅତି ଶୁଭକଣ ଚିକିତ୍ସାଧାନରେ ଥିଲେ  
 ଗୋଧ ହୁଅଇ ସେ ବଗରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ  
 ଜମିଦାର ବୋଲନ୍ତି ।

ମାତ୍ରାକପ୍ରଦେଶ ବେଲଗୁ ଚଳଇ କଲେକଟର  
 ପିତାକୁ ହରାଅଛନ୍ତି ଯେ ସରକାରୀ ନିଲମ  
 ତାବକୁ ଭୃମିସମ୍ପତ୍ତିର ବଦନାମା ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ-  
 ଯୁକ୍ତ ସାହିପକଟ ଏକପ୍ରକାର ଦଲଲ ଅଟଇ  
 ଏବଂ ଯେଉଁ ପୁଲରେ ତାହାର ମଲ୍ଲ ୪୦୦୦୦  
 ବା ଅଧିକ ହେବ ସେ ପୁଲରେ ତାହା ରେଜି-  
 ଷ୍ଟରୀ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟଇ । ଯେବେ  
 ଏପରି ଅର୍ଥ ହେବ ତେବେ ଗବଶ୍ଟିମେଣ୍ଡା ଓ  
 ଅପର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ପ୍ରଭେଦ ରହିବ  
 ନାହିଁ ।

ସ୍ୱଦେଶୀୟ ଅଟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରେଣୀର  
 ପ୍ରଣାଳୀମାନ ଗିଣ୍ଡା କରବା ହକାଶେ ତାପାନରୁ  
 ଚିତ୍ତକଣ ଲୋକ ଦାମିଲିଂକୁ ଅସିଅଛନ୍ତି ତା-  
 ପାନକାସିଙ୍କର ଅଧ୍ୟବସାୟ ଓ ଉନ୍ନତିର ଦେ-  
 ଶ୍ଟାକୁ ଅନ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ନବାବ ଅବଦୁଲଗନା ସି, ଏସ୍ ଅତି  
 ଅନେକ ସାଧାରଣ ସ୍ୱଭାବର ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ  
 ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗୁଣିଏ ଅତି-  
 ନିକମସ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଅଛି । ଏ  
 ପ୍ରସ୍ତାବଟି କିତମ ଅଟଇ ।

କିଛି ଦେଶର କେତେକ ଅଂଶରେ ଗଜ  
 ମାସର ତା ୨ ରାଜରେ ଅଳ୍ପ ବଳର କୁମିଳ  
 ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥିବ ଓ ଏଥି ସଙ୍ଗେ ସାମାନ୍ୟ-  
 ରୂପ ଗର୍ଜନ ମଧ୍ୟ ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା ।

କାକୁଲର ଅମିର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉପାସ  
 ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦସାପଦ ଧାରଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଲେ-  
 କେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ଗ୍ରୀମଣ ମହାସଖୀ ଭାବ-  
 ତେଣୁ ସଦ ଧାରଣ କରବାରୁ ଅମିର ଏଭାବ  
 କରୁଅଛନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁ ପେଟିଅଟ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କି ଦକ୍ଷିଣ-  
 ଭାରତବର୍ଷରେ ଓଲଟା ଚୋର ଅଭିଶପ୍ତ ପ୍ର-  
 କଳ ହୋଇଅଛି । ଉପର ଜଳରେ ଏକ  
 ସପ୍ତାହରେ ୨୭୦ ଜଣ ମରମତାଥିଲେ ଏବଂ  
 କୃଷ୍ଣାଗତ ଜଳରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭାବ ବଢ଼ିଅଛି ।

#### ମୂଲ୍ୟଗଣି ।

ଶ୍ରୀ ମାତଲକବାଲ ଉପାଦେୟଙ୍କ ଅଗ୍ରମ	୪୨୯
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅବଦୁଲରେକାକ ବୃତ୍ତ ବନାସୀ	୪୨୯
ବାବୁ ତାଳକୁମାର ଗାଗୁଲ	୪୨୯
ଦବାକରଦାସ	୪୨୯

ଏହି ଉତ୍କଳବାସିନୀ ସବୁକଟକ ଦେ-  
 ବାବୁଙ୍କର ନିକଟପ୍ରାଣିକମ୍ପାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ  
 ମୁଦ୍ର ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।



# ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭା. ୧୧୮  
ପୃ. ୫୫୫

ଭା. ୧୧୮ରୁ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୭ମସିହା । ମୁ. ଅପ୍ତାଦ୍ କଟକ ସନ ୧୮୭୭ମାଲ୍ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫୯  
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭୯  
ମଫସଲପାଇ ତାକମାସୁଲ ୪୧୫୦

ଚତୁଃଶ୍ରୀମର ମାତୃଶ୍ରେଣୀ କର୍ତ୍ତୃତ୍ରାସାହେବ  
 ସେଠାର ଜଣେ ସମ୍ପାଦକ କମିସନର ବାବୁଲାଇ  
 ତଳକୁ ଯେ ପ୍ରକାର ଅପମାନ କର ଯେତେ  
 ଫିଲିକିବାଣୀ ମକଦ୍ଦମା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ କର-  
 ଥିଲେ ସେଠା ଜଜବାହେବଙ୍କ ସୁବିଚାରରୁ  
 ସେ ସବୁ ଏକପ୍ରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଗଲା ।  
 ଚତୁଃଶ୍ରୀମର ଜଣେ ପତ୍ନୀପ୍ରେବକ ହିନ୍ଦୁସେଣୀ-  
 ଅଣ୍ଟକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି କର୍ତ୍ତୃତ୍ରାସାହେବ ଏଥୁ-  
 ରେ ବଲ୍ଲଭଣ ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି  
 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପର୍କରେ ପୁରୁଷଣ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି  
 ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କଠାରେ  
 କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି । ଲାଲଚନ୍ଦ୍ରବାବୁ  
 ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଲେ ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ  
 ଏହାଙ୍କର ଉପରେ ୪ ୦୦୦ ଲା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲ  
 ଏହାଙ୍କା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ ହେବା  
 ଓ ମାନସିକ ଚିନ୍ତା ହେତୁରୁ ଯେ କ୍ଷଣ ହୋଇ  
 ଅଛି ତହିଁର ଚୋପାରତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ରାସାହେବଙ୍କଠାରୁ  
 ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇ ପାରେ କି ନା ଏଥର ଉପାୟ  
 ଲେଖନୀ ସକାଶେ ବାବୁ ମନମୋହନଘୋଷ  
 ବାହୁରୁଙ୍କ ସହଜ କଲିକତାକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।  
 ତାହାଙ୍କର ମାନସ ଅଛି ଯେ କଲିକତାରେ  
 ପଦ୍ମସ୍ଥ ଅପଣା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ  
 କାରକପଥ ଏକତ୍ରଣ ସୁସ୍ଥିତାବାରରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା  
 କରୁଇ ମାନସବର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ  
 ନିକ୍ଷେପ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ  
 କର୍ତ୍ତୃତ୍ରାସାହେବ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଧାନ ହାକିମ ହୋଇ

ଯେଉଁସ୍ତ ଅଭ୍ୟାଗର କର ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ  
 ବିଶେଷରୂପ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିତ୍ୟ ଉଚିତ  
 ଅଟଇ ।

-----

ଉତ୍ତୀୟାନ ମିରରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ କଲି-  
 କତାର ବିଜ୍ଞାତ ବ୍ରାହ୍ମ ବାବୁ କେଶବଚନ୍ଦ୍ର ସେନ  
 ଶ୍ରୀରାମପୁର ନିକଟରେ ଏକ ଚୋଟା ଅଳ୍ପଦନ  
 ହେଲ ନିୟୁ କର ତାହାର ନାମ ସାଧନକାନନ  
 ହେଉ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କର  
 ମଜାବଲମ୍ବୀ କେତେକ ଜଣ ବ୍ରାହ୍ମ ଯୋଗିଙ୍କ  
 ଗ୍ରାସ୍ତ ଅତି ସମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଅଛନ୍ତି ।  
 ସେମାନେ ସକାଳୁ ଉଠି ଗରୁମୁଲରେ ଘାସ  
 ଉପରେ ବା ବାଦୁଣ୍ଡଲ କି ଅପର ପକାଇ ଦସି  
 ଦୁଇ ଅଢେଇ ଘଣ୍ଟା ଉପାସନା କରନ୍ତି । ତହିଁ  
 ଉତ୍ତାରୁ ଅନ୍ୟାୟ କର ଦୁଇ ପ୍ରହରବେଳ  
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଜନ କୁଣ୍ଡା ଶେଷ କରନ୍ତି । ଅଧ-  
 ଘଣ୍ଟା ବିଶ୍ରାମ କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗର୍ଭ ସେନ  
 ଏକ ଘଣ୍ଟା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ  
 କେନ୍ଦ୍ର ଲେଖାପଢ଼ା ବା କେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟ ବର୍ମ କ-  
 ରନ୍ତି । ଅପରଫଳ କାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ  
 କେନ୍ଦ୍ର ଗରୁରେ ପାଣି ଦିଏ, କେନ୍ଦ୍ର ବାଉଁଶ  
 ଜାଟେ, କେନ୍ଦ୍ର ଗରୁ ଲଗାଏ ବା ବାଟ ନିର୍ମିଣ  
 କରେ, କେନ୍ଦ୍ର ଅପଣା ଚୂର୍ଣ୍ଣର ନିର୍ମିଣ କରନ୍ତି  
 ବା କୌଣସି ସ୍ଥାନ ପରଷ୍ଟାର କରନ୍ତି । ସକ୍ୟା  
 ସମସ୍ତରେ ଅଧଘଣ୍ଟା ବିଶ୍ରାମ କର ଏକାକୀ ପ-  
 ରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆନରେ ନିସ୍ତନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଗୃହ

ଅଠଘଣ୍ଟା ବେଳକୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଘେନି ସକୀ  
 ହୋଇ ବାହାରକୁ ଓ ନିକଟସ୍ଥ ଗ୍ରାମ ସମସ୍ତରେ  
 ଦ୍ରୁମଣ କରନ୍ତି । କେବେ କାହାର ଘରେ ବସି  
 ତାହାର ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ସେଠାରେ ଗାଳ  
 କରନ୍ତି । କେତେକାଳ ଏରୂପ ଗୁଲିବ ବର୍ତ୍ତ-  
 ମାନ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏମା-  
 ନେ ଅହାତ୍ୟାୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପୌଜନ ନିମିତ୍ତ ଉକ୍ଷା  
 କରନ୍ତି ବା ଅନ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ  
 କରୁଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନେ ଶୁଭ ହୋଇ ନାହିଁ ।  
 ଯେବେ ଉକ୍ଷା କରୁ ନ ଥିବେ ତେବେ ଗାଈବା  
 ଦ୍ରବ୍ୟ ଘରଠାରୁ ଘେନି ଯାଇ କେତେକାଳ  
 ଯୋଗୀ ହେବେ ଓ ଅଗସର ବଣ ନାହିଁ ଯେ  
 ବାରମାସ ପ୍ରୟୋଜନ ମତେ ଗାଦେବାସଯୋଗୀ  
 ଫଳମୂଳ ମିଳବ ।

-----

ଚୁରସ୍ତର ନୂତନ ସୁଲଜାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞା ବା-  
 ହାର ଅଛି । ଏଥରେ ସିବିଲ ବର୍ମଶ୍ରେଣୀଙ୍କ  
 ତାଲିକା ଉଣା ହୋଇଅଛି ଓ ସକାଳର ଶୁଭ  
 ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ସାଧାରଣ ଧନକୁ ପୃଥକ୍ କର ଦେ-  
 ବ ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି । ଏପର ଅଧୁ ବ୍ୟ-  
 ପ୍ତର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ କରବା, ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଭୃତ  
 କରବା ଏବଂ ସକାଳର ପରମର୍ଶଦାତା ଓ ବ-  
 ଶ୍ୱର ସମ୍ପର୍କୀୟ ମହିମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁରେ ନୂତନ  
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି ।  
 ଏହି ଅଜ୍ଞାପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମହିମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ  
 ହୋଇଅଛି ଯେ ବାଦବାହୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା



ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ହିତସାଧକ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମା-  
ନରୂପ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା କାରଣ ଗୋଟିଏ  
ଘାସନ ପ୍ରଶାଳା ଗଠିତ ହେବ ଏକ ଅପରାଧର  
ପ୍ରକଳ ସଜାଜ ସଙ୍ଗେ ଦୃଷ୍ଟର ବନ୍ଧୁକର ସ୍ତ୍ରୀ-  
ସନ ବରଗର ଛୋଟା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ଏହି  
ଅଧ୍ୟାପକୀକାରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଉତ୍କଳର  
ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚାନ୍ତରେ ମୁକ୍ତ  
ଅପେକା ତୁରସର ସଜାଜିଦାନରେ ଅବେଶଣ  
କଲେ ।

ଉପରଲିଖିତ ଅଧ୍ୟାପକୀକାରେ ଲେଖାଥିବା  
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଯେବେ ପ୍ରକୃତରୂପେ ପ୍ରତିପାଳିତ  
ହୁଅଇ ତେବେ ତୁରସର ଘାସନ ପ୍ରଶାଳା  
ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପ୍ରକାମାନେ ସ୍ୱ-  
ପର କୌଶଳିଠାରେ ଅଳ୍ପ ନାଚାନ୍ତି ଯେ ନୀରବ  
ରହି ଅଭ୍ୟାଗର ସହୁଅକେ । ଫଳତଃ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟିତ  
ପୋଷଣା ଓ ଅଧ୍ୟାପକୀକାରେ ଖୁସୁରୂପେ ଲେଖା  
ଅଛି ଯେ ପ୍ରକାଳ ଉଚ୍ଚାନ୍ତରେ ସୁଲଭାନ  
ସମାଚୁତି ହେଲେ । ଏଥିରୁ ଏକଟ ପ୍ରକାଶ  
ଯେ ପ୍ରକାଳର ଅତି ଫିରିକି ଅଉ ସେମାନେ  
ସବୁ ଉତ୍ସମରେ ଚଳିବେ ନାହିଁ ତାହା ନ  
ହେଲେ କି ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାଳ ସମାନ-  
ରୂପ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୁଅନ୍ତା ଓ  
ଯେବେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶୁଷ୍ଟପଞ୍ଚକରେ ପ୍ରତି-  
ପାଳିତ ହୁଅଇ ତେବେ ତୁରସଗଠିକର ଗୋଳ-  
ମାନ ସବୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ମୁସଲମାନଙ୍କ  
ଗଠିକରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମସ୍ନାନମାତ୍ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା  
ସବୁ ଅପଣା ଧର୍ମ ପ୍ରତିପାଳନ କରି ପାରିବେ  
ଯେ ହଲେ ଏତାଦୃଶ ସହସ୍ପଳା ତୁରସଦେଶ-  
କସିମାନେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ସେ  
ପ୍ରକାଳ ଗଠିକ ନୂତନ ଘାସନ ପ୍ରଶାଳାରୁ  
ଅନେକ ଗୁରୁର ଅପା ହୋଇପାରେ ।

ବିଦାହର ବ୍ୟୟ ଲଘବ ।

ସୁଯୋଗ୍ୟ ମୁନ୍ସୀ ପ୍ୟାଣ୍ଟଲିଲ ବିବାହ  
ବ୍ୟୟ ଉଣା କରିବା ପକ୍ଷରେ ଅବଶ୍ୟାନ ଯଜ୍ଞ  
କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ହାନେ କୁଲି ଏ ବିଷୟରେ  
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରଦେଶ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ସାଧାନପାରେ  
ଦେଖା କରୁଅଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ଉତ୍-  
ଯୋଗରେ ବେହାର ପ୍ରଦେଶରୁ ଦରଦଳା  
ହଲରେ ସେଠାର ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବଙ୍କଦ୍ୱାରା  
କୋଟିଏ ସାଧାରଣ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ  
ସହକ୍ଷେପ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ବର-  
ଲକ୍ଷୀ ମହାଗଠିକର ଉତ୍ତରୁତ୍ତା ବିରାଜମାନ  
ହଲେ ।

ମୁନ୍ସୀ ପ୍ୟାଣ୍ଟଲିଲ ସଭାରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଓ  
ସୁଧାର୍ଯ୍ୟ ବକ୍ତୃତା କଲେ । ବାଳକ ଓ ବାଳିକା  
ଙ୍କର ବିବିଧ୍ୟକୁ ଭଲ ମନ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି  
ହେବଲି କ୍ଷଣକାଳର ନାମ ବଳାଗେ ଅନେକ  
ଟଙ୍କା ଗର୍ଜି ଦର ବିବାହ ଦେବାର କୁପ୍ରଥାର  
ମନଫଳ ସବୁ ପ୍ରଗଂସିତ ମୁନ୍ସୀ କୋଟିଏ ଭର  
ଜଣାଇ ଦେଲେ ଏକ ବହୁବିବାହ ଓ ବର  
କନଧାର ମୁଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ମନଫଳ ମଧ୍ୟ  
ଚିହ୍ନାଇ ଦେଲେ । ମହାନକକୁମାର ବାବୁ  
ଗୋପେଶ୍ୱର ସିଂହ ସୁଯୋଗ୍ୟ ମୁନ୍ସୀଙ୍କ ବକ୍ତୃ-  
ତାକୁ ମନୋମତ କରି କହଲେ ଯେ ତାଙ୍କର  
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗାସ୍ତ ଧର୍ମସଜ୍ଜ ଅଟେ ଓ ତାହା  
ପ୍ରତିପାଳିତ ହେବା ପକ୍ଷରେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଯଜ୍ଞ  
କରିବେ । ତହିଁ ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଗାସୋ-  
ଥାନ କରି ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କଲେ  
ଓ ମୁନ୍ସୀଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମନୋମତ କରି ତାହା  
ଚଳାଇବା ପକ୍ଷରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଛୋଟା  
ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ । ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ଓ  
ଦୃଷ୍ଟିଲେକ ଅର୍ଥାଗ୍ରବରେ ବିବାହ ହୋଇ ନ  
ପାରିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାସ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ  
ହେବା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ସଭା ଭଙ୍ଗ ହେଲା ।

ଏ ସଭା କେବଳ ବକ୍ତୃତା ବା ଦେହାରେ  
ଗେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିର ସଦ୍ୟ ଫଳ ଫଳ  
ଅଛି । ଦରଉଜ୍ଜାର ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ଅନବକ୍ରଲେକ  
ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଅପଣା ସୁଧର ବିବାହ  
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ବର ସଙ୍ଗେ  
ବାଉଛତାର ଲେକ ଓ ଏକହଜାର ହାତୀ  
ସିବାଇ ଦେଇ ଓହାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ସଭାରେ  
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ମୁନ୍ସୀଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଅବ-  
ଗତ ହେଲ ମାତ୍ରେ ବୃଥା ଅଜମର ଓ ଅସ-  
ବ୍ୟୟ ନ କରି ଅତି ଅଳ୍ପବ୍ୟୟରେ ବିବାହ-  
କାର୍ଯ୍ୟ ସାଜ କଲେ । ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ମଧ୍ୟ  
ବିବାହ ବ୍ୟୟ ଉଣା କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ  
ଉତ୍ସମ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବା ସକାଶେ  
ସୁଲଭ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମୁନ୍ସୀ  
ପ୍ୟାଣ୍ଟଲିଲ ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ ବୃତ୍ତରେ ବୁଝା ହୋଇ-  
ଅଛନ୍ତି ଏକ ଅର୍ଥୀନ ପ୍ରଗଂସା ଓ ଧନଧବାଦର  
ରାଜକ ଅଟନ୍ତି । ଏଥିପଦେ ତାଙ୍କ ଯତ୍ନରେ  
ବେହାରରେ ଦେଲେକ ବିବାହ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ  
ହୋଇଥିବାରୁ ମହାମାନସ ଲେଫ୍ଟକମ୍ପାନିଷ୍ଟ୍ରର  
ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ଧନଧବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।  
ଓଡ଼ିଶାରେ ଏସରି ସର୍ଗ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବାର  
ଅବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିବାହରେ

ଅନେକ ଅପବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି । ବିରାଜମାନଙ୍କ  
ପରେ ବିବାହ ହୁଡ଼ା ହିଅ ବିଦାୟରେ ମଧ୍ୟ  
ଅନେକ ଗର୍ଜା ପଡ଼ୁଥିବାରୁ ମାତା ପିତାମାନେ  
ହିଅକୁ ବିବାହ ଦେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଅଉ ଅପଣା  
ପରକୁ ଅଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର  
ଅଉ ଥରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ବିବାହ କରିଲ । ଏ  
କୁଶଳକୁ କି ଶୀଘ୍ର ଛାଡ଼ା ଦେବାର ଉଚିତ  
ନୁହେ ? ମୁନ୍ସୀ ପ୍ୟାଣ୍ଟଲିଲଙ୍କ ସଭା କି ଦେହ  
ଜଣେ ଏ ଦେଶରେ ବାହାରିବେ ନାହିଁ ?

ବହୁକୁଟୁମ୍ବ !

ଅମ୍ଭେମାନେ ଏଥିପଦେ ଏବିଷୟରେ ଯେ-  
ତେ କଥା କହିଅଛୁ ତହିଁରୁ ଯାଠକମାନେ  
ଅନୁଭବ କରିଥିବେ ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ବହୁକୁ-  
ଟୁମ୍ବ ପ୍ରଥାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିରୋଧୀ ଅଟୁଁ ଓ ଏଥିପାଇଁ  
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ବଟୁ  
ଜଣାଯାଇଥିବ ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବିବାସ ହେଉଅଛି ।  
ବାସ୍ତବରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବହୁକୁଟୁମ୍ବ  
ପ୍ରଥାର ଫଳାଫଳ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଥାଇ କି ନ ଥାଇ  
ସମସ୍ତେ ଏବ୍ୟୟର ପକ୍ଷପାଳ ଅଟନ୍ତି । ଏହି  
ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ଉତ୍ସମ ଓ ଏଥିର  
ବିରୁଦ୍ଧାଭରଣ କରିବାକୁ କାହାର ସାହସ ଦେଖା  
ନ ଯାଏ । ଯେତେବେଳେ କାହାର ପରେ  
ଭାଇମାନେ ଚିନ୍ତି ହେବାକୁ ବସନ୍ତି ଅଭୀତ୍ତ ଓ  
ପ୍ରତିବସିମାନେ କେହି ଜାଣା ଅନୁମୋଦନ  
କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବକ୍ତରେ ରଖିବା  
ପାଇଁ ଯଜ୍ଞ କରିନ୍ତି ଲେକଲ ନ ପାରିବା ସୁଲେ  
ବାଞ୍ଛ ବଞ୍ଚିବ କରିବ ଦେଇ ଚିନ୍ତି କରିଦଅନ୍ତି ।  
ଅମ୍ଭେମାନେ ବିବେଚନା କରୁଁ ଯେ ଲେକେ  
କେବଳ ଅଳାକ ସୁଗର ଅପାରେ ଏପ୍ରକାର  
ରୂମରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ଏବଗୋଷ୍ଠିର ସମସ୍ତ  
ଲୋକ ପରୁଥିରକୁ ଦେହ କରି ଏଦାସକରେ  
ରହିବେ ଏକ ବେହୁ କାହାରଠାକୁ ଅଧିକ ସୁଖ  
ଲେଉଟିବେ ନାହିଁ ବରଂ ପରୁଥିରର ସୁଖରେ  
ସୁଖ ହେଉଥିବେ ଏମାନ ସର୍ଗୀୟ ଭାବ । ଯେ-  
ତ୍ରିମାନେ ଏହା ସାଧନ କରିନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ  
ଦେବତା ବୋଲିପାଇଁ ପାରେ ମାସ ମନୁଷ୍ୟ  
କଦାର ଦେବତା ହୋଇ ନ ପାରେ ଓ ଏକ  
କୁଟୁମ୍ବର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସୁଲଭ ଯେ ଏଦା  
ପ୍ରକାର ହେବ ଏମନ୍ତ ବିଜ୍ଞ ଉତ୍ସମ ନାହିଁ ।  
ସୁଲଭଂ ବହୁକୁଟୁମ୍ବ ପ୍ରଥାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ସୁଖର  
ପ୍ରତିପାତା ହୁଅଇ ତାହା ପ୍ରତିପାତ ହୁଅଇ ନାହିଁ  
ବରଂ ତହିଁ ପରୁକର୍ତ୍ତରେ ରହିଁ ଲେକକ



ପରସ୍ପରର ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ୱରୂପମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ହୋଇ ଏକ ସମୟରେ ଏମନ୍ତ ବଳରେ ଫାଟି ବାହାର ପଡ଼େ ଯେ ଗୋଷ୍ଠି ଗଣ୍ଡା ହୋଇଯାଏ ଓ ଅନେକପ୍ରକାର ଦାଦ ବସମ୍ଭାବ ଦେଖେ ବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲେ । ଏପରି ଦାଦନା ନିଜ୍ୟ ଦେଖା ଯାଉଅଛି ଓ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚର ଭୂଇଁ ପ୍ରମାଣ ରହିଅଛି । ଯେବେ କଠିନ ନିୟମରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ଏକ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଅବଶି କର ରାଜ୍ୟର ରେଖା ହେଉ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଉଚ୍ଚର ବରୁଣ ପ୍ରତିପାଳ ମଧ୍ୟ ହେଉ ନ ଥାନ୍ତା । ଫଳତଃ ଯେପ୍ରକାରେ ନୀତି ହେଉ ବା ବିଳମ୍ବରେ ହେଉ ଏହି ପ୍ରତିପାଳ ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉ ଅଛି ସେ ପ୍ରକାରେ ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁ ପ୍ରଥାଟିକୁ ଦେଖନ୍ତୁ କର ରଲ ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅମୂମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ପ୍ରଥାଟି ସ୍ୱରୂପ ବିଷୟ କ ହୋଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ ଓ ବିବାଦର ଅକର ଅଟଇ ଓ ଏହି କଥାକୁ ଲକ୍ଷ କର ସମସ୍ତେ ଚାଲିଲେ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁ ପ୍ରଥା ହେତୁରୁ ଯେ ଅମୂମାନଙ୍କର ଦେଖେ ଅନ୍ୟ ହେଉଅଛି ତାହା ସମସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରବାର ସହଜ ବ୍ୟାପାର ନୁହଇ । ସଂକ୍ଷେପରେ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଥାଟି ଅମୂମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନବସ୍ତୁର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଅଟଇ । କୃଷି, ବାହ୍ୟ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଅଭିବର୍ଦ୍ଧିତର ପ୍ରକୃତ ଯାବତ୍ତାପ୍ତ ଶ୍ରେଣୀରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ ହେବାର ଉଚିତ ଜାହା ସମସ୍ତ ମନରୁ ଅନ୍ତର ହୋଇଯାଏ ଓ ଲୋକ ଘଣାର ବଳପର ପରମ୍ପରା ବିବାହ ଗୁମିକୃତ ହଲେ ସୁଜା ଉନ୍ନତମାର୍ଗରେ ଏକପଦ ଅକ୍ରମର ହୋଇ ପାରଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ପରିବାରର କଥା ମନେ କର ତାହା ହେଲେ ଉପରଲିଖିତ କଥାମାନ ସତ୍ୟ ବି ନା ସହଜରେ ଅନୁଭବ କରବ । ଯେବଦ୍ୱି କୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ବର୍ତ୍ତା ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଢର ସୁଭବଂ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁରସ୍କୃତ ଚିନ୍ତା କର ଅପେ ସାହସ୍ୟ ବା ସ୍ୱାଧୀନତା ସହକାରେ କୌଣସି କର୍ମ କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପଣା କୃଷ୍ଣମ୍ଭୁ ରକ୍ଷା ଉନ୍ନ ଅଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବକାମ ନ ଥାଏ । ଯେତେ କୃଷ୍ଣମ୍ଭୁ ବିଚାର ତେତେ କାର୍ଯ୍ୟ ବରଇ ଓ ସେହି ସମସ୍ତର ଚିନ୍ତାରେ ସମସ୍ତ ଶେଷ ହୋଇଯାଏ । ଦେବଳ ଅପେ ବର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଏହାଙ୍କର ଯାହା

ବିଚ୍ଛ ସ୍ୱାଧୀନତା ଥାଏ ଓ ଉଚ୍ଚ ପାଇଁ ବିପ୍ଳବ ସୁଖଲୋଗ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ସେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ସୁଖ ଅଧିକାଂଶରେ ବିପ୍ଳବମାନ ପରି ଦୋଷ ହୁଅଇ । ଏଥି ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାରସ୍ୟ କବି ସେନାପାଳ କହୁ ଅଛନ୍ତି କି ଯେବେ କୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ବଳନରେ ଅବଶ ହେଲ ତେବେ ଅଉ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଚିନ୍ତା କାହିଁ କର ଓ ଏହି ଦେତୁରୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ ଅମୂମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ରାବମାନେ ଗୃହ୍ୟ ଲୋକକୁ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସଂସାର ଉଦ୍ଧାର କର ବନକୁ ସିଦ୍ଧାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଦାରଣ ଘରେ ରହି ଯେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ ନୁ ହୋଇ ପରକାଳର ଚିନ୍ତା କରବ ଉଚ୍ଚର ଅବକାମ ବାହୁଁ ପାଇବ ଓ ଯେବେ ଅପଣାର ମୁକ୍ତି ପାଇ ଗତିବାକୁ ଅବକାମ ନ ପାଇଲ ତେବେ ସେ ସଂସାରାରଣଙ୍କ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରବ ବିରୁପେ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ? ପ୍ରକୃତରେ ଦେଖା ଯାଉଅଛି ଯେ ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ବର୍ତ୍ତା ଦେବଳ ଅପଣା କଥା ଭାଲୁଁ ତାହାର ମନ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଯାଏ ଓ ସଂସାରର ମାୟା ମୋହରେ ବିଗେଷ କର୍ତ୍ତାଭୂତ ହୋଇ ଗୁଣିୟାଣୀପରି ଅପଣା ଗର୍ମିତ ଚାଳମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠେଷ୍ଟ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହୁଥାଏ । ଏପରି ଲୋକେ ଯେ କିତାନ୍ତ କୁପାର ପାଏ ଉଚ୍ଚରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଉପରଲିଖିତ ମତେ ଯେବେ କୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ବର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏତୁପ ଦେଲ ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କଥା ଅଉ କି କହବା । ବର୍ତ୍ତା ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମ ହୁଅନ୍ତି ପରିବାରର ଅଉ ଲୋକମାନେ ଦେହ ପରିମାମାଣରେ ଉଦ୍ଧାରିତ ହୁଅନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ୱଭାବତଃ ସୁଖପ୍ରିୟ ଦାୟ ନ ପଡ଼ିଲେ ଦାହାରକୁ ପୂରଣ କରବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ ଯେବେ ପେଟର ଚିନ୍ତା ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଦନ-ସ୍ୱର୍ଷ ନାହିଁ ନୁ ହୋଇ ସୁଖରେ ଗତାଗତ ଯାଉ ଥାନ୍ତା ଏମନ୍ତ ସ୍ୱକ୍ରିୟକୁ ଦୋଷ ହେଉଅଛି । ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ବର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ କୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ଅନ୍ୟ ବାହାରକୁ ପେଟର ଚିନ୍ତା କରବାକୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ ସୁଭବଂ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅଲସ୍ତଥ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି ଓ ଅଲସ୍ତଥ ହେଲିଭାରୁ ଅଉ ଦେଉଁ ସବୁଶ୍ରେଣୀ ଅପା ହୋଇ ପାରେ ? ଅଧିକାଳ ପରକୁ ଅପେକ୍ଷା କର ରହିବାରୁ ଏହାଙ୍କର ଅଭିବର୍ଦ୍ଧିତର ଶିକ୍ଷା ହୁଅଇ ନାହିଁ ସ୍ୱାଧୀନତା କଣ କାନ୍ତି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଛାତ୍ର ଗୁଣି ଚାଲିଲେ

ଦରିବାର ସୁଯୋଗ ନ ପାଇ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏଣେ ଅର୍ଜନର ଦଣ୍ଡ ଏହାକୁ ଜଣା ନ ହେବାରୁ ସାଂସାରକ ବ୍ୟୟର କଳନା କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତା ଯାହା ଦେଉଁ ଅଛନ୍ତି ବା ଯେତୁପେ ଉଚ୍ଚର ଅଛନ୍ତି ତାହା ତାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନରୁ ଅଟଇ କି ନା । ଏହା ବିଶ୍ୱର ବିରବାର କ୍ଷମତା ନ ଥାଏ ଅଧିକ ଅଭିଲକ୍ଷିତ ପ୍ରବ୍ୟ ନ ପାଇଲେ ଦେବଳ ଅସନ୍ତୋଷକୁ ମନରେ ସ୍ଥାନ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଏହି ଅସନ୍ତୋଷ ଦୁର୍ଦ୍ଦିପାଇ ଦୋଷ ହୁଏ ପ୍ରକୃତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦିପକୁ ଜାତ କରବ । ପରିଶେଷରେ ସେହି ସବୁ ବଳବଦ୍ଧ ହେଲରୁ ଗୁଣିପୁଁ ନାରଣାର ହୋଇଯାଏ ; ଅମୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଯେ ଦେବଳ ପରର ଅନୁସରଣକୁ ସୁଖ ପାନ୍ତି ଉଚ୍ଚର ଅଭ୍ୟାସ କି ଏହି ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁ ପ୍ରଥାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ ? ଅମୂମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ଯେ ଦାସ ପୁଅର ପୁଅ ଦାସର ଓ ଭାଇ ଭାଇର ଅନୁସରଣ କରବାକୁ ବହୁକାଳରୁ ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚର ଦୁର୍ଦ୍ଦିପମାନ ଏହାଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦିପଥରେ ପଡ଼ଇ ନାହିଁ ଏନ ଏହି ସକାଶେ ଏହାଙ୍କର ଅଭିବର୍ଦ୍ଧିତର ଶିକ୍ଷା ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଅନୁଭବ କରା କରତରେ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷା ଲଭ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିରକାଳ ଅଧିକା ଅପଣା ଜବନର ସାରଭାଗ ପରର ପ୍ରତିପାଳନରେ ଗେଷ ବଳ ତାହାର ଅନୁଭବ ଦେଉଁ ଠାରୁ ହେବ ଅଭିବକ ଅମୂମାନେ ବିବେଚନା କରୁଁ ଯେ ପ୍ରକୃତକ ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ବର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚିତ କି ଅପଣା ଅଧୀନସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଯେ ଯେ ତେବେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣବୟସପ୍ରାପ୍ତି ଓ ସକ୍ଷମ ହେଲେ ତେତେବେଳେ ତାହାକୁ ପୃଥକ୍ କର ଦେଇ ତାହାର ସମସ୍ତ ଭାର ତାହା ଉପରେ ଲଦ ଦେଦ ତାହା ହେଲେ ଦେଖର ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନରୁପ ଦେବ ଓ ବର୍ଦ୍ଧନୀନ ଯେତେ ଅବର୍ମଣ୍ୟ ଲୋକ ଅମୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅଉ ଦେଖା ଦିବ ନାହିଁ । ଲୋକେ ଯେ କୌଣସି ଭାବରେ ବହୁକୃଷ୍ଣମ୍ଭୁର ପ୍ରଥାକୁ ଭଲ ମନରେ କରନ୍ତି ଅମୂମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠେଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଏଥିରେ କିଛି ଉପକାର ନାହିଁ ବରଂ ଅଧୀନ ଅପକାର ସାଧୁକ ହେଉଅଛି । ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେବେ ଲୋକଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଜନ୍ମବ ତେବେ ଏ ଦେଖର ଉନ୍ନତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ସମାଜ ସଂସାରର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ ।



# ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ପୁନଃପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ବର୍ଷା ବନ୍ଦ ଥିଲା ମାତ୍ର ଗତ ଗୁରୁବାରଠାରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ବର୍ଷାବୃତ୍ତି ଅରମ୍ଭ ହେଲାଣି । କାରଣ ବର୍ଷାକାଳର ଲକ୍ଷଣମାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଇ ଅଛି ।

ଜଳସାହେବଙ୍କ ଅଦାଲତ ଆଗମି ସୋମବାରଠାରୁ ନିୟମିତରୂପେ ଘ ୧୦ ଖା ଦେଲେ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

ବୃତ୍ତବଠାରୁ ବୃତ୍ତାଦର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରବାଲକୁ ପ୍ରବ୍ୟସନୁ ନେବା ଅଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସରକାରୀ ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ କର୍ମାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି । ଏହାର ନାମ "ଓଡ଼ିଶା ଦେଉଳକର୍ମାଳୟ" ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ସାହେବ ଏ କର୍ମାଳୟ ମାନଙ୍କର ଅଟନ୍ତି ।

ମୌଲିକ ଅବଦୁଲବାଦର ତେସୁମୀ କଲେକ୍ଟର ବୁଦ୍ଧଦେବ ସକାଶେ ଯାଜପୁରକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

ଏ ଜେଲଖାନାର ଜେଲର ସାହେବ ଯୋଡ଼ା ବାଦକୁ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ଶୁଣୁଅଛି ଚାନ୍ଦା କଲିକତା ପଶୁଖାଲକୁ ଯୋଇବେ । ପଶୁଖାଲରେ ଓଡ଼ିଶାର ବାଦ ବାସକରବେ ବଡ଼ ସୁଖର କଥା ଅଟଇ ।

ସତ୍ୟବାଦର ମହନ୍ତ ଜଳସାହେବଙ୍କ ଉଲ୍ଲବ ମତେ ହେବା ନ ଦେବାରୁ ଫତ୍ତାକାରୀସୁଯୋଗ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଜଳସାହେବଙ୍କର ଏକାଧିକ ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି । ଏଥର ବୋଧ ହୁଅଇ ମହନ୍ତମାନଙ୍କ ସୁଖ-ବନ୍ଧା ଭାବିବ ।

ଜନରବ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଆଉ ମହନ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟବାଦ ମହନ୍ତଙ୍କପରି ମାନଲମାନ କରିବାପାଇଁ ଲୋକେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇ ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ସତ୍ୟବାଦର ଧ୍ୟୁସକାରକପ୍ରତି ଲୋକମାନେ କଠିନତୃଷ୍ଣା ରଖିବେ ତେବେ ସାଧାରଣ ଶକ୍ତିର ଅସଫଳତା ବର୍ତ୍ତମାନପରି ବଦଳି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟରେ ଉତ୍କଳଠା ଗ୍ରେଜ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ଅସିଧା ପୁନଃପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଉତ୍ତାରୁ ସେଠାରେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନ ଥିଲା ବୋଲି ଲୋକେ ଭାବିଅଛନ୍ତି ।

ଚାନ୍ଦର ଲୋକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରଅକ୍ଷେ ବର୍ମ ବରବାର ସଂବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରୁ ଜଣାଯାଏ । ଅକ୍ଷେ ଲିପ୍ତା, ଅମେରବା, ଯାଦା, ବୋଷ୍ଟିଓ, ସୁମାସୀ, ବନ୍ଧା ପ୍ରଭୃତି ଦେଶରେ ବିପ୍ଳବସଂଖ୍ୟକ

ଚାନ୍ଦବିପ୍ଳାମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ବରୁଅଛନ୍ତି । ମିଥୁ ବାରଗଣ ଓ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପଛୁ ଏକ ଯେଉଁଠି ନାହିଁବାର ଦେଖି ଦେ ଉତ୍କଳଶାଳୁ ତାହା ଦିଶି ନେବେ ଏକ ଅସୁର ସୁନ୍ଦର ହରି ସେହି କର୍ମକୁ ଗଢ଼ିବେ । ଏହି ସକାଶେ ବୋଧ ହୁଅଇ 'ହୁକୁମତେ ଚାନ୍ଦ' ବୋଲି ପୁଣ୍ୟରୁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଓ ହାଲସହକାରେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଜାବର ବଦୂଲମେଶ୍ଵର ଗଜେଟରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ହେଲମ ଜିଲ୍ଲାରେ କେତେ ଦିନ ହେଲା ଜଳଜ ବନ୍ଧନର ସରକାରୀ କର୍ମକାରୀଙ୍କ ନାମରେ ଦେନାମୀ ବରଷାପ୍ରମାନ ଅସୁଅଛି । ଉକ୍ତ ବରଷାସୁ ସରୁର ଲେଖନମାନଙ୍କୁ ଯେ ଗରସ୍ତୀର ବରଷାଦେବ ତାହାକୁ ଟ ୧୦୦ ପାରଲୋଷିକ ମିଳବ । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ବରଷାପ୍ରଲେଖକର କଠିନ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସାହସ ବଢ଼ି ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେନାମୀ ବରଷାପ୍ର ପ୍ରତି ଏହେ ଅକୋଶ ଭଲ ବ ?

ବମ୍ବେ ଗେଜେଟର ବିଲ୍ଡା ସମ୍ବାଦଦାତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରଣୀ ଭାରତେଶ୍ଵରୀ ପଦ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଘୋଷଣାପତ୍ର ଲାଗୁ ଧୁମଧାମ ସହଜ ଭାରତବର୍ଷରେ ପ୍ରଚ୍ଛୁରିତ ହେବ । ସେରୁମ୍ ବିଛି ନ ହେଲେ ଆମୋଦ-ପ୍ରିୟ ଭାରତବର୍ଷବାସିନ୍ଦର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ନାହିଁ ।

ନବାବ ଅବଦୁଲଗନା ଓ ଗଢ଼ା କାଳିନୀ-ଗୁପ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନୁକର୍ମାରେ ତାହାରେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଫ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ।

ଜଣେ ଇଂରାଜି କଲିକତାରେ ଅପଣାର ଅଠବର୍ଷ ବୟସର ବାଳିକା ଉପରେ କଳାକାର ଅପରାଧ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାରୁ ତାହା ଉପରେ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ହାଇକୋର୍ଟରୁ ୧୮ ମାସ କାରାଦଣ୍ଡ ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛି । କଲିକତାର ଆଉ ବାକୀ ଦୁଇହିଁ ।

କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ ଲର୍ଡ ଲିଟନ ସିମଲ ସଦ୍‌ବଚନୁ ମନୋମାତ୍ର କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥକୁ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଫ ସରୁର ଅଛନ୍ତି କି ସିମଲର ଏରୂପ ଦୁର୍ଗତ ହେଲା ବୋଲି କି କଲିକତାରୁ ହେଉଥିବା ବାର୍ଷିକ ପ୍ରସ୍ତାବ ସୁଦ୍ଧା ହେବ ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଫ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବାବୁ ପ୍ରସନ୍ନକୁମାର ସିଂହ ଗୁାସଗୋ ବିପ୍ଳବଦ୍ୟାଳୟରେ ବେଜେକ ବିନ ପାଠ କରି ନ୍ୟାୟ ଓ

ମାନସତତ୍ତ୍ଵରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମନୋବିଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଉପାଧି ପାଇଅଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟାପକ ହେବାର ସାହେବ ବରଷାଛନ୍ତି କି ଅନେ ଯେତେ ଶ୍ରମକୁ ପଢ଼ାଇଅଛୁ ତାହାକ ମଧ୍ୟରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଅତୁଟମ ଶ୍ରମ ଅଟନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳବର ମହାରାଜଙ୍କର ଦେହ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଠିନରୂପେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲା ବନ୍ଧୁ ସେ ଅଭୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିବେ ବୋଲି ସମ୍ଭାବ ସାମ୍ବାଦାଅଛି ।

ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଧନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଏହାଙ୍କର ନାମ ଖୁର୍ଦ୍ଦାଟି ସାହେବ ନବାସ ଅମେରବା ଦେଶ ନିୟୁତ୍ସର୍କ ନଗରରେ ଅଟଇ । ଏହାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି କୋଡ଼ିଏପଦୁ ଟଙ୍କାରୁ ଉଣା ନୁହଇ ଓ ତାହା ସମସ୍ତ ସେ ସ୍ଵୟଂ ଉପାର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଏହାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଅୟ ଏକଶତକୋଟି ଅର୍ଥାତ୍ ଏକପଦୁ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସନ ୧୮୭୦ ମସିହାରେ ଏମହାଶୟ ଉକ୍ତ ନଗରକୁ ଆସିଲେ ତେତେବେଳେ ଏହାଙ୍କଠାରେ କିଛି ନ ଥିଲା ନେବନ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଚାରଣା ସହଜ ଦେଖି ଆସିଥିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ପଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକ ସ୍ଵରୂପ ନିୟୁତ୍ସର୍କ ଥିଲେ ତହିଁରେ କିଛି ଲାଭ ନ ଦେଖିବାରୁ ବାଣିଜ୍ୟରେ ମତ୍ତ ବଳାଇଲେ । ଏହାଙ୍କ ଘର ଭଲଜମି ମା ୨୦ ଶ ଅଟଇ । ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ଵାରା କପରି ଧନଲାଭ ହୁଅଇ ଲୋକେ ଏଥିରୁ କଲନା କରନ୍ତି ।

## ମୂଲ୍ୟପାଠ ।

ବାବୁ ପ୍ରାଣନାଥ ଦତ୍ତ ସାଜପଡ଼ା ବଙ୍ଗାପୁ ୪ ୨୦

## ବିଜ୍ଞାପନ ।

× ବିଜ୍ଞାପନମାତ୍ର ବୃତ୍ତ ବୃତ୍ତୋକସୁଦ୍ଧ ଅଭି ଏବଂ ଉପା ହେଉଅଛି ଏହୁମାତ୍ର ଦେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରିବ ।

ବୋଧୋଦୟ ଶ୍ରୀ ଗେଶ ହୋଇଅଛି ଯାହାଙ୍କର ଏ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି ବ୍ୟବ ପ୍ରକ୍ରିୟାକର୍ମକ ଯଥାଲୟରେ ଉକ୍ତ କଲେ ପାଇବେ ।

ତା ୧୪ ରାଜ ଜୁନ } ଶ୍ରୀ ବୋଧୋଦୟର ସ୍ଵ  
ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା } ସେକ୍ଟରୀ

ଏହି ଉତ୍କଳପାଠିକା ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି ବାବୁଙ୍କର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକର୍ମାଳୟ ଯଥାଲୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଚ୍ଛୁରିତ ହେଲା ।



# ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

## ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୧୩

ସମ୍ବାଦ

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ୧୯୧୩ ମସିହା । ମୁ । ଅପ୍ତାଳ ଦିନ ୧୯୧୩ ମସିହା ୧୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯୧୩

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୫  
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୫  
ମସୂଲ୍ୟରେ ଜାକମାସୁଲ ୪୫

ଅମୈମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟର ସହଜ ଡେ-  
ଲିନିଆରେ ପାଠ କଲୁ ଯେ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ଡକଲେ,  
ଏଲି, ହଲି ସାହେବ ମାନବଲୀଳା ଶେଷ କର  
ଅଛନ୍ତି । ବେଉଁ ଭାରିଖରେ ଏ ଗୋବୀନ୍ଦ  
ଘଟଣା ହେଲ ଭାବି ବୁଝି କଣ ନାହିଁ । କିଲ-  
ଭର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକାମାନଙ୍କରୁ ଏ କଥା ସମ୍ପାଦକ  
ଗୋରୁ କର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।  
ହିଲି ସାହେବଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାବାସିନୀମାନେ ବିଶେଷରେ  
ବଞ୍ଚକ ଜଳର ଲୋକେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣନ୍ତି  
ଓ ସେ ଯେତେବାର ଏଠାରେ ହାଜିମ ହୋଇ-  
ଥିଲେ ସମସ୍ତକର୍ମରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ କରୁଥିଲେ  
ଭାବିକ ପର ପତ୍ରିକା, ସାମ୍ବାଦକ ଓ କହୁ,  
ଇଂରାଜି ହାକିମରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ସତଗୁରୁର  
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଭାବିକ ଅକାଳମୃ-  
ତ୍ୟୁରେ ଓଡ଼ିଶାବାସିକର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନପ୍ରାପ  
ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଦୈବୀ ବୃତ୍ତ୍ୟମାକୁ ବଳ  
ବାହାର ଅଛି ମାତ୍ର ବଳପ୍ରଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତ  
ବୃତ୍ତ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତମ  
ହାକିମଙ୍କୁ ସେମାନେ ହସର କରିଲେ ।

ପୁରୁଷ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛି ଯେ ଚଳଇ ମାସ  
ତା ୧୯ ଉତ୍କଳ ଗୁଣକାର ସକାଳ ୯ ଘଣ୍ଟା ସମ  
ୟରେ ଅପସର ଭର ପୂର୍ବ ଫିଟିଲ ଓ ନବ-  
ଯୌବନ ଦର୍ଶନ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ୯ ଘଣ୍ଟା  
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ହେଲା । ୧୦।୩୦ ହଜାର  
ସାଧା କମା ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ଅ-

ଲୋଗରେ ଦର୍ଶନ ଲାଭ କଲେ । କୌଣସି ପୁ-  
ରୁଷ ନାହିଁ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଓ  
ପୁଲିସ ଗୁରୁମତ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇ ଯାହାକୁ ଦର୍ଶନ  
କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ଦିନ ମେଘା ଓ ଗାଈଲ  
ହୋଇଥିବାରୁ ଦର୍ଶନର ଅଧିକ ପୁଣ୍ୟ  
ହୋଇଥିଲା । ସତ୍ୟ ଅପଣା ନଅର ମଧ୍ୟରୁ  
କାହାର ନାହାନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ବର୍ଷା ହୋ-  
ଇଅଛି ଓ ସେ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରାଣ ଶାନ୍ତି  
ଅଛି, ଇଥର ଓରୁତା ଏକାବେଳେ ଅଦୃଶ୍ୟ  
ନ ହୋଇ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ  
କରୁଅଛି । ସେଠା ବଲେହର ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ମାନ-  
ସନ ସାହେବ କନ୍ଦୋବସୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଫଳକରେ  
ଗୋରୁଧାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଠାମ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ  
ଫେରି ଆସିବେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଭାରିତାଳଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅତି-  
ଅଛି ଯେ ସେଠାର ଜଣେ ବରଗାମ୍ବି ଗୁରୁର  
ଏକଗଣ୍ଠ ଘୁରୁ ନଳବଳ ବ ହାତରେ ନେଇ  
ରାଜସଭା ବସିଥିବା ସମୟରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରବେଶ  
କରି ନୂତନ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ମିଥରାସାଗଙ୍କ ସମ୍ମୁ-  
ଖରେ ହୋସେନ ଯାବା ଓ ରାଜପ ଯାବା ମନ୍ତ୍ରି-  
ମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁପାର ମାର ପକାଇଲା ଇହ  
ଉତ୍ତାରୁ ସାମୁଦ୍ରିକ କିଶରର ମନ୍ତ୍ରୀକୁ ଅତି  
କଠିନରୂପେ ଅପାତ କର ଓ ପ୍ରଧାନ  
ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଜଣେ ଗଣ୍ଠର ରକ୍ଷକର ପ୍ରାଣ  
ନେଇ ପଳାଇବା ବେଳେ ଧନୁ ପଡ଼ିଲା । ଚଳଇ

ମାସ ତା ୧୯ ଉତ୍କଳ ଗୁଣକାର ସକାଳ ୯ ଘଣ୍ଟା  
ଅଛି ବନ୍ଧୁ କଣାଯାଏ ଯେ ଉକ୍ତ ବରଗାମ୍ବି  
ଗୁରୁର କୌଣସି ଗୁରୁବ୍ରୋହ୍ମ ଗୁଣରେ ଏକମ  
କରି ନାହିଁ ସେ କେବଳ ହୋସେନ ଯାବା  
ପ୍ରାଣ ନେବାପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦ ସାଧୁ ବାକୁ ମାନସ  
ରଖିଥିଲା ଓ ଅଭିଭାଷା କରୁ ବାଧା ହୋଇ  
ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ କରୁଅଛି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର  
ନାମ ହସେନ ଅଟେ । ଗିରିପ୍ରାଣ ହେବା  
ସଙ୍ଗେ କାହାର ବଂଶ ହୋଇ ଭାବିକୁ  
ଫାରି ଦିଅଗଲା ।

ଏକର୍ଷ ଏକାବେଳେ ମା ୨।୮ ମାସ  
ବୃତ୍ତି ବନ ହେବାରୁ ଲୋକେ ଭାତର ଥିଲେ  
କିନ୍ତୁ ଗଜପ୍ରାଦରୁ ମୌସୁମୀ ବର୍ଷା ଅରମ୍ଭ  
ହେବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନନ୍ଦ ଜନ୍ମୁଅଛି । ଏଥର  
ବର୍ଷାର ମୌସୁମ ଚଳଇମାସ ତା ୧୯ ଉତ୍କଳ  
ସୋମବାର ବେଳ ୯ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ  
କମ୍ପେଇଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଲା । ସେଠାରେ  
କଡ଼ ବଜାସ ସହଜ ହୁଡ଼ୁ ପ୍ରଳୟପର ବର୍ଷା  
ହେଲା । ମାତ୍ର ମେଘ ସଙ୍ଗରେ ଉଡ଼ିଯିବ ଓ  
ବଜୁଲ ଥିଲା ନାହିଁ । ଏହି ମୌସୁମ କଲକତ୍ତାରେ  
ଚଳଇମାସ ତା ୧୯ ଉତ୍କଳରେ ଏହି ଗୁଣରେ  
ପ୍ରବେଶ ହେଲା କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ ବର୍ଷା ଓ  
ଘଡ଼ଘଡ଼ ଓ ବଜୁଲ ଅଧିକ ଥିଲା । ଏପ୍ରଦେଶର  
ବର୍ଷାକାଳର ମୌସୁମୀ ମେଘ କମ୍ପେଇ ଅତି  
ଅସର ଓ କମ୍ପେଇରେ ଯେଉଁଠି ନୌସମ



ଅରମ୍ଭ ହୁଅଇ ଚିହ୍ନ ରଚୁର୍ଥକରେ କଟକରେ ଓ ଷଷ୍ଠଦିନେ କଲକତାରେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାର ନିୟମ ଅଛି ଏ ଦେଶ ଏଠାର ଜମିଦାରୀ ସାହେବ ଗତ ସପ୍ତାହକ ଶୁଭୁଦୀର ଦିନ ମେଘ ବର୍ଷିବାର କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର ସେଦିନ ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ସେମନ୍ତ କଲକତା ଭେମନ୍ତ ଚଟକରେ ସତ ଶତକାର ବନଠାରୁ ପ୍ରକୃତ ବର୍ଷାକାଳର ମେଘ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ଓ ସେ ଦିନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ବର୍ଷା ହେଉଅଛି । ବର୍ଷା ହେବାରେ ଗୃହିମାନଙ୍କର ଅନନ ହୋଇଅଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ନିତ୍ୟ ବର୍ଷା ହେବା ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷିପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ହୋଇ ନାହିଁ । ବାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଥରେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ର ଅବଧିକୁଣା ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ବର୍ଷା ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୃହିଣୀ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଗୁଣା ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ ଭଲଗତ୍ତ ଉଠି ନାହିଁ ଓ ସାଧାରଣରେ ଧାନକଳ ସବୁକୁ ଗୁଣ୍ଡିଲେ ଅଷାଡ଼ମାସର ବଲପର ବଣ୍ଟ ନାହିଁ । ଗରମାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତୁ ଓ ହୁକ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏତେବେଳେ ଏକ ପାଣିପାଁ ହୁଡ଼ ନ ହୋଇ ଉତ୍ତ ବର୍ଷା ହେବାରୁ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଏବର୍ଷର ବର୍ଷା ଗୁଣ୍ଡିଲି ଯାନ୍ତିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କଡ଼ ଶୁଭକର ହୋଇଅଛି କାରଣ ଅଧିକାଂଶ ଯାଣି ବାହାର ଗଲା ଉତ୍ତରୁ ନଦୀରେ ପାଣି ପଡ଼ିବାର ଦେଖା ନାହିଁ । ମାଛଞ୍ଚେଟ ସାହେବ ଏବର୍ଷଠିର ମାସୁଲରୁ ବହୁତ ହେଲେ । ଫେରନ୍ତି ଯାଣି ମାନଙ୍କୁ କେମନ୍ତ ସୁକଳରେ ପାରି କର ଦେବେ ତାହା ଦେଖିବାରେ ଆସିଲେ ତାମ ବନୋବସୁର ମହଲ ଜଗାପଡ଼ ।

ପୃଥୁଅଣ ।

ପୃଥୁଅଣ କାଗଜ ଦାଗଲ କରିବା ଦାୟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସକାଶେ କାଲେଣ୍ଡରର ଜମିଦାରମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରେ ଅବେଦନ କରି ଥିବାର ପୁଣ୍ୟ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ଚିହ୍ନର ବିପ୍ ବିନ ଉତ୍ତାରେ କଟକ ଜିଲାର ଜମିଦାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ ପ ଏକ ଅବେଦନପତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ପଠାଇଲେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଅବେଦନପତ୍ର ଲେଖିତ ଅପତ୍ତିସବୁ ପ୍ରତି ବୋର୍ଡ଼ ଓ ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କର ମତାମତ ଗୃହଣେ । ସେମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କର ଦୁଇ ଏକ ଅପତ୍ତି ଚିହ୍ନ ଅତି ସବୁ ଅପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ

ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଲାଗୁକାଳ ବାହାଲ ଓ ଗାଗିର ବାହାଲର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବାଗଜ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରେ ନ ଥିବାରୁ ନ ୨ ଓ ୨ ମୂର ନଦ୍ଦା ରହଣ କରିବା ଓ ଅତି ନଦ୍ଦାଗବର୍ଣ୍ଣରେ କରବ ନମୂର ନିମ୍ନେ ଗୃହବର୍ଷରେ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଏସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେ ମାମାଂସା କଲେ ଚିହ୍ନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମ୍ନେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । ଯଥା;—

ଅବେଦନକାରୀଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରଧାନ ଅପତ୍ତି ପକ୍ଷରେ ବୋର୍ଡ଼ ବିରୁଦ୍ଧ କରି ଚିହ୍ନର ପ୍ରଭୃତ୍ତିର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଅପତ୍ତି ହେବଳ ଜନାଜାତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ନହେ ପୃଥୁଅଣ ପ୍ରଥା ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳ କରିବା ପକ୍ଷରେ ଅଟଇ । ସେମାନେ କୋଲକ୍ତି ଯେ ପୃଥୁଅଣ ଅଇନ ଚାରୁସାୟୀ ବନୋବସୁ ପ୍ରଦେଶରେ ରହଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚଳ ନ ହେବାର ୧୮୫୯ ମସିହାରେ ଅନୁଭବ ହାକିମଜାହା ସ୍ଥିର ହୋଇ ସେଥିର ପୂର୍ବନିୟମାବଳୀ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କର ୧୮୫୯ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୧୩ ରିପର ଅଇନମୁଖରେ ରହିତ ହୋଇ ଅଛି ।

ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କର ଅଇନ ରହିତ ବିଷୟର ଅପତ୍ତି ରୁମମଲକ ଅଟେ ବାସ୍ତବରେ ସେ ଅଇନ ବଜାଦେଶରେ ରହିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ରହିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଜାଲର ଅବସ୍ଥା ଓଡ଼ିଶାରୁ ପୃଥକ ଅଟେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ପଟ୍ଟିଅଣ୍ଟ କାଗଜ ଦାଗଲ ନ କରିବା ବିଷୟରେ ବୋର୍ଡ଼ ୧୮୫୯ ମସିହାରେ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିବାର ସତ୍ୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରୁ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଅଛି ଓ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବଙ୍କର ହିତ୍ତବୋଧ ହେଉଅଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଟ୍ଟିଅଣ୍ଟ କାଗଜ ଦାଗଲ କରିବାର ଅତି ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏଥିରେ ସରକାର ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଜା ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷ ଲାଭ ଅଛି । ଅଏକକ ପୃଥୁଅଣ ନିୟମାବଳୀ ଓ ସେ ପକ୍ଷରେ ଯେ ଉପଦେଶମାନ ବୋର୍ଡ଼ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ପ୍ରଭୃତ୍ତି ହୋଇଅଛି ସେ ସବୁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ରହିତ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କର ଦାହ୍ତା ଏହି ଯେ

ପୃଥୁଅଣ ଲେକ୍ଚୁରା ଓ ନଦ୍ଦାଗ ଦାଗମସବୁ ଏପରି ହେବ ବ ଯେପରି ସେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କର ଅଧିକ କଷ୍ଟ ନ ହେବ ଅତିଏକ ବୋର୍ଡ଼ର ମେମ୍ବର ସାହେବ ନ ୨ ଓ ୨ ମୂର ନଦ୍ଦା ଉଠାଇ ଦେବା ଓ ଅନ୍ୟ ନଦ୍ଦାଗବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସକାଶେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେବାର ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ମନୋନୀତ କରିଛନ୍ତି । ସେ ବଜଳ ନଦ୍ଦାରେ ଅତି ବିଚ୍ଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ କ ନା ଏଥିର ବିରୁଦ୍ଧ ରିପୋର୍ଟରେ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁ ଜମିଦାର କାଗଜ ପତ୍ର ଠିକ ରହିଥିବ ସେ ନଦ୍ଦାଗ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦେଇ ପାରବ ଓ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିର କେତେ ଭେଷ୍ଟା କରିଥିବାର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ବୋଧ ନ କରିଛନ୍ତି । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସାଧ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଅସାଧ୍ୟ ବୋଲି ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ସେନା କରି ନ ପାରନ୍ତି ।

ଏହି ପକ୍ଷରେ ପୃଥୁଅଣ କାଗଜ ଦାଗଲ ବିଷୟ ଗଣ୍ଡି ପାଇଲା । ଲାଗୁକାଳ ଲେଖା ଓ କାଗଜର ଜମିର ନ ୨ ଓ ୨ ମୂର ନଦ୍ଦା ଯେ ରହିତ ହେଲ ଏଥିରେ ଜମିଦାରମାନେ କେତେକ କଷ୍ଟ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ସୁଖର ବିଷୟ । ମାତ୍ର ନ ୨, ୨ ଓ ୨ ମୂର ନଦ୍ଦାରେ ଜମିର କରବ ନମୂର ଦେବାରେ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚା ପଡ଼ିବ । ସମସ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରେ ବନୋବସୁର କାଗଜ ନାହିଁ ଓ ବନୋବସୁ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଅଛି ଓ କେଉଁ ରଏଲ କେଉଁ ଜମି ଧର ଅଛି ଚିହ୍ନର ବିଚ୍ଛି ଠିକଣା ନାହିଁ । ଜରିବ ନମୂର ଦେବାପାଇଁ ଅତି ଥରେ ଜରିବ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏଥିରେ କେତେ କଷ୍ଟ ଓ ଖର୍ଚ୍ଚା ହେବ ସବଜରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇ ପାରେ । ଅବେଦନକାରୀମାନେ ଏହା ବାହାଲରୂପେ ଜଣାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଚିହ୍ନ ପ୍ରତି ବିଚ୍ଛିତ ବିବେଚନା କରି ନାହାନ୍ତି ତାହା ପୂରଣ କରିବାପାଇଁ ଯେ ବେବଳ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ତାହା ଲାଭ ନାହିଁ ଯାହା କେଉଁ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଅବା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ନଦ୍ଦାଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପକ୍ଷରେ ରିପୋର୍ଟରେ ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ ଏଥିକୁ ଜମିଦାରମାନେ



କରିବ ନମୁର ଦେବାର ପ୍ରକୃତ ଚେଷ୍ଟା କରି ଉହିଁରେ ଯେ କଣ୍ଠ ଅନୁଭବ ହୁଏ ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ଜଣାଇଲେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୋଇପାରେ । ଭାରତୀ ନିକମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଦାଖଲ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗର୍ଜା ପତକ ଦେଖିଲେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କାଗଜ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଦେଲେ ଯେ କେତେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଖର୍ଚ୍ଚା ପଡ଼େ ଏହା ବାହାରକୁ ଅବଦାନ ନାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଗର୍ଜା ବା ରାସନ ନିବାରଣ କରି ବାର ସହଜ କଥା ନୁହେଁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶନର ସାହେବ ଏଥିର ବି ଉପାୟ କରିବେ ଓ ତାହା ଦେଖିବୁର ଯଦିକ ହେବ ଦେଖିବାରେ ଆସିବ ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯେଉଁ ସକଳ କମିଶନରେ ବିଚାରବସ୍ତୁ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେ କମିଶନର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ଵ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଗର୍ଜା ଓ ଲୋଗସ୍ତୁକ୍ତ ଦର୍ଶାଇବା ନ୍ୟାୟ ଓ ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧି ନୁହେଁ ।

### ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କର କମିଶନର ଇନିମାସର କୁଣ୍ଡା ନିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । ଗାଗରକ ଅସୁସ୍ଥତା ଏଥିର କାରଣ ବୋଧ ହୁଅଇ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିନୟ ସାହେବ ହଜିବନ ଦେଲ ଯାହାର ଥିବା ବାସ୍ତୁସମ୍ପର୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦଳାସରକୁ ତୁମଣ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରା କରୁ ଗାପ୍ର ସକଳ ହୋଇ ଫେରି ଆସିବେ ।

ବାବୁ କଲକତ୍ତା ଯାଏ ଗୋରାଆର ସର୍ ଡେ-ପୁଟା ପଦରେ ଏକଟି ହୋଇ ଯାଉଅଛନ୍ତି । କମିଶନର ସାହେବଙ୍କର ଅନ୍ଧ କଣ୍ଠ ଓ ଉପା ଉତ୍ତମପ ଯାଜଲ ସୁଖର ବସୟ ଅଟଇ ।

ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ଦର୍ପଣରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଅବଧ ଉତ୍ତମରୂପେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ଓଲଟିଆର ଉତ୍ତମ ଲାଗିଅଛି ।

ଏକଲ ଅନୁଗତ ମାହାକାରେ ବାବୁ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ମୋଡ଼କ ସେନଙ୍କ ଘରୁ ନଗଦ ଓ ଅଳଙ୍କାରୀକ ୪ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର ଶ୍ରେଣୀ ଯାଇଅଛି । ଏକମାସ ହେଲେ ସୁଲଭ ଏଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ବହୁ ବୃତ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ ଶ୍ରୀ-

ମରେ ଅନେକ ମଦ୍ୟ ଓ ଶ୍ରେରର ବଳ ଅଛନ୍ତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରାୟ ନିଜମ ହୁଏ ଉତ୍ତମ ବୃତ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ପାଞ୍ଚଧର ହୋଇଅଛି କାହିଁରେ ପୁଲିସ କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ; ଅନୁମାନେ ଏକସପ୍ତ ଏଥିପୁର୍ବେ ଲେଖୁଥିଲୁ ବିନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଉହିଁପତ ଦୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନେ ମେଜଷ୍ଟର ଓ ପୁଲିସ ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛୁ ଯେ ସେଠା ଶ୍ରେରଙ୍କ ଦମନାର୍ଥେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବିଦେଶ ଉପାୟ କରୁନ୍ତୁ ।

ଗଜ କେସ୍ ଦ ୨୦ ନେ ତାହା ନଗରରେ ଅସମାନ ଜାଗରେ ବୁଝିଧର୍ମ ମତେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହୋଇଅଛି । ବରର ନାମ ବାବୁ ଅମ୍ବି-କାଚରଣ ସେନ ଜାଗରେ ଦୈତ୍ୟ ବିବାସ ମାଣିକଗଞ୍ଜ ବସ୍ତୁ ବ ୨୪ ଶ କୁଷ୍ଠନଗର କା-ଲେକର ରସାୟନ ବିଦ୍ୟାର ଆଧ୍ୟାପକ । କନ୍ୟାର ନାମ ସୁଦକ୍ଷିଣା ଦେବୀ ଜାଗରେ କୁଳୀନ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବସ୍ତୁ ବ ୧୭ ଶ ବିବାସ ବିକ୍ରମପୁର ତାହା ହି ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ । ଏ ବିବାହରେ ସେଠାର ସକଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ବାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ର ମିତ୍ର ପୌରପତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଦୁର୍ଗଲୀର ଡାକ୍ତର ସାହେବ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଶୁଭର ଘୋଷରେ ସମସ୍ତେ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତମ ଡେଲନିୟୁସ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବି ଜଣେ ଚାକିରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଚର୍ମର ସୁତା ନିର୍ମାଣ କରି ପିଲିକାରୁ କେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କରିଛୁ ହୋଇ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ବି ଅବ୍ୟାଧି ଚର୍ମ ସବୁ ଏକାକାର ସଦୃଶ ପାପ୍ର ହେବା ପ୍ରକ୍ରେ ଏକପ୍ରକାର କରିବା ଉଚିତ ନୁହଇ । ବିଦେଶରେ ସୁକାଶର ଦେହର ଅଂଶକୁ ଅପଣା ସୁବିଧା ସଦାଗେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସୁଗ୍ରବର ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ଏଥିରେ ଅବଜାର ଓ ଘଣ୍ଟା ଲକ୍ଷିତ ହୁଅଇ । ଏଥିକୁ ସମ୍ପାଦକ ପଶୁଅଛନ୍ତି ଅପ-ଣା ହିତ ସଦାଗେ ଜଣେ ଗର୍ଜିତ ମନୁଷ୍ୟଦେହର ଏକାଂଶ ବ୍ୟବହାର କରିବାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ସେପରି ଅଂଶ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବି ଅଧିକ ପାପ ହେବ । ଯାହାକର ମନୁଷ୍ୟତା ଅଛି ସେ ମାନେ ଅପେ ଜୀବିତ ମନୁଷ୍ୟର କଥା ଭାବନ୍ତୁ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଯୁବରାଜଙ୍କ ସହଜ ବିଲଭରୁ ଆସିଥିବା ବିଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟେକମାନେ ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇ ଗଣିଏ ୨ ପୁସ୍ତକ ଭାରତନର୍ଷ ବିଷୟରେ ବାହାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ।

ଶୁଭର ପ୍ରସକ ବାହାରବାର ସମ୍ପାଦ ଆସିଅଛି । ବିଏ ବି ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଶୁଣିବାରେ ଆସିବ ।

ମିରର ନାମକ ପତ୍ରିକାରେ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ମଗନ୍ତ ନିକଟ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ପାତା ଉପ-ଦ୍ରୁବ ନିବାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠା ନିବାସି ମାନେ ତର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରି ନିଜ୍ୟ ଗ୍ରାମର ଶୁଭାଥାତେ ବୁଲି ବୁଲୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ଥିବା ଦେଖିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏହା ଦେଖି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସକୀର୍ତ୍ତନ ମାନ ଗାୟନ ପୂର୍ବକ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରିବାରୁ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଉହିଁରେ ଏମନ୍ତ ମୋହିତ ହେଲେ ଯେ ହୁକୁମାନେ ହରିସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଏକା-ଦେଲକେ ପରିଚାଳନା କଲେ । ଏକେଶ୍ଵର ଉପା-ସକାର ମହତ୍ତ୍ଵ ଏମନ୍ତ ଯେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେବନରୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ସଦାଗେ ଯୁକ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ା ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

### ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ସମାପ୍ତେଷୁ ।

ମହାଶୟ !

ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେଖିବ ପଞ୍ଜି ଅସଂଖ୍ୟ ଜଗତବିଖ୍ୟାତ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରାକ ଦାନ କରି ତରକାଧିକ କରିବା ହେବେ ।

ଏହି ନଗରରେ ଅଧିକ ଜଳେ 'ଗାଜଲ-ଷଷ୍ଠି' ନାମକ ଯାଣ ହୋଇଥିଲା । ଉହିଁରେ କୁମ୍ଭୀ (ଦୈତ୍ୟ) ଓ କଂସାବିଦ୍ୟୁକାର (ଖରୁଡ଼ା) ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକାର ବିବାଦରେ ଉକ୍ତ ଯାଣି ଏମନ୍ତ ମନୋହର ହୋଇଥିଲା ଯେ, ତାହା ପଦରେ କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ପୁଣି ଅତି କେବେ ହୋଇବ ନାହିଁ ଏପରି ଜନରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ଯାଣି ଶୁଭର ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ହୋ-ଇଥିଲା ପ୍ରଥମ ଚୁରୁଗ୍ର ଜରୁଡ଼ାମାନେ କରିଥି-ଲେ ପୁଣି ଗେଷ ଚୁରୁଗ୍ରରେ କୁମ୍ଭୀମାନଙ୍କର ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଯାଣ ଛାଡ଼ିବ ଉପରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ଏହି ମହୋତ୍ସବ ଦର୍ଶନାର୍ଥେ ପ୍ରାୟ ଶୁଭରଲୋକ ଲୋକ ଏକସିତ ହୋଇ-ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଶୁଭର ଯାଣ ଏହି ଉପବର ଧୁମଧାମରେ ଏହି ନଗର ପ୍ରାୟ ତମ୍ପି ଗଲ୍ ପରି ହୋଇଲା । ଉପୁଥିଲା ଯେ ଦେଲିଟି ଏ-ଡେକଡ଼ ଯାଣରେ କୌଣସି ଅପଦ କାହାରୁ ସମ୍ଭବ ପାରେ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପାଦପ୍ର ଏ ଦହଜ ବିବାହ ଉପବର ସୁରୁଗାର୍ଥେ ଏହି



ଯାହା ହୋଇବାରୁ କୌଣସି ଅପଦ ଘଟି ନାହିଁ ।  
 ଏଥିରେ ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କରୁ କିସେ-  
 ବସଣ ଓ ପରଦେଶ ଦେଖାଗଲା ମାତ୍ର ଚୁକ୍ତିର  
 କିସୟ ଏହି ଯେ,—

ଯାହାର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷରେ ଏକଦା କି  
 ପୁଲିସ୍ ସମୟରେ ଏଠା “କୋମିଶନେଟର  
 ସମାଜ” ସମ୍ପର୍କୀୟ ସଭ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଜନଜଣ  
 ଓ ଘୋଲିସ କନ୍ସ୍ଟେବଲ ନୁଇ ଜନଜଣ ଦିଗି  
 ଯାହାଯାହ ଗ୍ରମଣ କରି ଦେଖିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ  
 ଚୁକ୍ତିରୁ ହୋଇ ଏକ ତାଡ଼ ଦୋକାନ ଠାରେ  
 ହାକୁଡ଼ଲେ । ଦୋକାନ ଘାର ବନ ହୋଇଥି-  
 ବାର ଦେଖି ବାବୁମାନେ ଘାରକୁ ଗଣାକେତେ  
 ଯାତଦାଉ କରି ଦେଲେ, ତହିଁରେ ଦୋକାନ-  
 ରେ ନିପ୍ରା କରୁଥିବା ଏକ ବାଳକ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରସା  
 ହୋଇ ବାବୁଘାର ଦେଇ ବାବୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ  
 ପିତାଙ୍କଠେ ଲଗାଇ ଅସିଲ । ଏମନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ  
 ଉକ୍ତ ବାବୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ନିଗାନ୍ତେ-  
 ଥକ ବାବୁ ଉକ୍ତ ପଠାଣମୋକା ଉପରେ ବ୍ୟାଜ  
 ହୋଇ ବାଧା ସୃଷ୍ଟିକେତେ କିଛି ଦେଇ ତାହା  
 ଚୁକ୍ତିରୁ ପିତାଙ୍କଠେ ଛୁଟାଇ ଦେଇ ଦେଲେ,  
 “ତୁ ବେକୁଫ୍ ହାମର ସାମନେ ଚାଲିବାକୋ  
 ଅତାବେ?” ଏଥିରେ ପଠାଣମୋକା “ମାର-  
 ଦାଲେହୋ” ବୋଲି ରାଜି ପକାଇଲ । ବାଳ-  
 କର ଗେବନ ଶୁଣି ରାଜପାଞ୍ଚ ପଠାଣ ପଦୁଷ୍ଟ  
 ଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ପୁଲିସ କନ୍ସ୍ଟେ-  
 ବଲମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଅପଣା ପିଅଣା-  
 ଯଣରେ ଦୌଡ଼ି ପଲାଇ ଗଲେ, ବାଳା ପୁଲ-  
 ଜଣକୁ ଥର ପକାଇ ଏମନ୍ତ କୁଟି ଦେଇ ଗଲେ  
 ଯେ ବାବୁଙ୍କର ଚେତାଟି ବୁଡ଼ିଗଲା, ଏଥିରେ  
 ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ସହାଇ ଦେଇ ପଠାଣେ  
 ପଲାଇ ଗଲେ, ବାବୁ ବୁଝିବାଳ ଦମ୍ ନେଇ  
 ଗୋଟିଏ ପଦୁଷ୍ଟିକେ କଲେ, ଅନ୍ୟ ବାବୁଙ୍କୁ  
 ମଧ୍ୟ ବାଧା ସୃଷ୍ଟିକେତେ ହୋଇଗଲା, ବାବୁମାଜ-  
 ଗୋଳଥ ନୁହଁନ୍ତି ଦିନା; ମାତ୍ର ଯାହାଦେଇ କି  
 ଅକମଳ୍ୟ ସମାଜରେ କଲି ଅରମ୍ଭ କରି  
 ଦଅନ୍ତ, ପୁଣି ତହିଁରୁ ଜାତ ଯେଉଁ ଫଳ ତାହା  
 ଉପଗେକ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଛାଡ଼ଣ କରିନ୍ତି । ଅନ୍ୟ  
 ବାବୁ ତହିଁ ଅରଦନ ନିଜ ଗୃହଠାରେ କେ-  
 ତେଗୁଡ଼ାଏ ରଲ୍ଲ ଉପ୍ପାର କରି ପକାଇଲେ,  
 ଶ୍ରାଣାୟ ଯେ ବାବୁ ପୁନଶ୍ଚ ତାହା ସବୁ ପାନ  
 କରି ସହାଇ କହିଲେ ଯେ “ସିଲକ୍ସିକିଦ୍ୟାରେ  
 ଏପରି କରିବାର ବିଧି ଅଟେ” । ବାବୁ ଉକ୍ତ  
 ବିଦ୍ୟାରେ ମଧ୍ୟ ପାରଗ ଅଟନ୍ତି ।

ଅନୁଦାନ ତଳେ ଏଠାକୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହୁ  
 ସାଗୁଜା କିଜେ କରୁଥିଲେ ରାଜାଙ୍କ ଅଗମନ-  
 ରେ ଏଠାର ପ୍ରଧାନ ଶାକମନାନ୍ଦେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ  
 ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ, ରାଜା ଏକ ବିସ୍ତାରିତ  
 ମୈଦାନରେ ଶୁଭି କରି ସେଠାରେ ଏକ  
 ଦୃଷ୍ଟି ଓ ମନୋହର ଶ୍ରମଣିଅ ସହାଇ, ମର୍ଯ୍ୟା-  
 ଦା ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଶକମ୍ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପୁଗ୍-  
 ପିୟ ସାହେବମାନଙ୍କ) ନିକଟକୁ ଅପାଣାର  
 ହାତୀ, ସାଲକ, ଦୁହୁଡ଼ା ଓ ଅଣ୍ଡ ଆଦି ପ୍ରେରଣ  
 କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଗ-  
 ସନାୟ ରାଜା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆମନ୍ତ୍ରଣ ହାକିମମାନଙ୍କୁ  
 ହସ୍ତ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସନରେ ବସାଇ  
 ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ କଲରେ କ୍ଷୁରମାଳା ଲଗାଇ  
 ଦେଲେ । ତାଙ୍କ ମହା ମଧ୍ୟ ଆପଣା କର୍ମରେ  
 ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ପାହେଟି ଆଣିବା-  
 ରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କିଛି ସୂଚି କରି ନାହାନ୍ତି ।  
 ସମସ୍ତେ ବସିଲ ପରେକି ହିବାଣଅଦ ଲଗାଗଲ  
 ଏକ ବେଗ୍ୟା ନିଗର କଣ ଧୂମଧାମ ଲଗିଲ ।  
 ପ୍ରାୟ ଦଶମିନିକଟୁ ଏକ ଯୋଡ଼ା ଦର ଦୁ-  
 ପଶା ଯାଏ ଏତେ ନିତ୍ୟ ହୋଇଗଲା ଯେ  
 କେତେ ବେଗ୍ୟା ଅସିଥିଲେ ତାହାର ସମାର  
 କିଛି ରହଇ ନାହିଁ । ସର୍ବ ସାଧ ହୁଅନ୍ତେ ରାଜା  
 ଉକ୍ତ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରୂପେ ବିଦାୟ  
 କଲେ ।

ଏହୁ ଗୁଜା ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲାର ସବୁ ଗୁଜାମାନ-  
 କଠାରୁ ସୁଗିଷିତ ଓ ସଭ୍ୟ ପରି ଦେଖାଯାଉ  
 ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅଧୀନସ୍ଥ ପ୍ରକାମାନେ ତା  
 କର ପ୍ରତ୍ୟାଳନରେ କୁଗଳରେ ବାଳଯାପନ  
 କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କଡ଼ିତାତ ହୁଳମାନଙ୍କଠାରୁ  
 ତାହାଙ୍କର ଯେଉଁ ଉତ୍ପଦ ତାହା ଅତି ସୁନ୍ଦର  
 ଓ କର୍ମଳ ଓ ଜ୍ଞାନ ପଦ୍ୟ ଅଟଇ ରାଜା ଅପଣା  
 ଗ୍ରାମରେ ଇଂରେଜ ଓ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାଗାର ଏବ  
 ରଞ୍ଜିତରୁମ୍ ( Reading Room ) ଏବ  
 ସରଦାରର ଅନୁମତିରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ୍  
 ( Post office ) ଏ ଅଦି ପ୍ରାପନ କରିଅ-  
 ଛନ୍ତି; ଏଥିରେ ଗୁଜାକର ସଭ୍ୟତା ଓ ପ୍ରକା-  
 ମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ  
 ପାଏ । ମାତ୍ର ବ୍ରଜପୁରରେ କିଜେ କରି ଇଉ-  
 ବେପାୟ ଉଦ୍‌ଲେକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତଣ କରି ସେ-  
 ମାନଙ୍କୁ ବେଗ୍ୟାମାଟ ଦେଖାଇବାରେ ରାଜାଙ୍କର  
 କେଉଁ ସଂକୀର୍ତ୍ତ ସଭ୍ୟତା ଓ ବିବେକତା ପ୍ର-

କାପ ହେଲ ତାହା ଅମ୍ଭେ ସ୍ଥିର କରି ପାରୁ  
 ନାହିଁ ।

କିଶୋର ସଭ୍ୟବାଣୀ	
ଶୁଭାପନ ।	
ଗୁନବାଲି ଏବଂ ବଲକତା	
ଜାହାଜ ।	
ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ବ.ର.ର.ର.	
ଗୁନବାଲି ଓ ବଲକତା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ	
ରୂପେ ଗଜାୟାଜ କରୁଅଛୁ ।	
<p>ଏ ଜାହାଜମାନଙ୍କରେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ          ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା ବରପାରନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତମ ଜାଗା          ମିଳେ ଓ ଏମାନ ନୂତନ ଓ ବଳବାନ୍ ଧୂଆଁ-          ବଳ ଜାହାଜ ଧୂଆରୁ ଏ ଯେ ଚଉଦଦଣ୍ଡା          ଚୁକ୍ତିରେ ବଲକତା ଓ ଗୁନବାଲି ମଧ୍ୟରେ ସିଦ୍ଧା          ଅସିଦ୍ଧା ବରପାରେ ଜାହାଜକୁ ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା          ବରଦା ସକାଶେ ଗୁନବାଲିଠାରେ ଚୁରଖୋଟା          କେଠି (କାଠରଗୁର) ଉତ୍ତର ହୋଇଅଛୁ ଓ          ବେହି ଚୁର କେଠି ପାଗରେ ଜାହାଜ ନିକର          କରେ ସୁତରାଂ ଜାହାଜକୁ ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା ଲଗି          ଗୋଡ଼ରେ ପାଣି ଲଗଇ ନାହିଁ ଏଠାରେ          ଯାହାକ ରହବା ଏବଂ ରାଜି ଖାଇବା ସକାଶେ          କ୍ଷୀଣା ଉତ୍ତମ ବସା ଘରମାନ ଉତ୍ତର ଦେ-          ଅଛନ୍ତି ଜାହାକର ରତା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପଅଟଇ ।</p>	
<p>ଜାହାଜର ସିଦ୍ଧା ଅସିଦ୍ଧା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଉ          ଯାହା ସମ୍ପାଦ ଦରକାର ହେବ ଏକଦା ସାହେ-          ବଙ୍କ ଠାରେ ପଠାଇଲେ ମିଳିପାରବ ।</p>	
<p>ଗୁନବାଲି          ତା. ୧୪ଶ ଡିସେମ୍ବର          ସନ ୧୮୭୭</p>	<p>ମେକଲାନ କ୍ଷୀଣା          ଉଲ୍ଲସୁମ ଲେମ୍ବୁର          ସାହେବ ଏକେଶ</p>
ମୁଲ୍ୟପତ୍ରି ।	
<p>ମହନ୍ତ ଗୁମାଜୁଜପାସ ଚେକାମାଳ          ବକାୟା ୪ ୫ ।</p>	
<p>ମୁକ୍ତି ସିଦ୍ଧା          ବାବୁ ବୌରଜପୁର          " ବିରଥାରମଣି          " କୃଷ୍ଣନୋହନଦୋଷ          " ରଘୁନାଥଦୋଷ</p>	<p>କିଛି ଅଫିସ ୨୫୦          କଟକ ବକାୟା ୪ ୫          " " ୪ ୫          " " ୪ ୫          " " ୪ ୫</p>

ଏହି ଉତ୍କଳପାଠିକା ସହରକଟକ ଦର-  
 ଦାବଜାର କଟକପ୍ରିଂକ୍‌ସନାଳଙ୍କ ସହାୟତାରେ  
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।



# ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭୂ ୧୧୭  
୧୨୨୫୩

ଭାରତୀୟ କୁଳର ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୁ । ଅପ୍ତାଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ଶକବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୫୫୯  
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟିଏ  
ମଫସଲପାଲ ଡାକମାସୁଲ ୫୧୫୪

ବୋରଧା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକଗର-  
ରେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷତ୍ର ଦରବାର ହୋଇଥିଲା ।  
ପୁରୀର କଲେକ୍ଟର ମାଜୁସନୁ ସାହେବ ଓ  
ବୋରଧାର ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସୁକ୍ତ  
କମିଶନର ସାହେବ ଡକାଇ ଅପଣା କୋଠି-  
ଠାରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରତି କରୁ-  
ଥିଲେ । କି ନିୟମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ତାହା  
ପ୍ରକାଶ ହେବାର ନୁହଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସବୁ  
ଦେଖାଦେଖି ମାସ ବୋରଧାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ  
ଏକେ ଅଡ଼ମ୍ବର ଦେଶ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି  
ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର  
କିଛି ବନ୍ଦୋବସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନର  
କମିଶନରଙ୍କ ମନୋମତ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ  
ତାହା ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ କମି-  
ଶନର ଆଜ୍ଞା ହୁଅନ୍ତା ସମର ମୋଫସଲରେ  
ଏକେ ଅଡ଼ମ୍ବର ପ୍ରୟୋଗ କି ଅଛି ?

ଏ ବର୍ଷ ପୁରୀରେ ରଥଯାତ୍ରା ପର୍ବ ଅଳ୍ପ  
ସମାପ୍ତହେବେ କିନ୍ତା ହୋଇଥିବାର ଜଣା-  
ଯାଏ । ଏସମ୍ବନ୍ଧେ ଯେମନ୍ତ ଦାଟ ଦାଟ ଶୁଣିଲେ  
ଅଳ୍ପ ଓ ଦର୍ଶିଷ୍ଟ ଦା ମାରତ୍ୟୁ ନ ଥିଲେ ତତ୍-  
ରେ ଅଧିକ ଯାତ୍ରା ଅଧିକାର ସହଜରେ ଅନୁ-  
ମାନ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ପୁରୀରୁ ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ  
ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷ ଯାତ୍ରା ସଂଖ୍ୟା  
କମ୍ପା ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରାସୁ ୩୦,୦୦୦ ଯାତ୍ରୀ  
ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଦିନ ସେଠାରେ ଠୁଳ ହୋଇଥିଲେ

ଓ ସମସ୍ତେ ସହଜରେ ଦର୍ଶନ ଲାଭିଅଛନ୍ତି  
କୌଣସି ଦର୍ଦ୍ଦାଦା ଦାଟି ନାହିଁ ଓ ଓକଇଠର  
ଉପକ୍ରମ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ବର୍ଷାପେକ୍ଷା ଅନେକ  
ଉଣା ଅଛି ।

ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଦିନ ଅପରାହ୍ଣ ୯ ଘଣ୍ଟା ସମୟ-  
ରେ ସହକ୍ଷିପ୍ତେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଗୁଣ୍ଡ-  
ଦା ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଠାକୁରମାନେ ରଥରେ  
ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେ ଦିନ ରଥ ସେହିଠାରେ  
ଥିଲା ।

ଅରଦିନ ସକାଳବେଳେ କଲକତ୍ତା ଓ  
ଅପରାହ୍ଣବେଳେ ସୁଭଦ୍ରା ରଥ ଅଧିକ ଦାଟ  
ଯାଏ ଯାହା ହୋଇଗଲା ।

ପୁରୀର ରାଜା ଗଡ଼ଗଡ଼ରେ ତିନି ସମାଗ୍ନେ  
ଦେଶ କୁଲୁଥିଲେ ।

ତା ୨୫ ରାଜା ହୋମବାର କଲକତ୍ତା ଓ  
ତା ୨୬ ରାଜା ମଙ୍ଗଳବାର ସୁଭଦ୍ରା ରଥମାନ  
ଗୁଣ୍ଡିଚାମଣ୍ଡପରେ ସହଜୁଲ । ତା ୨୭ ରାଜା ମଙ୍ଗ-  
ଳବାର ସକାଳବେଳେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ ମାଜୁ-  
ରୀନା ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧି ଅପରାହ୍ଣକାଳରେ  
ଗୁଣ୍ଡିଚାମଣ୍ଡପରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା । ଅର୍ଦ୍ଧଗଣ୍ଡ-  
ରେ ସହକ୍ଷିପ୍ତେ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଗୁଣ୍ଡ ଗେଷ  
ହେବାକାଳରେ ଠାକୁରମାନେ ଗୁଣ୍ଡିଚାମଣ୍ଡପର  
ଓହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ ଯେ ଦିନ ହେ-  
ଶପଥମା ଥିଲା ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରଣୀ ବହୁଜନ୍ମରେ  
ଅଧି ଠାକୁରଙ୍କୁ ଫେରାଇ ନେବାର ଚେଷ୍ଟା

କଲେ ମାତ୍ର ସଫଳ ନ ହେବାରୁ ରଥରୁ ଗଣ୍ଡେ  
ଭାଙ୍ଗି ନେଇ କୋପ କର ଚାଲିଗଲେ ।

ଯାତ୍ରୀମାନେ ବେ ବାହାର ଅଧିଲେଖି ହୁଇ  
ଏକ ହଜାର ମାତ୍ର ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ଷା  
ଅଧି ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରରେ  
ଅନୁଲୋକ ହେଉଅଛି ।

ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ କୌଣସି ବନ୍ଦୁ ଠାରୁ ଓଲଟ-  
ଠାରେଗର ଅଭିନବ ଚିତ୍ରଣା ସମ୍ପର୍କୀୟ ତଳି-  
ଖିତ ଲିପିଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇ ସଂସାଧାରଣଙ୍କ ଗୋ-  
ଚର୍ୟେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ । ଏଚିତ୍ରଣା  
ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ବିଗେଷ ଫଳପ୍ରସ ହୋଇ-  
ଅଛି ଓ ପରାକା ଦର ଦେଖିବାର ଉଚିତ ।

ଓଲଟଠାରେଗର ପ୍ରକାଶ ।  
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ାବାନ୍ତ ଲାଗିଲକ୍ଷଣ  
ଏକ ପଲମରେ କଥା ରଖି ପାତ୍ରଲୋକର  
ମୁଣ୍ଡଠାରୁ ତୁରନ୍ତ ଅନୁରେ ସବନମୁଖରେ  
ଥୋଇବ । ସେ କଥା ଉପରେ ଅଧି ଏକ ସାଜ  
ପଲମ ରଖି ତାହା ତାତକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାକୁ  
ବୁଝିବ । ସେ ପଲମ ଉତ୍ତମରୂପେ ଜାଣିଲେ  
ସେହି ସାଜ ପଲମରେ ଏକଜୁଣାଙ୍କ କି ଅବା  
ଜହ୍ନର ଅଧି ଗଜକ ସକାଳରେ ସେ ଭାରିକ  
ସିକ ପୁଣି ସେ ଗଜକକୁ ଜଳାଇବା ନିମନ୍ତେ  
ବିଶ୍ୱାସଲୀନ ହୋଇଲେ ଗଣ୍ଡେ ଜଳନ୍ତା ଜାଠ  
ନେଇ ତହିଁରେ ଲଗାଇବ ତେଣୁ ମାଳବଣ୍ଡି  
ଶିଖାରେ ସେ ଗଜକ ଗେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ



କଲୁଥିବ । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଗ ଦୂର ନ ହୁଏ  
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧଘଣ୍ଟାକୁ ଅଧଘଣ୍ଟା ଗନ୍ଧକ  
କଲାଇବାକୁ ହେବ । ସେବେଗ ବହୁଳ ଉଣା  
ହେଲେ ତାହାର ଅରମ୍ଭରୁ ୩-୪ ଘଣ୍ଟା ମାଧ୍ୟମ  
ଦୁଇଘଣ୍ଟାରେ ଥରେ ଲେଖାଏଁ ଗନ୍ଧକ କଲାଇବାକୁ  
ହେବ । ପୁଣି ସେ ବେଗ ପୁନଃପୁନଃ  
ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ୧୫-୨୦ ଅଧଘଣ୍ଟାକୁ  
ଅଧଘଣ୍ଟା କଲାଇବ ।

ଯଦ୍ୟପି ପାଣ୍ଡିତଲୋକ ଗୃହରେ ଥାଏ ତେବେ  
କଦାଃ ଓ ଡିଲିମିଲ ଫିଟାଇବାକୁ ହେବ ପୁଣି  
ଗନ୍ଧକଧୂଆଁ ସେମନ୍ତ ତାହାର ଦେହରେ  
ବାଜେ ସେ ବସ୍ତୁରେ ସାବଧାନ ହେବ ।  
ଯେବେ ପାଣ୍ଡିତଲୋକ ଘର ବାହାରେ ଥାଏ  
ତେବେ ଗନ୍ଧକ କଲାଇବା ପୂର୍ବରେ ତାକୁ  
ପକନ ନ ଲଗିବା ମାନକୁ ନେବାକୁ ହେବ ।  
ଏପରି ଉପାୟ କଲେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅଗାଧା-  
ନ୍ଦରୁ ଉପସ୍ତୁତ ଉତ୍ସାହକ ବେଗ ଲିବାଇଣ  
ହୋଇପାରେ ଅମ୍ଭେ ଏହା ଭରସାକରୁ ।

ଶୂନ୍ୟ ଅର, ଚ, ପାକର ।  
ସରଃସ୍ୱେଶ୍ଵ ମେହର ୯ ରେଖମେଶ୍ଵ ।

ଯଦ୍ୟପି ହାର୍ଯ୍ୟତଃ ଦେଶାଯାଏ ସେଗବର୍ଣ୍ଣ-  
ମେଶ୍ଵ ଯେତେ ଉପାୟ କରନ୍ତୁ ଅମଳକର  
ଘଷ ନେବା ନିଧାରଣ କରିବା ଅତି କଠିନ  
କଥା ଓ କୌଣସିରୂପେ ତାହା ବନ୍ଦ ହେବାର  
ନୁହଇ ତଥାପି ସୁଖର ବସ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ  
ଏକସମୟରେ ବସନ୍ତକୁ ଧୂମଧାନ ଦରବାରରେ  
ପତ୍ତମାଏ ଓ କେହି ଅମଳ ପତ୍ର ସୁଖା ଲଭନ୍ତି  
ସୁଖିକ ଏଠା ହାକିମ ଓ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର  
ଏକସମୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଅଛି ଯାକପୁର ସକ୍ତ-  
ବଚନ ମହକୁମାର ଜଣେ ଅମଳ ନାମରେ  
ଦେନାମୀ ଓ ସୁନାମୀ ଦରଗାମ୍ବ ପଡ଼ିଥିଲା ।  
କଲେକ୍ଟର ଶାହେଦ ପୁଲସଦ୍ୱାରା ତହିଁର  
ଜବନ୍ଦି କରି ଅମଳର ଚରଣ ମନ ଥିବାର  
(ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଘଷ ନେବା ଏକ ସାଧିକ୍ ଅପଣା  
ବସାକୁ ନେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦେବା ଇତ୍ୟାଦି) ଜାଣି-  
ବାରୁ ତାହାକୁ ବର୍ମରୁ ବାହାର କରି ଦେଇ-  
ଅଛନ୍ତି ବୋଧ ହୁଅଇ କୌଣସି ଅପରାଧ ଅ-  
ଇନର ପ୍ରୟୋଗନ ମତେ ପ୍ରମାଣ ନ ହେବାରୁ  
ସେ ଫରାକଦାରୀ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା  
ଏତେକ ଲାଭର ବସ୍ତୁ ଅଟଇ । ଏଠାକଲେ-  
କୃଷ ମହାପତିକାମାର ଦୁଇଜଣ ଅମଳ ଏହ  
ଅପରାଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ

ଏହାଙ୍କ ମହତ୍ତମା ବନ୍ଦୁଧାନରେ ଅଛି ।  
ଏମାନେ ସରଦାରର ରାମୁମ ମାଗୁ କରି ଲୁଚାଇ  
ସାଦା ନକଲ ହେଉଥିବା ଅପରାଧରେ ଧରା  
ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦୁରେ କି ହେବ ତମେ  
ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । କଲେକ୍ଟର ଶାହେଦ ଏଥିପାଇଁ  
ମହାପତିକାଙ୍କୁ ଦାୟତ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି । ନିକଟ  
ବିଧାନାନ ବାହାରେ କାହାର କି ପରମାଣରେ  
ଦୋଷ ଅଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ମାତ୍ର ସେସବୁ  
ବାହାରବାଦ ସହଜ ନୁହଇ ।

ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଏଠାକରେ କୌଣସି ଦେନାମୀ  
ଦରଗାମ୍ବ କମିଶ୍ନର ଶାହେଦଙ୍କ ହସ୍ତଗତ ହୋ-  
ଇଅଛି ଓ ତହିଁରେ ଯାହା ଲେଖା ଅଛି ସେବେ  
ସତ୍ୟ ହୁଅଇ ତେବେ କଲେକ୍ଟର ମହକୁମାରେ  
ଉପା ଗୋଲମାଳ ଗୁଲୁଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।  
ଏଥିରେ ମନୁସର୍ଯ୍ୟ ମହକୁମାର ଅମଳଙ୍କ ବରୁ-  
ରେ ସୁଖା ବନ୍ଧି ଲେଖା ଅଛି । ଯଦ୍ୟପି କି  
ସାଧାରଣ ଉତ୍ସାହରେ ଦେନାମୀ ଦରଗାମ୍ବ ଶୁଣି-  
ବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ତଥାପି ଯେତେବେଳେ  
ଏପଦେପଦ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହାକିମ ତାହା ଶୁଣିଅ-  
ଛନ୍ତି ତେତେବେଳେ ତହିଁର ସାଧାନସାର  
ଜବନ୍ଦି କରିବାର ଉଚିତ କାରଣ ତାହା ନ  
ହେଲେ ହାକିମଙ୍କ ମନରେ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟି  
ଲୋକର ଗତୁଅପଣରୁ କେହି ନିର୍ଦୋଷୀ  
ଅମଳ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅଶ୍ରଦ୍ଧା କର୍ମ ପାରେ ଓ  
ହେଲୁ ହେଲେ ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବସ୍ତୁ ହେବ ।  
ଅମଳମାନଙ୍କର ଘଷ ନେବା ସାଧାରଣ ଉତ୍ସାହ  
ହେଲେତେ ଅମଳ ମାତ୍ରକେ ଯେ ଘଷ ନିଅଇ  
ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବୋଲିଯାଇ ନ  
ପାରେ ବାରଣ ଅମ୍ଭେମାନେ ଦୃଢ଼ରୂପେ କହ  
ପାରୁ ଯେ କେତେକୌଣସି ଅମଳ ଘଷ ନେବା  
ଅପରାଧରୁ ସର୍ବତୋଭାବରେ ଅନ୍ତର ଥିବାର  
ଏଠାକାର ସର୍ବସାଧାରଣ ଉତ୍ସାହରୂପେ କାଟନ୍ତି ।

ଘାଟ ପାରିହେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ।  
ଯାନ୍ତ୍ରିକର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପାରିହେବା ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକ  
ମହାଦୁଃଖ ଅଟଇ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି ଇଂରାଜକର  
ଗାସନରେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମ  
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଗୁଣ ପ୍ରକାଶର ବାମାପ୍ରକାର କ୍ଲେ-  
ଗର ପ୍ରକାଶର ଦେଉଅଛି ଏକ ସୁଖ ସୁକଳତା  
ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଉପାୟ ହେଉଅଛି ବନ୍ତୁ ଅଣ୍ଡ-  
ର୍ଯ୍ୟର ବସ୍ତୁ ଯେ ଘାଟପାରି ବସ୍ତୁରେ ବର୍ଷକୁ  
ବର୍ଷ ଅଭ୍ୟାସର ବନ୍ତୁଅଛି ଓ ହାକିମମାନେ  
ତହିଁପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଘାଟପାରି ବସ୍ତୁରେ ପ୍ରବଳ ଲେଖିବା ଅମ୍ଭୁମା-  
ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି  
ବନ୍ତୁ ତହିଁରେ କିଛି ଫଳ ନାହିଁ ବୋଲି  
ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣି ଏବର୍ଷ ତହିଁର  
ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଅଦୌ ଲଜ୍ଜା ନ ଥିଲା ମାତ୍ର  
ଏବର୍ଷ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଗୋଟିଏ କୌତୁହଳକର  
ବ୍ୟାପାର ଅବଗତ ହେବାରୁ ତାହା ନ କହ  
କ୍ଷାନ୍ତ ରହି ନ ପାରିଲୁ ସୁତରାଂ ପୁନଃପୁନଃ  
ଲେଖନୀ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେଲା ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଥା ଅଲୋଚନା ହେବୁ ବରୁ  
ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଅମ୍ଭୁମାନଙ୍କ ମନରେ ପଡ଼ିଲା  
ଅଛି ତାହା ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇବାର ଅବଶ୍ୟକ  
ଯେ ତହିଁରୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଅବସ୍ଥା ଗୁଣିବାକୁ  
ସହଜ ହେବ । କାହାଣୀଟି ଏହି ଯେ ଜଣେ  
ଫଳାର ହେଉ ବଡ଼ଲୋକ ଦ୍ୱାରକୁ ଉକ୍ଷା ମାଗି-  
ବାକୁ ଗଲା । ଫଳାର ବଡ଼ଲୋକଙ୍କୁ ଅପଣାଧ୍ୟା-  
ରେ ଦେଖି ଉକ୍ଷା ମାଗନ୍ତେ ବଡ଼ଲୋକ ବିଚ୍ଛି-  
ଦେବାକୁ ନିଷେଧ କଲେ ଓ ତହିଁସଙ୍ଗେ କୋପ  
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତହିଁ ଫଳାର ବାପୁଡ଼ି  
ଅସିଲା । ବଡ଼ଲୋକଙ୍କ କୁହୁରୁ କହୁରୁ ଥିବା  
ମୁନବର ଗଜ ଦେଖି କହୁରୁ ତହିଁର ଗର୍ଜନ  
ପୂର୍ବକ ଫଳାରକୁ ବାମୋଡ଼ିବାକୁ ଥାଇଲେ ଫଳାର  
ତେତେବେଳେ ମହାବିପଦରେ ପଡ଼ି ବଡ଼-  
ଲୋକ ଅତଳୁ ଗୁଣି କହିଲା "ମେତ ଭବସେ  
ବାଜିଅସ୍ତା ତେ ଅପନା କୁତାକୁ ବୋଲିଲେ"  
ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଭିକର ଅଗା ଶୁଣିଲି ଅପଣ  
ଅପଣା କୁତୁରୁକୁ ତାକି ନିଅ ।

ଘାଟପାରିରେ ଠିକ ଏହିପରି ଦମା ଘଟି  
ଅଛି । ଯଦିମାନେ ଘାଟପାରିରେ ସେପାରିରେ  
ଗାଡ଼ି ପାଲଟାଇ ଇତ୍ୟାଦି ନେଇ ବଡ଼ ହରବର-  
ରେ ପଡ଼ିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଜଣ  
ସାହସୀଲୋକ ମାକିହେବୁ ଶାହେଦଙ୍କ ନିକଟକୁ  
ଗୁହାର କରିବାକୁ ଅସିଥିଲେ । ଜଣେ ମିସରକୁ  
ଯାଇ ଘାଟ ଅମଳ ଓ ସୁଲସ ନାମରେ ସୁହାର  
କଲା କି ସେମାନେ ଅଧିକା ମାସର ମାଗୁ ଅଛି-  
ନ୍ତି ଓ ପାରି କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଶାହେଦ ତାହାକୁ  
ଧାରଣକେ ନାଲିଗ କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ଦେଲେ  
ବାଟୋର ଲୋକ ମାମଲ କରି ବନ୍ଦ ରହିବା  
ସହଜ କଥା ନୁହଇ ଏହା ଘଟି ସେ ବିଚ୍ଛି  
ଓକର ହଲକୁ ତାହା ଉପରେ କୋପ ପ୍ରକାଶ  
କଲେ ତହିଁ ସେ ଫେର ଅସିଲା । ମାତ୍ର ବଡ଼-  
ଶରୁ ବାହାରଣ ମାତ୍ରକେ ପୁଲସ ଇଂରାଜକର  
ଦେଖିଲେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଅପଣାର



କିଷେପ ଥିବା ପ୍ରଭାବରେ ଯଦିମାନେ କଲେଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲି ଆସି ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସେ ମହାବଳମ ହେଲେ ଓ କଳ୍ପକଳମାନେ ସେପ୍ରକାର କଳ୍ପ ପାଠକମାନେ ଭାବି ଉତ୍ତମ-ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତରଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଦେଖି ଆଉ କି ଥିବୁ ବୋଲି ପାରନ୍ତି ଯାଦିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମକୁ ଭଜନେଇ ଘାଟି ପାଶ-ରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଲେ ।

ଏପରି ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପାଠକମାନେ କି କେବେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ବା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ? ଏହାର ନାମ ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ! ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସତରଞ୍ଜର ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ କର୍ମଗଣ୍ୟ କିମ୍ପା କର ସେ ଯାହା କରବ ଥରେ କହ-ଦେଲେ ହେଲ ଆଉ ଦେଖିବା ଶୁଣିବାର ଅବ-ଶ୍ୟକ ନ ରାଜେ । ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ବୋଲମାଳ ହେବା କଦାଚ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ପୂର୍ବେ ହାବିମ-ମାନେ ଘାଟି ଇଟାସି ଦେଉଥିଲେ । ଇଟାସି-ଦାର ଉତ୍ତମ ଉପାୟରେ ଯାଦି କି ପାଇ କରୁ-ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖିବା ସକାଶେ ପୁଲିସ କର୍ମଗଣ୍ୟ ଓ ଡେପୁଟିକଲେକ୍ଟରମାନେ କି ୩୭ ନ ସକାଶେ ଘାଟିରେ ରହିବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣ ଦେଉଥିଲେ ଯାଦିମାନେ କିଛି ଶୁଣାଇ କଲେ ଉତ୍ତମକୁ ଭଣ୍ଡି ଭଦନ୍ତ ହୋଇ ଇଟାସିଦାରକୁ ଦିଶି ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ଇଟାସି ଘାଟିର କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃକରେ ଚାଲିବା କଠିନ ଦେଉଥିଲ ଏକ-ପାଶରେ ହାବିମଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଲେ ଅରପାଶ-ରେ ନାହିଁ ଅମାନେ ବୋଲମାଳ କରୁଥିଲେ ଏକେ ସର୍ତ୍ତାରେ ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟାସର ବା ରା ହେବା କଠିନ ଥିବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସାୟ ସତରଞ୍ଜର ଆଶ୍ରୟରେ ଯେ ଯାଦିଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍ଵେଷ ହେବ ଏଥିରେ ଅର୍ଥସମ୍ପଦ କି ଅଛି ? ଅନୁମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ କାଠଯୋଡ଼ା ଘାଟି ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତର ଅକଳମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀରେ ଅଛି ଓ କୌଣସି ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ର-ସ୍ତର ରୂପୀ ନେଇ ଯାଉଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ବିରସାର ଭାର ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କୁ ଅପିତ ହୋଇ-ଅଛି ସୁନ୍ଦର କୌଣସି ସାଧାରଣ ହେବାର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସେ ଘାଟିରେ ନ ଥାଇ କଲେଜରେ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯାଦିମାନେ ଯାହା ଶୁଣାଇ କରୁଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଓ ଏପରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଯେକେ ଲୋକଙ୍କର ବଖୁ ହେବ ତହିଁକି ଅର୍ଥରୁ କାହାର । ଅଭିଷିକ୍ତକୁ ଦରକ ସମ୍ପାଦି ହେବନ

ଏହିବିଧି ମନେକରି ଯାଦିମାନେ କୌଣସି-ରୂପେ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ।

ଶିକ୍ଷା ଖର୍ଚ୍ଚା କଟାଣ ।

ଅନୁମାନେ ପୁଣି ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଶିକ୍ଷାଖର୍ଚ୍ଚା ମଞ୍ଜୁରୀ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୨୩୪୫୫ ଟଙ୍କା କଟାଣ ହୋଇଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ତକେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସମୁଦାୟ ବଜବଜ୍ରର ଖର୍ଚ୍ଚା କଟାଣ କରବାରୁ ତାହାରେକ୍ଟର ସାହେବ ପ୍ରଭାବର ଖର୍ଚ୍ଚା କା-ଟିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାକର୍ମିମାନଙ୍କୁ ଅଦେଶ କଲେ । ଏଜିଲର କମିଟି ଏଥିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରବା ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ସବ୍‌କମିଟି ନିୟୁତ୍ତ କଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାରେକ୍ଟର ସାହେବ କଟାଣ କଷ୍ଟରେ କେତେକ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ ଏଯୋଗୁଁ ସବ୍‌କମିଟିକୁ ତଦନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ସମ୍ଭବ ।

ତାହାରେକ୍ଟର ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ନିର୍ମାଳ ସୁଲର ଗୁରୁଶ୍ରେଣୀ ବୃତ୍ତିରୁ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ପରିଶ୍ରମଶ୍ରେଣୀର ବୃତ୍ତିରୁ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଓ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ବେତନରୁ ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ଯାଇ ପାରେ ସବ୍‌କମିଟି ଓ ନିର୍ମାଳସୁଲର ଶ୍ରେଣୀକୁ ତଦନୁସାରେ ସ୍ଥିର କଲେ କି ବର୍ତ୍ତ-ମାନ ଥିବା ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ଲେଖିବ ଗୋ ୩୦ ଟି ସୁବୁକ୍ତି ପରକର୍ତ୍ତେ ଗୁରୁକ୍ତି ଗୋ ୨୫ ଓ ଚଳନ୍ତକ୍ତି ଗୋ ୧୫ ଗୋଟି ହେବ । ପରିଶ୍ର-ମଶ୍ରେଣୀରେ ପାଞ୍ଚକ୍ତି ଗୋ ୨୫ ଓ ଗୁରୁକ୍ତି ଗୋ ୩୫ ଟି ପରକର୍ତ୍ତେ ଗୁରୁକ୍ତି ଗୋ ୧୦ ଟି ଓ ଚଳନ୍ତକ୍ତି ଗୋ ୨୦ ଟି ହେବ । ୨୫ ଶିକ୍ଷ-କଙ୍କର ବେତନରୁ ଟ ୩୫ ଟଙ୍କା ଓ ୨୫ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା କଟାଣ ହେବ । ଏଥିରେ କାର୍ତ୍ତିକ ଟ ୧୮୭୦ ଟଙ୍କା ଉଣା ହେଉଅଛି । ଏଜିଲର ସାହାଯ୍ୟରୁ ସକାଶେ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ଥିଲେ ତାହାରେକ୍ଟର ସାହେବ ଗଜକତା ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଦରରେ କାର୍ତ୍ତିକାର ସଙ୍କେତ ଦେଇ ଥିବାରୁ ସବ୍‌କମିଟି ସେହି ଦରରେ ଟ ୩୩୭୫ ଟଙ୍କା କଟାଣ କଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ମୋଟରେ ଟ ୨୩୪୫୫ ଟଙ୍କା କଟାଣ ହେଲା । ସବ୍‌କମିଟି-ଙ୍କର ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷାକର୍ମିଙ୍କ ଗତ ଅଧିକେ-ଗନରେ ମନୋମାଳ ହୋଇଅଛି ।

ଅନୁମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେ ତାହାରେକ୍ଟରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ମତେ ସବୁ କଟାଣନ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ସେ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଏକେ କଟାଣନ କରବା ପାଇଁ କି ସକାଶେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଅନୁମାନେ ବୁଝି ନ ପାରୁ । ସମୁଦାୟ ବଜ-ବଜ୍ରର ଶିକ୍ଷାଖର୍ଚ୍ଚା ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଟ ୨୩୪୫୫ ଟଙ୍କା ପ୍ରଥମେ ମଞ୍ଜୁର କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ତକେ ହେତୁ ସମ୍ଭାବି ତହିଁରୁ ଟ ୨୩୦୧୭ ଟଙ୍କା କଟାଣନ କଲେ । ଏଥିରେ ଗଜକତା ଟ ୨୫୧ ପଡ଼ୁଅଛି । ବର୍ତ୍ତ ଜିଲ୍ଲାର ଶିକ୍ଷାଖର୍ଚ୍ଚା ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତରଙ୍କ ବେତନ ସହିତ ଟ ୫୫୩୦୦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ଉପରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଦରରେ କଟାଣନ କଲେ ଟ ୧୯୯୯୧ କିମ୍ବା ଟ ୧୯୦୦୦ ଟଙ୍କା ହେଉଅଛି ଏହିପ୍ରକାରରେ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାର ମଞ୍ଜୁରୀ ଟଙ୍କାରୁ କଟାଣନ ହୋ-ଇଥିଲେ ମୋଟ କଟାଣନ ଟଙ୍କା ପୁରଣ ହୋ-ଇଥାନ୍ତା ଓ ତାହା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ନ ହୁଅନ୍ତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମୋଟ କଟାଣନ କରବା ସମୟେ ପାଠଗାଳ ମଞ୍ଜୁରୀ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୨୫୦୦୦ ଟଙ୍କା କାଟି ଦେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଏଥିକୁ ବଜ-ବଜ୍ରର ପାଠଗାଳ ସକାଶେ ଚାଲିକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ଥିଲେ ତହିଁରୁ ସପ୍ତସହସ୍ର ଟଙ୍କା ହେଲେ ଗଜକତା ଟ ୨୫ ପଡ଼ୁଅଛି ସେହି ଦରରେ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ମଞ୍ଜୁରୀ ଟଙ୍କାରୁ କାଟିଥିଲେ ହେବନ ଟ ୮୩୩ ଟଙ୍କା କଟାଣନ ହୋଇଥାନ୍ତା କି ସକାଶେ ତାହାରେକ୍ଟର ଗଜକତା ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଦରରେ କାର୍ତ୍ତିକାର ଲେଖିଲେ ଓ ସେଥିରେ କମିଟି ଅପତ୍ତି ନ କର ଟ ୩୩୭୫ ଟଙ୍କା କଟାଣନ କଲେ ଅନୁମାନେ ବୁଝି ନ ପାରୁ । ନିର୍ମାଳ ସୁଲର ଟଙ୍କା ଯେପରି କଟାଣନ ହୋଇଅଛି ତହିଁର ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ ଅନୁକଳନରେ ଘାଟିର ସମ୍ଭବ । ଶିକ୍ଷାକର୍ମି ପ୍ରଥମେ ଏଥିରେ ଅପତ୍ତି କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାରେକ୍ଟର ତାହା ନ ଶୁଣିଲେ । ଶିକ୍ଷା କଷ୍ଟରେ ଓଡ଼ିଶାଦେଶ ଅତି ପରତୁଣ୍ଡ ଏ ହେତୁ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଶିକ୍ଷାଖର୍ଚ୍ଚାରୁ ଅତୀ କଟାଣନ ନ କରବା କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟାସ କାର୍ତ୍ତିକାର ଉଚିତ ଥିଲା । ସେପରି ହେବାର ଦୂରେ ଥାଉ ବଜବଜ୍ରର ମୋଟ କଟାଣନର ଯେଉଁ ଦର ହେଉଅଛି ସେ ଦରରେ ସୁଦା କଟା ନ ଯାଇ ତହିଁର ଚୂର୍ଣ୍ଣଣ କଟାଣନ ହୋଇଅଛି ଏହା ଅତି ଅନାୟୁ ଓ ଅଯଥାର୍ଥ ଅଟଇ । ଏଥିରେ ତାହାରେକ୍ଟର ସାହେବ ଅତି ଅଧିକୃତ ବିବେଚନା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ



ବିଷାକମିତୀ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରକାର ହେଉ  
 ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାରେ ସ୍ତମ୍ଭିତ ଅଛନ୍ତି  
 ଏ ଜିଲ୍ଲାର ଯେପରି କଟୋରୀନ ହୋଇଅଛି  
 ସେହିପରି ସବୁଜିଲ୍ଲାରେ ହୋଇଥିଲେ ମୋଟ  
 କଟୋରୀନରୁ ବଳ ପତ୍ରକ ଅଭାବ ଅନୁମାନକ  
 ବିବେଚନାରେ ଏଥିର ସୁନବିଗର ଜରି  
 କଟୋରୀନକୁ ଉଣା କରିବାର ଉଚିତ । ବିଷା-  
 କମିତୀ ଏଥିର ଯଥାର୍ଥ ତେଣୁ ବଳେ ଫେଲ  
 ହୋଇପାରେ ।

### ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ତେଣୁ କଲେକ୍ଟର ବାବୁ ବାଲୀପ୍ରସନ୍ନ ସର-  
 କାର ଯତ୍ନରେ ବହୁଳ ହୋଇ କଟକକୁ ଅ-  
 ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ଏ ମହାଗଣ ସାଧୁ-  
 କୁ ପ୍ରେରଣ ହେବେ ।

ଲଣ୍ଡନ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଦ ମରେ  
 ଅର୍ଥ ଲାଭ ହେବାର ପାଇଁ ଗୋଦମାଠିଆ  
 ଏପରି କି କଲେକ୍ଟର ଏ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଭଲ-  
 ରୂପେ ପାଳନ କରିବାପାଇଁ । ଯେମନ୍ତ ଏକା-  
 ବେଳେ ମା ୮ ବ ବର୍ଷ ବଦ ହୋଇଥିଲା  
 ତହିଁରେ ଗଜାଧିକ କି ବର୍ଷାକାଳ ଅରଣ୍ୟରେ  
 ଏକାବେଳେ ଗୋଦମାଠିଆ ହୋଇ ଗୁଣକର୍ମର  
 ଯତ୍ନରେ ବାଦାତ କରିବ ମାତ୍ର ତାହା ନ  
 ହୋଇ ଗୁଣକର୍ମରୁ ବଦାତ ହୋଇ ଅଛି  
 ଏହା ଗୁଣକର୍ମରେ ବଦାତ ହୋଇଅଛି  
 ଦୋଇ ଲୋକେ କହୁଅଛନ୍ତି ।

କୃଷି ପାଇଁ ଶ୍ରୀମ ଗୋଲକବାବୁଙ୍କ ଦରଠାକୁ  
 ସୁଦୃଢ଼ ଶ୍ରୀମରୁ ଏକ ବର ବିକାଶ କରିବାକୁ  
 ଅତି ବଡ଼ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ସମାବେଶ କରିଥିଲା ।  
 ଗୋଟାଏ ବନବାଜ ଗଛ ମାରିବା ବେଳେ ତ-  
 ହୁଁରୁ ଗୋଟାଏ ବନ ଭଳକୁ ଛୁଇଁ ପଡ଼ିଥିଲା ।  
 ତେଣୁ ଲୋକ ଲୋକପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ସେ ବନକୁ  
 ସାଉଁଟିବାକୁ ଗଲା ତାହା ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ପାଅଛି  
 ବୋଲି ସେ କାହାରିରୁ ନାହିଁ ଯେମନ୍ତ ବନ-  
 ଠିକୁ ଧରିଲା ତାହାକୁ ଫୁଟିଯାଇ ତାହାର  
 ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଓ ଶ୍ରୀ ପାଖରୁ କିଛି  
 ପୋଡ଼ିଗଲା । ଲୋକେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଅନୁ-  
 ମାନେ ଶ୍ରୀ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଅତି ଗୋଟ-  
 ନାହିଁ ଅଟଇ ।

ଅତି ବାଲି ସମର ମୋଫସଲ ଗୁଣାଅଡ଼େ  
 ଓଲଟିବାର ବଡ଼ ପ୍ରାବୃତ୍ତିକ ହୋଇଅଛି କିମ୍ପା  
 ଗୁଣା ପତ୍ରକରେ ଅଡ଼େକ ଯାଏ ମକ୍ଷମକାର  
 ଶୁଣାଯାଏ ଓ ମୋଫସଲର ଏକ ଶ୍ରୀମରେ

ମଧ୍ୟ ବହୁଜନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନ-  
 କର ହେବାର ରକ୍ଷଣମାନେ କି ଏଥିର କିଛି  
 ବିଚାର କରୁଅଛନ୍ତି ?

ଅଗାମୀ ସୋମବାରଠାରୁ ବାଲେଶ୍ୱରରେ  
 ଦୌରୀର ଦିଲ ହେବ ଅନୁମାନକର ଜି-  
 ସାହେବ ତହିଁ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସେ ମୁକାମକୁ ଯାଆ  
 କରିବେ ।

ଏ ନଗରରେ ଦୌରୀପତ୍ରକର ରଥ  
 ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ଥଲା । ଏବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରାରେ  
 ତାହା ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ  
 ଗଜବର୍ଷ କଳାରେ ଏ ରଥକୁ ଖଟିବା ବିଷ-  
 ଯରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନିମ୍ମ ସାହେବ କି ପ୍ରକାର ଚର୍ମ-  
 କରୁଥିଲେ ତହିଁ ପାଇଁ ଏବର୍ଷ ଠାକୁରଙ୍କ ପୂଜା-  
 ଶାସ୍ତ୍ର ରଥରେ ରଥ ନିର୍ମାଣକଲ ନାହିଁ । ନ-  
 ବରର ପ୍ରଧାନ ସତକରେ ରଥ ଖଟିବା ଅବ୍ୟ-  
 ସାଧାରଣକ ପକ୍ଷରେ ବହୁବର ଅଟଇ ଓ ତାହା  
 ରହିତ ହେବା ଉଚିତ ହୋଇଅଛି ।

ଅନୁମାନକର କଟକରୁ ବସୁରଠାରୁ  
 ଶ୍ରୀଏ ଅଜ୍ଞପଦିବାର ପ୍ରତିକର ପଠାଇବେଇ  
 ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯାମହୀ-  
 ଉର ବେଗ ପଶୁକୁ ଗୋପାଳବାବୁଙ୍କ ଅଜ୍ଞ  
 କି ମଙ୍ଗଳବାରଠାରୁ ସ୍ୱରୁବାର  
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଅ ହିଅପା ମାଉସୀ ପିଉସୀ ଘରକୁ ନ  
 ଯିବେ ଯେ ଯିବେ ଓ ଯେ ଶୁଣୁଅସିବେ ସେମାନେ  
 ବଡ଼ ଦଗାରେ ପଡ଼ିବେ ଓ ଯୋଗିନୀ ତାହାକର  
 ସର୍ବନାଶ କରିବ । ଏ ଅଜ୍ଞପଦିବାର ଶାପ୍ତର୍ୟ  
 କିଛି ଗୁଣାଗଲା ନାହିଁ ଓ ଏଥିରେ ଏମନ୍ତ କିଛି  
 କଥା ନାହିଁ ଯେ ତହିଁରେ ସାଧାରଣକର  
 ରଥ ବା ବସୁହେବାର ଭାରଣ ହେବ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ନୂତନ ପ୍ରାପିତ ସାଧନକ୍ରମର  
 ସମ୍ପାଦ ଦେଖି ଅନୁମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲୁଁ କି  
 ସେଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗସାଧନ କରିନ୍ତି  
 ସେମାନେ ଉଷାପାଠ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି-  
 ରୂପେ ପୋଷାଲନ୍ତି । ତେଣୁ ପହଞ୍ଚେଇ ତା-  
 ହାକୁ ପରିଚାଳନା କରି ଉଚିତ ହୋଇ  
 ଅଛନ୍ତି ଓ ଯୋଗସାଧନ ମନ୍ତ୍ର ବସୁରେ  
 ଅନେକ ବ୍ୟାପ୍ୟା କରିଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନକର  
 ଲେଖା ଅବା ପରିଚାଳନାକ ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ  
 ଯେଉଁ ବସୁରେ ସନ୍ଦେହ ରହିଅଛି ତାହା  
 ପହଞ୍ଚେଇ ରଜ୍ଜନ ବର ନ ଥିବାରୁ ଓ ପସ-  
 ଶ୍ରୀକ ବାହୁଳ ଥିବାରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିପାର-  
 ନୁଁ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ  
 ବାବୁ ବିଜ୍ଞାନ ପଠନାୟକଙ୍କ କୃତ ଭୃଗୋଳ  
 ସୂତ୍ର ଅତି ଏକଥର ପ୍ରଥା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟି-  
 କମ୍ପାନୀଙ୍କ ମହାଲୟରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ।  
 ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକଟ ୫ ଟଙ୍କା ୫ ମା  
 ତା ୧୦ ରୁପା } ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦକର ସ୍ୱୟ  
 କୁମ ସନ ୧୮୭୭ } ବେଙ୍ଗଲ

ଅନୁଠାରେ ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟର ଭାର ସୁଲ-  
 ବୁକ୍ ସୋପାଇଁ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଅନୁ  
 ବିନା ବିକ୍ରୟରେ ଓଡ଼ିଶା ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରୟ କର-  
 ବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଁ ଗୁଣାପାଠୀ ଉଣା ମୂଲ୍ୟର  
 ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଏବେଗଲ ଖଜାର ଅଧିକ ନ  
 ହେଲେ ବିକ୍ରୟ ନେବୁ ନାହିଁ ତହିଁରୁ ଅଧିକ  
 ମୂଲ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ୧୦ ଟଙ୍କାର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
 ବିକ୍ରୟ ପ୍ରତି ବିକ୍ରୟକ ଦେବଲ ତାକମାସୁଲ  
 ଦେଇ ପୁସ୍ତକାଧିକାରୀମାନେ ଅନୁ ବିକ୍ରୟକୁ  
 ପୁସ୍ତକ ପଠାଇଲେ ବିକ୍ରୟ ହେବ ଅଭାବ  
 ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକାଧିକାରୀମାନଙ୍କଠାରେ ବିବେଚନ  
 ଯେ ସେମାନେ ଅନୁସର ପଦକ ସ୍ୱା ପୁସ୍ତକ  
 ସରୁର ପ୍ରେରଣ କରି ବାଧୁକ କରିବୁ ।

୨୦୧୨୭ } ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦକର ମିତ୍ର  
 ସରୁରକ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ୱୟ

ଅଗାମୀ ରବିବାର ତା ୨ ରୁପା ଜୁଲାଇ ବିକ  
 ଉତ୍କଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ସାମୁଦ୍ରିକ ଉତ୍ସବ ହେ-  
 ବ । ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରେ ଉପାଦାନାଦ ସମସ୍ତ ବାର୍ଯ୍ୟ  
 ଚଳକ ।

୨୧ଶ୍ଚା ପାଠକାଳରୁ—ବଜରାଘାରେ ଉପାଦାନା  
 ୧୧ଶ୍ଚାରୁ \* ୧୧ଶ୍ଚା ଅଗରୁକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ପାଠ ଓ  
 ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୧ଶ୍ଚାରୁ \* ୧୧ଶ୍ଚା " " ଧାନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା  
 ୧୧ଶ୍ଚାରୁ \* ୧୧ଶ୍ଚା " " ସଂଗୀତ ଓ  
 ସଂଗୀତ

୧୧ଶ୍ଚାରୁ \* ୧୧ଶ୍ଚା—ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଉପାଦାନା ।  
 ଉତ୍କଳ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ } ଶ୍ରୀ ବରନାଥ ନିଃକର୍ମ  
 କଟକ } ସମ୍ପାଦକ  
 ୨୧-୭-୭୭

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।  
 ବାବୁ ବିଜ୍ଞାନ ପଠନାୟକ ସମ୍ପାଦକ  
 ବିଜ୍ଞାନ ୫ ୧୫  
 ଶ୍ରୀ ରାଜା କିଲ୍ଲେ ନିଉସ୍ପେସର " ୫ ୨୫  
 ବାବୁ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ ବଡ଼କ " ୫ ୨୫

ଏହି ଉତ୍କଳପାଠିକା ସରକରକଟକ ଦର-  
 ଘାବଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ମହାଲୟରେ  
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।



# ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

## ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ମୂଲ୍ୟ

ପ୍ରକାଶକ

ଭାରତୀୟ କୁଲାଇ ସନ ୧୮୭୨ମସିହା । ମୁ । ଅପ୍ତାହ କ୍ର ୭୨ନ ସନ ୧୮୭୩ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୪୯୯  
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟି ୨୯  
ମଫସଲପାଇ ତାକମାସଲ ୪୯୫୦

ଅମ୍ଭେମାନେ ଓଲଟା ଚୋର ଯେଉଁ  
ପ୍ରକାର ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା  
ନିଜବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବାର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ  
ପ୍ରମୋଦ ଜ୍ଞାନ ହେଲୁ । ପ୍ର । ବାଲୁକିସି  
। ମୋ । ବେଶିକମପୁରରେ ଗତ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ  
ମାସରେ ଓଲଟା ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ସେଠା  
ଲେଖେ ପ୍ରଚଳିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପାଠେ ଲାଗିବତ୍ୟାଠ  
ପାଠକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ  
କେବଳ ଗାନ୍ଧୀ ନ ହୋଇ ୨୫ ୨୫୫ର  
ପ୍ରାୟ ନେଲା । ଶରୀରର ତାହାର ସାଦେବ  
କରିବ ପ୍ରକାଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇଥିବାର  
ସେ ଗ୍ରାମରେ କେବଳ ବଦଳେବ ନାହାନ୍ତାକୁ  
ସୂଚିଥିଲେ ସେ ଚିହ୍ନ ସେହି ପ୍ରକାର କଲେ  
କିନ୍ତୁ ଗତ ପତ୍ରିକାରେ ଯେପରି ଲେଖା ହୋଇ-  
ଥିଲା ଠିକ ସେପରି ସେ ବର ନାହାନ୍ତି ତଥାପି  
ସେଥିରେ ଶ୍ରେଣୀ ଗାନ୍ଧୀ ହେଲା । ସେ ବୈଶା  
ଶହରେ ନିଅଁ ଉପେକ୍ଷ ରଖି ଚିହ୍ନ ଉପରେ  
କେବଳ ରଖିଲେ ଓ ଗପର ତାହାରୁ ଚିହ୍ନରେ  
ହେଉ ନୁହଁନିକି ସତ୍ୟରେ ଚିହ୍ନରେ ଗଜକ  
ଯୋଡ଼ିବାକୁ ସରକାର ଧୂଆଁ ପତ୍ର ହେଲା ଓ  
ମଧ୍ୟ ବୈଶାକୁ ବର୍ଷର ସୁଦୂରରେ ଚଳି ଚାଲି  
ଦିଆରେ ବୈଶା ଅବେଶ୍ୟ ଲାଗିଲା । ଏହି  
ଉପାୟରେ ଚଳିବ ବୈଶା ଚଳି ହେଲେ ଓ  
ସେ ଗ୍ରାମରେ ଓଲଟାଚୋର ନିବାସୀ  
ହେଲା । ବୋଧ ହୁଏ ଗଜକ ଧୂଆଁରେ ବାସୁ  
ସରକାରଙ୍କ ଓଲଟା ମୁଦ୍ରିକ ହେଲା ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଲେଖି ଅଛୁ ଠିକ ସେପରି  
କଲେ ଏବେଗ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ଭା-  
ବନା । ଅଭାବକ ସମ୍ଭାରେ ଏ ପ୍ରକାର କର-  
ବାର ଉଚିତ । ଯେ କେହି ଏହା ବର ଚିହ୍ନର  
ଫଳ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ କଣ୍ଠାକ୍ଷର ତାହା ଅମ୍ଭେମା-  
ନେ ପ୍ରକାଶ କରବୁ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଏଠା  
କଲେକୃଷ୍ଣ ମହାଜିଜ୍ଞାସୀନାରେ କେବଳ ନକଲ  
ଦେବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ମାମଲାରୁପସ୍ଥିତ ହୋଇ  
ଅଛୁ ଚିହ୍ନର ଚନ୍ଦ୍ର ନିମିତ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର କଲେକୃଷ୍ଣ  
ସାଦେବ ପୁଲସ ପ୍ରତି ଅଦେଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି  
ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସାରେ ଇନ୍ଦ୍ରପେକ୍ଷର ମୁନସି ଅଜ୍ଞାନ  
ଉଦାରଣ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଉଦାରଣରେ  
ମୋକଦମା ସମ୍ପର୍କୀୟ ସମସ୍ତ ନିଗୂଢ଼କଥା ବାହା-  
ରିବ ତେବେ ବଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ବସୟ ହେବ ସନ୍ଦେ-  
ହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏ ମୋକଦମାରେ ପୁଲସ  
କେବେଦୂର କୃତକର୍ମ୍ୟ ହେବେ ଅମ୍ଭେମାନେ  
ବର୍ତ୍ତମାନ କହି ନ ପାରୁ । ଯାଜପୁର ଅମଳ  
ନାମର ଗୁଣ ନେବା ମୋକଦମାରେ ପୁଲସ ଚ-  
ନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲେ ଓ ଚିହ୍ନରେ ଜଣେ ମୁଦେର  
ହୋଇ ବାହାରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ମୋକଦମା  
ଫରକଦାସରେ ଚଳିବା ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲା  
ନାହିଁ । କେବଳ ବାକମ ସନ୍ଦେହ କରି ଅମ-  
ଲକୁ କର୍ମରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଏ ମୋକଦ-  
ମାରେ ସେପରି ମୁଦେର କେହି ନାହିଁ ଓ ଅମ-

ଲମାନେ ଆପଣା ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ସମସ୍ତେ ଉପାୟ  
କରିବେ । ଏପରି ଗୁଣ ନେବା ମୋକଦମାରେ  
ଦାତା ଓ ଗ୍ରହଣା ଉତ୍ତମପକ୍ଷ ଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ  
ହୋଇ ଥିବାରୁ କେହି ଗୁଣ ଦେଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା  
ଅପଣା ଉପରେ ଦାୟି ପକାଇ ସେ କଥା  
ସ୍ୱୀକାର କରିବା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ । ଏହା ଛଡ଼ା ପୁଲ-  
ସର ଯୋଗ୍ୟତା ସତ୍ୟତର ଏ ପ୍ରକାର ଦେଖା  
ଯାଏ ଯେ ସାମାନ୍ୟ ଚୋରକୁ ସୁଦ୍ଧା ଏମାନେ  
ଅଧିକାଂଶ ପୁଲରେ ଧରିବାକୁ ଅଗ୍ରମ ଏ ପୁଲେ  
ସୁଶିକ୍ଷିତ ଓ ଉଦ୍‌ଗୋରୁକୁ ଧରିବା ଅନୁର କଠିନ  
ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ । ଅନୁର ଗୋଟିଏ କଥା ଏହି  
ଯେ ଗୁଣ ଦେବା ନେବାପ୍ରତି ଏ ଦେଖାୟୁ  
ଲୋକଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଗୁଣା ଜନ୍ମନାହିଁ ଯେ  
କେହି ଗୁଣସିଦ୍ଧି ଅମଳପ୍ରତିକୂଳରେ ଅଟଇ ତା-  
କରେ ଦତ୍ତାତ୍ମୀୟାନ ହେବ । ଏ ସମସ୍ତ କଥା  
ମନରେ ବରୁ କଲେ ପୁଲସ ଉଦାରଣରେ  
ବିଶେଷ ଫଳ ଲାଭର ଆଶା ହେଉ ନାହିଁ  
ଉଦାର କଲେକୃଷ୍ଣର ସାଦେବ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ  
ଏ ମୋକଦମାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ସଙ୍ଗେ  
ପୁଲସକୁ ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସୁଖର ବିଷୟ  
ଅଟଇ କାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଫଳ ଯାହା ହେଉ  
ସବ୍ୟାଧାରଣ କୁହିବେ ଯେ ଅମଳକ ଉପରେ  
ହାକମକର କଠିନ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି । କେହି ବଡ଼  
ଦୋଷ କଲେ ସଦ୍‌ଜରେ ପାଇ ପାଇବ ନାହିଁ ।



ଉତ୍କଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସମ୍ପର୍କ

ଗଜ କୁଧରୀର ଶୁଣି ଏ ୮ ଶ୍ଳା ସମୟରେ  
 ପ୍ରାୟ ୧୫୫୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ  
 ଏ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଢ଼ାଣୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ-  
 ଥିଲା । ଏ ନଗରର ଦେଶୀୟ ବିଦେଶୀୟ  
 ସଭାଧିକାରୀ ଲୋକ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର  
 ଦୁର୍ଗର ବିଷୟ ଯେ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା  
 ଅପର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଥିଲା । ଅଧିକାରୀ କି  
 ନାହିଁ ସମ୍ବେଦନ ଅଟଇ । ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ରାଜ୍ୟର  
 ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅଧିକାରୀ ଗୋଟିଏ ପଦ ଥିଲା ଓ ଯା-  
 ହାକୀରୁ ଦେଶର ନାନା ଉନ୍ନତକର ବିଷୟ-  
 ରେ ଅନେକପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଉପଦେଶର  
 ଅପା ଲୋକେ କରନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦେଶ  
 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଦୋ-  
 ଧର୍ମ ଅର୍ଥ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଛାଡ଼ା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ  
 ଅତି କାହାର ଅପା ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ବାକୁ  
 ନିଜଜଗତର ଦାସ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପଦରେ ବରଣ  
 ହେଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲ ଓ  
 ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମହାଶୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଯାଠ  
 କଲେ । ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ-  
 ରେ ଏ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ୨୦ ଟି ଅଧିକାରୀ ହୋଇ-  
 ଥିଲା ଓ ହାତୀହାର କି ୧୫୨୦ ଶ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପ-  
 ସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ  
 କରୁଥିଲ ଓ ନିର୍ମାଣର ଶୁଭମାନେ ଅନେକ  
 ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉପରଲିଖିତ ଫଳକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-  
 ନକ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାଉ ଉପାଧି ପଦ୍ଧତି  
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁକ୍ରମ କର ଚଳୁଥିବିରେ ପଦା-  
 ଧରଣ ବିରଥବା ବିଷୟ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟଇ ।  
 ସମ୍ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶ ବିଜ୍ଞାନ-  
 ଯାଉ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନରୁ ଜଣାଯାଏ କି ଯେ  
 ସମସ୍ତ ରଚନା ଯାଠ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ  
 ଛାନ୍ଦି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ମନୋହା-  
 ରଣୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଛାନ୍ଦା ହୋଇ  
 ବକ୍ତୃତା ବିଦ୍ୟାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମନ୍ତ ସାହସ  
 ଦରୁଅଛି । ବିଜ୍ଞାନ ଯାଠ ସମ୍ରାଜ୍ୟ କେତେ  
 ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ବକ୍ତୃତା  
 କରୁଥିଲେ ଓ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଏହି ଅଧିକାର  
 ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏଠାର ସମ୍ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପ୍ର-  
 ସ୍ଥିତ ଓ ଅନାମ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ  
 ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ଓ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଯେଉଁ  
 ଦେଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ଅପସ୍ତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ  
 ତାହି ବିଦେଶରେ ଦ୍ୟୁତ୍ୟ ସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ  
 ହୋଇଯାଉ ନାହିଁ । ଅଧିକାରୀ ବିଦେଶରେ

କରୁ ଯେ ଏହିପରି ଅଧିକାରୀ ନୁହଇ ଓ ନଗ-  
 ରର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନ ମିଳିଲେ ଦୋଷ  
 କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ନୁହଇ । ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅତି  
 ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ବିଦେଶ୍ୟ ବିଷୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ  
 ବିଦ୍ୟା ଏଥିରେ ଅତି କେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହାନ୍ତି ଓ  
 ଏକାକୀ ଏହାକିମ୍ପାକୁ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବଳ  
 ହୋଇ ନ ଥାଉ । ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ୟା ଓ  
 ବିଦ୍ୱାନ୍ତତା ଲାଭ କର ସମାଜର ମୁଖ୍ୟସ୍ୱରୂପ  
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅପସ୍ତାକୁ ଜ୍ଞାନ  
 ଓ ସମ୍ବନ୍ଧଦେବ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ  
 ଯେବେ ଥାଉ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ  
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ କରୁଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସମସ୍ତରେ  
 ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ବିଷୟରେ ଯୋଗ  
 ଦେଇ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଓ କରୁଥିଲେ ମାର୍ଗ ଗୋଟି  
 ଦେଖାଇ ଦେଉଥାନ୍ତେ ଅଥବା ଅପେ ବିଜ୍ଞାନ  
 ନୁହଇ ବିଷୟର ବକ୍ତୃତା କର ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନ  
 ବିଷୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାମାନ୍ୟ ବରୁଣୁ ଗୋଟି  
 ଲେ ଯେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନ  
 ଯାହାରେ ଅଧିକାରୀ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଓ  
 ଗୋଟିଏ ଯୋଗେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ  
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବିଷୟ । କରୁଥିଲେ ଏ ଲୋକମାନେ  
 ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବେ ଅପେ ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାନ  
 ମାନ କର ନ ପାରୁଁ ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀର  
 ବିଷୟ ହେଉଅଛି ଯେ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ  
 ଅପର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ  
 କଲେ ଅବଶ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ କୃତକା  
 ଯ୍ୟତା ଲାଭୁଥାନ୍ତି । ନିଜାନ୍ତସମ୍ବନ୍ଧରେ ତେଣୁ  
 ବିଜ୍ଞାନ ଦେଖିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଜଳକର ।

ଜଳକର ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ବିଦ୍ୱାନ୍ତମେଣ୍ଡା ଦୟୋତି  
 ନୁହଇ ବିଧାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହି-  
 ମଲମାସ ପ୍ରଥମବଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ଜଳକର  
 କରୁଥିଲେ ହୁଏ ତହିଁର ଦର ପ୍ରତି ମାତ୍ର  
 ଏକଟଙ୍କା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୪ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦେଉଥିବି  
 ହେଲା ଏହି ଦର ପ୍ରକଳିତ ଅଛି ବିଦ୍ୱାନ୍ତମାନ ମାନ୍ୟ-  
 ବର ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ୱାନ୍ତର ସାହେବ ବିଧାନ  
 କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ୪ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦର ପ୍ରକଳିତ  
 ୪ ୧୫ ଟଙ୍କା ହେବ । ଏବର୍ଷ ଏ ଅଛି ବିଜ୍ଞାନରେ  
 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀରୁ ୪ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦର ଅପାମୀ ଅବଶ୍ୟ  
 ମାସ ପ୍ରଥମବଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳିତ ରୁପେ ଉଦ୍ଦେ-  
 ଶ୍ୟରେ ୪ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦର ପ୍ରକଳିତ ହେବ ।  
 ଏସର ଅଧିକାରୀ ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ

ଅଛି ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକାରୀରେ ମଲମାସ ୧୫ ନ  
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାରୀ କରୁଥିଲେ ହୁଏ ଅଧିକାରୀ ବା  
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ହେଲେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକ  
 କରୁଥିଲେ ହୁଏ ସେ ସମସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ  
 ଅଧିକାରୀ କର ରୁପେ ଲୋକେଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ  
 ବିଜ୍ଞାନ ହେଲେ ଅଧିକ କରୁଥିଲେ ନ ହୁଏ ।  
 ଏଥିରେ ସମ୍ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ହୁଏ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ  
 ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ ଦର ବିଜ୍ଞାନ ହୋଇ-  
 ଅଛି । ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କରୁଥି-  
 ଲେ ଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ।  
 ଏଦେଶର ପ୍ରକାମାନେ ଦରପ୍ରାପ୍ତ ପୁଣି ଜମିର  
 ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ନୁହେଁ ଏଥିରେ ସେମାନେ  
 ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ୪ ୧୫ ଟଙ୍କା କରୁଥିଲେ ଦେବା ସେମା-  
 ନଙ୍କପ୍ରତି ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ଅଟଇ । ବିଜ୍ଞାନ  
 ମଲମାସ ପ୍ରକାମାନେ ଅଧିକାରୀ କରୁଥିଲେ ବିଦ୍ୱା-  
 ବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ ବିଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।  
 ଦେବଲ ଯେତେ ଜମିରେ ଦେବା କରୁଥା ରୁପ  
 ଲୋକାଦ ଫସଲ ବିଜ୍ଞାନରେ କର ଥାଉଦେ  
 ଲୋକେ ଜମିର କରୁଥିଲେ ବିଜ୍ଞାନ । ଯଦ୍ୟପି  
 ଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲୋକେ ପ୍ରଥମରେ ଅଧିକ  
 ଜମିର କରୁଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନରେ ଦେବଲ  
 ଧାନ ଫସଲ ସମାପେ ଅନେକ କରୁଥିଲେ  
 ହେଉଥାନ୍ତା । ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକ-  
 ରୁପ ଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲୋକେ ପ୍ରଥମରେ  
 ଅନେକ ଜମିର କରୁଥିଲେ ବିଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରକାମାନେ  
 ହୁଅନ୍ତେ । ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ନ ହେଲା ଏବର୍ଷ ଏ  
 ବିଧାନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ବିଜ୍ଞାନ  
 ଏଥିର ଗୋଟିଏ ଦେଲେଦେଁ ସମସ୍ତେ ଯଥା  
 ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ନ ପାରୁଦେ  
 ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସମସ୍ତ ନ  
 ପାରୁଦେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକାରୀ ବିଦେଶରେ  
 ୪ ୧୫ ଦର ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଯାହା ହେଉ  
 ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ  
 ଅନେକ ଜମିର କରୁଥିଲେ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ  
 ଏବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଦେଶରେ ବିଜ୍ଞାନ  
 ଅଧିକ ହେଲେ ୪ ୧୫ ଦରରେ କରୁଥିଲେ  
 ବିଜ୍ଞାନର ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନ ହେବ ଓ ଦେଶ ଜଳ  
 ଲୁଗୁଦେଲେ ବିଜ୍ଞାନ ଦର ଅଧିକ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ  
 ୪ ୧୫ ଦେଶ ପ୍ରକାମାନେ ଏହା ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ  
 ସମ୍ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ । ଅଧିକାରୀ ସେଥିରୁ ଦୃଷ୍ଟି ବିଜ୍ଞାନ  
 ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।  
 ଅଧିକ ବିଧାନ ବିଜ୍ଞାନର ବିଜ୍ଞାନ  
 ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଅଟେ । ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ



ବ୍ୟବହାର ହୁଏ । ପ୍ରଥମ-ନାଳରୁ ଜଳ ଝରୁ ନାଳ ବନ୍ଧପାତ୍ର ଗାତରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଲେକେ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ପାଣି ବୋହେ କ୍ଷେତରେ ମଜାନ୍ତି । ଦୁଇୟ-ନାଳରୁ ଜଳ ଝରୁ ଅପଗାହୁଏ କ୍ଷେତରେ ମାଡ଼ଇ । ତୃତୀୟ-ନାଳରୁ ଜଳ ଅନ୍ତରେ କ୍ଷେତ ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଗାଳରେ ଝରୁ ପାଣି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତମ୍ବା ବଳରେ ମାଡ଼େ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟା ଅଜ୍ଞା ଦେଉଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖେଲୁ ପୁରପ୍ରକାର ଝରୁ ଜଳ ସବାଗେ ବହୁଛି କର ନିଅ ନ ସିବ ପ୍ରଥମପ୍ରକାର ଝରୁ ଜଳ କେବଳ ଗୀତକାଳରେ ରହି ଫସଲରେ ବ୍ୟବହାର ହେଲେ ନାଳରୁ ଜଳ ବୋହୁନେବା ପରି ହେବ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏ ଅଜ୍ଞା ସଂସାର୍ଥ ଅଟେ ।

କାଳର ଝେକ ବାହୁଁରେ ?

ଏବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖା-ଅଛି ଯେ “ଭାରତବର୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନଠାରୁ ବନ୍ଧନାରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କାଳ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦେଖାଯାଏ । କଲକତ୍ତା ଓ ଇନ୍ଦ୍ର ନିକଟସଂସିଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଏମନ୍ତ ଲୋକ ନାହିଁ କି ଯାହାର କି ଉତ୍ସୁକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଓଊଲ-ସନର ହୋଟେଲ ସହସ୍ର ଲୋକର କାଳ ନେଇ ନେଇ ଅଛି । ରହିବାରଦିନ ଉଦ୍ୟାନରେବସି ମୁସଲମାନର ପାଦପ୍ରଦ୍ୟ ଗାଈବାହାରୁ ଅଧିକ ସହସ୍ର ଲୋକର କାଳ ଲୋପ ହୋଇଅଛି । ଫରସିସି ବାଣୀ ଏବଂ ଅମେରିକାର ବରଫ ଅଧିକ ଦେଖିଲେକର କାଳ ନେଇ ଅଛି । ଏତୁରୁପେ ଅତ୍ୟାଧିକ ଓ ଅପେୟ ହୋଜନ ପାଦବାହୁ ହେଉ ବା ଯାହାକର ଉକ୍ତ ପ୍ରକାର-ରେ କାଳ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ସଂସ-ର୍ଗରେ ଦେଉ ବୋଇଲେ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ସହସ୍ରଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭବତଃ ଜଣେପୁତ୍ରା ଏମନ୍ତ ନାହିଁ କି ଭାବାର କାଳ ଅଧିକ ଅଛି ଓ ଏକଥା ନିତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଜ୍ଞାନସାରରେ ଅସୁଅଛି । ଏହି କାଳ ନଷ୍ଟ ସଙ୍ଗେ ଧନ କ୍ଷମତା ବିଦ୍ୟା-ଶିକ୍ଷା ଓ ଶୁଣ ଲୋକଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ବହାର ଭଲବଂଗରୁ ତନୁ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସହଜ ସମାନ କରି ଦେଉଅଛି । କୁଳନବାଜ୍ଞତା ହେଉ ପଛକେ ଯଦ୍ୟପି ସେ ପୁଣି ମୂର୍ଖ ଓ ଇଚ୍ଛାର ହେଲ ଭାବାର ବଞ୍ଚିମାଡ଼ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ରହୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ତଥା ଓ ଉତ୍ତରର ସୁଦ୍ଧି ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଲାଭ ଅଛି । ଯେଉଁ

ସ୍ଥଳରେ ଉକ୍ତ ବଂଶ ସହଜ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ଶୁଣର ଯୋଗ ହୋଇଅଛି ସେ ସ୍ଥଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ଯେମନ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ଷୁଧର ବନ୍ଧନାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ମାନସ ଅଛି ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ଅଧିକ ନାହିଁ, କି ଯେବେ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲେ ସବୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଲାଭ ହେଉ ଥିଲା । ଇଉରୋପୀୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସଂଖ୍ୟ ଗଳ୍ପି କି ଯଦ୍ୱାନ୍ ବନ୍ଧନାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ଉଲଟପାଲଟ ହେଉଅଛି ଏ ସମସ୍ତ ଏଠା ସମାଜକୁ ଠିକ ଇଉରୋପୀୟ ସମାଜସର ଗଣି ଅଶୁଅଛି ।”

ଅମୂଳ୍ୟ କବେଚନାରେ ଉପରଲିଖିତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ଅଟଇ ଓ ଯେଉଁମାନେ କାଳର ଅଭିମାନ ରଖନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସେମାନେ ଏ ସବୁ କଥାକୁ ଅଲୋଚନା କଲେ ଅନେକ ଉପକାର ଲାଭଦେ । କାଳ ପ୍ରଭେଦର ନିୟମ କି ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଭାବ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚୟ କର ବହୁବାର କଷ୍ଟ ଅଟଇ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଲୋକେ ଦିନକୁଦିନ ଅଧିକ ଓ ଅଧିକସୁଅ ହୋଇପୁଣା କେବଳ କାଳ-ଦୈନି ଅନେକ ବୃଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଲାଭ କରି ଦସିଲେ ଓ ବହୁତଦିନ ଇନ୍ଦ୍ରରେ କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧା ହେଲେ । ବିଦ୍ୟା ଓ ଶ୍ରମର ହାନି ସଙ୍ଗେ ଦରପ୍ରକା ବିକଳ ପରଶେଷରେ କାଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏକାକେଳକେ ଉଠିଯାଇ ଧନ ଇତ୍ୟାଦି ଉପ-ରେ ଭାଷା ରହୁଗଲା । ଏକେ ସମସ୍ତେ ଧନ ଓ ସମବାଦ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁଧା କରୁଅଛନ୍ତି କାଳର ଅସ୍ତ୍ରା କେତ୍ର କରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀନ ସନ୍ଧ୍ୟାୟ-ର ଲୋକମାନେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏକା ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ହେତୁରୁ କାଳ ଲୋପ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ଅମୂଳ୍ୟମାନେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ କ୍ରୟା-ସ୍ଥାନ ହେତୁରୁ କାଳର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି ଯାଉଅଛି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସବାଗେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯେ କ୍ରୟାମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଛି ଇନ୍ଦ୍ରର ଅନୁସରଣ ସେ ନ କରି ଯେତେବେଳେ ଅପର କାଳର କ୍ରୟାକୁ ଅ-ଭଲ ଭେତେବେଳେ ଭାବାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅପେ-ଲୋପ ହେଲ ଅଧିକ ବା ଭାବକୁ ମାନ୍ୟ କରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଅମୂଳ୍ୟମାନେ ଦେଖାଅଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ପାଖକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଦେଖିବ ବା ପଞ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେଖିଲେ ଭାବାର ଅଧର କରିବ ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ଭାବର ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଦ୍ୱାରେ ଦେଖିଲେ କଷ୍ଟ ଅ ହେଉ ବାହାର କରି ଦପନ୍ତି । ଯେବେ

କ୍ରୟାସଙ୍ଗେବେତେ ସମ୍ପର୍କ ନ ଥାଇ ଶୁଣ ଲୋକନ ପାନ ଉପରେ କାଳର ଝେକ ରହୁଥାନ୍ତା ଭେଦେ ଏପରି ବ୍ରାହ୍ମଣର ଅପମାନ କ୍ଷୁଧାନ୍ତା ନାହିଁ ତମ୍ବା ଭେଲି କେଉଁଟ ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରେଷ୍ଠ-କାଳ ଧନବାନ୍ ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସୁଧା ବାବୁ ବୋଲି ଭାଷାପାତ୍ରରେ ଅନୁସରଣ କରି ଦସି ରହନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ଣ୍ଣର କରନ୍ତି କି କେବଳ ଲୋକନ ପାନ ଉପରେ କାଳ ନିର୍ଦ୍ଦର କରି ସେମାନେ କ୍ରମରେ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ମହ-ତ ଲୋକଙ୍କ କ୍ରୟାକୁ ଅନୁସରଣେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭର ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଯାଏ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକା-ରରେ ଭାଷା ଲାଭ କରିବା ବଡ଼ମୂଳ୍ୟମାତ୍ର ଓ ଇନ୍ଦ୍ରରେ କେହ ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରେବନ୍ତସା ସାହେବ ଭଲମାସକ କୁଣ୍ଡି ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାକ ନର୍ମରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହର୍ଷଲ ସାହେବ ଦୁଗୁଳାର କଲେକ୍ଟର ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଅଗାମୀ ମାସ ତା ୧୫ ର-ଖରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କମିଶନର ସାହେବ ଏଠାରୁ ଯାଆ ବରବାର ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି । ଅମୂଳ୍ୟ-ରେ ମନେ କରୁଅଛୁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିମସ୍ତ ସାହେବ ଏଠାଠି କମିଶନର ହେବେ ମାତ୍ର ଭାଷା ହେଲ ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅଇ ମା ୩ ସ ପାଇଁ ନୁହେଁ କଲେକ୍ଟର ପଠାଇବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-ମେଷ୍ଟା ଭଲ ବଦୋବସ୍ତ ଜ୍ଞାନ କଲେ ନାହିଁ । କଟକ କଲେକ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସରକେର-ସ୍ଥଳ ସବାଗେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ମାସକୁ ୫୭୫୦ ବେଜନରେ ବଳଲାରୁ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇ ଅପି-ଅଛନ୍ତି । ଏ ସ୍ଥଳରେ ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ନିୟମ ଅଛି ସୁତରାଂ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଏପଦ ପାଇବ ବୋଲି ଅଗା ଦେଉଅଛୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟାଙ୍କର ବୃତ୍ତାମଣୀ ସତ୍ତ୍ୱ ଅଟଇ । ଅବଧି ଓଊରଠାଗ୍ରେଣ ଏ ନଗରରେ ବଡ଼ ପ୍ରକଳ ରହୁଅଛି ଓ କୁର ରେଗରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ଲୋପ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଅବଧି ପ୍ରତୁରୁପେ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଗାଳ ଯୋଗ୍ୟ ସମସ୍ତ ଶୁଖିଲା ପଡ଼ିଅଛି । ପୁଣି ରଥଯାତ୍ରା ସଙ୍ଗେ ଶେଷ ହୋଇ ଅସିଲଣି । ଗଜମାସ ତା ୮-ରଠାରୁ ତା ୧୦ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭୋଗ ହୋଇ ଶୁଣିଶୁଣିକରୁ



ପଦ ଶେଷ ହେଲା । ତା'ର ପାହୁଡ଼ା ବନ  
ଦିଂହାସନରୁ ବଳେ ହୋଇ ଜଗମୋହନରେ  
ବଜା ହେଲେ ଓ ଗଜ ମଙ୍ଗଳବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
ରଥସରୁର ମୁଖ ଫେରଲା ।

ଗଜ ଗୁଧବାର ପହୁଡ଼ିବଳେ ହୋଇ ଠାକୁର  
ମାନେ ରଥରେ ବସିଲେ ଏବଂ ବଳଭଦ୍ରଙ୍କରୁ ଅ  
ଗ୍ରହାଙ୍କ ନିଅଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖଣାହୋଇ ଅଲି ।

ଅଧିଷ୍ଠୁଣ୍ଡ ଉଡ଼ିକଅଇ ବାକୁ ପୁଣ୍ଡିକନ୍ତୁ ସର-  
ଗାର ମନର ଜଦାରକ ସକାଶେ ପୁଣ୍ୟକୁପ୍ରେ-  
ରୁଜ ହେବାରେ ସେଠାରେ ମନରର ଅବସ୍ଥା  
ଦେଖି କଲେବୁର ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ସବ-  
ଗେଷ ଅବସ୍ଥା ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଦୋଧ ହୁଅଇ  
ତାହାଙ୍କ ମତରେ ମନର ସମ୍ଭାରକାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ  
ହୋଇଅଛି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଅସଦର  
ସଙ୍କା ନାହିଁ । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ପାଇ-  
ଲତାରୁ ଠାକୁରମାନଙ୍କୁ ମନରେ ବସାଇବା  
କିମନ୍ତେ କଲେବୁର ସାହେବ ଗଜାଙ୍କୁ ଅନୁମତ  
କେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ଅଭାବ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣି ପୁଣ୍ୟ  
କାଶିମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନୁମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ  
ମହାପ୍ରସାଦ ଦେଇ ଯେତେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲାଗିଥିଲା  
ତାହାସବୁ ଅପେକ୍ଷା କିମ୍ପୁତ ହୋଇଗଲା । ପୁଣ୍ଡି-  
କାକୁଳ ଜଦାରକ ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟ କେତାସେସର  
ଓବରସିଅଇ ଓ ଅନାମୟ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି  
ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଗଜ ସମ୍ପାଦରେ ପୁଣ୍ୟରେ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି  
ମାସ ଓଲଟିଆ ଗ୍ରେଣ ଅନୁର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ ନାହିଁ  
ଯାହିମାନେ ଦାହାର ଅସିଲେଣି ସୁତରାଂ ବର୍ତ୍ତ-  
ମାନ ଗ୍ରେଣର ଦୋଷ ନଗରବସିଙ୍କ ଉପରେ  
ପଡ଼ୁଅଛି ।

କଳପ୍ରଦେଶ ସକାଶେ ଯେଉଁ ନତନ ମିତ୍ତ-  
ନସିପଲ ଅଭିଜ୍ଞ ବିଧବକ ହୋଇଅଛି ଚଳତ  
ମାସ ତା ୧ ରିତ ଠାରୁ ତାହା ପ୍ରଚଳତ ହେଲ-  
ଣି । ଏଥିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସକାଶେ ଗଜ  
ସୋମବାର ସର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର ବିବରଣ  
ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଶୁଣା-  
ଯାଏ ଯେ ସକଳ ଉପରେ ଖାଳୁ ବିସିବାର  
ହୁଇ ହୋଇଅଛି ।

ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦେଶ ବଙ୍ଗଳାରୁ ବଢ଼ିକି ହୋଇ  
ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ବିମିଶନରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହ-  
ବାର ପ୍ରସାଦ ହେବା ସଙ୍ଗେ ଲେକେ ଜଣେ  
ପ୍ରଧାନ ବିମିଶନରଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ସାରିଲେଣି  
ସଂଦାହସମାଜଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଏ ଯେ ଲକ୍ଷି

ଉତ୍କଳକ ପ୍ରାଧିକ ଉକ୍ତ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ହେ-  
ବାର ବଥା ଅଛି ।

ଉତ୍ତମ୍ଭା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦରଅଛନ୍ତି ବ  
ଦିବଲ ପେନ୍ଦ୍ରବନ ବିଧୁର \* ଧାଗ୍ରେ ଆର୍ଯ୍ୟ  
ହୋଇଥିବା ବ ୭୦ ଶ ସାମା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଙ୍କ  
ଅଧୀନ ବଡ଼ ଶେଟ ସମସ୍ତ ଚକରକପ୍ରତ ସମା  
ନିରୁପ ଗଠ ।

ବମ୍ଭେଇର ଗ୍ରେଟ୍ ଅଦାଲତକୁ ଜଣେ  
ମାର୍ଡ଼ିଗାଡ଼ ଗୁହାଇ ଦେବାକୁ ଅସିଥିଲା ସେ  
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ପକାଳ ହେଲା ଅପଣା ଧର୍ମ ପରତ୍ୟାଗ  
କରି ମୁସଲମାନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ମାର୍-  
ଡ଼ିଗାଡ଼ମାନେ ତାହାକୁ ବେଦିଯାଇ ଏମନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ  
ହଲେ ଯେ ଅଦାଲତଙ୍କ ହୁକୁମ ନିମ୍ନେ ପୁଲସ  
ଅସି ତାହାକୁ ଅପବରୁ ରକ୍ଷାକର ଘରକୁ  
ଘୋଷଣଲା । ସଙ୍ଗତତା ହେବା ବଡ଼ ହରବର  
ବଥା ।

ଲହୋରର ସିବଲ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ ପରୁ  
ଓ ଅସାଧୁ ନଷ୍ଟ ଫଳ ସବୁ ବିବସ୍ତ କରିବା ଲବା-  
ରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ  
କରି ଅଛନ୍ତି । ଏଥିର କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସବୁ ସ୍ଥାନର  
ବଡ଼ ବାଜାରରେ ହେଲେ ଅନେକ ସାଧାରଣ  
ମଙ୍ଗଳ ବେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଗାନ ଦେଶରେ ରେଲବାଟ ଫିଟିଲଣି ।  
ଅଲ୍ପବନ ତଳେ ଡେଠା ଲବାସୀ ବେତେକଜଣ  
ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଅମୋଦ କିମ୍ବଦ୍ଧ ରେଲବାଟରେ  
\*ମାଇଲ ଗ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଡାଇବର୍ସନାଦର ନବାବଙ୍କ ନିଜଭାଇ  
ନବାବ ସମସଲ ମୁଲକ ବ ୯\* ବର୍ଷ ସଂସାରକୁ  
ଭ୍ରମଣକରି ମୃତ୍ୟୁ ଲଭି ଅଛନ୍ତି । ଗୋକ କରପା-  
ସିଆ ଏକଗଜ ସ୍ତ୍ରୀ ରକ୍ଷାଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ  
ପୁଅ ନାତି ଅଣନାତିଙ୍କ ସକାଶେ ଅନେକ ଧନ  
ରଖିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ସଂଦ୍ୟା ପ୍ରାୟ  
ଦୁଇଗଜ ହେବ । ଧନ୍ୟ ଭାରବବର୍ଷର ଗୁଜା  
ନବାବ !

ହୁଦୁସେଟି ଅଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ  
ପାଟନାରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ରୁବଣ ସକାଶେ  
ଏକଅଣା ମୁଲ୍ୟର ସୁଖି ବାଗଜରେ ଦରଖାପ୍ର  
ଦେଇଥିଲା । ଅଠଅଣା ମୁଲ୍ୟର ବାଗଜରେ  
ଦରଖାପ୍ର ଦେଇନାହିଁ ବୋଲି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍  
ତାହାକୁ ଫରଜଦାରୀ ସୁପର୍ କର ଅଛନ୍ତି ।  
ଗୁରୁଣ ଦରଖାପ୍ର ପଦ୍ ସାଦାକାରରେ ଦା  
ଯାଏ ତେବେ ଏ ହାକିମ କେଉଁ ବସ୍ତୁରେ  
ତାହା ଉପରେ ମହଦମା ତଳାଇ ଅଛନ୍ତି ?

ବଙ୍ଗଳାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଦୋଷଣା ହେଇ  
ଅଛନ୍ତି ବ ଆଗମୀ ଫେବୃଏରୀ ଅଥବା ମାର୍ଚ୍ଚ-  
ମାସରେ ଦେଶୀୟ ଦିବଲ ସରକସ ପଣାଣା  
ଗୁହାଜ ହେବ । ଗଜ ପଣାଣାରେକ ଏ ପ୍ରଦେ-  
ଶର କେତେ ଦାହାର ନାହାନ୍ତି ଏଥିସମ୍ପର୍କ କେତେ  
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ?

ବମ୍ଭେଇର ବକେଟରେ ଲେଖାଅଛି ସେ  
ରୂପାର ମୁଲ୍ୟ ଉଣା ହେବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା-  
ଙ୍କର ଅନେକ କ୍ଷତି ହେବାର ଦେଖି ଲତ୍-  
ସାଲିସଦର ବସାସ କିମ୍ପିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ମାସୁଲ ଗାସ୍ତ  
ଉଣା କରିବାର ଅଭାବୁ ରହଇ କର ଅଛନ୍ତି ।  
ଧଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ବିଷୟର ଅଭାବ-  
ନର ପ୍ରସାଦ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲଙ୍କ ସହାୟେ  
ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ସେକେଟରୀ ଅବଶ୍ୟେକର  
ଅଗୋଚରରେ ବିଧୁବବ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ ।

ବମ୍ଭେଇରେ ଗେଟିଏ ବାଲ୍ୟବିଦାଦ ହୋଇ  
ଯାଇଅଛି ଯେ ସେଥିର ସତଗୁରୁ ଦେଖାଯାଏ  
ନାହିଁ । ବରର ବସ୍ତୁ ବ \* ଶ ଓ ବଦଖର  
ବସ୍ତୁ ମା ୧୧ ସ ମାସ ଅଟଇ । ଏହାକି ବିଶା  
ମାତା କ୍ଷତିକ ସୁଗ କିମ୍ପିତ ଅପଣା ପୁଅ ପୁଅର  
କି ରସୁଲର ଅକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବଳତରୁ ତାରତାବ ଯୋଗେ ସମ୍ପାଦ ଅସି-  
ଅଛି ଯେ ଭୁବସୁର ସୁଲତାନ ଅବଦୁଲ ଅଜିଜ  
ଅପଣା ବାହରେ ଫସ୍ତ ଖୁର ଦେହର ରକ୍ତ  
ଦାହାର କରି ବେବାସାନ୍ ଅଭୁବଜ୍ୟା ବସୁଅ-  
ଛନ୍ତି । ଗୁଜୁପଣରୁ ବହୁଷ୍ଟକ ହୋଇ ଯେଉଁ  
ଧର ରକ୍ତବା ସହଜ କଥା ନୁହଇ ।

ମୁଲ୍ୟପତ୍ରି ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୁଜା କଲେ ତାଳଚେର ବଜାୟାଟ	
ଏକନ ଏକନ ଦସପଇ	” ୫୨
ଏକନ ଏକନ ଅଠଗଜ	” ୫୨
ଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ ରଘୁନାଥସାମନ୍ତସମଦାପାଟ	
କଟକ ବଜାୟା	୫୨
ବାକୁ ନକକଗୋରଦାସ	” ୫୨
ଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ ବାଳକୃଷ୍ଣ	
ମହାପାତ୍ର	” ୫୨
ବାକୁ ବରମୋଦନସୁ	” ୫୨
ନମାଉରଜ ନେଉଟି	” ୫୨
ଶ୍ରୀ ମହନ୍ତ ନାରାୟଣଦାସ ପୁଣ୍ଡା	” ୫୨
ବାକୁ ସୁଧାମୋଦନଦାସ କଟକ	” ୫୨

ଏହି ଉତ୍କଳପାଠିକା ସହରକଟକ ଦର-  
ଦାବଜାର କଟକଓଡ଼ିଶାକମଳ ସଂସାଧନରେ  
ମୁ ହୁଇ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ।



ଉତ୍କଳଦାସିକା ତା ୮ ରକ୍ଷ ମାତେ କୁଲର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ଉତ୍କଳଶୁଭାନ୍ୱେଷୀ ।

ଗ୍ରାସ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍କଳଦାସିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ  
ମାନବରେଷୁ ।

ମହାଦୟ !

କୃତ୍ୱନାଥ କୁମାରର ଅଧୀନର ଏହି ପତ୍ରପତ୍ର-  
ଶୁଭୁ ଅପକ୍ଷେ ପତ୍ରିକା ପାଶୁରେ ପ୍ରାନ୍ତଦାନ  
କରି ବାଧ୍ୟତା କରବା ହେବେ ।

ଅଧୁର କୌଣସି ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ମୁଖରୁ  
ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ଦର୍ପଣ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଅଦ ବା-  
ଲେଖକର ସ୍ୱାଦପତ୍ରମାନ ପାଠକରୁକା ଭାଗ  
ଦେଇପାରିବ, ହେତୁ କି ତାଙ୍କର ବ୍ୟାପକରେଣା  
ଅଥବା ବ୍ୟାପକରେଣା ଗ୍ରନ୍ଥା ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ  
ଭକ୍ତା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବ ତାଙ୍କର ଏପରି ଜ୍ଞାନ  
ନିତ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ରାମାଣିକ ନୁହେଁ । ଅଜ୍ଞାନିତ ଏଠା-  
ରେ ଏପରି ପର୍ଯ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟରେ ଘୋରବ୍ୟାପି  
ଲଗିଅଛି । ଦେହ କାହାର ଶିଶୁ ଦେଖୁ  
ନାହାନ୍ତି । କରଣ, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଖଣ୍ଡାଏତ୍ତ ଜାତି  
ପ୍ରଭୃତିର ଉତ୍କଳବର୍ଣ୍ଣାପକର୍ଷ ଶିକ୍ଷିତ୍ୱ ଏମାନଙ୍କର  
ବିଷୟ ଅଟେ । ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୁରୁଣ, ଭକ୍ତ  
ଓ ଉତ୍କଳବାସୀ କେତେକେତେ ଜାତିକଲେବର  
ପ୍ରକ୍ରମାନ ଏଥି ପାଇଁ ଅନୋଳିତ ହେଉଅଛନ୍ତି  
ଏକପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଭକ୍ତ କରାବନ ଦର-  
କର ନାହିଁ ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କର ସମାଜ  
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦିକି ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧକ ପ୍ରବ ବିଷୟ,  
ତଥାପି ପଞ୍ଚାଳରେ କର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ, ଏହି  
ଉତ୍କଳବାସୀ ଗଣନାରେ ଗେଷ୍ଟବରରେ ଓ ସଦ୍ୟ-  
ତମରୁଗ୍ଣିତ ଗୁଣାଙ୍କ ଗୁଣ୍ୟରେ ଜାତିବିଷୟ  
ଦେଇ ଏପରି ଗୋଳମାଳ କରିବା ନିତ୍ୟନ୍ତ  
ଅସାଧାରଣ, ଲଘୁତା ଓ ନିସ୍ତୁଷ୍ଟୋକନତାର  
ବିଷୟ ଅଟେ । ଏଥିରେ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ  
ଦେଶର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀକ ମଲଲ କିଛି ହେଉନାହିଁ ।  
ନାମା ଦଳ ବରାଗ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର  
ପରସ୍ପରପ୍ରତ କୋଷ, ଚ୍ୟା ଓ କର୍ମତାତ୍ତ୍ୱି  
ଅନ୍ୟ ଦିଗୁ ଫଳ ହେଉ ନାହିଁ । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କରେ  
ତାତ ଯଦିକି ଗୋଟିଏ ଅଲୋଭ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ,  
ତଥାପି ବୃଦ୍ଧକାନ୍ତ ଅପରାଧକୁ ହେଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନକର  
ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂର୍ବକଦିଷ୍ଟ ଧାର୍ମିକ  
ଦେଶରେ ଅଥବା ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଗୁଣକରାବ  
କର୍ତ୍ତା ହିଁ ଥିବା କଳାପାଦର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି  
ପାରିବନାହିଁ । ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହି ଜାତି  
ଦେଇ କଥା କହିବା ସତ୍ୟ ସମାଜରେ କେବଳ  
ସାଧ୍ୟତା ଦାଉଣ ।

“ଗୁଣନବତୋଧର୍ମ” ଅଳ ଇଂରଜିଜାତ  
ଅନୁମାନଙ୍କର ଗୁଣା । ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ଇଂଲ-  
ଣ୍ଡବାସୀ ଏକଜାତି; ଯେମନ୍ତ ସମସ୍ତ ଫ୍ରାନ୍ସ  
ଏକଜାତି; ସେହିପରି ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଣ୍ଣାୟ ଏକ  
ଜାତି । ଅଥବ ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଣ୍ଣାୟ ପତ୍ରିକା  
ଏହି ଏକ ହିନ୍ଦୁଜାତି ବିଷୟ ଦେଇ ଅଲୋଚନା  
କରନ୍ତୁ ।

କୌଣସି ମୁଖଲମାନ, ଗ୍ରାଣ୍ଡାୟାନ ପ୍ରଭୃତି  
ଜ୍ଞାନ ସୁଧୁମାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିକ ସଙ୍ଗରେ  
ଭୁଲନା କରିବାକୁ ଗଲେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅଜ୍ଞ-  
କାଳି ଏକେଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ  
ଜାତି; ତହିଁରେ ପୁଣି ପ୍ରଦେଶ ଭେଦରେ ଓ  
ଗ୍ରନ୍ଥା ଭେଦରେ ଦେହାତ୍ତ, ବନ୍ଦାଳୀ, ଓଡ଼ିଆ  
ଭେଦତା ଓ ମରହଟ୍ଟା ପ୍ରଭୃତି ନାନାଜାତି  
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏହି ଏକା ଜାତିମଧ୍ୟରେ  
ଅସଂଖ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଜାତି ହୋଇ ଏକକୁ ଅନେକ  
ବିଷୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁଣୁ ଅଛନ୍ତି । ଫଳତଃ ଏପରି  
ପାର୍ଥକ୍ୟରେ ଏହି ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରାଚୀନ ହିନ୍ଦୁଜାତିର  
ବଳ ବୀର୍ଯ୍ୟ ହ୍ରାସ ଓ ଏକତା ବୃଦ୍ଧି ସିଥିକ  
ହୋଇ ଦନକୃଦନ ଅଧୀନତା ଓ ପରଭକ୍ତା  
ବୃଦ୍ଧି ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଫଳ ମାତ୍ର ହେଉ  
ନାହିଁ । ଭାରତର ପ୍ରଦେଶ ଓ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ  
ଯେପରି ଏକା ଜାତିର ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି,  
ସେସମସ୍ତ ଜାତିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଓ  
ସାମାଜିକ ଘୃତ ନାହିଁ ବିଷୟକର, ପରସ୍ପର  
ଅନେକ ଅନେକ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ହୁଅଇ । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-  
ସେସମସ୍ତ ବୈଷମ୍ୟ ବିନାଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପକ୍ଷକ  
ଭାରତ ସନ୍ତାନ ଯେ, ଦିନେ ଏକ ଅର୍ଥ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ  
ଜାତି ବୋଲି ପୁଷ୍ଟକମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ,  
ସେ ରକ୍ତନା ପ୍ରଭୃତି ହେବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଘର୍ଷ-  
କାଳ ବିଲମ୍ବ ଅଛି, ପତ୍ୟ; ତଥାପି ଏହିସମସ୍ତ  
ସ୍ୱପ୍ନ ଗୁଣ୍ୟର ଅଧ୍ୟବିଷିକ ମଧ୍ୟରେ (ଯେଉଁ-  
ମାନଙ୍କର ମାତୃଗ୍ରନ୍ଥା ଏକ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର  
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ପାମାୟ ଓ ପରଧାନ ପ୍ରଭୃତି ଭାବତ୍ତ  
ବିଷୟ ଏକ) ଯେ ଏପରି ଜାତିଗତ ବିଦ୍ୱେଷ-  
କର ଜନ୍ମ, ପରସ୍ପର ନାନାପ୍ରକାର ବିବାଦ  
ବିଷମାଦି ଘଟୁଅଛି ଏହା ବଡ଼ ଗୋଟିଗଣ  
ବିଷୟ ଅଟେ । ଅନୁମାନଙ୍କର ଏହି ଉତ୍କଳ  
ଗୋଟିଏ ଅତି ସ୍ୱପ୍ନବ୍ୟୟ ଏଥିର ନିବାସୀ  
ଅର୍ବିକୋଟିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅବେକି ଅସତ୍ୟ ଦଶା  
ଜାତି ଓ ଗୋଟିଗ୍ରନ୍ଥ ଅବଶ୍ୟାଲେକ, ବାକୀ  
ପକ୍ଷକ ଲକ୍ଷ ଲେକ ଏ ଦେଶର ମେଗଲବର୍ଣ୍ଣା  
ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଠାରୁ ଗୁଣିତ ଗାସନାଧୀନରେ ବାସ

କରନ୍ତି । ଏଥିରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ବାଳକସଂଖ୍ୟା ବାଦ  
ଦେଲେ ବାକୀ ପ୍ରାୟ ଦଶଲକ୍ଷ ଲୋକ ହୁଅନ୍ତି କି  
ନା ଅଧୁନକ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତାର ଅସାଦି ପ୍ରାପ୍ତ  
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାତୀୟ  
ଧର୍ମ ଦେଇ, ଦେଶର ଅଭାବ ମୋଚନ  
ଦେଇ, ସାଧାରଣ ଭକ୍ତିକ ଦେଇ, ଅନ୍ୟ  
ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟକାରେ ଏ ଦେଶର ଗୌ-  
ରବ ଦେଇ ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଭକର ବିଷୟମାନ-  
ଙ୍କରେ ଯଦ୍ୟପି ଏକତା ନ ରହିଲ ଓ  
ଭକ୍ତମତରେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର  
ନାନା ବିଦ୍ୱେଷ, ବିଦ୍ୱେଷଭାବ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଓ  
କର୍ମତା ପ୍ରଭୃତି ଘୋର ଅନୁଷ୍ଠାଣ ପିଣାତ  
ଅଛନ୍ତି କିଲ; ତେବେ ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଣ୍ଣରେ  
ଯେ ଦିନେ ଏକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟ ହେବ, ଏପରି  
ଅଶା ବି କଦାତ ହୋଇପାରେ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ  
ଇଂରଜିକ୍ୟ; ଇଂରଜିସତ୍ୟତା; ଇଂରଜିଶିକ୍ଷା ।  
ଏ ଶିକ୍ଷାରେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶେଷର  
ଏକାଧିକ୍ୟ ନାହିଁ । ଏ ଶିକ୍ଷାରେ ଗ୍ରୋଲିପୁସ-  
ତାକୁ ସ୍ୱାଧିପତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାନ ଅଧିକାର  
ଅଛି । ପୁଣି ହଜାର କେହି ନୀରକୃତ ହେଉ,  
ଯଦି ସେ ବିଦ୍ୟାବନ୍ତ ହୁଅଇ ତେବେ ସେ  
ଦୁଃସ୍ୱାସ ଗୁଣାଙ୍କଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଓ ସମ୍ମାନ  
ଲାଭ କରବ । ଅଳ ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ମେହେ-  
ତର ସମାଜ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ,  
କରି ଅନୁମାନଙ୍କ ଗୁଣାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଶୁରେ  
ଶିଶୁ ଏ ଅଧିକ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।  
ଅତି ଗତ ସୁରୁଷ ବିଦ୍ୟାତ ଜଣେ କରଣ ବା  
ବ୍ରାହ୍ମଣ ମୁଖ ଓ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସତ୍ତ୍ୱ  
ପୁରୁରୁ ଅର୍ଚ୍ଚିତନ୍ତୁ ସହିତ ବିଦ୍ୟାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।  
ଅଥବ କାଳର ଗତି ସୁଭକ୍ତ; କେବଳ ବିଦ୍ୟା  
ଅବଶ୍ୟକ । ଜାତି ବ୍ୟତୀ ଧର୍ମ ହେଉ କିଛି  
ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏସମସ୍ତ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ।  
ଏ କଥା ଅବଶ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରିବାକୁ ହେବ  
ଯେ, ପୁଣି ଏ ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଗର୍ଭା ପ୍ରାୟ  
କେବଳ କରଣ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲ ।  
ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଜଳନ ଜାଳନ ସୁଗ୍ରାହ ପଠନ  
ଓ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାଦି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏକ  
କରଣମାନେ ଗୁଣସଂସାରରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ  
ଲେଖନା ଗୁଣନ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ ଏକ  
ଏହି ବିଦ୍ୟାୟକୁ ସେମାନେ ଜାତୀୟ ଅନୁ-  
ଲେଖିତ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବୋଲି ନିୟମ ବନ୍ଧ କର-  
ସକାଉଲେ । କିନ୍ତୁ କାଳକ୍ରମେ ସତ୍ୟତାର  
ଗୁଣାମାନଙ୍କ ଅଗମନରେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାର



ଅଦର ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ଓ ଇତର ସାଥୀର ସମସ୍ତେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପୁଣି ଶିକ୍ଷିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ଅଧିକାର ଉତ୍ତର ନେବାକୁ ପସିଲେ । ସୁତରାଂ ପୁଣ୍ୟାଧିକାରମାନେ ପଦପୁଷ୍ପ ଓ ହତମାନ ହୋଇ ପୁଣି ନିପୁଣ ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ଭକ୍ଷା କରନ୍ତା; ଅନ୍ୟର ବଳପ୍ରସ୍ତ ହେବା; ବିଶେଷତଃ ଶିକ୍ଷାକୁମ୍ଭୁଳ କଷ୍ଟ ଦେବା ଇତ୍ୟାଦି ନାନା ଗର୍ହିତାଚରଣ କଲେ ତଥାପି ନ୍ୟାୟାନ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କୃଷି, ଚିଲି, ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରଭୃତିକୁ ଜାତିପାତ ସାଧନକାରୀ ବ୍ୟବସାୟ ଗଣି ସେଥିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ହି ହୁଣ୍ଡର ବସୟ ! କି ଅର୍ଥର ବସୟ ! ହେ ବୃଥା ଜାତ୍ୟା-ରୁମାନ କରଣ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ! ହେ ଜାତି-ସମ୍ବୃତ ଗୌରବାନାଂଶୀ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ! ହେ କୁମ୍ଭାଗୁଣ୍ୟ ହେତୁରୁ ଶୁଦ୍ଧତାପ୍ର ସର୍ବାୟ ସନ୍ତାନମାନେ ! ବେଳେ ଅପଣା ଅପଣା ମୁଖ ଦେଖ; ବେଳେ ଅପଣା ଉତରର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ; ଅଉ କେତେଦିନ ପିଠୋର ସାଣ୍ଡିପୁର ରୁକ୍ମର ପରପତ୍ନୀ ଦେଉଥିବ । ଏବେ ସେ ଅଭିମାନ ସେ ବୃଥା ବାସ୍ୟତମ୍ଭର ପରତ୍ୟାଗ କର । ସତ୍ତ୍ୱପଥର ଅନ୍ତୟ କର । ସଂସାରର ଗୁରୁ-ଅତ୍ତେ ପ୍ରଭୃତ ଧନୋପାର୍ଜନ; ମାନୋପାର୍ଜନର କୃଷ୍ଣ ଭେଦ ପତ୍ନୀ ରହିଅଛି, ଗଣ୍ଡର ଓ ମନ ଶୁଳନା କର । ମିଥ୍ୟା ପ୍ରବୃତ୍ତନା, ଗଠା, ବଶ୍ମାପଦାତକତା, ପରଗ୍ରାହାତରତା ଓ ମକଦ୍ଦମା-ପ୍ରିୟତା ପ୍ରଭୃତ ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟବହାରମାନ ପର ଜ୍ୟାଗ କର, ଉତ୍ତରପତ୍ନୀ ଗାଞ୍ଜର ଓ ମାନବିକ ବଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଉପାର୍ଜନପୁରୁ ନିଜର ଓ ପରବାର ବର୍ତ୍ତର ଭରଣପୋଷଣ କର ସୁଖ ସୁଜନରେ ଜୀବନା ନିବାସ କର ପାରିବ ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ ।

ଉପସ୍ଥାପନ ପ୍ରକରେ ବାଲେଶ୍ୱରୀ ସମ୍ପାଦକ-ମାନଙ୍କଠାରେ କିମ୍ପା ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ କି ଅଉ ଏସ୍ତ ସମସ୍ତ ଜାତି ବିଷୟ ଦେଖି ଅଲୋଚନା ନ କରନ୍ତୁ ବରଂ ସତ୍ତ୍ୱରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କର ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ବିଶେଷ ଉନ୍ନତ ସାଧନ ହୁଏ ସେଥି ପକ୍ଷରେ ଯତ୍ନକାର ହେଉନ୍ତୁ । ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଅଗା । ବିବାହ କୁଳସା ଉତ୍ତର ପ୍ରଭୃତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକମାନ ଉତ୍ତମ ଉପାରେ ସଜାଇ ପଢ଼ିବାର ଅର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରଦା କି ପଢ଼ିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ? ଉତ୍ତରର ଉନ୍ନତ ସାଧନ ବିଷୟକ କି କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ନାହିଁ ? ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କି କଳାକଠାରେ କୌଣସି ଅଭବ ଜଣାଇବାକୁ ନାହିଁ ? ଅମ୍ଭ-ମାନଙ୍କର ଗୁଣଗଣ କି ସର୍ବସ୍ତ୍ରୀ ପୁଣିଲର କର ଅଛି ? ଉତ୍ତର ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି ଯାହାକି

ଅଭବକ ପରସ୍ପର ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ବୃଥା ବିବାହ ଓ କୁଳର ନ କର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭାବସମସ୍ତ ଗଜପୁରୁଷଙ୍କଠାରେ ଗୁଣର କରନ୍ତୁ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭୁଲ ଜାନ୍ତି ଦେଖାଇ ଦେଉନ୍ତୁ । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦେଶରେ କୃଷି ଓ ବାଣିଜ୍ୟ, ଚିଲି ଓ ସାହୁକାର ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ବୃଥା କରନ୍ତୁ ଓ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାଞ୍ଜର ଓ ମାନବିକ, ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଓ ବାହ୍ୟକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯାତ୍ରା ଉପଗମ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଉପସ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରବୀର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରବଂଗା ଗଜନ ହେଉନ୍ତୁ । ଇତି ।

୨୨୨୨୨୨  
 ବଗମ୍ଭୂତ  
 ଜଣେ ମଧ୍ୟ  
 ବାଲେଶ୍ୱର  
 ଯେଉଁ ବାଦାଦୁବାଦକୁ ଲକ୍ଷ କର ଏ ପସଖଣ୍ଡି ଲେଖା ହୋଇଅଛି ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ତାହା ସମସ୍ତ ହୋଇଅଛି । ସେ ହେତୁରୁ ଏ ପସ ପ୍ରକାର କରବାକୁ ମାନସ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏମନ୍ତ ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି କି ଯାହା ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ୱତନ୍ତରେ ଦେଖିଲେ ବିଶେଷ ଉପକାର ହେବ ଏବା ସମ୍ପାଦକଙ୍କର ନୁହଇ । ଉ, ଦ, ସ,

କର୍ମଶାଳି ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟମତ୍ରେଣୀ ଇଂରାଜ ବିଦ୍ୟା-ଳୟର ୨ୟ, ୩ୟ ଓ ୪ର୍ଥ ଶିକ୍ଷକତା ପଦମାନ ଶନ୍ୟ ଅଛି ମାସିକ ବେତନ ଟ ୩୦୦୦/୨୨ କା । କର୍ମପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରମୋଦପତ୍ର ସହଜ ଉକ୍ତି ସୁଲଭ ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ମହାଶୟଙ୍କ ସମୀପକୁ ଅଗାମୀ ଜଳଇମାସ ତା ୩୧ ରଖି ପୂର୍ବରୁ ଅବେଦନପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରବେ ।

୨ୟ ଶିକ୍ଷକତାର ନିମିତ୍ତ ଏଲ, ଏ, ପକ୍ଷ-କ୍ଷୋଭାଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଏକ ୩ୟ ଶିକ୍ଷକତାର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରବେଶିତା ପକ୍ଷକ୍ଷୋଭାଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ-ଙ୍କର ଅବେଦନ ବିଶେଷ ଅଦରଶୀୟ ହେବ । ପ୍ରାର୍ଥନାକର ନିଜ ସଜଗତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇବର ଅବଶ୍ୟକ ଇତି ।

୧-୨-୨୨ } DWARILAL NATH GHOSH  
 Out Inspector of schools  
 BHUDRACK.  
 କୋଠାର

ଉପାଦାନ ।  
 କରେଣ ଭରଣେସନ । ଇ। ବେନାଲ ରେବନ୍ୟୁ  
 ଦିପୋଷ୍ଟା ସପରଖେଶ୍ୱେଫ । କ । ଓଡ଼ିଶା ।  
 ଏହାପାଇଁ ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ  
 ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଅଛି ଯେ ମହମାଣ୍ଡିବ ଶାସ୍ତ୍ରୀ  
 ଗଜପତିମେଘକ ହୁକୁମ ଅନୁସାରେ ତତ୍ତ୍ୱ ସନ  
 ଅପ୍ରେଲ ୧୯୨୨

କମ୍ପା ବିଅଲୀ ଧାନ ଫସଲ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ କରୁଲିୟୁର ଦେବ ଚର୍ଚ୍ଚର ଦର ମତ୍ତା ପି ମାଣ ଟ ୩ କା ଓ ଚୁହା ଟ ୨ କା ହୁସାବରେ ନଗର ଟଙ୍କା ଦାଖଲ କଲେ କରୁଲିୟୁର ନିଅଯିବ ଉକ୍ତ ଭାରଖେ କମ୍ପା ଚର୍ଚ୍ଚିୟୁକେ ଯେଉଁମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରବେ ସେମାନେ ତଳମାୟ ଦର ଅର୍ଥାତ୍ ମତ୍ତା ଟ ୧୫ କା ଓ ଚୁହା ଟ ୧୫ କା ଦରରେ କରୁଲିୟୁର ଦର ପାରିବେ ଏସ୍ତ ନିମ-ନ୍ତେ ଅସ୍ତେ ସମସ୍ତ କୃଷିକାରମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ କରୁଲିୟୁ କରବା ପ୍ରତିଧାଣା କରୁଥିବେ ସେମାନେ ସୁଯୋଗ-କମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତଳମାୟ କମ ଦରରେ କରୁ-ଲିୟୁର କରି ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପ୍ରତି ମନୋ-ଯୋଗୀ ଦେବେ । ଅତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ ଦିଆ-ଯାଉଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ସମୟରେ ଯାଣି ଗେଣା କଲେ ଚର୍ଚ୍ଚର ତଦଲ କର ଟ ୨ କା ଦେବ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାମାନେ ସାବଧାନ ହେବେ । ତା ୨ ଖ ମାତ୍ରେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୯୨୨ ମସିହା ।  
 ଏଠୁ, ପି, ଓୟାଲ ସାହେବ  
 ଦିପୋଷ୍ଟା ସପରଖେଶ୍ୱେଫ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।  
 ଗୁନବାଲ ଏକ ବଳବତା

ଜାହାଜ ।

ଓଡ଼ିଶା ଏକ ବାଲକ  
 ଗୁନବାଲ ଓ କଲକତା ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ  
 ରୂପେ ଗତାୟାତ ହରୁଅଛି ।  
 ଏ ଜାହାଜମାନଙ୍କରେ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ  
 ଶିବା ଅଧିବା କରପାରନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତମ ଜାଗା  
 ମିଳେ ଓ ଏମାନ ନୂତନ ଓ ବଳବାନ ଧୂଆ-  
 ବଳ ଜାହାଜ ଥିବାରୁ ଏ ଯେ ଚର୍ଚ୍ଚିୟୁକା  
 ରୂପେ ବଳବତା ଓ ଗୁନବାଲ ମଧ୍ୟରେ ଶିବା  
 ଅଧିବା କରପାରେ ଜାହାଜକୁ ଶିବା ଅଧିବା  
 କରବା ସକାଶେ ଗୁନବାଲଠାରେ ନୁରଖୋଟା  
 ହେଠି (ନାଠରୁର) ଅଥର ହୋଇଅଛି ଓ  
 ସେହି ନୁର ଲେଠି ପାଖରେ ଜାହାଜ ନିଜର  
 ଛରେ ସୁବନ୍ଧୁ ଜାହାଜକୁ ଶିବା ଅଧିବା ଲାଗି  
 ଗୋଡ଼ରେ ପାଣି ଲାଗଇ ନାହିଁ ଏଠାରେ  
 ଯାହାକି ରୁଦ୍ଧବା ଏକ ବଳି ଗାଈବା ସକାଶେ  
 ବକ୍ଷୀମାନ ଉତ୍ତମ ବସାଧାରମାନ ତଥର ଦର-  
 ଅକ୍ତନ୍ତ ଜାହାଜର ଉତ୍ତା ଅଧ୍ୟାନ୍ତ ଅନ୍ତ ଅଟଇ ।  
 ଜାହାଜର ଶିବା ଅଧିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଉ  
 ଯାହା ସମ୍ପଦ ଦରବାର ଦେବ ଏକତ୍ର ସାହେ-  
 ବକ ଠାରେ ସରକରେ ମିଳିପାରିବ ।  
 ଗୁନବାଲ } ମେବଲୁନ ବକ୍ଷୀମାନ  
 ତା ୧୯୨୨ } ଭଲପୁନ ଲେମ୍ବାରୁ  
 ସନ ୧୯୨୨ } ସାହେବ ଏକେଶ